

John Cleland.-.-.-

Fanny Hillová,

Memoáry kurtizány.-.-.-

Anglicky vydáno poprvé
v Griffitově nakladatelství
V Londýně v roce 1749.-.-.-

Vydalo nakladatelství IRIS Praha
jako svou pátou publikaci.

Rok vydání 1991.-.-.-

Z anglického vydání

Memoirs of a Woman of Pleasure
přeložil Zdeněk Abé.-.-.-

Obálka a grafická úprava Michal Kotouš.-.-

Vytiskla Typografie, tiskařské závody Praha.-.-.-.-

Předmluva

pro moderního čtenáře.-.-.-

Clelandovo dílo *Memoirs of a Woman of Pleasure* vyšlo poprvé v roce 1749 v Londýně a od té doby se v nejrůznějších vydáních a překladech znovu objevuje na pultech -.- dříve ovšem častěji pod pulty knihkupců na celém světě. Pozdější vydání nesou nejčastěji název hlavní hrdinky, Fanny Hillové.

Jak tomu často bývá u zakazovaných erotických knih, nedělali si vydavatelé přílišné starosti s věrností textu původního díla, a tak se pod pojmem pFanny Hillová často objevovaly nevkusné a hrubé vulgární, obscénní napodobeniny, jen zdánlivě imitující obsah původního díla.

Tento překlad se snaží o co nejvěrnější reprodukci původního textu *Memoárů kurtizány*, aby čtenáři poskytl nejen vzrušující vylíčení neobyčejných milostných zážitků hrdinky, ale také jej pomocí autora provedl Londýnem a anglickou společností z doby, kdy John Cleland dílo napsal. Pozornost čtenářů upoutá vkusným a půvabným vykreslením osudů mladé dívky,

kteřou okolností přivedou na dráhu vydr-
žované ženy. Je nucena žít se prodejem
svých půvabů, poskytováním placené roz-
koše bohatým zájemcům, uchovává si však
citlivou duši a v srdci skrývá něžnou lásku
k jedinému muži, kterého milovala.

Novela však svou otevřeností, s jakou líčí
milostné scény, vyvolávala také nenávistnou
pozornost těch, které každá zmínka
o sexu a jeho úloze v životě lidí podněcuje
k přetvářkyplnému nenávistnému volání
na poplach proti domnělému ohrožení mo-
rálky.

Autor díla John Cleland se narodil v roce
1709 jako syn Williama Clelanda, který byl
skotského původu a zastával v Londýně cti-
hodnou, avšak skromnou veřejnou funkci.
Johnovi se dostalo slušného vzdělání. Po
dokončení Westminsterské školy se stal
britským konsulem ve smyrně a léta, která
zde strávil, nejvíce ovlivnila jehobudoucí
život. V roce 1735 přešel do služeb Britské
společnosti pro Východní Indii, pracoval
v Bombaji, avšak obchodnická činnost ne-
mohla uspokojit jeho bohémské založení!
a tak brzy svou kariéru neslavně ukončil.
Psaní článků pro noviny a časopisy a diva-
delních her mu mohlo zajistit jen skromnou
existenci. Neustále upadal do dluhů a musel
dokonce několikrát ochutnat vězení pro
dlužníky.

Tento životem několikrát zkrušený bo-
hém, neztrácející však důvtip a vynaléza-
vost, prodal v roce 1748 nebo 1749 svůj ru-
kopis galantního románu Memořry kurtizá-
ny za pouhých 20 guinejí vydavateli Ral-
phovi Griffithsovi, inteligentnímu a vzděla-
nému gentlemanovi, který se kromě uzná-
vaných ctností vyznačoval tím, že byl zku-
šeným obchodníkem a nelítostným podni-
katelem. Ten také v roce 1748 vytiskl ve
svém podniku Clelandovo dílo s poznám-
kou.: Vytištěno pro G. Fentona ze Strandue.-.-
Ve skutečnosti však G. Fenton neexistoval
a za jeho jménem se skrýval ctihodný vyda-
vatel, který celý náklad rychle a výnosně
zpeněžil. Kniha, jejíž rukopis koupil za pou-
hých 20 guinejí (což tehdy byla slušná část-
ka), mu prý přinesla úctyhodný zisk 10000
liber.

S obsahem knihy neměli ani autor ani vydavatel žádné potíže. Až v roce 1757 byl po-
hnán před soud knihkupec jménem Dry-
butter, který byl pro prodej knihy odsou-
zen na pranýř pro údajné porušení mravo-
počestnosti. Autor John Cleland se cítil tím-
to rozsudkem uražen a poškozen a podal
pro označení svého díla za nemravné stíž-
nost ke Královské radě. Ta sice autora do-
mněle obscénní knihy předvolala k výsle-
chu, nikterak jej však nepostihla. Předseda
Královské rady Lord Granville, známý jako
podporovatel spisovatelů v nesnázích, mu
dokonce s typickou dobromyslností polovi-
ny, osmnáctého století přisoudil doživotní
rentu ve výši 100 liber ročně, aby autor již
nikdy nemusel svou stížnost opakovat.

Již s menším úspěchem se setkaly další
Clelandovy novely (Memoáry hejska, Čest-
ný muž, Překvapení lásky) a divadelní hry,
tragédie i komedie. Pozornost však vzbudil
- zejména v odborných kruzích -.- svými
filologickými úvahami a studii o staré
keltštině, jazyku starověkých obyvatel brit-
ských ostrovů.

Zemřel v roce 1789 a jeho skutečným lite-
rárním památkem se stalo dílo jeho mlá-
dí, které prodal za pouhých 20 guinejí jen
proto, aby se uchránil vězení pro dlužníky.
To již tak bývá, že autorovým nejlepším dí-
lem není vždy to, kterému on sám přisuzu-
je největší hodnotu.

Memoáry mají však literární kvality,
které obvykle nacházíme jen u vynikajících
spisovatelů. Líčí barvitý obraz života, so-
ciálních poměrů a vztahů anglické společ-
nosti z poloviny osmnáctého století, kdy
Velká Británie po dlouhém období stag-
nace nabývala moci a její hospodářství se
těšilo nebyvalé prosperitě. Londýn se
měnil v hlavní město evropského obchodu.
Je málo pravděpodobné, že by někdo do-
kázal sestavit úplnou bibliografii Clelando-
vých Memoárů. Za uplynulých téměř 250
let vyšla novela ve většině zemí západního
světa v nesčetných vydáních, reedicích
a překladech. Jak uvádí prominentní anglic-
ký bibliofil Henry Spencer Ashbee v díle
Catena Librorum Tecendorum vydaném
v roce 1885 v Londýně, bylo již tehdy zná-

mo 22 vydání v angličtině (bez USA), 14 ve francouzštině, 10 německých, několik italských a portugalských.

Zajímavé jsou osudy Clelandových Memoárů v USA. Poprvé zde přišla Fanny Hillová do prodeje v roce 1789 a od té doby vyšla v mnoha vydáních, většinou označených jako očíslované soukromé tisky. Mnohokrát bylo toto dílo zařazeno do seznamů knih, jejichž rozšiřování odporuje zákonům a je proto trestné. I ve vážných literárních časopisech a antologiích se však vždy znovu objevují obsáhlé citace tohoto díla.

Definitivním průlomem do tohoto boje pro a proti, se stal rozsudek Nejvyššího soudu státu New York z 23.8.1963. Tehdy - v zápětí po vydání Memoárů ve známém newyorském nakladatelství G. P. Putnam s Sons - zahájila Newyorská obchodní komora společně s pěti státními zástupci z okresů státu New York rozsáhlou kampaň za soudní zákaz této publikace. Kdyby byl býval tento akt úspěšný, bylo by následovalo soudní stíhání vydavatele a zabavení a zničení všech výtisků.

Soudní řízení se konalo před Nejvyšším soudem státu New York. Jako svědci obhajoby byli předvoláni literární kritici a profesoři literatury. Svědky žaloby byli tři duchovní a sociální pracovník. Většina svědků při křížovém výslechu vypovídala tak, že to napomáhalo obhajobě knihy.

Po dvoudenním projednávání vyhlásil soudce Arthur G. Kleit soudní usnesení, podle kterého se na knihu vztahuje ochrana zajištěná prvním dodatkem ústavy USA (ochrana svobody slova a tisku) s tímto odůvodněním.: Zákon zakazuje rozšiřování obscénní literatury. Praví se v něm.: Výrazy sex a obscenita nejsou totožné. Obscénní materiál je takový, který o sexu pojednává tak, že se dovolává chlípných pudů. Použití sexuálních námětů v umění, literatuře a ve vědecké práci nepostačuje samo o sobě k tomu, aby byla takovému materiálu odeprána zákonná ochrana svobody slova a tisku. Sex, velká a tajemná hybná síla v lidském životě, byl nepopíratelně předmětem živého zájmu lidstva v průběhu staletí. Je jedním z životních problémů, na které se

soustřeďuje zájem jednotlivců i společnosti.

Kniha, i když nepopíratelně často popisuje sexuální akt a jeho některé odchylky jako centrální téma, neobsahuje jedině neslušné slovo. Je nespornou pravdou, že se obscenita nestane méně obscénní jen tím, že je popisována slušnými výrazy, jakož i to, že se psaní o tomto předmětu nemusí právě objevit na stěnách veřejného záchodku, aby to mohlo být považováno za pornografii. Existuje zde však další prvek, se kterým se normálně nesetkáme v případech, kdy je vymáhán zákaz některé knihy -.- je to vysoká literární kvalita této knihy. Vzhledem k této literární kvalitě navrhl obhájce řadu literárních odborníků jako svědky a ti zde složili své svědectví. Všichni byli jednomyslného názoru, že kniha má velkou literární hodnotu. Charakterizovali knihu do jisté míry jako historickou novelu obsahující pasáže, jaké normálně nebývají zařazovány do díla napsaného jen proto, aby vzbuzovalo vášně. Kladný posudek svědků sahal od výrazu mimořádně zajímavé až po dobře psané. Pan Untermeyer zde dosvědčil, že se kniha vyznačuje třemi vlastnostmi, typickými pro dobrou novelu.: 1. pojednává o námětu vkusně a krásně. 2. styl psaní je dovedný a výmluvný. 3. kniha je spjata se živou skutečností. Charakterizoval knihu jako umělecké dílo. Žalobcům se nepodařilo získat ani jediného literárního odborníka na svou stranu.

Zajímavé je také svědectví Eliota Fremonta-Smitha se Sunday Times, který prohlásil, že pokud jde o vylíčení sexuálního aktu, kniha nepřekračuje limit otevřenosti, který se ustálil publikováním knih, jež byly v uplynulých letech prodávány v ctihodných knihkupectvích nebo přetiskovány v ctihodných revuích. Mnoho dnes obíhajících knih je psáno mnohem odvážnějším jazykem.

Zákon požaduje, aby žalobci prokázali, že napadený materiál je evidentně urážlivý vůči běžnému společenskému standardu mravnosti.

Jestliže se mají společenské standardy měřit tím, co je dovoleno číst v denních lis-

tech, potom zkušenosti Fanny Hillové nejsou horší než to, co se společnost dozvídá z článků na prvních stránkách četných deníků píšících například o nedávné aféře Profumo a jiných senzačních případech vztahujících se k sexu.

Jestliže se standarty mají měřit podle toho, co je veřejnosti již dávno povoleno vidět v zahraničních i našich domácích amerických filmech, potom je rovněž jasné, že Memoáry nikterak tento standart nepřekračují. Tam, kde se uplatňuje svoboda slova a tisku, nemůže společnost odsuzovat to, co jinak všeobecně toleruje.

Za dvěstěčtrnáct let, která uplynula od té doby, kdy byly Memoáry poprvé vydány v roce 1749, byla kniha v neustálém, byť i tajném, oběhu a byla přeložena do všech velkých evropských jazyků. Výtisky této novely naleznete v Britském muzeu i v knihovně Kongresu. Je známo, že knihu měl ve své knihovně Benjamin Franklin.

Kdyby kniha byla sprostou pornografií, snůškou špíny apod., je velmi pochybné, že by mohla existovat po tak dlouhá léta. Jestliže by rodiče neradi připustili, aby tuto knihu četly jejich děti, je to stěží dostatečně podložený legální důvod k vydání rozsudku, že se na ni nevztahuje ochrana dodatku k ústavě. Takové opatření by totiž omezilo občany na to, aby četli pouze to, co je vhodné pro děti. Svévolně by to omezilo ty osobní svobody, které dějiny potvrdily jako nezbytnou podmínku pro udržení a rozvoj svobodné společnosti.

Zatímco sága o Fanny Hillové nepochybně nikdy nenahradí jako pohádka na dobrou noc dětskou knížku o Červené Karkulce, je zcela možné, že kdyby byla Fanny Hillová přenesena z 18. století do dnešní americké společnosti, setkala by se možná s mnoha věcmi, nad kterými by se zarděla. Žaloba se zamítá, dočasné zabavení knihy se ruší a rozsudek zní ve prospěch obhajoby. -

New York

23. srpna 1963.-.-.-.-

Díl první.-.-

Madam,

sedám si abych Vám podala nepopíratelný důkaz toho, že považuji Vaše přání za nevyhnutelný příkaz. Ať je pro mne ten úkol sebeobtížnější, chci znovu vzkřísit k životu ona skandální období mého života, kterými jsem prošla až ke spokojenému požehnání, které propůjčuje síla lásky, zdraví a štěstí. Zatím jsem ještě v plném rozkvětu mládí a není tedy pozdě na to, abych využila v pohodlí a blahobytu volné chvíle k vylíčení mého poznání, které ve víru zhýralých vášní, do kterého jsem byla stržena, věnovalo více pozornosti vlastnostem a obyčejům tohoto světa, než je obvyklé u osob mého bývalého nešťastného povolání poněvadž pohlízejí na všechno přemýšlení a uvažování jako na svého smrtelného nepřítele, vyhýbají se jim jak jen mohou nebo je nemilosrdně potírají.

K smrti nenávidím všechny dlouhé, nikoliv nezbytné, úvody, a proto Vás již nebudu unavovat a nebudu rozvádět na svou obranu další úvahy. Omezím se na to, že Vás seznámím se ztracenou částí svého života který popíší s toužesvobodomyšlností s jakou jsem jej prožívala.

Pravda, nezastřená nahá pravda, je mým heslem. A nikterak se nebudu snažit zahalit ji do cárů tylové roušky, nýbrž vykreslím situace tak, jak přede mnou ve své přirozenosti vyvstávaly a nebudu se ohlížet na to, zda přitom neporuším ony zákony decentnosti, které ostatně nebyly vytvořeny pro takovou bezmeznou důvěrnost, jaká existuje mezi námi. A Vy máte ostatně tolik vědomostí a tolik znalostí o samotných originálech, než abyste se stavěla s opovržením k jejich obrazům. Největší lidé, ti, kteří se vyznačují vytříbeným, vynikajícím vkusem, nebudou váhat ozdobit svůj soukromý kabinet nahotinami. V souladu s vulgárními předsudky nebudou je však považovat za dostatečně decentní dekorace pro své schodiště nebo salón.

Tolik tedy úvodem. A nyní se ponořím do svých osobních příhod. Mé dívčí jméno je Frances Hillová. Narodila jsem se v malé vesničce u Liverpoolu, v Lancashiru, z vel-

mi chudých a jak upřímně věřím mimořádně počestných rodičů. Můj otec byl chromý a to mu znemožňovalo namáhavější venkovskou dřinu. Vydělával nám na velmi skromnou obživu pletením sítí, k čemuž poněkud přispívala má matka tím, že vedla malou školu pro děvčata ze sousedství. Rodiče měli více dětí, ale žádné se nedožilo vyššího věku až na mne, kterou příroda obdařila dokonalým zdravím.

Moje výchova až do čtrnácti let byla jen velmi prostá. Skládala se ze čtení, spíše koktavého slabikování, z téměř nečitelného čmárání a z obyčejných jednoduchých prací. A veškerým základem mé ctnosti byla naprostá neznalost hříchu a bojácnost, běžná u našeho pohlaví, vše to v onom něžném věku, kdy předměty znepokojují nebo děsí spíše svou novostí než něčím jiným. Ale na druhé straně je to strach, velmi často léčený na účet nevinnosti, když děvče postupně přestává pohlížet na muže jako na dravce, který je sežere.

Má ubohá matka rozdělovala svůj čas zcela mezi své žáčky a své malé domácí starosti, takže jí zbývalo velmi málo času na to, aby mne vychovávala a ve své nevinnosti, prosté všeho zla, neviděla důvodu -.- a ani na to nikdy nepomyslela -.- aby mne před něčím chránila.

Vkročila jsem tedy do svého patnáctého roku, když mne postihlo nejhorší zlo tím, že jsem ztratila své něžné, shovívavé rodiče -.- oba padli během několika málo dnů za obět' epidemii neštovic. Můj otec zemřel první a tím jen uspíšil smrt mé matky a já jsem zůstala ve světě jako ubohá, zcela opuštěná sirota, protože otec se zde usídlil náhodou -.- pocházel totiž z Kentishamu.

Ta krutá nemoc, která pro ně byla tak osudná, mne sice také postihla, ale s tak mírnými a neškodnými příznaky, že jsem brzy byla mimo nebezpečí. Zůstala jsem dokonce zcela bez následných známek, čehož cenu jsem tehdy ještě nechápala. Vynechám zde vylíčení přirozeného smutku a žalu, kterými jsem v oněch trpkých chvílích trpěla. Uplynul krátký čas a lehkomyšlnost mého mládí rozptýlila velmi brzy vzpomínky

na neodčinitelnou ztrátu. Nej více však k tomu, že jsem se s touto ztrátou smířila, přispěla představa, která mi byla nasazena do hlavy.: odcestovat do Londýna a najít si tam službu. Veškerou radu a pomoc mi v tom přislíbila jistá Esther Davisová, mladá žena, která přijela do naší vesnice na návštěvu ke svým přátelům a která se po několika dnech měla vrátit zpět do svého místa v Londýně.

Protože jsem ve vesnici neměla nikoho, kdo by si dělal starosti s tím, co ze mne bude a kdo by měl námitky proti mému záměru a protože žena, která si mne po smrti mých rodičů vzala na starost, mi k tomu naopak spíše dodávala odvahy, rychle jsem se rozhodla pustit do širého světa a jít hledat své štěstí do Londýna. Což je fráze, která zruinovala více venkovských dobrodruhů oběho pohlaví než kolik jich tam skutečně dosáhlo štěstí.

A Esther Davisová mne také utěšila a povzbudila k tomu, abych s ní odjela, tím, že ve mně vzbudila zvědavost na to, co vše je možné v Londýně vidět.: hroby, lvy, krále, královskou rodinu, krásné hry a opery a všechny ty zábavy a rozptýlení, které tvořily součást jejího života. Podrobné vylíčení všeho toho zcela zmátlo mou mladou hlavu,

Nemohu se ubránit úsměvu, když si vzpomenu na nevinný obdiv, ne zcela beze stop závisti, se kterým jsme se my, ubohé dívky, jejichž oděv do kostela se skládal nejvýše z režné košile a vlněných šatů, dívaly na Estheřiny nadýchané saténové šaty, čepce lemované palcovou stuhou, pestré pentle a stříbrem zdobené botky. Představovaly jsme si, že to vše se nosí v Londýně a tato představa přispěla velkým dílem k mému rozhodnutí pokusit se tam odjet, abych se i já na tom mohla podílet.

Rozhodující však byla myšlenka, že budu mít s sebou doprovod městské ženy a to, že Esther slíbila, že se o mne postará cestou do města, kde -.- jak mi řekla osobitým způsobem -.- mnoho děvčat z venkova udělalo štěstí pro sebe i pro své příbuzenstvo. Vedly to se svými pány tak, že -.- aniž ztratily svou počestnost -.- staly se jejich manželkami, dostaly od nich kočáry a žily

si nesmírně velkolepě a šťastně. A některé se mohou stát dokonce vévodkyněmi. Vše záleží na štěstí a proč by se to nemělo podařit mně, když se to podařilo jiným? Další kalendářové příběhy na podobné téma způsobily, že jsem byla jako na trní a ani jsem se nemohla dočkat nástupu na slíbenou cestu a na odjezd z místa, kde -.- přestože bylo mým rodištěm -.- mne nepoutalo nic, čeho bych mohla litovat a které se pro mne stalo nesnesitelným, když se něžné rodinné soužití proměnilo v ledové ovzduší charitativní dobročinnosti, ve kterém jsem musela žít v domě našeho jediného zdejšího známého, od kterého jsem nemohla očekávat žádnou zvláštní péči či ochranu.

Esther ke mně byla tak poctivá, že mi pomohla proměnit v peníze těch pár věcí které mi zůstaly po zaplacení dluhů a pohřebních výdajů a tak jsem měla celé své jmění

ve svých rukou. Skládalo se z několika kousků prostého prádla a šatstva, které jsem sbalila do ručního koše, a z osmi guinejí a sedmi šilinků ve stříbře. Byl to největší poklad, jaký jsem kdy viděla pohromadě. Nacpala jsem jej do váčku a nedovedla jsem si představit, že by se mi mohly tyto peníze všechny rozběhnout. A tak jsem byla uchválena radostí, že jsem sama paní tak obrovské částky, že jsem velmi málo dbala na řadu dobrých rad, kterých se mi před cestou dostalo.

Místa pro mne a pro Esther byla rezervována v londýnském dostavníku a já vynechám líčení velmi povrchního rozloučení, při kterém jsem prolila několik slz -.- napůl ze zármutku, napůl z radosti.: A jako bezvýznamné přejdu vše, co se přihodilo během cesty. Jako jsou lačné pohledy, které na mne vrhal vozka, návrhy, které mi předkládali různí spolucestující a odrážené bdělosti mé dozorkyně Esthery. Ta -.- abych k ní byla spravedlivá -.- projevovala o mne mateřskou péči, přičemž mi ovšem tuto péči zaúčtovala a nechala mne platit všechny cestovní výlohy. To jsem učinila s největší ra-

dostí, protože jsem byla přesvědčena, že jsem jí dlužna mnohem více.

Starala se však o to, abychom nebyly ošizeny nebo podvedeny a abychom hospodářily tak úsporně, jak jen to bylo možné.

Marnotratnost nebyla její necností.

Byl hodně pozdní letní večer, když jsme v našem dostavníku, tak pomalém přes

šestispřežení, které jej táhlo, dojeli do Londýna. Když jsme jeli velkými ulicemi vedoucími k našemu zájezdnímu hostinci, všechen ten hluk kočárů, spěch, shon chodců, krátce všechna ta nová scénérie krámů a domů, vše to mne současně těšilo i děsilo. Tušíte asi jak jsem byla zklamána a překvapena, když mne, jakmile jsme přijeli do našeho hostince a naše věci byly vyloženy a nám vydány, má průvodkyně a ochránkyně Esther Davisová, jež se ke mně po celou cestu chovala tak přívětivě a ani náznakem mne nepřipravila na tak hořký konec, mne nechala stát jako solný sloup. A tak jsem na tomto mně zcela neznámém místě uviděla svou jedinou oporu a přítelkyni jak náhle vůči mně nasadila cizí a studenou tvář, jako by se zděsila toho, že se pro ni mohu stát břemenem.

Místo toho, aby mi i nadále poskytovala svou podporu a pomoc, jak jsem na to spoléhala a nic jiného si nepřála, domnívala se zřejmě, že vůči mne splnila dostatečně svou povinnost tím, že mne ve zdraví dovedla až na konec cesty. Ve svém chování vůči mně nespátkovala nic nepřirozeného nebo nesprávného. Objala mne na rozloučenou, zatímco já jsem byla tak zmatená, tak omráčená, že jsem neměla ani tolik duchapřítomnosti a ani jsem nepomyslela na to, abych se jí zmínila o svých nadějích a svém očekávání, že mi přispěje svými zkušenostmi a znalostmi místa, na které mne přivedla.-.-

Když jsem zde nyní stála tak zaražená a zcela němá, což snad přisuzovala mému pohnutí nad rozloučením, přimělo ji to pravděpodobně k tomu, že se mne snažila trochu utěšit tím, že jsme nyní ve zdraví dospěly do Londýna, a že ona nyní musí jít do

svého zaměstnání a že mi doporučuje, abych si také co nejdříve nějaké našla. Že se nemusím bát, že bych žádněnašla, protože je více volných míst, než farních kostelů. Že mi doporučuje, abych šla do nějaké inzertní kanceláře. Kdyby se o něčem vhodném dozvěděla ona, tak mne vyhledá a řekne mi o tom. Že si mám zatím pronajmout skromný pokojík a mám jí dát vědět, kde mne najde. Že mi přeje mnoho štěstí a že doufá, že budu vždy dbát na to, abych se chovala počestně a abych neuvalila hanbu na svou rodinu. A s tím mne opustila. Jako kdybych se na svou vlastní pést o sebe mohla postarat právě tak snadno, jako když se o mne starala ona.

Takto opuštěná, zcela bezradná a bez přátel jsem pocítila najednou trpce celou tíži tohoto rozloučení, které se odehrálo v malé místnosti zájezdního hostince. A sotvaže se ke mně obrátila zády, vyústil můj skličující žal nad mou bezradnou opuštěností v záplavu slz, které byly odrazem tísně mého srdce. Zůstala jsem zcela zdrcená stát a ve svém zmatku jsem ani nebyla schopna uvažovat o tom, co udělám.

Jeden z číšníků vstoupil do místnosti a ještě zvýšil mou nejistotu tím, že se mne tázal, zda si něco nepřeji. Odpověděla jsem nevinně nikoli. Poprosila jsem jej však zda neví, kde bych mohla pro tuto noc dostat nocleh. Odvětil, že se zeptá hostinské. Ta hned přišla a suše mi řekla -. - aniž se vůbec starala o mé potíže, které na mně musela vidět -. - že mohu dostat za šilink postel a že, jak předpokládá, mám jistě nějaké přátele ve městě (marně jsem v tomto okamžiku hluboce povzdechla) a že se o sebe ráno postarám.

Je neuvěřitelné, jak nepatrné útěchy se chápe lidská duše v největším neštěstí. Jen pouhé zajištění lůžka, na kterém bych se mohla této noci vyspat, stačilo uklidnit má muka. A protože jsem se styděla hostinské přiznat, že nemám ve městě žádné přátele na které bych se mohla obrátit, rozhodla jsem se hned ráno jít do zprostředkovatelské kanceláře, jejíž adresu mi Esther napsala na druhou stranu písničky, kterou mi věnovala. Doufala jsem, že tam najdu informa-

ce o nějakém místě, pro které by se takové venkovské děvče, jako já, hodilo a kde bych se domohla nějaké existence dříve než vyčerpám svou malou rezervu. A jen k dolíčení mé situace.: Esther mi několikrát opakovala, že se na ni mohu spolehnout, že mi nějaké místo opatří. Ani nyní, ať již na mne její odchod zapůsobil sebenepříznivěji, jsem se nepřestala na ni spoléhat a ve své prostotě jsem si myslela, že je vše v běhu a že jen moje nevědomost je příčinou toho, že беру vše tak černě.

A tak jsem se ráno ustrojila tak pěkně, jak jen to moje venkovská garderoba dovolovala. Svůj koš jsem nechala u hostinské s prosbou, aby na něj dala pozor a odvážně jsem se vydala na cestu. Bez potíží, které nebyly větší než jaké lze předpokládat u nezkušeného, sotva patnáctiletého venkovského děvčete pro které byla každá reklama, každý obchod lákavou pastí, dostala jsem se do vytoužené zprostředkovatelské kanceláře.

Přijala mne zde starší žena, která seděla v přijímací místnosti a před sebou měla obrovskou knihu s několika čerstvými seznamy adres volných míst.

Přistoupila jsem k této významné osobnosti aniž jsem se odvážila zvednout oči a pohlédnout na lidi kolem sebe, kteří zde čekali ze stejného důvodu jako já. Hluboce jsem se poklonila a pokusila jsem se vykoktat svou záležitost.

Madam mne vyslechla se vši vážností a s kamennou tváří jako smírčí soudce. Jediným pohledem přehlédla mou postavu, zjistila, co jsem zač a aniž mi odpověděla, vyžádala si ode mne nejprve jeden šilink. Když jej obdržela, prohlásila, že je jen velmi málo míst pro ženy, zejména když jsem zřejmě příliš slabá pro těžkou práci, že se však podívá do knihy a zjistí, co by se dalo pro mne udělat. Požádala mne, abych trochu počkala až vyřídí několik dalších zákazníků.

Ustoupila jsem tedy trochu nazpět, těžce zklamána jejím prohlášením, které mne znovu naplnilo drásavou nejistotou, zda to vše dobře skončí. Když jsem pak ve snaze rozptýlit trochu svůj nepokoj sebrala odva-

hu, pozvedla jsem poněkud hlavu a přeběhla jsem zrakem dokola po místnosti. Můj zrak se přitom střetl s pohledem dámy (tak jsem ji ve své dokonalé nevinnosti označila), sedící v rohu místnosti. Byla oblečena do sametového pláště (uprostřed léta!), na hlavě měla čepec, byla bachratě tlustá, ve tváři rudá a bylo jí hodně přes padesát let. Dívala se na mne tak, jako by mne chtěla očima shltnout. Upřeně si mne prohlížela od hlavy až k nohám, bez ohledu na to, že její fixující pohled mne jasně uváděl do zmatku a donutil mne začervenat se. Ale právě to bylo pro ni nepochybně nejlepším doporučením, že se hodím pro její cíle. Po krátké chvíli, v níž podrobila můj vzhled, mou osobu a celou postavu přísnému zkoumání (snažila jsem se, aby toto zkoumání dopadlo pro mne příznivě a tvářila jsem se proto co nejkorektněji. Napřímila jsem šíji a nasadila svou nejlepší tvář), vykročila ke mně a prohlásila se strojenou vážností.:

"Miláčku, hledáte místo?"

Ano, pěkně prosím -.- odpověděla jsem s poklonou až k zemi.

Nato mi sdělila, že právě přišla do kanceláře, aby se poohlédla po nějaké služebné. Že se domnívá, že bych to s trochou jejích pokynů zastala a že si myslí, že můj vzhled je nejlepším potvrzením mého charakteru. Že je Londýn velmi hanebné a hříšné město, že doufá, že budu učenlivá a že se budu vyhýbat špatné společnosti. Zkrátka řekla mi vše, na co může přijít starý městský praktik -.- a bylo toho více než bylo třeba aby se nachytala taková nezkušená venkovská husička jako já, která se právě zcela vyděsila pomyšlením, že bude sama muset bloudit ulicemi. Proto s radostí skočí na první nabídku útočiště, zejména přicházeli od tak vážené a usedlé paní, jak mne o tom ujišťovala má obrazotvornost. A hned mne najmula před zraky té dobré ženy v kanceláři, jejíž významný pohled a pokrčení ramen jsem nemohla přehlédnout. Vyložila jsem si to ovšem ve své naivnosti jako známku radosti nad tím, že jsem tak brzy sehnala místo. Jak jsem se však později dověděla, tyto dámy si navzájem velmi dobře rozuměly. Zde byl trh, na kterém moje pa-

ní, paní Brownová, často rozpřádala své sítě na čerstvé zboží, které by mohla nabídnout svým zákazníkům a zvýšit tak svůj zisk. Madam byla se svým zbožím tak spokojena, že ze strachu, aby mne lepší nabídka nebo nějaká náhoda nepřiměly k tomu, že bych jí vyklouzla z prstů, projevila ochotu zavézt mne drožkou do mého hostince kde si sama vyžádala můj koš. Ten ji vzhledem k mé přítomnosti byl vydán bez jakýchkoliv potíží a bez dotazu kam odcházím. Když jsme to vyřídily, poručila drožkáři, aby s námi jel do obchodu v St.Pauls Churchyard, kde koupila pár rukavic, které mi velkomyslně darovala a pak dala příkaz drožkáři, aby jel do jejího domu v ulici X. Svými řečmi ve mně vyvolala nejkrásnější naděje a nejskvělejší představy. Ani náznak se mi nedostalo, abych se mohla domnívat něco jiného, než že jsem se nejšťastnější náhodou dostala do rukou nejpřívětivější zaměstnavatelky, nechci-li přímo použít slova přítelkyně, kterou jsem v tomto děsivém městě mohla nalézt. A tak jsem do jejích dveří vstupovala s naprostou důvěrou a radostí a sama sobě jsem slíbila, že hned, jak se trochu usadím, seznámím Esther Davisovou se vzácným štěstím, jež mne potkalo.

Mohu Vás ujistit, že mé dobré mínění o novém místě nebylo nikterak oslabeno velmi hezkým salonem, do kterého jsem byla uvedena a který se mi zdál nádherně zařízený, neboť nikdy předtím jsem neviděla jiné místnosti než sprosté výčepny hospody podél silnice. Byla tam dvě vysoká zrcadla v pozlaceném rámu, bufet a na něm několik krásných talířů vystavených na odív. Vše to mne upevnilo v mém přesvědčení, že jsem se asi dostala do velmi vznešené rodiny.

Zde se paní ujala své úlohy a řekla mi, že mám mít dobrou náladu a že k ní mám být zcela otevřená. Že mne nepřijala proto abych byla obyčejnou služkou na domácí práce, ale abych jí byla jakousi společnicí. A že budu-li hodným děvčetem, že pro mne udělá víc, než by dokázalo dvacet matek. Na to vše jsem odpovídala neohrabanými hlubokými poklonami a jednoslabičný-

mi odpověďmi, jako ano, ne, jistě.

Potom zazvonila paní na zvonek a do místnosti vešla macatá služebná, která předtím otevřela dveře. Marto, řekla paní Brownová, to je mladá žena, kterou jsem právě přijala, aby se starala o mé prádlo. Doved' ji nahoru a ukaž jí její pokoj. Žádám, abys jí prokazovala tolik úcty jako mně, protože jsem si ji hrozně oblíbila a nevím, co bych pro ni vše udělala.

Marta, pravá to arciděvka, která na takové lsti byla zvyklá, navázala perfektně na tuto nahrávku, udělala přede mnou úklonu a požádala mne abych s ní šla nahoru. Ukázala mi pěkný pokoj ve druhém poschodí, ve kterém byla prostorná postel. V té, jak mi Marta řekla, budu spát s mladou slečnou, neteří mé paní, která na mne jistě bude velmi hodná. A potom spustila chvalozpěvy na naši dobrou paní, na naši milou paní a jaké jsem to měla štěstí, že jsem padla právě na ni, lépe to se mnou dopadnout nemohlo. A zahrnula mne takovou spoustou nesmyslů, že by to dokázalo vyvolat podezření v každém, jenom ne v takovém prostřáčkovi, který právě vstoupil do života a který bral každé slovo velmi vážně a přesně tak, jak mu bylo předkládáno. Zřejmě zcela správně rozeznala s jakou bystrozrakostí má co činit a velmi dobře mne ocenila. Svým líčením dosáhla toho, že jsem se ze své klece radovala a neviděla její mříže. Během tohoto falešného líčení náplně mé budoucí služby jsme znovu sešly dolů a já jsem byla uvedena do téhož salónu, kde byl nyní prostřen stůl pro tři osoby. Paní s sebou přivedla jednu ze svých favoritek, výbornou správkyni domu, jejímž úkolem bylo připravovat a zlomit takové mladé dívky jako jsem byla já. Proto mi byla také přidělena za společnici do postele. A aby měla větší autoritu, dostalo se jí titulu neteře, který jí udělila ctihodná předsedkyně této koleje.

Zde jsem byla podrobena druhé prohlídce, která skončila naprostým souhlasem paní Phoebe Ayresové, což bylo jméno mé protektorky, do jejíž péče a výuky jsem byla láskyplně doporučena.

Na stůl byl nyní podán oběd. Paní Brow-

nová se mnou dále jednala jako se svou společnicí a aby zastavila veškerou diskusi o vhodnosti tohoto opatření, rychle odvrátila mé ponížené a zmatené protesty proti tomu, že mám sedět u jednoho stolu s milostivou paní, což -.- jak mi napovídala má prostá výchova -.- nemohlo být správné a v pořádku.

U stolu udržovaly řeč hlavně obě dámy, které často používaly dvojsmyslných výrazů, odmlčovaly se a pak se obracely ke mně s ujištěním, které mělo upevnit mou spokojenost s podmínkami, do kterých jsem se dostala. Zvýšit tuto spokojenost již ani nemohly, takovým jsem tehdy byla naivním nováčkem!.-.-

Bylo zde o mně rozhodnuto, že se mám dát do pořádku. Po několik dnů se mám zdržovat z dohledu, dokud pro mne nebudou obstarány takové šaty, které by odpovídaly úloze v níž budu vystupovat jako společnice své paní. A bylo zdůrazněno, že bude velmi mnoho záležet na první m dojm, který svým zjevem vyvolám. A jak správně soudily, návrh na záměnu mých venkovských šatů za londýnskou róbu učinil mi podmínku o omezení mého pohybu zcela stravitelnou. Pravdou však bylo, že měla paní Brownová zájem na tom, aby mne nikdo neviděl a aby se mnou nikdo nemluvil ani z jejích zákazníků, ani z jejích děvčat, dokud nenajde dobré odbytiště pro mé panenství, které jsem -.- jak byla pevně přesvědčena -.- přinesla do jejích služeb. Pominu minuty, které nemají význam pro hlavní jádro mého příběhu a přejdu k okamžiku, kdy jsem šla spát. Stále více jsem se radovala z vyhlídek, které se mi otevíraly v lehké službě u těchto dobrých lidí.

Po večeři mi byl dán pokyn abych šla spát. Slečna Phoebe zpozorovala jistou moji váhavost, když jsem se měla svléci do košile a ulehnout do postele. Zavolala zpět služebnou a ta mi rozepjala šaty a uvolnila šátek. Pak již jsem si dodala odvahy a svlékla jsem se sama. Přesto však jsem se styděla za to, že jsem tak skoro nahá, jen v košili, a rychle jsem pospíchala z Phoebina dohledu pod pokrývku postele. Phoebe se tomu

smála a netrvalo dlouho a již si lehla vedle mne. Tvrdila, že je jí asi pětadvacet let, ale podle všeho si dobrých deset let ubírala. Soudím tak podle zpuštění, které na jejím těle zanechala dlouholetá prostituce. Dostala se již do stavu, kdy příslušnice jejího povolání jsou spíše odkázány na to, aby společnost zajišťovaly, místo aby ji samy poskytovaly.

Sotva si tato milená zástupkyně mé paní, která nikdy neupadla do rozpaků naskytla-li se jí příležitost k nějaké prostopášnosti ulehla, hned se ke mně obrátila a s velkou nedočkavostí mne objala a políbila. Bylo to pro mne nové, neobvyklé. Domnívala jsem se, že je to z pouhé laskavosti a že je to snad londýnský způsob jak laskavost vyjadřovat. Rozhodla jsem se, že nezůstanu nijak pozadu a vrátila jsem jí to políbení i objetí se vši vroucností, které je schopna naivní nevinnost.

Dodala jsem jí tím odvahy. Její ruce počaly být velmi odvážné. Putovaly po mém těle, ohmatávaly mne, hnětly, tiskly, což vše mne spíše rozehtávalo a překvapovalo svou novostí, než aby mne to zaráželo a lekalo. Lichotivá chvála, kterou prokládala své útoky, také nemálo přispívala k tomu, že má ostražitost byla uchlácholena. A protože jsem neznala zlo, nikterak jsem se nebála, zejména když předešla všem mým pochybám o jejím ženství tím, že přitáhla mé ruce na svá ňadra, volně visící v takovém objemu a rozměru, že naprosto přesvědčujícím způsobem určoval její pohlaví. Alespoň pro mne, která jsem nikdy neměla jinou příležitost ke srovnání.

Ležela jsem tak krotce a pasivně, jak si jen mohla přát, zatímco její odvážnosti ve mně nevyvolávaly žádné jiné pocity než podivnou a určitě ne nepříjemnou rozkoš. Každá část mého těla byla vystavena a otevřena prostopášnému rejdní její rukou, které jako plápolavý oheň bloudily po těle a všude, kam přišly, zaháněly chlad.

Má ňadra -.- pokud to není příliš odvážné nazývat tak dva tuhé, pevné, zduřelé pahorky, které se právě začaly rýsovat na mé hrudi a které sotva ještě měly význam pro hmat -.- zaměstnala a pobavila na chvíli její

ruce. Potom ruce sunula pomalu dolů po hladké pokožce břicha až ucítila hebké hedvábné chmýří, jež teprve před několika málo měsíci vyrašilo a ozdobilo rozkošný pahrbek v této části mého těla. Teprve se chystalo vytvořit příjemnou skrýši nad budoucím sídlem mých nejvybranějších vzruchů, které však zatím bylo jen sídlem mé nevinnosti. Její prsty si hrály a zaplétaly se do mladých úponků tohoto mechu, který, příroda vytvořila zároveň k užitku i ozdobě. Nespokojena s touto vnější polohou pokusila se nyní o dosažení hlavního cíle a počala rukou pohybovat, vlichocovat se a vynucovat si zasunutí prstu do samotného živého masa. Postupovala tak zkušeně, že nepoužila bezohledného, necitelného stupňování, které by ve mně překonalo sílu mé neschopnosti a donutilo mne postavit se na odpor dalšímu pronikání, vyskočit z postele a volat o pomoc proti takovým podivným útokům.

Místo toho zapálily ve mně její lascivní dotyky nepoznaný oheň, který se rozbujel do všech mých žil, ale hlavně se soustředil do toho místa jež mu určila příroda a kde se nyní první cizí ruce činily, ohmatávaly, mačkaly a tiskly rty mého pohlaví, pak je znovu rozevíraly, zasunovaly mezi ně prst, až hlasitý povzdech och jim naznačil, že působí bolest tam, kde těsnost neprolomeného dosud průchodu brání vstupu do hloubky.

Mezitím mé roztažené nohy, bezvládná pasivita, vzdechy, rychlé oddychování -.- vše bezpečně prozrazovalo této zkušené chlípnici, že mi svým jednáním působí více rozkoše než bolesti. To kořenila opětovnými polibky a výkřiky jakn Och, jaká jsi rozkošná! Jak šťastný bude muž, který tě první udělá ženou! Kéž bych byla pro tebe mužem!.-.- Svě výkřiky přerušovala polibky, , vášnivějšími a ohnivějšími než jaké jsem snad kdy později dostala od příslušníků druhého pohlaví.

Pokud jde o mne, byla jsem zcela uchválena, zmatená a jako beze smyslů. Těch nových pocitů bylo pro mne příliš mnoho. Mé rozohněné a rozrušené smysly upadly do takového víru, že jsem nebyla schopna jaké-

koliv myšlenky. Slzy rozkoše mi kanuly z očí a poněkud tišily oheň, který planul ve všech mých žilách.

A Phoebe, ta prodejná a veskrze zkažená Phoebe, která důvěrně znala všechny formy a způsoby rozkoše, nalezla -.- jak se zdálo -.- v umění jak kazit mladé dívky ukojení jedné z oněch svévolných vášní, pro které se těžko nachází vysvětlení. Ne snad že by nenáviděla muže nebo že by před nimi dávala přednost vlastnímu pohlaví. Když se však setkala s takovou příležitostí jakou jsem jí poskytla já, vedla ji přesycenost obvyklými požitky a snad i určitá tajná náklonnost k tomu, že se snažila vytěžit co nejvíce rozkoše všude tam, kde ji mohla nalézt -.- a to bez ohledu na pohlaví partnera.

Když se přesvědčila, že mne svými doteky dostatečně rozohnila pro své cíle, jemně mi vyhrnula noční oděv, až jsem před ní zcela roztažená ležela nahá. Košili jsem měla vyhrnutou až ke krku a neměla jsem ani sílu ani vůli k tomu, abych se zpečovala. A i mé hořící tváře vyznačovaly více touhy než studu, zatímco svíčka, kterou jistě nikoliv bez úmyslu nezhasla, vrhala na mé nahé tělo tlumenou záři.

Ne, řekla Phoebe, nesmíte přede mnou, má roztomilá dívenko, utajovat všechny tyto poklady! Mé zraky se chtějí pokochat právě tak jako můj hmat.-.-.- Mé oči přímo hltají tato rašící ňadra.-.-.- Musíte mi dovolit, abych je políbila.-.-.- Ještě jsem je dost neviděla.-.-.- Ještě jeden polibek.-.-.- Jak pevné, hladké a bílé masíčko máte!.-.-.- Jak něžné jsou to tvary!.-.-.- A ta nádhera tady dole!.-.-.- Oh! Nechte mne, ať se dosyta vynadívám na tu malou, rozkošnou, něžnou úžlabinku!.-.-.- Ach, to je na mne příliš, již to nevydržím!.-.-.- Musím.-.-.- musím! A zde uchopila mou ruku a v extazi ji sunula tam, kam snadno uhodnete. Ale jaký to byl rozdíl u dvou stejných a přece tak rozdílných věcí! Prostorný prales hustých kučer vyznačoval plně vyvinutou hotovou ženu. Dutina, do které zavedla mou ruku, ji snadno celou pohltila. A jakmile ucítla mou ruku uvnitř v sobě, počala se zmítat sem a tam s tak mohutným třením, že jsem ruku celou vlh-

kou a lepkavou stáhla zpět ihned, jakmile se Phoebe po dvou třech vzdeších a zhluboka vydechnutých ochu trochu uklidnila. Dala mi takový polibek, že se mi zdálo, že mezi rty vypouští svou duši. Poté přes nás obě přetáhla příkrývku. Jaké rozkoše se jí doStalo, to nemohu říci. O sobě vím tolik, že první jiskry probuzené přírody, první palčivá představa zhanobené mé nevinnosti ve mně vzplanula v této noci a že důvěrné seznámení se zlem, jímž je naše vlastní pohlaví, je pro naši nevinnost často právě tak osudné jako svody druhého partnera. Ale pokračujme. Když Phoebe dosáhla tohoto uklidnění, kterého já sama jsem byla daleka, s prohnanou lstivostí mne prosondovala ve všech bodech, důležitých pro uskutečnění plánu mé ctnostné paní. A na základě mých odpovědí, diktovaných bezelstnou a přetvářky neschopnou přirozeností, mohla plným právem doufat v naprostý úspěch, pokud to bude záviset na mé nevědomosti, lehkomyšlnosti a na mé ohnivě povaze.

Po dosti dlouhém rozhovoru mne moje společnice přenechala odpočinku a já jsem usnula, jsouc zcela vyčerpána bouřlivými dojmy, které jsem prožila. A příroda mi poskytla úlevu jedním z oněch sladkých snů, v nichž snová extáze jen zřídka zůstává za tou, již prožíváme ve skutečném životě. Byla jsem příliš vzrušena, než abych mohla dojít klidu, aniž bych se utišila tím nebo oním prostředkem.

Ráno jsem se probudila asi v deset hodin zcela čilá a osvěžená. Phoebe, která se probudila přede mnou, se velmi laskavě zeptala jak se cítím, jak jsem si odpočinula a zda jsem připravena k snídani. Pečlivě se vyhýbala tomu, aby posilovala zmatek, který jsem pociťovala, když jsem jí patřila do tváře. Ani náznakem se nezmínila o naší noční postelové scéně. Odpověděla jsem, že ihned vstanu a pustím se do práce, jestliže mi laskavě nějakou přikáže. Usmála se. Mezitím přinesla služebná čajovou soupravu. Sotva jsem stačila na sebe hodit své šaty, když se dovnitř vkolébala moje paní. Očekávala jsem přinejmenším, že mi vynadá nebo mne alespoň pokárá, že tak pozdě

vstávám, příjemně mne však překvapila poklonou, že vyhlížím mile a čerstvě. Že prý jsem hromada krásy (takový byl totiž její vyjadřovací způsob), že mne budou všichni ušlechtilí mužové obrovsky obdivovat. Mé odpovědi na to vše lichocením odpovídaly -. mohu vás o tom ujistit -. plně mému vychování. Byly tak jednoduché a prostinké, jak si jen paní mohla přát a jistě jí zcela zalichotily mnohem více, než kdyby prokázaly mou dobrou výchovu a širokou znalost světa.

Nasnídaly jsme se a čajový soubor byl sotva sklizen, když byly do místnosti přineseny dva rance šatstva a prádla -. zkrátka toho, co bylo zapotřebí k mému úplnému vystrojení -. jak tomu říkaly.

Můžete si jistě, madam, představit, jak se mé malé koketní srdéčko roztlouklo radostí při pohledu na lesklý bílý taft se stříbrnými květy, sice již obnošený, který mi však sedl jako na mne šitý, dále čepec z bruselských krajek, lemované botky a ostatní vybavení. Vše starší a opatřené pro tuto příležitost pílí a péčí dobré paní Brownové, která již měla ve svém domě pro mne kupce, jemuž měly být předvedeny mé půvaby. Ten nejenže požadoval, aby předem mohl shlédnout mé hodnoty, ale naléhal také na to, aby mu byly ihned předány budou-li odpovídat jeho požadavkům. Z toho lze moudře vyvodit, jak asi bylo místo, ve kterém jsem se ocitla, vhodné pro to, aby se mu svěřilo k přechovávání zboží tak snadno podléhající zkáze jako je panenství.

Péče o mé vystrojení a vyparádění pro trh byla přenechána Phoebe, která si vedla ne-li výborně, tedy jistě dokonale a plně uspokojila mou nedočkavost, abych se již viděla v nových šatech. Když to bylo hotovo a já jsem se viděla v zrcadle, byla jsem nepochybně příliš přirozená a příliš nezpůsobná na to, abych dokázala utajit svou dětskou radost nad tou změnou. Změnou která ve skutečnosti musela být k horšímu, protože jsem určitě mnohem lépe vyhlížela v čistotné, přirozené jednoduchosti svého vesnického šatu než v nepohodlné a laciné parádě, ve které jsem nedokázala utajit jak se cítí m nesvá.

Phoebiny komplimenty -.- neopomněla přitom upozornit na své vlastní zásluhy o mé vyparádění -.- mne jen utvrdily v prvním dojmu, který jsem si o své osobě učinila. To ostatně může vysvětlit zájem -.- a to říkám bez vychloubání -.- který mně byl projevován. Nebude proto nemístné, když Vám nyní beze zbytečné se-bechvály vylíčím svůj obraz.

Byla jsem velká, nikoliv však příliš velká na svůj věk. Jak jsem již uvedla, právě jsem překročila patnáctý rok. Postavu jsem měla dokonale rovnou, vzpřímenou, byla jsem štíhlá v pase, lehká, pružná, nemusela jsem se mučit šněrovačkou. Měla jsem lesklé kaštanové a jako hedvábí jemné vlasy které mi spadaly po šíji v přirozených vlnách a nemálo přispívaly k tomu, že vynikala bledost mé hladké pleti. jen tváře jsem měla trochu příliš růžové, ale jejich rysy byly něžné. Obličej byl oválný až na dolík v bradě, který však vůbec nepůsobil nepříjemně. Oči jsem měla tak černé, jak si jen lze představit. Byly spíše unylé než jiskřivé, ačkoliv při některých příležitostech -.- jak mi bylo řečeno -.- z nich jiskry jen sršely. Mé zuby, o které jsem vždy dobře pečovala, byly malé, rovné, bělostné. Má ňadra se zvedala něžně, bylo možno spíše rozeznat příslib než skutečný vzrůst dvou pevných a kulatých prsů, které pak zakrátko měly příslibu učinit zadost. Zkrátka oplývala jsem všemi těmi -znaky krásy, které jsou nejvíce požadovány. Nebo alespoň má marnivost mi bránila, abych pochybovala o výroku našich nejvyšších soudců, to je mužů, protože všichni, které jsem poznala, se vyslovovali rozhodně v můj prospěch. A mezi příslušnicemi mého vlastního pohlaví jsem se setkala s takovými, které popíraly správnost tohoto úsudku, zatímco jiné mne tím spíše nekriticky vynášely v očekávání, že tím uvedou v pochybnost mou tvář i vzhled, kterými jsem nesporně nad ně vynikala. Má slova mohou myslím vypadat jako přílišná samochvála. Ale což bych se nedo-pustila nevděčnosti vůči přírodě, které vděčím za požehnání rozkoše a štěstí, kdybych z pocitu skromnosti zmínku o tak cenných darech vynechala?

Nuže tedy, oblečena jsem již byla. A ani dost málo mi nepřišlo na mysl, že cílem všeho toho rozmařilého oděvu bylo vyzdobit mne k obětování. Vše to jsem ve své naivnosti a nevinnosti přičítala pouze přátelství a laskavosti milé a dobré paní Brownové, a ta -.- jak jsem se zapomněla zmínit -.- mi zatím pod záminkou, že v bezpečí uschová mé peníze, odebrala bez nejmenšího zaváhání tu maličkost, která mi zbyla po uhrazení nákladů na cestu.

Po krátké chvíli, kterou jsem velmi příjemně strávila v sebeobdivu před zrcadlem. (můj nový šat na tom měl největší podíl), byla jsem poslána dolů do salónu. Zde mne pozdravila naše stará dáma, která se nestyděla popřát mi k radosti z nových šatů. Mluvila tak, jako kdybych v celém životě neměla nosit nic jemnějšího. Ale cožpak neviděla, že jsem dost hloupá na to, abych to brala za bernou minci? Představila mne dalšímu příbuznému, svému bratranci, kterého samozřejmě učinila příbuzným jen ve své vlastní obrazotvornosti. Byl to již starší pán, který při mém vstupu do pokoje povstal a na mou poklonu odpověděl polibkem a který byl, jak se zdálo, trochu uražen tím, že jsem mu nastavila pouze svou tvář.-.- Byla to chyba, kterou okamžitě napravil tím, že se svými rty přísál na mé s takovou horoucností, jakou bych mu podle jeho zjevu nikdy nebyla přičítala, protože ohavnější a odpornější zjev si těžko mohu představit. Slova ošklivý a nepříjemný by byla pro jeho správné vystižení příliš ušlechtilá. Představte si muže spíše přes šedesátku, malého a chorobně vyhlížejícího, mrtvolně žlutého. Jeho velké vyvalené oči zíraly tak, jako by se škrtily. Ústa mu zdobily dva spíše tesáky než zuby, ze zsinalých rtů mu vanul jedovatý dech. Podivný šeredný úšklebek z něj tvořil opravdového strašáka pro ženy i děti. Ale přestože vypadal jako hrozná karikatura muže, byl tak slepý ke své zarážející ošklivosti, že si o sobě myslel, že je přímo zrozen k tomu, aby se líbil a že žádná žena se na něj nemůže beztrestně podívat. V důsledku toho rozplýval velké částky na takové ubožačky, které se dovedly přemoci k tomu, aby mu předstíraly lásku, zatímco

s těmi, které to nedokázaly nebo neměly dostatek trpělivosti k tomu, aby zakryly hrůzu, kterou jim naháněl, jednal s největší hrubostí. Impotence spíše než potřeba jej vedla k tomu, že hledal povzbuzující prostředek ve změnách. To mu mělo pomoci dosáhnout vrcholného požitku, v němž ostatně v důsledku selhání sil často ztroskotával. To pak ho vždy uvedlo do záchvatu zuřivosti, kterou si vyléval -.- pokud se toho odvážil -.- na nevinných obětech své okamžité touhy.

Takové tedy bylo monstrum, kterému mne vydala na pospas moje ušlechtilá dobroditelka. Byla ostatně již dlouho jeho dodavatelkou v tomto směru. Proto mne také poslala dolů, aby mne mohla vyzkoušet. Postavila mě před něj, točila mnou dokola, rozepjala mi šátek a poukázala na oblíny a tvary mých bílých ňader, sotva se rýsujících ve výstřihu. Potom mi přikázala, abych chodila po místnosti a využila dokonce mé vesnické chůze k tomu, aby jej vzrušila souhrnem mých půvabů. Nevynechala zkrátka žádný z triků předváděče závodních koní. Na všechno to odpovídal jen blahosklonnými poklonami, jimiž naznačoval svůj souhlas. Dělal při tom na mne pitvorné grimasy. Potají jsem totiž tu a tam po něm hodila koutkem oka a když jsem se setkala s jeho žhoucím, lačným, vytřeštěným pohledem, obrátila jsem své zraky rychle s hrůzou a strachem jinam, což on nepochybně nepřičítal ničemu jinému než mé panenské skromnosti nebo alespoň jejímu předstírání. Brzy však jsem byla opět propuštěna a Phoebe mne odvedla zpět do mého pokoje. Stále se mne držela a ani na okamžik jsem tak nezůstala sama a v klidu, abych se mohla pustit do takových úvah, které by samozřejmě musely vyvstat při takové scéně, jakou jsem právě prošla, v každém, kdo nebyl právě idiot. K mé vlastní hanbě však musím doznat, že moje nekonečná hloupost, nebo lépe řečeno moje zhoubná nevinnost byla takového rázu, že ani nyní mi záměry paní Brownové neotevřely oči a v tomto jejím titulárním bratranci jsem neviděla nikoho jiného než ošklivou osobu, do které mi nic nebylo až na to, že vděč-

nost k mé dobroditelce mi ukládala, abych mu prokazovala úctu jako všem jejím příbuzným.

Phoebe však ihned započala probírat můj postoj a mé city vůči této obludě a zeptala se mne, jak by se mi takový jemný gentleman líbil jako manžel. Myslím si, že jej nazvala jemným gentlemanem proto, že byl samá krajka.

S přirozenou nevinností jsem jí odpověděla, že vůbec nepomýšlím na žádného manžela a že kdybych si měla nějakého vybrat, musel by být samozřejmě z mého vlastního stavu. Tak mi od or vůči této bídne a ohavné osobě zošklivil všechny jemné gentlemany, že jsem si představovala, že všechny osoby jeho stavu musejí být stejné. Ale Phoebe se nedala tak snadno odbyt a vynaložila veškeré úsilí na to, aby mne ovlivnila a obměkčila pro účely, pro které jsem byla do tohoto pohostinného domu přijata. Když mluvila o druhém pohlaví všeobecně, neměla důvod naříkat si na nedostatek mého pochopení a měla proto, dost důvodů se domnívat, že poměrně snadno dosáhne mé ochoty. Měla však příliš mnoho zkušeností, aby neodkryla, že můj zvláštní neoblomný odpor vůči tomuto strašnému bratranci bude překážkou, kterou nebude tak snadné odstranit až dojde k uskutečnění obchodu a mému prodání. Matka Brownová mezitím dojednala s oním starým lačným kozlem podmínky. Jak jsem se dodatečně dověděla, měl zaplatit předem padesát guinejí za právo pokusit se mne dobýt a dalších sto, budou-li jeho tužby zcela ukojeny a zvítězí-li nad mým panenstvím. Pokud jde o mne, byla moje odměna ponechána zcela na libovůli jeho šlechetnosti. Když byla takto tato darebná smlouva uzavřena, byl tak lačný toho, aby se mne zmocnil, že trval na tom, aby mohl ještě téhož večera přijít se mnou vypít čaj a abychom byli ponecháni o samotě. Nic nedal na kuplířčiny nedůrazné protesty, že ještě nejsem dostatečně připravena a že ještě nejsem zralá k útoku. Že jsem příliš nevinná a nezkušená, protože jsem teprve necelých 24 hodin v tomto domě. Je však běžnou vlastností chtítce, že je nedočkavý. Jeho

marnivost mu bránila, aby viděl jiné příčiny mého odporu než ty, které by byly pochopitelné u každé panny v mém postavení.

Odmítl proto všechny návrhy na jakýkoliv odklad a hrozná zkouška byla tedy bez mého vědomí stanovena na týž večer.

U oběda nedělaly paní Brownová a Phoebe nic jiného, než že snášely chválu na tohoto podivného bratrance a líčily, jak šťastná bude žena, kterou obšťastní svou přízní. Zkrátka obě klevetnice se předháněly v řečnických cvičeních, aby mne přesvědčily a přiměly k tomu, abych jej přijala. Že prý jsem na toho gentlemana hned při prvním setkání obrovsky zapůsobila, -- že mne učiní šťastnou, budu-li hodné děvče. a nebudu-li stát v cestě svému vlastnímu štěstí, -- že si mám vážit jeho přízně, -- že mohu udělat životní štěstí a že nemám promeškat dostavník.-- Zkrátka působily na mne všemi podobnými nesmysly, schopnými zamotat hlavu takovému nevědomému děvčeti, jako jsem byla já. Naštěstí však můj odpor zapustil ve mně tak hluboké kořeny, mé smysly tak chránily mé srdce, že -- neschopna utajit své pocity -- nedávala jsem jim ani nejmenší naděje na to, že by se jim to se mnou podařilo. Alespoň ne tak snadno. Sklenice za sklenicí rychle mizela, myslím že se záměrem, aby se v mém těle rozproudila vřelost, která by mohla být nápomocna k uskutečnění jejich úmyslů v okamžiku nastávajícího útoku.

A tak mne držely dlouho u stolu, že až asi v šest hodin večer, když jsem se vrátila do svého pokoje a když byla přinesena čajová souprava, vstoupila má ctihodná paní, těsně sledována oním satyrem s úšklebkem jemu vlastním ve tváři. Svou nenáviděnou přítomností utvrdil ve mně všechny pocity ošklivosti, které ve mně vzbudilo již první setkání s ním.

Posadil se proti mně a po celou dobu, po kterou byl podáván čaj, si mne prohlížel takovým způsobem, že to ve mně vyvolávalo nesmírný stud a zmatek. Všechny tyto příznaky si však i nadále vykládal jako mou upejpavost a důsledek toho, že nejsem zvyklá na společnost.

Když jsme vypili čaj, pletichářská stará

paní se odvolala na naléhavé záležitosti, které ji nutí odejít, což ostatně byla pravda, a se vši vážností mne před odchodem požádala, abych bavila jejího bratrance i za ni, dokud se nevrátí. Potom se slovy Prosím, pane, buďte něžný na toto milé dítě, odešla z pokoje a nechala mne v ustrnutí, s otevřenými ústy a naprosto nepřipravenou na to, abych na její tak náhlý odchod nějak reagovala. Zůstali jsme tedy sami. Když jsem si to uvědomila, celá jsem se roztřásla. Byla jsem tak vyděšená -.- ostatně bez nějaké jasné představy proč a čeho se mám bát -.- že jsem zůstala sedět na svém místě u krbu zcela bez hnutí jako zkamenělá, bez ducha, nevědouc jak se mám dívat, co mám dělat.-.- Dlouho jsem však tímto stavem strnutí trpět nemusela. Ta obluda si dřepala u mé pohovky a bez dalších ceremonií a úvodů obepjala paže kolem mé šíje, přitiskla mne silně na sebe a donutila mne přijmout hnusné polibky přes mé snahy, abych se mu vyvlékla z objetí. Málem jsem přitom ztratila vědomí. Jakmile však pocítil, že jsem téměř bezvládná, zcela bez odporu, strhl mi ze šíje šátek a uvolnil tak vše pro svůj zrak a své ruce. Vše to jsem strpěla bez odporu. Mé zdánlivě trpělivé a klidné chování v něm vzbudilo odvahu. Zatím jsem však já neměla dost sil k tomu, abych něco řekla, nebo vykřikla. A tak se pokusil položit mne na pohovku a posunul svou ruku ke spodní části mých nahých stehů, pevně zkřížených, které se snažil roztáhnout od sebe.-.-.- Ale potom! Procitla jsem z pasívní trpělivosti a vyskočila jsem od něho s takovým rozmachem, na jaký nebyl připraven. Vrhla jsem se mu k nohám a co nejúpěnlivěji jsem jej prosila, aby na mne nebyl krutý. a aby mi nedělal bolest.-.- Vám dělat bolest? -.- odvětilo to zvíře, -.- nechci vám přece nijak ublížit -.-.- což vám neřekla ta stará dáma, že vás miluji? -.-.- že s vámi budu zacházet slušně? -.-.- Ale jistě mi to řekla, pane, -.-.- odpověděla jsem. Ale já vás nemohu milovat, skutečně nemohu! Prosím nechte mne samotnou, -.- prosím!-.-.- budu vás mít skutečně ráda, když mne nyní necháte samotnou a odejdete.-.-.- Ale jako bych mluvila do větru. Ať již jej tak vzrušily mé slzy, můj

postoj nebo nepořádek mého oděvu, nebo byl již tak přemožen svou touhou, že ji nemohl zadržet, supící a se zpěněnou vilností obnovil svůj útok, uchopil mne a znovu se mne pokusil položit a roztáhnout na lehátko. Podařilo se mu položit mne na ně a přetáhnout mi spodničku přes hlavu. Obnažil tak má stehna, která jsem tiskla pevně k sobě. Přestože se snažil mi je svým kolenem rozevřít, ovládnout tak, aby mohl opanovat hlavní vchod, nepodařilo se mu to. Měl rozepnutý kabát i kalhoty a já jsem na sobě cítila váhu jeho těla, přitom jsem s ním rozhořčeně zápasila a téměř zmírala hrůzou. Najednou však byl všemu konec. Se supěním, hekáním a kletbami se odvalil. Neustále vztekle opakoval slova -. - starý a ohyzděný, jak jsem jej zcela pochopitelně při své rozhořčené obraně nazvala.

To zvíře se dostalo, jak se zdá, svou netrpělivostí a svým křečovitým úsilím do poslední etapy horké smyslnosti -. - to jsem však pochopila až mnohem později. Jeho síly nestačily k tomu, aby se přes tuto etapu dostal k plnému výkonu své vášně a tak jeho výstřik skončil naplano na mých stehnech a na mém prádle.

Když ta hrůza skončila, vyzval mne s projevem nespokojenosti abych se zvedla. Prohlásil, že mi již nadále nemíní prokazovat poctu tím, že by na mne ještě vůbec někdy myslel, -. - že se ta stará běhna může poohlédnout po jiném bláznovi. -. -. - Že nebude tak pošetilý, aby byl terčem posměchu pro celou Anglii -. -. - že si myslí, že jsem své panenství již dávno ztratila s nějakým venkovským balíkem a teď že jsem přišla zpeněžit zbytky své smetany do města. Okořenil to spoustou nadávek a kleteb. Vše to jsem vyslechla s radostí určitě větší, než jakou mohla kdy nějaká zamilovaná žena pocítit při výtkách svého miláčka. Byla jsem totiž naplněna záští a odporem a jeho nadávky jsem považovala za záruku, že své nenáviděné lichotky neobnoví.

I když tedy nyní nad světlo jasněji vyšly úmysly paní Brownové, stále jsem ještě neměla to srdce a tu odvahu, abych naplno otevřela oči. Stále jsem se ještě nedokázala zbavit své závislosti na této babizně, tak

jsem totiž byla přesvědčena, že jí náležím tělem i duší. Nebo spíše ještě jsem se i nadále chtěla klamat svým dobrým smýšlením o ní a raději jsem byla ochotna přijmout to nejhorší z jejích rukou, jen abych se nemusela vrátit zpět na ulici a hladovět tam bez jediného penny a bez jediného přítele, na kterého bych se mohla obrátit. Je to snad málo uvěřitelné, ale tak nesmírná byla má pošetilost.

Zatímco mi hlavou probíhaly tyto zmatečné myšlenky, seděla jsem v zamyšlení a se slzami v očích u ohně. Svou šíji jsem nechala nepříkrytou, hlavu jsem měla hluboce skloněnou a mé vlasy byly v nepořádku, který si snad dovedete představit. Vilnost tohoto zvrhlíka se však po chvíli znovu počala probouzet, jak se domnívám, při pohledu na všechny ten pel mladosti, který se jeho zrakům nabízel, pel dosud nesetřelý, který mu samozřejmě nemohl zůstat lhostejný.

Po nějaké chvíli se mne zeptal -.- značně již mírnějším hlasem -.- zda to s ním nechci dát do pořádku dříve, než se vrátí stará paní. Že pak zase bude vše dobré. Slíbil mi opět svou náklonnost a chtěl mne opět líbat -.-.- a laskat má ňadra. Ale tentokrát mi můj hluboký odpor, můj strach a mé rozhořčení, dodaly takovou odvahu, jaká u mne byla zcela neobvyklá. Vytrhla jsem se mu, běžela jsem ke zvonku a zazvonila jsem dříve, než si toho všiml, s takovou energií a s takovým výsledkem, že služebná vtrhla dovnitř aby zjistila, co se to děje nebo zda si pán něco nepřeje. Vtrhla do pokoje dříve, než mohl ve svém násilí vůči mně pokročit dále. Viděla mne ležet na podlaze s rozčuchanými vlasy a krvácejícím nosem, což scénu nemálo zdramatizovalo. Mého nenáviděného pronásledovatele spatřila jak se stále ještě snaží dosáhnout svého brutálního cíle a vůbec nereaguje na mé výkřiky a na mé zoufalství. Služebná tím byla celá zmatená a nevěděla co má dělat.

Konečně, ať již byla Martha zvyklá a otužená v scénách tohoto druhu, její srdce by muselo postrádat poslední stopy ženství, kdyby se na to mohla dívat bez pohnutí. Nadto, podle toho co spatřila, došla k závě-

ru, že to vše proběhlo hůře, než tomu ve skutečnosti bylo. Že již na mně byl proveden akt příznačný pro tento dům a že právě to mne uvedlo do stavu, ve kterém jsem se nacházela. Proto se mne hned ujala a přikázala gentlemanovi, aby šel dolů a nechal mne abych se vzpamatovala. Že prý -.- se mnou bude brzy vše v pořádku, a že až se vrátí paní Brownová a Phoebe, které odešly z domu, dají to do pořádku i s ním, -.-.- že nic neztratí, když bude s tím malým něžným tvorem trochu trpělivý, -.-.- že je tím vším sama celá vyděšená, -.-.- že sama neví, co na to má říci, -.-.- že však u mne zůstane do té doby, než se paní vrátí domů.-.- Protože to vše říkala ta ženská velmi rezolutním tónem a protože ten ohava musel uznat, že se věci nijak nenapraví tím, že by u mne zůstal, vzal si klobouk a vyšel z místnosti. Přitom si mumlal a krčil přitom oboči jako stará opice. Tak jsem se konečně jeho ohavné přítomnosti zbavila.

Jakmile zmizel, Martha mi velmi něžně nabídla svou pomoc, všemožně o mne pečovala, donutila mne abych si vzala nějaké kapky, chtěla mne uložit do postele. To jsem sice zprvu rezolutně odmítala ve strachu, že by se ten ohava mohl vrátit a nalézt mne v pozici pro něj tak příhodné, avšak přesvědčováním a opětovným ujišťováním, že již této noci nebudu nijak obtěžována, se jí podařilo uložit mne do postele. Předchozím zápasem jsem vskutku byla tak oslabená a tak sklíčená strachem a obavami, tak jsem byla vyděšená, že jsem téměř nebyla sto odpovídat na otázky, kterými mne zvedává Marta zahrnula.

Jak krutý byl můj osud, o tom svědčí můj hrozný strach, co si o tom všem bude myslet paní Brownová. Bála jsem se, že bude přesvědčena, že jsem se dopustila něčeho zlého a jí že tím bylo ublíženo. Tento zvrácený názor lépe pochopíte, když si uvědomíte, že v mé obraně nehrály žádnou úlohu ani ctnost ani zásadovost, nýbrž pouze osobní odpor, který jsem pociťovala proti prvnímu hroznému a brutálnímu útočníkovi na mou nevinnost.

Strávila jsem tedy čas až do návratu paní Brownové v záchvatech strachu a zoufal-

ství, které snad pochopíte.

Asi v jedenáct hodin večer se obě mé paní vrátily domů. Martha, která běžela dolů aby je vpustila dovnitř, jim podala pro mne celkem příznivou zprávu -. pan Crofts (jak se totiž to hovado jmenovalo) odešel, když se unavil marným čekáním na návrat paní Brownové. Bouřlivě vyběhly nahoru po schodech a když mne viděly tak bledou, se zakrvácenou tváří a se všemi známkami mé hluboké trudnomyslnosti, zaměřily se více na to, aby mne uklidnily a znovu mi dodaly odvahu, než aby mi činily ty výčitky, kterých jsem se tak obávala. Přitom jsem měla já mnohem větší právo obrátit své výčitky proti nim.

Sotva paní Brownová odešla, vlezla si Phoebe ke mě do postele a z odpovědí, které ze mne vytáhla svou vlastní metodou, při které sama dosahovala ukojení, brzy vyrozuměla, že jsem spíše vyděšena než poraněna. Domnívám se, že již byla sama dost unavená a ospalá a tak mne nakonec ponechala mému neklidu a své přednášky a instrukce si ponechala na druhý den. Po velkou část noci jsem se beze spánku neklidně zmítala na lůžku a soužila jsem se nesprávnými představami a hodnocením událostí a teprve k ránu jsem byla tak přemožena únavou, že jsem upadla do jakési blouznivé dřímoty, ze které jsem se probudila pozdě dopoledne v silné horečce. Byla jsem v takovém stavu, že bylo naprosto nutno zbavit mne alespoň na čas útoků onoho bídáka, který pro mne představoval hroznější zlo než samotná smrt.

Během mé nemoci se mi dostalo pečlivého ošetření, abych se brzy zotavila a mohla dostát kuplířčiným závazkům nebo abych mohla být vystavena dalším zkouškám. Mělo to takový účinek na mou bláhovou mysl, že jsem byla přesvědčena, že jsem zavázána vděčností těm, kdo byly příčinou mého neštěstí, za pozornost, kterou věnovaly mému uzdravení. Hlavně pak za to, že držely mimo můj dohled onoho brutálního násilníka, který byl vlastní příčinou mého zuboženého stavu. Již pouhá zmínka o jeho jménu mne totiž hluboce rozrušovala.

Mládí se však rychle zotavuje a tak posta-

čilo pouhých několik dnů k tomu, abych nápor horečky překonala. Co však nejvíce přispělo k mému brzkému uzdravení a k tomu, že jsem se smířila se životem, byla zpráva, že na pana Croftse, který byl dost významným obchodníkem, byl vydán královský zatykač pro dluh téměř čtyřiceti tisíc liber (pokuta mu byla uložena za jisté podloudné obchody) a že to s ním vypadá tak špatně, že i když to bylo v jeho povaze, nebude moci o mne nikdy znovu usilovat. Byl totiž uvržen do vězení, ze kterého se tak brzy ven nedostane.

Paní Brownová, která za tak málo dostala svých padesát guinejí a která takto ztratila všechny naděje na zbývajících sto, se počala příznivěji dívat na to, jak jsem se k němu chovala. A když viděla, že mám takovou povahu, že si mne může dokonale přizpůsobit a připravit pro své cíle, posílala ke mně na návštěvu všechna děvčata ze svého stádečka s pokynem, aby mne svými rozhovory přivedla k naprosté rezignaci a k tomu, abych se plně odevzdala do jejích rukou.

A tak ke mně děvčata volně přicházela a všechna ta rozpustilá, bezstarostná veselost, se kterou tyto frivolní kněžky lásky trávily své volné chvíle, měly za následek, že jsem jim počala jejich postavení závidět, poněvadž jsem viděla jen tu příjemnější stránku. Brzy jsem začala toužit po tom, abych se stala jednou z nich -.- tuto touhu ostatně ve mně pomáhaly velmi horlivě rozvíjet. A tak jsem si nakonec nepřála nic jiného, než abych se co nejrychleji uzdravila a abych byla schopna se podrobit obřadu zasvěcení.-.-

Rozhovory, příklady, zkrátka vše v tom podařeném domě pomáhalo narušovat mou přirozenou čistotu, které má skromná výchova bohužel nedala zapustit hlubší kořeny. Plamenná moc rozkoše, tak snadno povzbuditelná v mém věku, způsobila ve mně podivnou změnu. Všechna ta přirozená skromnost v mé povaze, která nebyla výsledkem důkladnější výchovy, se počala vypařovat jako ranní rosa pod žhavými paprsky slunce. Přitom je třeba zdůraznit, že jsem všechno to zlo dělala z nutnosti a ne-

ustále pod dojmem hrůzy z toho, že bych mohla být odsud vyhozena a vystavena hlavu ulice.

Brzy jsem se zcela zotavila a dostala jsem povolení pohybovat se v určitých hodinách zcela volně po celém domě. Pečlivě jsem však byla držena stranou jakékoliv společnosti -.- až do příchodu lorda B. z Bathu. Paní Brownová měla již svou zkušenost s jeho štědrostí v obdobných případech a proto se rozhodla nabídnout mu, aby se pokochal s tím mým klenotem, který se těší tak velké imaginární hodnotě. A protože jeho lordstvo bylo očekáváno v Londýně během čtrnácti dnů, rozhodla se paní Brownová, že má krása a svěžest musí být během té doby zcela obnovena, aby měla naději na ještě lepší obchod, než jaký udělala s panem Croftsem.

Mezitím jsem byla tak zpracována a tak jsem se naučila tancovat podle její písťalky, že i kdyby byly dveře mé klece ponechány otevřené, ani v myšlenkách bych se neodvážila někam uprchnout. Raději bych zůstala tam, kde jsem byla. Přitom jsem také ani v nejmenším nelitovala svého postavení a velmi klidně jsem očekávala, jak se mnou bude paní Brownová disponovat. Ona se přitom se svými agentkami všemožně snažila ukolébat a uspat všechny mé případné úvahy o mém dalším osudu.

Morální úvahy jsem hodila přes rameno. Veselý život vykreslený nejpestřejšími barvami, něžnostmi, sliby, shovívavé chování -.- nic mi zkrátka nechybělo a tak jsem zde zcela zdomácněla. Neměla jsem nejmenší důvod někam odejít za lepším osudem. Ani ve snu mne nic takového nenapadlo.

Zatím jsem byla svěřena děvčatům, která měla za úkol nakazit mou nevinnost. Jejich přesladké řeči postrádající jakoukoliv ostýchavost, popisování jejich styků s muži mi daly slušný přehled o podstatě a tajemství jejich povolání. Současně to ve mně vyvolávalo laskominy, horká krev mi bouřlivě kolovala všemi žilami. Nejvíce však na mne svůj talent vynakládala moje společnice v posteli Phoebe. Jejím učenlivým žákem jsem zůstala i nadále. To ona mi dala první lekce rozkoše. Příroda, rozohněná a rozdo-

váděná nyní tak zajímavými objevy, vzbudila ve mně zvědavost, kterou Phoebe velmi ochotně dále stupňovala. Vedla mne podle své vlastní představivosti od otázky k otázce a zasvětila mne do všech Venušických tajů. Nemohla jsem však dlouho zůstat v takovém domě, aniž bych se sama stala očitým svědkem toho, co jsem jen nedokonale chápala z jejich popisu.

Jednoho dne -- bylo asi dvanáct hodin v poledne, když jsem se již zcela uzdravila z horečky, -- jsem náhodou byla v tmavém kabinetu u pokoje paní Brownové. Asi na půl hodiny jsem si tam chtěla odpočinout na lehátku. Náhle jsem slyšela v ložnici nějaký šelest. Ložnice byla oddělena od komůrky jenom zasouvacími dveřmi, jejichž skla byla zastřena dvěma žlutými záclonami, ale nikoliv tak těsně, aby kdokoliv z komůrky nemohl vidět dovnitř.

Ihned jsem se ke dveřím opatrně připlížila a stoupla si tak, abych vše dobře viděla a přitom nemohla být spatřena. A kdo to nevstoupil do ložnice jako sama ctihodná abatýše našeho domu! Zavěšená do dlouhého, svalnatého jízdního granátníka, připomínajícího Herkula. Zřejmě si jej vybrala jako nejzkušenější dáma z celého Londýna v těchto věcech.

Och! Jak nehybně a tiše jsem stála ve své pracovně ve strachu, že by mohl každý šelest připravit mou zvědavost o uspokojení nebo přilákat paní do komůrky.

Ale zřejmě jsem se ani nemusela tolik bát, protože byla tak zaujata svou záležitostí, že neměla ani pomyšlení na to, aby vnímala něco jiného.

Bylo směšné vidět tu neohrabanou tlustou postavu, jak si kecla do postele přesně proti dveřím do komůrky, takže jsem měla nádherný výhled na všechny její půvaby. Její milovník se posadil vedle ní. Zdálo se, že je to muž, který toho mnoho nenamluví, ale je přitom velký nadutec. Ihned se pustil do díla. Dal jí několik mlaskavých pus, několikrát ji šťouchnul do prsou, uvolnil je ze šněrovačky, takže vyklouzla ze svého povzneseného vězení a vydula se dolů nejméně k pupku. Pár prsů větších rozměrů jsem nikdy nespatriila -- a také jsem dosud ne-

poznala takovou ochablost a svislost. Ale ať již byly jakékoliv, zdálo se, že tento hltoun s býčí šíjí je ohmatává s opravdovou neodolatelnou chutí. Marně se pokoušel jeden z nich uchopit celý do dlaně, která byla tak velká, že by se mu do ní jistě vešlo celé skopové plecko. Když si s s těmito vaky trochu pohrál -.- jako by vůbec stály za to -.- náhle je zase pustil, vyhrnul jí spodničku tak, že jako maska přikryla její širokou tvář, za jejíž rudou barvu vděčila jedině brandy.

Potom se na minutku postavil a rozepjal si blůzu a kalhoty. Její tlustá, svalnatá stehna visela mezitím s postele dolů a před mým zrakem tak ležela zcela odkrytá celá ta necudná krajina. Zdálo se, že se to široce rozevřené pyskaté ústí, stíněné houštím šedivých chlupů, nabízí jako žebrácká mošna dokořán otevřená pro almužnu.-.-

Mé zraky však brzy zcela upoutal jiný, mnohem pozoruhodnější předmět. Statný hřebec se již rozepnul a obnažil nádherný vztyčený stroj, který jsem doposud nikdy nespatriła a na který jsem nyní zírala se široce rozevřenými očima, zatímco mé vlastní sídlo rozkoše si zběsile přálo pojmout jej do sebe. Mé smysly byly tak rozpáleny a tak soustředěny na toto nejžádoucnější místo, že jsem nebyla sto vypořádat nic víc než všeobecné utváření a postoj tohoto nástroje, od kterého -.- jak mne nyní důrazně informoval můj vlastní přirozený instinkt (a ostatně mnohem přesněji než by to dokázalo jakékoliv vyprávění) -.- jsem mohla očekávat nejvyšší rozkoš, jakmile se setkají obě části tak obdivuhodně k sobě přizpůsobené.

Statný návštěvník dlouho neotálel. Dva-krát nebo třikrát jím zatřepal a zamával a vrhl se na ni. Jeho záda byla nyní obrácena ke mně a já jsem se mohla dohadovat, že předmět mého zájmu stále existuje, i když hluboko pohlcený, jen ze směru, kterým přirážel a z toho, že se taková vztyčená znamenitost nemohla ztratit beze stopy. Postel se nyní zmítala, záclony nad ní se otřásaly tak, že jsem sotva slyšela vzdechy, chropot, vzlyky a supění, kterými oba celý akt od začátku do konce provázeli. Tyto

zvuky a tato podívaná mne vzrušily do morku kostí a způsobily, že mými žilami počal jakoby horce pulsovat tekutý oheň. Mé vzrušení se stupňovalo natolik, že jsem sotva popadala dech.

Byla jsem na to vše předem připravena, vyprávěním svých společnic a Phoebiným podrobným vylíčením. Není divu, že tento pohled dal mé přirozené nevinnosti poslední smrtelnou ránu.

Zatím co se ti dva plně oddávali své činnosti a řídili se přitom jen přírodou, zasunula jsem svou ruku pod spodničku a rozpálenými prsty jsem uchopila středisko mých smyslů, které bylo ještě žhavější než prsty. Srdce mi divoce bušilo, jako by mi chtělo vyskočit z hrudi. Těžce jsem oddychovala, tiskla jsem k sobě pevně stehna, mačkala a hnětla jsem rty své panenské skulinky a mechanicky jsem napodobovala to, co mi svou rukou prováděla Phoebe, až jsem našla vstup a přivodila si tu rozhodující extázi, ten strhující příval, ve kterém se příroda, vyčerpaná přemírou rozkoše, rozplývá a doznívá.

Mé, vzbouřené smysly se potom pomalu uklidnily natolik, že jsem mohla opět pozorovat zbývající část aktu, kterému se oddával tento šťastný pár.-.-

Muž právě slezl a stará dáma hned vyskočila se zcela mladistvým rozmachem, pramenícím nepochybně z onoho osvěžení kterého se jí právě dostalo. Přinutila ho, aby si sedl a začala jej nyní sama líbat, poklepávala ho po ramenou a štípala jej, hrála si s jeho vlasy. Přijímal to vše s nezájmem a ochablostí a vypadal zcela jinak, než když se hotovil k útoku.

Má ctihodná vládkyně se nikterak nezříkala pomocných prostředků. Otevřela malou skříňku s posilujícími nápoji, kterou měla vedle postele a přiměla ho, aby si důkladně zavdal. Potom po krátkém milostném rozhovoru si madam opět sedla na totéž místo v nohách postele. Mládenec stál po jejím boku a ona s nepředstavitelnou nestoudností mu rozepjala kalhoty, zvedla košili a vytáhla z kalhot tu věc tak scvrklou a změněnou, že jsem nad tím užasla, když jsem to srovnala s tím, co jsem nedlouho

předtím viděla. Zcela schlíple visela nyní ochablá hlava nástroje dolů. Naše zkušená matrona však velmi rychle dráždivými hmaty přiměla svého partnera k tomu, že mu úd znovu ztopořil do té velikosti a tuhosti, jakou jsem viděla předtím. Obdivovala jsem nyní s obnoveným zájmem a s ještě lepším přehledem kvality této nejdůležitější součásti mužského těla.: leskle planoucí rudou hlavu, jež zde stála zbavena své překrývky, bělost žerdě, hustý porost kudrnatých chlupů, jež halil kořen, kulatý vak visící dolů, vše to ve mně vzbuzovalo lačnou zvědavost a znovu mne to rozvášňovalo. Když se však ta věc nyní dostala do stavu, do kterého se ji snažila uvést, madam nebyla ochotna vzdát se odměny za svou námahu. Lehla si na záda, přitáhla jej jemně na sebe a brzy dokončili stejně jako předtím onen prastarý akt.

Když to bylo dokonáno vstali v objetí s postele a stará dáma mu nejdříve předala dárek -.- pokud jsem mohla vidět, byly to tři nebo čtyři mince. Mládenec byl nejen jejím soukromým favoritem -.- zřejmě s ohledem na své zvláštní kvality -.- ale také věrným pravidelným klientem našeho domu. Paní velmi dbala na to, aby mne před jeho zraky ukryla, protože by stěží měl dost trpělivosti, aby vyčkal až do příjezdu lorda a byl by trval na tom, že bude lordovým ochutnavačem. A stará paní na něm byla příliš závislá, než by se s ním v té věci chtěla dostat do sporu. Každé děvče v domě mu po řadě padlo do rukou a stará paní se dostala na řadu jen, tu a tam a to ještě jen s ohledem na odměnu, které se mu za to dostalo a o které bylo těžko tvrdit, že si ji poctivě nezasloužil.

Když jsem potom slyšela že jdou dolů po schodech, vkradla jsem se tiše do svého vlastního pokoje, kde jsem naštěstí nebyla postrádána. Tam jsem konečně mohla volněji dýchat a dát volný průběh těm horoucím pocitům, které ve mně vzbudil pohled na takové utkání. Lehla jsem si na postel, volně jsem se tam rozložila a přímo lačnila po nějakém prostředku, kterým bych uspokojila nebo alespoň poněkud ukonejšila rozpoutaný požár a bouři mých tužeb. Tápala jsem rukama po posteli jako kdybych

hledala něco, co jsem měla ve svém živém snu a když jsem to nemohla najít, málem jsem zklamáním vykřikla. Celé tělo jsem měla v jednom ohni. Posléze jsem se uchýlila k jedinému dostupnému prostředku -.- k marným pokusům dostat se svými prsty tam, kde těsnost scény neskýtala zatím dostatek místa pro akci a kde mi prsty usilující o proniknutí působily utrpení, i když mi současně skýtaly poněkud uspokojení. Úzkost průchodu ve mně vyvolávala obavy, kterých jsem se nemohla zbavit, doufala jsem však, že to vše budu moci říci Phoebe a od té že se mi dostane vysvětlení.-.-

Až do příštího rána se mi však k tomu nenaskytla příležitost, protože Phoebe přišla spát až dlouho poté, co jsem usnula. Jakmile jsme tedy obě procitly, snažila jsem se přivést naše ranní lenošivé povídání na příčinu mého znepokojení, k čemuž jsem jako předmluvy využila vylíčení scény lásky, jež jsem včera byla nahodilým svědkem. Než jsem to vše stačila vypovědět, přerušila mne Phoebe několikrát bouřlivými záchvaty smíchu. Můj důvtipně promyšlený způsob, jakým jsem jí to vyprávěla, nikterak v jejích očích nezmenšil směšnost celé příhody.

Ale když se vyptávala jak na mne ta podívaná zapůsobila, nezapírala nebo nezamlouvala jsem rozkošné vzrušení, které to ve mně vyvolalo. Řekla jsem jí však také, že jedna věc mne znepokojila, a to velmi vážně. Ale, copak to bylo? zeptala se.-.- Když jsem velmi pozorně a s velkou zvědavostí srovnávala rozměry toho ohromného nástroje, který -.-.- jak se mi aspoň zdálo -.- nebyl tenčí mého zápěstí a kratší tří mých pěstí, s rozměry té malé, útlé části mého těla, která se měla přizpůsobit tomu, aby něco takového do sebe pojala, nedovedu si představit, že bych to mohla do sebe vpustit aniž bych přitom -.- a možná za hrozného utrpení -.- na to nedoplatila svým životem. Protože sama dobře víte, že i jen pouhý prst vražený do toho místa mne nesnesitelně zraňuje.-.- Pokud jde o naši paní a o vás, mohla jsem se jasně přesvědčit hmatem nebo pohledem, že existuje podstatný rozdíl v rozměrech ve srovnání se mnou. Takže zkrátka ať již je Přislibovaná

rozkoš jakákoliv, mám strach z bolesti, kterou mi ten experiment způsobí.

Phoebe vypukla v nový ještě větší záchvat smíchu a zatím co já jsem očekávala, že mi vážně vysvětlí mé nejasnosti a že mi vyvrátí pochyby, řekla mi pouze, že nikdy v životě neslyšela, že by někomu do těch míst byla tou hroznou zbraní zasazena smrtelná rána a že zná mnoho ještě mladších a právě tak útlých dívek jako jsem já, které tu operaci přestály. Je sice pravda, že je velký rozdíl v rozměrech této tělesné části jak od přírody tak v důsledku rození dětí nebo častého nadužívání příliš velkými nástroji ale že při určitém stáří a určitých tělesných vlastnostech ani ten, kdo má v těchto věcech největší zkušenost nemůže dobře rozeznat rozdíl mezi pannou a ženou ve svém přirození. Protože mi však náhoda poskytla takovou podívanou, opatří mi ona ještě jinou podobnou možnost, kterou se můj zrak více pokochá a která mi dopomůže k tomu, abych se zbavila strachu z té domnělé disproporce.

Potom se mne zeptala zda znám Polly Philipsovou.-.- To je nepochybně ta milá dívka, která se ke mně chovala tak něžně, když jsem byla nemocná, -.- odpověděla jsem a která je, jak jste mi řekla, v našem domě teprve asi dva měsíce. Ano, to je ona -.- odpověděla Phoebe.-.- Potom je třeba abys věděla, že si ji udržuje mladý japonský obchodník, kterého jeho strýc -.- ohromně bohatý člověk, který svého synovce bezmezně miluje -.- poslal s jedním anglickým obchodníkem do Anglie pod záminkou, že zde má vyrovnat nějaké účty. Ve skutečnosti však chtěl vyhovět jeho touze po cestování a po poznání světa. Seznámil se s Polly náhodou v jedné společnosti, zalíbila se mu a zařídil to tak, aby ji to stálo za to být jenom jeho. Přichází k ní dvakrát nebo třikrát za týden a ona ho přijímá ve své malé komůrce nad schody, kde si s ní užívá s vášní a kapricemi vlastními jeho horké zemi. Nic víc ti neřeknu, ale zítra má opět přijít a ty budeš mít možnost vidět co se mezi nimi odehrává a to z místa, které zná pouze naše paní a já.

Můžete mi věřit, že v náladě, ve které

jsem byla, jsem neměla proti tomuto návrhu žádné námitky, naopak byla jsem jako na trní a ani jsem se nemohla dočkat.

V pět hodin odpoledne příští den Phoebe, přesně tak jak mi to slíbila přišla ke mně když jsem seděla sama ve svém pokoji a pokynula mi abych šla s ní.

Velmi opatrně jsme sešly po zadních schodech. Tam otevřela dveře do jakési tmavé komůrky kde byl uskladněn nějaký starý nábytek a několik beden od likérů. Zatáhla mne tam za sebou a zavřela za námi dveře, takže jsme se ocitly v úplné tmě. Jen dlouhou úzkou skulinou sem přicházelo trochu světla z vedlejší místnosti, která byla jevištěm očekávané akce. Seděly jsme na nízkých truhlách a mohly jsme tak velmi snadno a se vší zřetelností -.- samy neviděny -.- pozorovat vše, co se odehrávalo vedle, když jsme oko přiložily ke skulině, která vznikla zborcením přepážky nebo jejím odchlípnutím na druhou stranu. Skulinou bylo vidět mladého muže. Byl obrácen zády ke mně a prohlížel si nějaký časopis -.- tento mladý muž byl první osobou, kterou jsem tam spatřila. Polly ještě nepřišla. Během necelé minuty se však otevřely dveře a ona vstoupila. Jakmile zaslechl, že se dveře otvírají, otočil se a vykročil jí vstříc, v tváři výraz největší něžnosti a uspokojení.

Když ji pozdravil, odvedl ji k lehátku stojícímu proti nám. Tam si oba sedli a mladý Janovan jí nabídl sklenici vína a na tácku několik neapolských biskvitů.

Potom, když si vyměnili několik polibků a několik slov -.- on mluvil lámanou angličtinou -.- počal si rozepínat blůzu a svlékl si ji. To jako by bylo signálem k všeobecnému svlékání, což ostatně horké letní období značně usnadňovalo. Polly začala rozepínat sponky svých šatů a protože nemusela rozvazovat šněrovačku byla s jeho galantní pomocí bleskově svlečena až do košile.

Když to viděl, rychle si rozepnul kalhoty, kabát a podvazky a zul si své naleštěné boty. Rozepnul také límec své košile. Potom dodal Polly odvahu polibkem a svlékl jí i košili. Byla, myslím, na takové jednání zvyklá, protože se sice trochu začervenala, ale určitě méně než já, když jsem ji nyní tak

spatřila v plné nahotě, tak jak ji stvořila příroda, s rozpuštěnými černými vlasy, které splývaly po její oslnivě bílé šíji a ramenou. Ruměncem jejích tváří přecházel postupně v sněhobílý odstín pokožky, který byl přímo oslňující.

Nemohlo jí být více než 18 let. Měla pravidelnou tvář rozkošných rysů, skvělou postavu, pár záviděníhodných prsů. Byla plně vyvinutá, okouzlujících tvarů, jakoby jemně vysoustruhovaná z masa a tak pevná a pružná, že si její prsa uchovávala vztyčenou formu bez jakékoliv podpory. Jejich ostře zahrocené bradavky jakoby jen zdůrazňovaly hluboké něžné údolí, které je rozdělovalo. A pod nimi ležel rozkošný pás břicha, který končil rozcestím ústícím do úžlabinky, jež se skromně ztrácela dolů, jakoby hledala úkryt mezi dvěma oblými, masitými stehny. Kudrnatý porost šatil její rozkošný klín tím nejdražším sobolím kožíškem. Mohla být zkrátka nejvítanějším objektem pro malíře, kteří mohli soutěžit o její přízeň a o to, aby jim v celé své hrdé a nádherné nahotě stála modelem jako vzor ženské krásy.

Mladý Ital -.- stále ještě v košili -.- na ni upřeně zíral, uchvácen pohledem na tu všechnu krásu, která by dokázala rozohnit třeba i poustevníka na smrtelném loži. Jak se tak podle jeho přání otáčela, jeho lačné oči ji přímo pohlcovaly. A ani jeho ruce přitom nebyly odsouzeny k půstu, neboť volně v honbě za požitekem se toulaly po všech částech a místech jejího těla, přímo předurčeného k poskytování nejvyššího požitku. Při všem tom nebylo možné přehlédnout jak se mu košile vpředu nápadně vydula, jak se nadzvihla a ukazovala stav věcí za touto záclonou. Ale brzy si košili svlékl a nyní co do své nahosti neměli co by jeden druhému vytýkal.

Podle toho co říkala Phoebe, bylo mladíkovi asi 25 let. Byl vysoký, souměrných údů, pěkně formovaného těla, svalnatý, ramenatý a přitom útlý v bocích. Obličej neměl nijak nápadně krásný, ale měl římský nos, velké černé jiskrné oči a červené tváře, které u něj při jeho jinak snědé pleti byly spíše ozdobou. Neměl však pleť nepříjemně

hnědou v tom odstínu, který již sám o sobě vylučuje svěží vzhled, nýbrž olivově lesklou, která přímo vyzařuje životnost, která sice možná méně oslňuje než bílá krása, ale která se více líbí. Jeho vlasy, příliš krátké na to, aby se daly v zadu sepnout, mu padaly v krátkých volných kučerách na šíji. A něco málo kadeří mu zdobilo prsní bradavky, což dodávalo jeho hrudi vzhled síly a mužnosti. A potom -- to velké vzednutí, které se vzpínalo z houští kučeravých kadeří rozprostírajících se kolem kořene, po celých stehnách a po bříse až k pupku, Stálo zde tuhé, vztyčené, takového rozměru, že mi nahánělo strach a vyvolávalo soucit s tou malou částí jejího těla, která byla cílem jeho rozvášněnosti a která byla nyní plně vystavena jeho zrakům. Vtom již vzal Polly do náruče a položil ji jemně na lehátko, které jako by zde bylo připraveno k tomu, aby zachytilo její dobrovolný pád. Se stehny dokořán rozevřenými jak jen to bylo možné odkrývala mezi nimi zcela tu masitou, uvnitř rudou úžlabinku, jejíž rty -- na vnitřní straně ruměnné -- svíraly rozkošnou úzkou, rubínovou miniaturní čárku. Její delikátní odstín by nedokázal napodobit ani štětec toho nejnadanějšího malíře.

Phoebe do mne v tomto okamžiku jemně strčila, aby upoutala mou pozornost na svou otázku, zda si myslím, že moje vlastní panenská zahrádka je o mnoho menší? Mé smysly byly však tak upoutané a tak vybičované vším tím, co jsem viděla, že jsem nebyla schopna odpovědi.

Mezitím změnil mladý muž její polohu.-- Doposud ležela napříč lehátko, nyní ji položil podél. Stehna však měla stále roztažená a cíl jeho touhy tak nyní ležel přímo před ním. Klečel mezi jejími stehny a vystavoval nám v postranním pohledu na odiv svou směle vztyčenou zbraň, která, jak se zdálo, hrozila něžnou obět' rozštěpit. Obět' zde však ležela s úsměvem, vystavena hrozícímu útoku a nijak se jej nesnažila odvrátit. S jakou rozkoší pohlédl na svou zbraň, uchopil ji rukou a zavedl ji k lákající štěrbině. Rozevřel od sebe její pysky a po několika přírazech, kterým jak se zdálo Polly sama velmi účinně napomáhala, zasunul

zbraň asi do poloviny délky. Tam však uvízla -.- asi pro svou přílišnou tloušťku. Vytáhl ji proto opět ven, trochu ji naslinil a znovu vsadil dovnitř. Tentokrát ji snadno zarazil až po samý jílec, což donutilo Polly k hlubokému vzdechu. Ten však zněl docela jinak než jako bolestivé zaúpění. Útočník začal přirážet, a ona na to odpovídala nadzdvihováním, zpočátku mírně a v pravidelném taktu. Brzy však je oba zachvátila tak vášnivá horečka, že jejich pohyby pozbyly počáteční pravidelnosti a pořádku. Začali přirážet tak rychle, jejich polibky byly tak žhavé a vášnivé, že nemohli takovou bouři dlouho vydržet. Zdálo se mi, že oba pozbývají smyslů, z očí jako by jim vyšlehovaly jiskřící blesky. Oh!-.-.-. Oh!-.-.-. Už to nemohu vydržet-.-.-. Je to moc-.-.-. Umírám-.-.-. Už to přichází -.-.-. tak volala Polly v extázi. Jeho rozkoš probíhala tišeji ale brzy i jeho tlumené mumlání, hluboké od srdce jdoucí vzdechy a nakonec vášnivé zaražení do hloubky jako kdyby ji chtěl probodnout po celé délce a potom nehybná ochablost všech jeho údů, vše ukazovalo, že na něj přišel okamžik konečného vyvrcholení. I na ní bylo vidět, že se k Jeho extázi plně připojila. Divoce mávala pažemi kolem sebe, zavírala oči a náhle vydala srdcervoucí vzlyk, jako kdyby ve šťastné agonii vydechla duši.

Když přestal zarážet a vytáhl z ní svůj nástroj ven, ležela zde zcela bez pohybu, rozkoší sotva dechu popadajíc. Položil ji opět napříč přes lehátko protože nebyla zřejmě schopna ani se posadit. Stehna jí zůstala široce rozevřená a mezi nimi jsem mohla vidět jakousi bílou tekutinu, usazenou jako pěna na vnějších rtech této nedávno otevřené rány, žhnoucí nyní ještě jasnější rudostí. Potom se konečně pozvedla a objala ho. Bylo zřejmě, že zkouška, které ji vystavil, ji nikterak nebyla nepříjemná, alespoň soudě podle něžnosti s Jakou na něj pohlížela a s Jakou jej objímala.

Ani se nepokusím vylíčit co jsem já sama během celého toho aktu pocítovala. Ale od toho okamžiku bylo navždy amen s mým strachem z toho, jak by mi mohl ublížit muž. Naopak, mé obavy se nyní změnily

v tak žhavou touhu, v tak nezvládnutelnou „chuť“, že bych snad byla uchopila za rukáv prvního příslušníka tohoto pohlaví, který by se mi naskytl a nabídla mu poklad o němž jsem nyní byla přesvědčena, že jeho ztráta by pro mne byla skutečnou výhrou. Výhrou, které jsem se Již nemohla dočkat.

Ani Phoebe, která byla zkušenější a pro kterou takový pohled nebyl žádnou novinkou, nemohla při té žhavé scéně zůstat nevzrušená. Jemně mne odtáhla od našeho kukátka a ze strachu, aby nás ti dva vedle neuslyšeli, mne zavedla až k samotným dveřím. Byla jsem, přitom zcela pasivní a bez odporu jsem se poddávala její vůli. Nebylo zde na co si lehnout ani sednout. Opřela mne tedy zády o dveře, zvedla mi spodničku a svými pilnými prsty navštívila a prozkoumala tu mou část, kde se nyní soustředil takový oheň a takové vzrušení, že jsem byla až k smrti nemocná touhou.

Již jen pouhý dotek jejích prstů na tomto kritickém místě měl na mne stejný účinek jako oheň na zápalnou šňůru. Její ruka ihned vycítila jak jsem byla vybičována a vydrážděna podívanou, kterou mi opatřila. Když se jí podařilo částečně ukojit mou vášeň, zavedla mne, naplněnou touhou uvidět pokračování scény mezi oběma členy zamilovaného páru, opět ke skulince, tak příznivé pro naši podívanou.

Opustili jsme naše stanoviště jen na několik okamžiků a nyní při mém návratu jsme viděly, že věci opět pokročily a že něžný útok byl opět obnoven. Mladý milenec seděl na lehátku čelem k nám, Polly měl posazenou na jednom koleně. Objímala jej kolem krku. Skvělá bělost její pokožky tvořila rozkošný kontrast k hladce lesklé hnědi jejího milence.

Kdo by dokázal spočítat všechny ty žhavé polibky! S jemnými nárazy se jejich ústa a jejich jazyky spojovaly. Viděla jsem, jaký požitek a jakou rozkoš jim tato něžná hra jazyků poskytuje.

Jeho rudohlavý šampion, který teprve před chvílí opustil teplé hnízdečko celý unavený a pokořený, dosáhl mezitím opět své vrcholné kondice. Znova napřímil svou

hlavu mezi jejími stehny a pozvedl hřebínek. Polly zřejmě dostala chuť si s ním pohrát a polaškovat. Hladila jej, sklonila hlavu a vsunula jeho sametovou špičku mezi rty svých úst. Nevím, zda to udělala proto, že jí to působilo zvláštní rozkoš, nebo proto, aby byl ještě hladší a snadněji pronikl dovnitř. Mělo to však na jejího partnera takový účinek, že mu oči prudce zajiskřily a na jeho rozpálené tváři bylo vidět, jak se tím jeho rozkoš stupňuje. Vstal, uchopil Polly do náručí, políbil ji a něco jí tiše pošeptal, čemuž jsem nerozuměla. Položil ji přitom do nohou lehátka na břicho. Potom ji mrskal po stehnách a po zadku tou svou tuhou šlachou, která -.- poháněná jeho rukou -.- jako pružina znovu a znovu na ní dopadala. Jak se však zdálo, nebolelo ji to o nic více než jeho a působilo jí to zřejmě právě takový požitek jako jemu.

Jaké však bylo potom mé překvapení, když si ten lýtý mladý čtverák lehl na záda a jemně přistrčil Polly nad sebe. Vyhověla jeho rozmaru, sedla si naň rozkročmo a vlastní rukou zavedla slepého favorita ke správnému místu. Potom uposlechla jeho impulsu a nasedla přímo na plamennou špičku jeho nástroje lásky a sama se na něj nabodla. Zarazila jej pevně do sebe v celé jeho délce. Zůstala na něm po několik okamžiků klidně sedět a zřejmě s rozkoší vychutnávala tuto polohu, zatímco on si pohrával s jejími vyzývavě vztyčenými prsy. Chvilku se jej snažila od toho odvrátit a přimět jej k líbání, ale brzy je pronikavá rozkoš strhla k horečné činnosti. Počala se bouřlivě vzpínat a nadzvedávat, čemuž spodní partner odpovídal harmonickým přirážením. Zkřížil paže kolem jejího pasu a divoce ji k sobě přitahoval. Obrácené údery kovadliny na kladivo je rychle vynesly ke kritickému bodu, ve kterém nám všechny příznaky utajené extáze naznačily vrchol, ke kterému společně dospěli.

Nedokázala jsem se na to dále dívat. Byla jsem druhým jednáním hry tak rozrušena, tak rozpálena, že jsem se jako šílená tiskla k Phoebe, objímala jsem ji vášnivě jako kdyby mne chtěla opustit. Ona naopak byla vším tím potěšena a tušíc zmatek, který ve

mně bouřil, tlačila mne ke dveřím, velmi opatrně je otevřela a vyvedla mne na chodbu. Potichu jsme se odplížily do našeho pokoje. Nebyla jsem vzrušením schopna stát, mé nohy mne sotva nesly. Vrhla jsem se na lůžko a ležela jsem jako schvácená -.- a přitom plná studu nad tím, co jsem pociťovala. Phoebe si-lehla ke mně a čtverácky se mne ptala, zda nyní, když jsem nepřítel viděla na vlastní oči a přesvědčila se co je to zač, mám-li z něj stále ještě strach. Nebo zda si myslím, že bych se mohla odvážit dostat se s ním do blízkého střetnutí. Odpověď jsem jí zůstala dlužna. Sotva jsem totiž popadala dech, jen jsem zhluboka vzdychla. Uchopila mou ruku, vyhrnula si spodničku a násilím mi ruku přitáhla tam, kde jsem nyní -.- již lépe poučená -.- postrádala to, co bylo hlavním předmětem mé touhy. Když jsem tam nenašla ani stín toho, po čem jsem tak toužila, protože celé to místo bylo ploché a prázdné, byla bych nejraději stáhla ruku rozmrzele zpět. Bála jsem se však, že bych si ji rozhněvala. Proto jsem ji nechala, aby s mou rukou dělala co chtěla. A tak si nakonec opatřila spíše stín rozkoše než rozkoš skutečnou. Já sama jsem se však nyní zaměřila na vydatnější stravu. Slíbila jsem si, že se již nebudu bláznivě zmítat od jedné ženy k druhé, jestliže mi paní Brownová co nejdříve neopatří to, po čem jsem tak prahla. Zkrátka vypadalo to se mnou tak, že jsem již nebyla schopna vyčkávat až do příjezdu lorda B . . . , přestože byl očekáván v nejbližších dnech. A také jsem na něj nečekala, protože láska sama mi připravila jiný osud navzdory všem zájmům mých společníků i hrubému chtíči.

Bylo to dva dny po této události, když jsem vstala asi v šest hodin zrána a opustila na loži svou společnici, která tam usnula teprve krátce před mým procitnutím.

Odkradla jsem se dolů s úmyslem nalokat se čerstvého vzduchu v malé zahrádce, která přiléhala k našemu zadnímu salonu.

V době, kdy dlely v domě návštěvy, měla jsem zakázáno tam chodit. Nyní však vládlo všude naprosté ticho a spánek.

Otevřela jsem dveře salonu a byla jsem velmi překvapena, když jsem u polovyhas-

lého krbu v lenošce staré dámy uviděla jakéhosi mladého pána, jak tam spí se zkrříženými nohama. Nechali jej tam zřejmě jeho nahodilí společníci, kteří ho opili a pak odešli každý s jednou společnicí nahoru. On zde zůstal sám zásluhou staré paní, která ho nechtěla rušit ani poslat domů v tom stavu, v jakém byl. A což je více než pravděpodobné, nebyla pro něj volná žádná postel, kde by se mohl vyspat. Na stole ještě stála bowle s punčem a kolem byly v nepořádku rozestaveny sklenice, jak to bývá obvyklé po pitce. Když jsem se přiblížila abych se na spáče podívala, nebesa, jaký to byl vzrušující pohled! Žádná slova nejsou s to vyjádřit jakým dojmem na mne jeho vzhled zapůsobil.-.-.- Ano, nejdražší předměte mé první vášně, navždy si v paměti uchovám tvůj obraz, jak jsem tě poprvé spatřila, -.-.- vzývám tě -.-.- v duchu tě opět vidím tak, jako poprvé.

Představte si, madam, krásného jinocha mezi osmnácti a devatenácti lety, s hlavou odpočívající na bočním opěradle křesla. Rozcuchané kučery mu nepravidelně stínily tvář, jejíž růžová svěžest mládí a současně i mužný půvab upoutaly můj zrak. Dokonce i ochablost a bledost jeho lící, na kterých dočasná nadvláda fialového odstínu nad růžovým byla důsledkem výstřelků uplynulé noci, propůjčovaly jeho velmi jemným rysům jakýsi nevyjádřitelný půvab. Jeho oči, uzavřené spánkem, vystavovaly na odiv okraje víček lemované dlouhými řasami. Žádný štětec by nedokázal vymalovat pravidelnější oblouky obočí než ty, které zdobily jeho vysoké, bílé a hladké čelo. A pákarmínových rtů našpulených a kyprých jako by na nich právě zanechala včela své žihadlo, přímo lákaly k tomu, abych zchladila jejich žár. Ale skromnost a respekt, které jsou u obou pohlaví neoddělitelným znakem opravdové lásky, udržely mou touhu na uzdě.

Když jsem uviděla rozepjatým límcem jeho košile hrud' bělejší než padlý sníh, neodvážila jsem se prodlužovat rozkoš, kterou mi ten pohled skýtal, protože bych tím mohla uvést do nebezpečí zdraví toho, jenž se mi již nyní stával tím nejdražším v mém,

životě. Láska, která mne naučila ostychu, mne vedla i k něžnosti. Chvějící se rukou jsem uchopila jeho paži a tak jemně, jak jen to bylo možné, jsem jej probudila. Otevřel oči, chvíli se nepřítomně díval kolem sebe a potom pronesl hlasem, jehož harmonický tón mne hluboce vzrušil.: "Prosím, krásné dítě, kolik je hodin?" Odpověděla jsem mu že by se mohl nachladit, kdyby zde tak dále spal s rozhalenou hrudí v ranním chladném vzduchu. Poděkoval mi s roztomilostí, která byla plně v souladu s jeho roztomilým zjevem i zrakem. Jeho oči nyní se otevřely dokořán a vyslaly na mne zvědavý pohled, jehož žár mne zasáhl přímo do srdce.

Zdá se, že na flámu s několika svými mladými společníky pil příliš rychle a přetáhl to, ještě než přišli k nám. Dostal se tak velmi rychle do takového stavu, že nebyl schopen absolvovat s nimi program až do konce a získat též pro sebe jednu společnici. Nyní, když mne viděl v nedbalkách, nepochyboval o tom, že jsem jednou ze slečen našeho domu a že jsem sem byla poslána, abych mu pomohla dohnat ztracený čas. Ale i když jej napadla tato ostatně zcela přirozená myšlenka, i když mne považoval za jednu z příslušnic, která jej přišla pobavit, choval se ke mně bez jakékoliv hrubosti - buď že na něj můjjev zapůsobil tak neobyčejným dojmem, nebo to byl důsledek jeho přirozené zdvořilosti. Políbil mne na ústa -.- byl to vůbec první polibek, který jsem ve svém životě dostala od muže -.- a zeptal se mne, zda bych mu mohla poskytnout svou společnost. Ujišťoval mne, že budu spokojená a že se mi to vyplatí. Ale moje nově zrozená láska, láska, která zjemňuje a mírní chtíč mi zabránila, abych se mu tak náhle poddala. Ostatně i strach, že by nás mohli překvapit lidé z domu, utlumil jakoukoliv mou povolnost. Řekla jsem mu tónem, který mi vdechla má láska, že z důvodů, které mu pro nedostatek času nemohu vysvětlit, s ním nemohu zůstat a že se s ním dokonce již ani nesmím setkat. Tato slova jsem doprovodila hlubokým povzdechem, který jako by vycházel z hloubi mého srdce. Můj dobyvatel, na kterého -.- jak mi později prozradil -.- velmi zapůsobila moje

obrana a kterému jsem se zalíbila tak, jak se mů vůbec mohla jen zalíbit osoba vedoucí takový život -.- se domníval -.- jako jsem vedla já, se mne bez velkého rozmýšlení dotázal, zda bych s ním nechtěla žít. Že by jenom pro mne najal byt a že by mi pomohl zbavit se všech závazků, které -.- jak předpokládal -.- mám k tomuto domu. Tato nabídka byla pro mne tak neočekávaná, náhlá a také nebezpečná, protože byla nepromyšlená a pocházela od naprostého cizince a přitom lehkomyšlného chlapce. Obrovská láska, kterou jsem k němu od prvního okamžiku pociťovala, dodala však v mých představách jeho hlasu neodolatelné kouzlo a zaslepila mne vůči všem námitkám. Byla bych za něho již v tomto okamžiku dala svůj život. Je naprosto pochopitelné, že jsem nemohla odolat jeho výzvě, abych s ním žila. Mé srdce se po takové nabídce divoce rozbušilo a diktovalo mi odpověď. Po minutové odmlce jsem prohlásila, že bych nabídku přijala a že k němu uprchnu, jakmile si to bude přát. A že budu zcela jeho ve všem dobrém i zlém. Často sem se později podívovala tomu, že jej taková přílišná ochota neznechutila, že mne nezlehčila v jeho očích. Osud to však uspořádal tak, že tento mladý muž, sužován obavami z přčetných nebezpečí, kterými jej město ohrožovalo, hledal již po nějakou dobu dívku, kterou by mohl mít jen pro sebe. A moje osoba naštěstí vzbudila jeho zájem a tak jakoby zázrakem -.- který ostatně často lásku doprovází -.- jsme v mžiku uzavřeli dohodu a potvrdili jsme ji výměnou polibků. Tím se upokojil neboť doufal, že se mu se mnou vbrzku dostane nerušené rozkoše. Nikdy si však ten drahoušek nedělal těžkou hlavu z toho, že popletl hlavu mladé dívce a vystavil ji všem důsledkům jejího rozhodnutí následovat bez rozmyslu svého miláčka.

Kromě dokonalé mužské krásy, jejíž všechny znaky v něm byly nakupeny, měl také úpravný a ušlechtilý zevnějšek, jistou eleganci v postoji těla i držení hlavy. To působilo tak, že vysoce vynikal nad všechny muže. Měl jiskrný a působivý pohled, v němž bylo současně něco roztomilého

i něco panovačného. Na jeho lících jakoby rozkvétaly něžné růžové květy.-.- Nenapodobitelně jemný a živý ruměncem jej chránil před výtkou, která se obvykle předhazuje lidem tak mimořádně krásným jako on, že vede neuspořádaný, hrubý a rozplizlý život.

Dohodli jsme se takto.: Zítra asi v sedm hodin ráno vyjdu z domu -.- mohla sem to slíbit, protože jsem věděla, kde získám klíče od domovních dveří. On na mne bude čekat na konci naší ulice s drožkou a odveze mne do bezpečí. Potom pošle někoho, kdo se v tom vyzná, aby vyrovnal všechny dluhy způsobené mým pobytem u paní Brownové která jak byl přesvědčen se určitě nebude chtít dobrovolně rozejít se silou tak schopnou přitahovat zákazníky.

Řekla jsem mu, aby se v domě nikomu ani slovem nezmiňoval o tom, že mne zde spatřil, důvody že mu vysvětlím později. Protože jsem dostala strach, co by se stalo, kdyby mne s ním někdo viděl, odtrhla jsem se od něj s krvácejícím srdcem a potichu jsem se odkradla nahoru do své komůrky, kde jsem našla Phoebe stále ještě v hlubokém spánku. Rychle jsem vyklouzla ze županu a lehla jsem si k ní, plna divné směsi radosti i strachu -.- mou náladu lze snad lépe pochopit než vysvětlit.

Nebezpečí, že paní Brownová odhalí mé úmysly, že se ve svých nadějích mohu zklammat, že mohu upadnout do nepředstavitelné bídy -.- vše to bledlo před mou nově roznicenou vášní. Možnost být alespoň jednu jedinou noc s ideálem mého panenského srdce, vidět jej, dotýkat se ho -.- to pro mne bylo takovým štěstím, které mi bylo dražší než svoboda, než sám život. Možná, že se mnou bude špatně zacházet -.- ale necht'!

Byl mým bohem. Byla bych nanejvýš šťastná i tehdy, kdyby mi jeho milostivá ruka způsobila třeba smrt.

O tom jsem přemýšlela po celý den, jehož každá minuta se mi zdála být opravdovou věčností. Jak často jsem se dívala na hodiny! A dokonce jsem byla v pokušení popostrčit jejich líné ručičky, jako kdybych mohla urychlit čas. Kdyby si mne lidé v domě více všímali, museli na mně vidět, že se

se mnou děje něco mimořádného. Své rozrušení jsem totiž nedokázala utajit, zejména když se někdo u oběda zmínil o okouzlujícím mladíkovi, který zde byl v noci a zůstal i na snídani. Oh, ten vám byl krásný!-.-. K smrti jsem si jej zamilovala!-.-. Kam se na něj všichni hrabou!-.-. a jiné podobné hlouposti jsem musela vyslechnout, což vše, jen přilávalo olej do ohně, jehož žářem jsem celá planula.

Myšlenkový zmatek, v kterém jsem se po celý den zmítala, měl přece jen jeden dobrý účinek, byla jsem tím vším tak unavena, že jsem brzy usnula a tvrdě jsem spala až do pěti hodin do rána, kdy jsem vstala. Tiše jsem se oblékla a čekala jsem v dvojích muškách -. ve strachu a netrpělivosti -. na stanovenou hodinu. Nakonec jsem se toho drahého, touženého okamžiku dočkala. Nyní, povzbuzována pouze odvahou již mi dodávala má láska, jsem se odvážila po špičkách sejít dolů se schodů. Svůj koš se všemi věcmi jsem tam raději nechala ve strachu, aby mne s ním někdo nespatriil vycházet z domu.

Došla jsem k domovním dveřím. Klíč od nich ležel každou noc na židli v mém pokoji, kam jej dávala Phoebe, která jej měla[^] v úschově. Phoebe neměla ani stopu podezření, že bych mohla mít v úmyslu utéci -. a také jsem skutečně až do včerejšího dne vůbec na něco takového ani nepomyslela. Proto přede mnou klíč nijak neskrývala. Velmi opatrně jsem dveře otevřela a vyšla jsem ven. Nikdo mne nespatriil. Láska, která mi dodávala odvalu, mne zřejmě také ochraňovala. Když jsem se tak ve zdraví dostala na ulici, spatřila jsem svého nového anděla strážného, jak čeká u otevřených dvířek kočáru. Ani nevím, jak jsem k němu doběhla -. myslím, že jsem přímo letěla.

V okamžiku jsem byla uvnitř po jeho boku. Pevně mne obejmul a na přivítanou políbil. Dal příkaz kočímu a ten se rozjel. Měla jsem oči plné slz, ale byly to slzy největšího štěstí. Celá jsem se rozplývala pomyšlením, že jsem v náručí toho okouzlujícího mladíka. Srdce mi bušilo radostí. Vůbec jsem se nestarala ani o minulost ani o budoucnost -. přítomnost byla vším, co jsem byla

, schopna vnímat, a ta byla tak silným dojmem, že jsem šťastím až omdlévala. Ani nebylo třeba něžných objetí a konejšivých domluv, kterými mne zahrnul.: Že mne horoucně miluje, že mi nikdy nezavdá příčinu abych litovala odvážného kroku, který jsem učinila, když jsem se mu plně odevzdala v důvěře v jeho čest a šlechtnost. Ve skutečnosti však v tom, že jsem mu vyhověla, nebyla žádná moje osobní zásluha -.- přivedla mě k tomu vášně tak silná, že jsem jí nemohla odolat a vše, co jsem podnikala, jsem učinila jen proto, že jsem ani jinak nemohla.

V okamžiku -.- jak se mi alespoň zdálo, protože pro mne čas přestal existovat -.- jsme dojeli do hostince v Chelsea, pohodlně zařízeného pro milostná setkání. Byla tam pro nás připravena snídaně s čokoládou. Starý bodrý majitel hostince, dobře znalý života, nám skýtal při snídání svou společnost. Šibalsky po mně pošilhával, oběma nám blahopřál a prohlásil, že se k sobě výborně hodíme. Že k němu často přijíždějí vzácní pánové a dámy, že však tak hezký párek ještě neviděl.-.- Že je přesvědčen, že jsem jahůdka k nakousnutí, -.- že vypadám tak prostince, tak nevinně. Můj choť že je šťastný muž! Všechno to povídání našeho hostinského mne nejen potěšilo a ukonejšilo, ale rozptýlilo také můj zmatek z toho, že jsem poprvé se svým novým vládcem, se kterým jsem se čím dále tím více bála zůstat o samotě, jak se ta rozhodná minuta přibližovala. Byl to ostych, na kterém měla mnohem větší podíl moje horoucí láska než panenská upejpavost.

Chtěla jsem ho, slepě jsem ho zbožňovala, byla bych pro něj obětovala život. Ale ., nyní -.- nevím proč -.- jsem se obávala okamžiku, který až dosud byl předmětem mých nejvřelejších tužeb. Strach, který bláznivě rozbušil mé srdce, se smísil se záplavou horoucí touhy. Tato bitva vášní, tento konflikt mezi ostýchavostí a milostnou touhou vyvolaly nový příval mých slz. Považoval to -.- jako již předtím v kočáře - za důsledek mých obav a rozčílení z náhlé změny podmínek, ve kterých jsem žila, za slzy vděčnosti za jeho ochranu a péči.

Proto dělal věci, o kterých se domníval, že mne mohou utěšit a povzbudit mou náladu.

Po snídani mne Charles -. (drahé rodinné jméno mého Adonise musím bohužel zatajit) -. vzal s významným úsměvem za ruku a pravil.: "Pojďte, má drahá, ukáži vám pokoj, z něhož je rozkošný výhled na zahradu." A aniž vyčkal mé odpovědi na tuto výzvu, která mne vrcholně vzrušila, zavedl mne nahoru do prostorného světlého pokoje, kde nebyla vůbec žádná vyhlídka, jediné snad na lůžko, které -. jak se mi zdálo - bylo pro něho hlavní pohnutkou, proč právě tento pokoj zvolil.

chvatně mne uchopil do náručí, zvedl mne, do výše, třesoucí se, sotva dechu popadající a zmírající v bouři něžného strachu a žhavých představ a se rty přitisknutými na mé mne uložil na lůžko. Jeho netrpělivost mu ani nedovolila aby mne vysvlékl -. pouze rozepnul můj šátek a mé šaty a rozvázal šněrovačku.

Má ňadra byla nyní odhalena, srdce mi v nich horoucně bušilo. Pár mladých, pevných a pružných prsů, takových, jaké může mít jen dívka již není ještě ani šestnáct let, která právě přijela z venkova a již se dosud nikdo ani nedotkl, se nabízel jeho zrakům a smyslům. Jejich pyšná krása, bělost, tvar, rozkošná pružnost přímo jako by lákaly jeho neklidné ruce. Brzy však ňadra opustil. Moje spodnička a košile spadly na zem a ruce se plně věnovaly útoku na to, co nejvíce poutalo jeho pozornost. Mé obavy mne donutily mechanicky stisknout k sobě stehna. Brzy však pronikla zvědavá ruka mezi ně, roztáhla je a uvolnila tak cestu pro hlavní útok.

Po celou tu dobu jsem nečinně ležela vystavena jeho očím a rukám. To jen potvrdilo jeho domněnku, která jej přiměla k tak odvážnému postupu. Byl totiž přesvědčen, že nejsem žádný nováček, vždyť si mne také přivezl z veřejného domu. A já jsem se také ani slovem nezmínila o tom, že jsem dosud pannou. A stejně, i kdybych tak byla učinila, byl by si asi myslel, že si z něj dělám blázny a nevěřil by v tak nepravděpodobnou věc -. že stále ještě vlastním ten

drahý poklad, který mne samotnou tak sužoval, po kterém muži tak bažili a po kterém pátrali jen proto, aby jej mohli zničit. Byl nyní tak vydrážděn, že nesnesl další odklad. Rozepnul se, vytáhl svůj nástroj milostného útoku a vyrazil s ním bez váhání. Jako do hotového průlomu. Ale potom.-.-.- Poprvé v životě jsem cítila ten tuhý a jako kost tvrdý roubík jak naráží na mé nejjemnější ústrojí. Můžete si asi představit jeho překvapení, když po několika mohutných přírazech, které mne bolestivě zranily, shledal, že nepronikl ani v nejmenším dovnitř! Něžně jsem zanaříkala, že to nemohu vydržet, že mi opravdu ublížil. Stále si ještě myslel, že je tak mladý a jeho nástroj tak veliký a tuhý. A skutečně, jen málo mužů by s ním mohlo soutěžit! A že mne možná doposud nepotěšil svou přízní nikdo, kdo by byl v oněch místech vytvořen tak mohutně jako on. Stále mu totiž ani nepřišlo na mysl, že moje panenská květina doposud nebyla utržena a asi si myslel, že by bylo zbytečnou ztrátou času a plýtváním slovy ptát se mně na něco takového.

Znovu se o to pokusil.-.-.- Stále nenacházel přístup, stále nemohl proniknout, jen mne ještě bolestivěji ranil. Moje velká láska mi však umožnila snést tu velkou bolest bez jediného zasténání. Nakonec po několika bezvýsledných pokusech si celý zadýchaný lehl vedle mne, slíbal mé slzy a něžně se mne zeptal, proč tolik trpím. A zda jsem to s druhými snášela snáze než s ním. Odpověděla jsem s přesvědčivou prostotou, že je prvním mužem, který se mnou takto zachází. Pravda je všemocná a není pravidlem, že bychom nebyli ochotni uvěřit tomu, co si sami horoucně přejeme.

Charles, kterého jeho vlastní smysly přesvědčily, že mé tvrzení, že jsem ještě pannou není pokrytecké, mne pokryl polibky a prosil mne jménem naší lásky, abych měla trochu strpení, že bude tak pozorný, aby mi neublížil jako by se jednalo o něj samotného.

Stačilo mi abych viděla jakou rozkoš mu to působí a byla jsem ochotna plně se mu oddat, ať již mi to působí jakoukoliv bolest. Obnovil nyní své pokusy novým zpúso-

bem. Především pode mne podstrčil jeden z polštářů, aby dodal středu svého cíle příhodnější elevaci a další polštář dal pod mou hlavu, aby se mi pohodlněji leželo. Potom mi roztáhl stehna, postavil se mezi ně a opřel si má stehna o své kyčle. Potom nasadil hrot své zbraně k štěrbině, do které se snažil proniknout. Vstup však byl tak úzký, že se jen stěží mohl zaostřeným koncem přesvědčit o jeho existenci. Podíval se tam, přesvědčil se i hmatem a uspokojen obnovil útok s veškerým rozmachem. Jeho velkolepě tuhý úd mohutným přírazem jako klín rozerval závěr těchto mých končin a špice pronikla za okraj. Jakmile to pocítil, využil tohoto úspěchu a dalším strkem přímo vpřed násilně průnik prohloubil. Citlivé okraje tohoto mého tak jemného průchodu byly přitom od sebe tím tlustým tělesem roztaženy, což mi způsobilo takovou nesnesitelnou bolest, že jsem málem vykřikla. Nechtěla jsem však vzbouřit dům a raději jsem zatajila dech, nacpala jsem si do úst spodničku, která se mi omotala kolem hlavy a v agonii jsem do ní zaťala zuby. Potom, když jemná struktura mého ústrojí povolila tak divokému drásání a trhání, podařilo se mu proniknout do mne o kousek dále. Nyní však již zcela ztratil sebeovládání a s násilnickou prudkostí zvítězil a svým zběsilým, temperamentním údem řádil v jakési primitivní zuřivosti. Pronikal dovnitř a vše před sebou rozhrnoval. A pak jediným zuřivým nemilosrdným výpadem jej potřísněného proudy panenské krve do mne vehnal až po samý jilec.-.-.- To mne však již mé odhodlání zcela opustilo. Vykřikla jsem a ostrou bolestí jsem ztratila vědomí. Jak mi potom Charles vyprávěl, když svůj nástroj po konečném výstřiku vytáhl, byla má stehna plná krve vytékající z mého poraněného, rozervaného průchodu.

Když jsem přišla k sobě, ležela jsem na lůžku svlečená, v náručí roztomilého něžného vraha mého panenství, který -.- jsa. trápen obavami o můj stav -.- mne k sobě něžně tiskl a ve své ruce držel pohár posilujícího likéru. Nemohla jsem lék odmítnout, protože pocházel z rukou stále mi drahého původce tolika utrpení.

Zdalo se mu, že mé slzami zalité oči uny-
le na něm ulpívající mu vyčítají jeho krutost.
a táží se, zda toto je odměna za mou lásku.
Ale Charles, který si mne po svém vítězství
nad mým panenstvím zamiloval ještě tisíc-
krát více, protože něco takového vůbec ne-
čekal, tajil přede mnou svou radost u vědo-
mí utrpení, které mi způsobil, když sám
sklízел takovou rozkoš. Choval se ke mně
tak něžně, objímal mne, utěšoval mé vzly-
ky, které ostatně spíše prozrazovaly lásku
než odpor, protože všechno pocit utrpení
se již rozplynul v radosti z toho, že jej vi-
dím, že mu náležím. jemu, jenž byl nyní ab-
solutním vládcem mého štěstí, jedním slo-
vem -.- byl mým osudem.

Rána však byla ještě příliš živá, příliš
choulostivá, takže Charles se musel vzdát
svého dobře míněného záměru podrobit
moji trpělivost nové zkoušce. Protože však
jsem nemohla chodit ani po pokoji, nařídil,
aby donesli oběd k posteli a nedal jinak,
než že jsem musela sníst kousek kuřete.
a vypít dvě nebo tři skleničky vína. Můj
zbožňovaný mne přitom sám obsluhoval.
a pobízel s milou, ale neodolatelnou autori-
tou, kterou jej nade mnou obdařila láska.
Po obědě když bylo opět vše až na víno
odneseno, ožádal mne Charles neomaleně
bez jakéhokoliv ostychu o dovolení, aby si
ke mně mohl lehnout do postele. A domní-
vaje se, že čte v mých očích kladnou odpo-
věd', ihned se počal svlékat. Jak tak pokračo-
val, vyvolával ve mně pohled na něj po-
divnou směsicí pocitů strachu i dráždivé
rozkoše.

Poprvé se tak ocitl se mnou v posteli, a to
za bílého dne. Když však svlékl svou košili
a stáhl ze mne spodničku a když se svým
nahým rozpáleným tělem přivinul k mé-
mu.-.- Oh! jaká to byla nesnesitelná rozkoš!
oh!.-.- jaký nadlidský, úchvatný pocit! Bo-
lest své spodní rány jsem již ani necítila. Vi-
nula jsem se k němu jako úpon vinné révy,
jako bych se obávala, že se nějaké části je-
ho těla nedotknu
nebo ji nestisknu. Vracela
jsem mu horoucí objetí a polibky s takovou
chutí a rozkoší, jakou zná jenom opravdová
láska a kterých sprostá vilnost není schop-

na.

Ano, dokonce i nyní, kdy je již všechna ta tyranie vášně daleko za mnou a kdy mými žilami již dávno koluje jen chladný klidný proud, vzpomínka na tyto chvíle, které ve mně z mého mládí zanechaly nejhlubší dojem, mne povzbuzuje a osvěžuje.

Ale pokračujme.: Můj krásný hoch jakoby byl nyní ke mně přisát všemi záhyby a zákruty, ve kterých se mohla naše těla setkat. Potom, když již nebyl schopen dále ovládat svůj žár obnovené touhy, zvedl hlavu svému oři a jemně, ohleduplně protlačil svá stehna mezi má. Uzavřel mi ústa žhavým vlhkým polibkem a znovu do mne pronikl. A znovu přirážel, probodával, drásal a prorážel cestu do jemných rozervaných záhybů mého lůna, které mu již nyní povolovaly vstup s bolestí poněkud menší než když byl prorážen průnik poprvé. Potlačila jsem však úpění a snášela jsem jej s pasivní statečností, hrdinsky. Brzy nabývalo jeho přirážení stále větší prudkosti, jeho tváře se zbarvily šarlatovým ruměncem, jeho oči se obracely v sloup ve žhavém záchvatu. Několik srdcervoucích vzdechů a mučivý, otřes oznámily nástup extáze. Mé úpění bylo však ještě příliš velké než abych si z ní i já mohla vzít svůj podíl.

Teprve po několika dalších objetích utlumil a otupil pocit bolesti natolik, že mi dal pocítit jemě dráždivé, vše prolínající a jako balzám sladké vzrušení. To ve mně vyvolalo rozkošný zvrát a povolilo stavidla všech mých vášní. A tak jsem přemírou utopení nakonec dospěla k přemíře rozkoše.-.- Když jsem se tak opakovanými objetími přizpůsobila a přivykla, poněáhu jsem přišla na chuť tomu opravdu nezměrnému a nenasytnému přívalu rozkoše všech rozkoší, kdy horký příval pádí neukojitelnými útroby. Jaká záplava blaženosti! Jaká extáze pocitů! Jaká agonie vášně! Rozkoše příliš prudké a příliš mohutné, než aby ji bylo možno vydržet!

Bezpochyby pro to vše vytvořila příznivé podmínky rozkošná prostopášnost té chvíle, podnícená sladkým deliriem, příjemným vzrušením a nedočkavou zvědavostí na zdroj onoho sladkého přívalu, ve který se

mění požitek, když se vše unyle rozplývá a zamilovaný má dojem, že v bouři citů ztrácí duši.

A tak jsme strávili celé odpoledne až do večera v kolotoči lásky, v polibcích, cukrování, laskání a všech ostatních projevech milostné slavnosti. Nakonec nám podali večeři, před kterou si Charles -- nevím proč -- opět oblékl šaty. Seděli jsme u lůžka, které nám sloužilo

za stůl a prostěradlo za ubrus. Nestrpěl, aby byl někdo cizí přítomen nebo aby nás obsluhoval -- vše obstaral on sám. Jedl s velkou chutí a měl radost z toho, že jsem jedla i já. Pokud jde o mne, byla jsem šťastím tak prostoupena, byla jsem tak rozechvěna stupňující se rozkoší, kterou jsem byla zaplavována, byla jsem tak znechucena svou celou minulostí, že jsem byla za toto vše ochotna zaplatit třeba svou zkázu nebo i rizikem, že to vše opěť ztratím. V mé ubohé hlavě nebylo místo pro nic jiného než pro to, co mi skýtala přítomnost!

Leželi jsme té noci vedle sebe, když nás po mnohokrát opakovaných přívalech rozkoše a vášně odevzdala příroda vyčerpané a ukojené do náruče spánku. Paže mého miláčka mne obepínaly a vědomí toho jen ještě vystupňovalo potěšení ze spánku. Pozdě odpoledne jsem se já probudila první. Když jsem spatřila, že můj mileneček je ještě v hlubokém spánku, jemně jsem se vyvinula z jeho objetí, sotva se přitom odvažující dýchat ze strachu, abych mu nezkrátila odpočinek. Má hlava, mé vlasy, mé spodní prádlo byly v nepořádku po prodělaném zápasu. Použila jsem této příležitosti a uvedla jsem se do pořádku jak jen to bylo možné. Přitom jsem každou chvíli pohlédla na spícího milence s nepřekonatelnou něžností a rozkoší. Přemítala jsem o těch mukách, kterým mne vystavil, ale mlčky jsem si přiznala, že rozkoš, které mne naučil, mne plně za utrpení odměnila.

Byl jasný den. Posadila jsem se do postele, jejíž prostěradlo bylo celé shrnuté a zmuchlané našimi neklidnými pohyby, -- -- v tom dusném ovzduší žhavého léta. Nemožila jsem si odepřít potěšení, které se mi při-

mo neodolatelně vnucovalo, využila jsem vhodné příležitosti a upřela svůj zrak na všechny ty poklady mladistvé krásy z se kterými jsem se tak potěšila a které nyní téměř zcela odhalené ležely přede mnou, protože jeho košile byla vyhrnuta až nahoru. Horko v pokoji v tomto žhavém létě mi to umožnilo bez jakékoliv námahy. Mé zamilované zraky na něm přímo visely a hltaly všechny jeho odhalené vnady. Bohužel jsem měla jen dvě oči, ale byla bych si přála mít jich sto, abych ten pohled mohla ještě lépe vychutnat.

Oh! Mohla bych přesně jeho postavu vymalovat, stále ji zřetelně vidím před sebou, stále je přítomna v mé vzrušené představivosti, v celé délce té naprosto dokonalé mužné krásy. Vidím tu tvář bez jakékoliv chybičky, hořící mladou svěžestí a jarním pelem toho věku, ve kterém jsou obě pohlaví krásná. První chmýří na horním rtu odlišovalo jeho pohlaví. Zdálo se mi že ze štěrbin mezi jeho našpulenými rudými rty musí vycházet vzduch ještě svěžejší, než jaký vdechoval. Ah, jaké násilí jsem si musela ukládat, abych jej nezlíbala!

A pak jeho šíje, skvěle vysoustružená a zdobená vzadu i po stranách vlasy splývajícími v přirozených kadeřích! Spojovala hlavu s tělem nejdokonalejších tvarů, silné konstrukce, jež vyjadřovalo veškerou sílu mužství a svými lahodnými proporcemi skýtalo skvělou podívanou, stupňovanou ještě hladkostí pokožky a pružností svalů. Mužnou hrud' mu zdobily dvě karmínové prsní bradavky jako dvě právě rozkvetlé růže.

Jeho košile mi nebránila pozorovat symetrii údů, štíhlý trup a přechod v bedra tam kde končí pas a začínají boky. Hladká, vláčná, oslnivě bílá pokožka byla leskle napjata na pevném, tuhém mase, které se vlnilo a hrálo pod nejjemnějším tlakem a které na dotek nebylo drsné, nýbrž klouzalo jako vyleštěná slonovina.

Jemně vytvářená a hladce zaoblená stehna postupně se zužující ke kolenům, se zdála být pilíři hodnými toho, aby nesly celou tu překrásnou stavbu. A nahoře, tam kde stehna začínala, ulpěly pak mé oči mi-

moděk s pozůstatkem určitého děsu, ale také s nepřekonatelně něžným pohnutím na onom hrozném nástroji, který ne tak dávno pronikl s takovou zuřivostí do té něžné, jemné části mého těla, která se ještě ani nyní nezbavila bolestivých následků oné zbesilosti a toho, jak ji rozdrásal a málem zcela zničil. Ale jaké překvapení! S pokleslým hřebínkem, s hlavou opřenou o jedno stehno, zpola přikrytou pokožkou, klidný, poddajný, nezdál se být schopen onoho násilí a krutosti, jichž se na mně dopustil.

Překrásné houští, které v jemných kučérách obepínalo jeho kořen, jeho bělost, prokvétající rozvětvenými žilkami, pružná ohebnost žerdě, která zde nyní ležela zkrácená, schoulená a scvrklá ve své bachraté tloušťce, ochablá a pokleslá mezi stehna i se svým vakovitým přívěskem, onou pozoruhodnou pokladnicí přirozených sladkostí ve svraštělém obalu, scvrklém do jediných vrásek, které jsou schopny se líbit, vše to dodávalo pohledu, jež se mi skýtal, dokonalost. Bylto nejzajímavější živý obraz, nesporně mnohem dokonalejší, než jsou ty nahatiny, které vyrábějí malíři a sochaři a které se prodávají za takové peníze. Pohled na něco takového může však plně vychutnat jen málokdo -.- musí pro to být schopen a od přírody obdařen představivostí korunovanou schopností pravdivého úsudku a poznání skutečné krásy jako výtvoru přírody a musí ji umět rozeznat od umělecké imitace. Nebo musí být jeho bohatství tak obrovské, aby si ten požitek mohl kdykoliv zaplatit.

Každá věc má však svůj konec. Posunek, který učinil můj andělský milenec v bezelstném procitání, vrátil košili a příkrývku zpět a zbavil mne možnosti dalšího pozorování. Lehla jsem si tedy opět do lůžka. Mé ruce se svezly k té části mého těla, ve které právě pozorované předměty počaly rozdmýchávat vzpouru zcela přehlušující pozůstatky bolesti. Mé prsty si nyní našly snadný průchod. Neměla jsem však dlouho čas k tomu, abych mohla posoudit, nakolik tam vznikl rozdíl mezi dřívější pannou a nynější již dokonalou ženou.

Charles se probudil, otočil se ke mně

a laskavě se otázel, jak jsem si odpočinula. Ani mi však nedal čas na odpověď, vtiskl mi na rty jeden ze svých žhoucích, násilnických polibků, jehož žár mi pronikl až do srdce a odtud vyzařoval do všech končin mého těla. A hned potom, jakoby odvetou za prohlídku, kterou jsem já podrobila veškerou jeho nahou krásu, odkopl pokrývku, vyhrnul mi košili co nejvýše a popřávil nyní i on svým očím požitek z pohledu na všechny dary, kterými mne příroda obdařila. Jeho neklidné ruce přitom zvědavě prozkoumávaly každíčkou část mého těla. Rozkošná nesmělost a tuhost mých pučících, nedozrálých ňader, bělost a pevnost mého masa, svěžest a pravidelnost mých rysů, harmonické údy, vše to se zdálo utvrzovat jeho sebeuspokojení nad obchodem, který udělal. Pak se jeho zvědavost obrátila k cíli včerejšího sveřepého útoku - chtěl prozkoumat, jaké zpuštění tam natropil. Zaměřil tam nejen své ruce, ale podložil podle mne podušku a dodal mi tak polohu příznivou pro jeho bujný průzkumný zájem. Kdo by dokázal popsat oheň kterým zářily jeho oči a žhnuly ruce! Vzdechy, vynucené rozkoší a něžné přerušované výkřiky byly vše, čím byl schopen dát najevo své vzrušení. Mezitím jeho nástroj ztrnule trčící proti mně se mi předváděl v celé své kráse a nádheře. Můj milenec to pocítil a zdálo se, že jej jeho skvělá kondice těší. S úsměvnými lichotkami a něžnostmi mne uchopil za ruku a přisunul ji s jemným důrazem k té pýše přírody, ke svému nejvzácnějšímu skvostu.

S ostychem, s křečovitým chvěním, ale současně s nepřekonatelnou touhou abych ho již cítila, jsem pevně sevřela ten sloup z nejbělejší slonoviny, nádherně vyzdobený modrými žilkami a nesoucí zcela nepokrytou, jasně rudou hlavu. Žádná rohovina nemůže být tužší a tvrdší, žádný samet jemnější a na ohmat příjemnější. Nyní vedl mou ruku níže, k té části, ve které příroda a rozkoš chovají v souladu své zásoby, tak vhodně přivěšené ke kořeni hlavního a rozhodujícího nástroje, že jej lze zcela právem označit za nositele měšce. Tam mi zřetelně dal pocítit skrze jemný materiál

schránky její obsah -.- pár kulatých míčků, které uvnitř běhaly jako ve hře a vyhýbaly se jakémukoliv, třeba i sebemenšímu, stisku z venčí.

Návštěva mé teplé ruky na těchto citlivých částech uvedla tam však všechno do takového nezvládnutelného rozruchu, že můj partner opovrhl dalšími předehraními. využil mé výhodné polohy a bez okolků vpadl bouřlivě tam, kde jsem ho již netrpělivě očekávala a kam -.- jak věděl -.- nyní již pronikne bez nesnází. Pocítila jsem jak toporně vnikl mezi povolné, pootevřené rty rány, probuzené nyní k životu. Těsnost tohoto místa mi již nepůsobila nesnesitelné utrpení a také mému milenci již nekladla odpor -.- nanejvýš takový, který zvyšoval jeho, rozkoš tím, že útlá, teplá pochva úzce obepínala jeho meč, pro který byla tak rozkošně přizpůsobena. Meč, zasunutý nyní do své pochvy, mne tak přeplňoval rozkoší, že jsem se docela zalykala a ztrácela jsem dech. A pak to vražedné, téměř nesnesitelné přirážení! Nesčíslné polibky! Každý z nich mi působil nevýslovnou slast. Slast, která se propadala do stále větší blaženosti! Vše to ve mně vyvolávalo takový zběsilý zmatek, že to nemohlo mít dlouhé trvání. Mé cévy, tak rozrušené a intenzívně rozehavené, brzy překypěly a oheň přechodně opadl. Mezitím ve všem tom laškování a milkování uplynulo dopoledne a tak bylo nezbytné, abychom snídani i oběd objednali najednou.

V klidnějších přestávkách mi Charles vyprávěl o sobě -.- později jsem si ověřila, že každé jeho slovo bylo pravdivé. Byl jediným synem otce, který zaujímal nevýznamné místo v důchodovém úřadě a stěží vycházel se svými příjmy. Mladému gentlemanovi poskytl proto jen velmi skromnou výchovu. Ten tak nebyl připraven pro žádné povolání a otec rozhodl, že mu opatří možnost vstupu do armády tím, že mu koupí důstojnický patent. Lépe řečeno, předpokládal, že se mu podaří sehnat potřebnou částku nebo že si ji vypůjčí na úrok. Jedno i druhé bylo však spíše zbožným přáním než reálnou vyhlídkou. A protože neměl žádný jiný lepší plán, přihlížel tento nepro-

zřetelný otec nečinně k tomu, jak jeho hoch
-.- ostatně velmi nadaný a s výtečnými
předpoklady pro kariéru -.- dospívá do
mužného věku nebo alespoň na jeho práh
bez jakékoli užitečné činnosti. A nadto se
nepostaral ani o to, aby jej alespoň zhruba
varoval před neřestmi města a před všemi
nebezpečími, která v něm číhají na nezku-
šeného a na toho, kdo není dost opatrný.
Mladík žil v ústraní se svým otcem, který si
vydržoval metresu. Za předpokladu, že od
něj Charles nežádal peníze, projevoval vůči
němu laskavou lhostejnost. Když se to
Charlesovi zalíbilo, mohl spát mimo dům
a postačila mu proto jakákoliv výmluva. Ot-
covy případné výtky byly tak chabé a neú-
činné, že se spíše podobaly blahovolnému
přehlížení chyb než vážně míněné kontrole
a nátlaku. Svou potřebu peněz kryl Charles,
jehož matka již dříve zemřela, dary od ba-
bičky z matčiny strany. Ta Charlese bez-
mezně zbožňovala. Žila z dosti značné ren-
ty a zcela pravidelně se s ním dělila o každý
šiling, který mohla pro tohoto miláčka své-
ho srdce ušetřit -.- ovšem k nemalé zlosti
jeho otce. Ten se zlobil ani ne tak proto, že
tím podporovala synovy výstřelky, jako
proto, že dávala Charlesovi přednost před
ním samotným. A bohužel záhy jsme měli
poznat, jaký osudový obrat může vyvolat
taková zhoubná žárlivost v srdci otce.
Charles měl ovšem zásluhou štědré něž-
nosti své babičky naprostý dostatek pro-
středků, aby si mohl udržovat milenku tak
málo náročnou, jakou ze mne učinila má
láska. A bylo to mé štěstí -.- a toho jsem si
byla vždy vědoma -.- že mne osud přivedl
právě jemu do cesty způsobem, který jsem
zde vylíčila, a to právě v době, kdy se po
nějaké milence začal ohlížet.
Pokud jde o jeho vlastní povahu, zdálo se,
že jeho vyrovnaná roztomilost jej přímo
předurčila pro domácí štěstí. Byl útlocit-
ný, přirozeně zdvořilý a měl vybrané cho-
vání. Nikdy se to nestalo jeho zaviněním,
jestliže urážky nebo nepřátelství narušily
klid, který si dokázal uchovat nebo obnovit
za všech okolností. Kromě toho měl vedle
těchto velkých zářivých vlastností, které ro-
dí génia nebo mohou vzbudit ve světě vel-

kou pozornost, ještě řadu oněch kvalit skromnějších, které skýtají ve svém souhrnu určité společenské přednosti.: nezkažený zdravý rozum, projevující se v púvabné skromnosti a v dobré náladě, činil jej ne-li obdivuhodným, tedy jistě všeobecně oblíbeným a váženým společníkem. Poněvadž však v počátku upoutala můj pohled a mou vášeň vzbudila jen krása jeho postavy, nemohla jsem být hned soudcem jeho vnitřních, duševních předností, které jsem potom dodatečně měla možnost plně odkrýt a které by možná v onom období lehkomyšlnosti a frivolnosti jen málo působily na mé srdce, kdyby jimi oplývala osoba méně přijatelná pro můj zrak a méně vzrušující pro mé smysly. Ale vraťme se k mému vyprávění.

Po obědě, který jsme absolvovali v posteli v nejrozkošnějším nepořádku jaký si jen lze představit, vstal Charles a na několik trpkých hodin mne opustil. Odešel do města, kde se dohodl s jistým mladým energickým advokátem a společně se odebrali k mé dřívější ctihodné paní, od níž jsem utekla den předtím a se kterou hodlal skoncovat účtování tak, aby jednou provždy učinil přítrž všem jejím případným nárokům. Vydali se tam tedy, ale cestou Charlesův přítel, pan Templar, když přemýšlel o tom, co se od něj dozvěděl, přišel na nápad dát návštěvě zcela opačný ráz než původně zamýšleli. Místo, aby nabízel odškodné, doporučil Charlesovi, aby pro mne odškodné požadoval.

Když byli vpuštěni do domu, obklopily obyvatelky Charlese, kterého dobře znaly. Protože jsem uprchla teprve nedávno a protože neměly ani potuchy o tom, že mne Charles vůbec kdy viděl, neměly ani nejmenší podezření, že byl pomocníkem mého útěku. Proto se k němu svým obvyklým způsobem měly a jeho průvodce pravděpodobně považovaly za případného nového zákazníka. Ale Templar brzy zchladil jejich rozpustilost a zeptal se po staré dámě se kterou -.- jak prohlásil s velmi oficiální tváří - má vyřídit nějakou záležitost.

Ihned vzkázaly pro paní a když slečny vyklidily na její pokyn salón, advokát se

madam velmi přísně dotázal, zda je o mém případě informována a zda snad ona sama nepřilákala do domu pod záminkou, že zde bude přijata jako služka, mladou dívku jménem Fances nebo Fanny Hillová, která nedávno přibyla do Londýna z venkova. Přitom mne popsala tak podrobně, jak mu to jen Charlesovo vyprávění umožnilo.

Je přirozené, že ti, kdo páchají neřest, se třesou před soudním vyšetřováním. A paní Brownová, jejíž svědomí nebylo zdaleka v mé záležitosti zcela čisté, přestože byla jako měšťáčka protřelá a přestože dovedla velmi šikovně proplouvat mezi všemi nebezpečnými úskalími svého povolání, přece jen se neubráníla znepokojení při této otázce, zejména, když se začalo operovat smírčím soudem, Newgate (staré londýnské vězení), Old Bailey (ústřední londýnský trestní soud), když došlo na náznaky, že vydržuje nevěstinec, hanbinec a když celá rozmluva probíhala v tomto duchu. Pravděpodobně se domnívala, že jsem proti jejímu domu složila výpověď. Byla celá bledá a měla tisíce výmluv a námitek. Ale aby to zkrátila, dala okázale přinést koš s věcmi. Kdyby nebyla měla takový hrozný strach, byla by se o to přela. A nejenom to, nabízel dokonce slavnostní prohlášení a potvrzení, že její dům nemá žádné nároky na úhradu nákladů kromě jediné arackové bowle. A když jí za bowli i za použití zařízení domu byla nabídnuta úhrada, dokonce jí ani nepřijala.

Charles po celou tu dobu hrál úlohu náhodného advokátova společníka, který jej doprovázel protože znal dům. Předstíral, že na věci nemá žádný zájem. Pociťoval však přitom zadostiučinění, že se v tomto rozhovoru potvrdila pravda všeho toho, co jsem mu já vyprávěla. Strach tak tu starou kuplířku donutil, aby z mé historky vycouvala. Podle toho, jak ochotně přistoupila na vyrovnání, měla pořádně nahnáno.-.-

Phoebe, má laskavá poručnice Phoebe, byla někde venku. Pravděpodobně mne po Londýně hledala. Kdyby byla přítomna, asi by vymyšlená historka tak hladce mým záchrancům neprošla. Celé toto jednání zabralo určitý čas, který by se mi zdál ještě

mnohem delší tím, že jsem byla ponechána v cizím domě, kdyby nebyla přišla nahoru a neskýtala mi společnost hostinská, které mne Charles vřele doporučil do péče. Byl to takový opravdový mateřský typ. Pily jsme čaj a její tlachání mi pomohlo strávit čas velmi příjemně -.- vždyť se mluvilo o Charlesovi. Když ale přišel večer a minula hodina, na kterou slíbil svůj návrat, nemohla jsem se ubránit sklíčenosti vyvolané mou netrpělivostí. Dolehly na mne, těžké obavy, jaké úměrně velikosti lásky je schopno pociťovat jen naše plaché pohlaví.

Dlouho jsem však netrpěla, bohatě mne odměnil pohled na mého miláčka a všechny něžné výtky, které jsem pro něj připravila, se rozplynuly ještě dříve, než přešly přes mé rty.

Stále jsem ještě byla v posteli, stále mi nohy ještě sloužily jen velmi nemotorně.

Charles se ke mně vrhl, uchvátil mne do náručí, něžně mne pozdvihl a políbil. A pak mi složil účty ze svého úspěšného zákroku, přičemž svá slova mnohokrát přerušil sladkými přestávkami vyplněnými polibky.

Musela jsem se smát, když mi vyprávěl o strachu, kterým byla zachváčena stará paní, protože na něco takového nebyla při mé nezkušenosti a nevinnosti vůbec připravena. Zdá se, že se domnívala, že jsem uprchla, abych vyhledala útulek u nějakých příbuzných, které jsem ve městě našla a že, to bylo proto, že se mi nelíbily její způsoby a její chování vůči mně. Byla asi přesvědčena, že iniciátory zákroku byli mí příbuzní. Jak Charles správně usoudil, nikdo ze sousedů nespatriil v oné tiché hodině můj útěk do kočáru, nebo to nijak nezaznamenal.

A taky neměl nikdo v domě ani nejmenší podezření, že bych s ním byla mluvila a tím méně že bych uzavřela tak rychlou dohodu s člověkem, který mi byl úplně cizí. Plyne z toho ponaučení, že nemáme mít vždy nedůvěru v to, co se nám zdá být nejméně pravděpodobné.

Povečeřeli jsme v rozjařenosti vlastní dvěma mladým lehkomyšlným stvořením, kterým se splnila jejich touha. A protože jsem velmi ochotně přenechala Charlesovi všechny starosti o mé budoucí štěstí, nemy-

slela jsem na nic jiného než na tu skvělou rozkoš, že mi zcela patří.

Když pak k tomu nastal čas, lehl si ke mně do postele. A v této druhé noci, kdy již zcela pominulo mé utrpení, vychutnávala jsem plnými doušky celou tu extázi dokonalé rozkoše. Rozplývala jsem se, utápěla v blaženosti, až jsme oba přirozenými důsledky nasycené touhy a uhašeného ohně upadli do spánku, ze kterého jsme se znovu probouzeli jen k novým úchvatným obětím.--

A tak jsme strávili v tomto bytě v Chelsea asi deset dnů, zcela vyplněných láskou. Během té doby se Charles snažil využít co nejlépe svých krátkých vycházek a našel pevnou oporu ve své shovívavé a přející babičce, od které dostával pravidelně dostatek prostředků na úhradu nákladů, které mu se mnou vznikly a které ostatně byly velmi nepatrné ve srovnání s jeho dřívějšími nepravidelnými nájezdy do říše vášně.

Charles mne potom přestěhoval do soukromého zařízeného podnájmu v D-ské ulici, kde platil půl guineje týdně za dva pokoje s komůrkou ve druhém poschodí. Hledání tohoto podnájmu mu zabralo dost času, ale zvolil jej, protože pro jeho časté návštěvy mu lépe vyhovoval než frekventovaný hostinec, ve kterém jsme se původně ubytovali. Opouštěla jsem ten dům s lítostí, vždyť mi byl nekonečně drahý tím, že jsem tam poprvé byla jeho a že jsem tam ztratila ten skvost, který žádná žena nemůže ztratit dvakrát. Hostinský si na nic nemohl stěžovat -- Charles mu bohatě vynahradil to, že nás ztrácí.

Když jsme přišli do našeho nového bytu, zdál se mi velmi krásný, přestože byl dost jednoduše zařízen na cenu za kterou za něj Charles zaplatil. Ale i kdyby mne Charles zavedl do vězení, jeho samotná přítomnost by je pro mne proměnila v malé Versailles. Bytná, paní Jonesová, na nás v našem bytě čekala a mnohmluvně nám vylíčila všechny jeho vymoženosti. Že nás bude obsluhovat její vlastní služebná, -- -- že u ní bydleli vždy jen nejlepší lidé, -- -- že první poschodí přenechala tajemníkovi jednoho vyslanectví a jeho dámě, -- že vypadám jako

opravdová mladá lady.-.- Při slově lady jsem se s polichocením marnivostí celá zapýřila -.- bylo to příliš silné na děvče v mém postavení. Neboť přestože mne Charles předvídavě oblékl do méně výstředních a méně nápadných šatů než v jakých jsem utekla a přestože mne vydával za svou choť, se kterou se tajně oženil a kterou musí tajit (jak otřepaná historka!) před svými přáteli, přísahala bych, že to připadalo krajně pokrytecké ženě, která znala město tak dobře jako naše bytná. Ale jí to vůbec nevadilo. Není snad možné, aby měl někdo méně skrupulí než ona. A vzhledem k výhodám, které tímto obchodem dosahovala, by ji pravda nikterak nerozčílila a jistě by ji nepřiměla k tomu, aby zrušila uzavřený obchod.

Krátký popis a vylíčení jejího života Vám spíše umožní pochopit úlohu, kterou v mém životě sehrála.

Bylo jí asi šestačtyřicet let, byla velká, hubená, s rezavými vlasy a s tím nevýrazným, obyčejným obličejem, který můžete potkat kdekoliv a projdete kolem ní bez povšimnutí. V mládí si ji vydržoval jakýsi gentleman a když pak zemřel, ponechal jí s ohledem na dceru, kterou s ní měl, doživotní rentu čtyřicet liber ročně. Tu dceru prodala jako sedmnáctiletou -.- ostatně ne za příliš velkou částku -.- jistému gentlemanovi, který odjel jako vyslanec do ciziny a vzal si ji sebou. Prý se k ní choval velmi něžně a dokonce prý se s ní tajně oženil. Ale důsledně trval na tom, že nesmí udržovat ani nejmenší styk se svou matkou, která byla tak mrzká, že se neštítala obchodovat se svou vlastní krví. Protože však neměla žádnou jinou vlastnost než vášnivý zájem o peníze, nezpůsobilo jí to žádné potíže, nejvýše že snad přišla o několik darů a jiných výhod, které by jí snad mohly kynout kromě kupní ceny za dceru.

Netečná tedy svou povahou k jakékoliv jiné radosti než k rozmnožování svého majetku -.- a to jakýmkoliv způsobem -.- pustila se do jakési soukromé kuplířské činnosti, pro což se dobře hodila svým prostým, nenápadným vzhledem. A někdy se jí také podařilo něco zprostředkovat. Neexistovalo

zkrátka nic, co by se jí zdálo nemístným a co by jí nestálo za to, aby si tím přivydělala. Zнала většinu měšťanských způsobů, vyznala se a nebyla v tom odkázána jen na sebe, protože měla stále nejčerstvější informace. Kromě toho, že napomáhala k vytváření souladu mezi oběma pohlavími, působila také v soukromých zastavárnách a v jiných zisk slibujících tajných obchodech. -.- Dům, ve kterém žila, pronajímala a to tak, že většinu místností proměnila na samostatné byty. Přestože musela mít alespoň tři nebo čtyři tisíce liber, nedovolila si ani nejmenší přepych a založila své živobytí výhradně na tom, co se jí podařilo vymáčkout z nájemníků.

Když tedy viděla přicházet pod svou střechu tak mladý pár, její první myšlenkou nepochybně bylo, jak by z nás mohla dostat co nejvíce peněz a to všemi prostředky, jakými je možno se k nim dostat. Správně usoudila, že naše situace a naše nezkušenost jí k tomu brzy poskytnou příležitost. V tomto slibném útočišti jsme tedy vybudovali svou rezidenci. Nebylo by to ani velmi zajímavé pro Vás, ani velmi příjemné pro mne, kdybych se pustila do podrobného popisování všech těch nízkých a mrzkých cest a prostředků, jichž ta vydřiduška používala k tomu, aby nás oškubala. Vše to Charles raději trpně snášel než aby na sebe vzal starost s opětným stěhováním. Mladý ten gentleman, který neznal skrblictví a neměl ani ponětí o hospodaření a prostá venkovská dívka, která o tom všem nevěděla již vůbec nic, si sotva také mohli být vědomi toho, jaký rozdíl jim to v nákladech působí.

Zde tedy pod ochrannými křídly svého drahého miláčka jsem trávila nejšťastnější chvíle svého života. Měla jsem svého Charlese a v něm vše, co si mé něžné srdce mohlo přát, po čem toužit. Vozil mne do divadla, na operu, na maškarní plesy, na všechny zábavy ve městě. Vše to mne pochopitelně těšilo, ale nekonečně více mne těšilo to, že on je se mnou a vše mi vysvětluje. Asi měl radost z přirozených projevů překvapení a obdivu, které takový pohled nezbytně musel vyvolat ve venkovském

děvčeti, pro něž vše to bylo novinkou. Ale vše to mi jen dokazovalo, jakou moc a vládu má nade mnou jediná vášeň mého srdce, vášeň, ve které byly koncentrovány duše i tělo tak, že nezbývalo místo pro žádné jiné koření života než pro lásku.

Pokud jde o muže, které jsem viděla ať již v tomto domě či kdekoliv jinde, měli ve srovnání s mým všestranně dokonalým Adonisem -.- v mých očích tolik nedostatků, že jsem si nebyla sto připustit ani jedinou myšlenku, kterou bych se mu nějak zpronevěřila. Byl pro mne vesmírem a vše ostatní pro mne prostě neexistovalo.

Má láska ostatně byla tak nezměrná, že dospěla až k naprosté negaci jakéhokoli náznaku nebo jiskry žárlivosti. První myšlenka toho druhu mi totiž způsobila nesmírné utrpení, a má sebeláska a hrůza z něčeho, co by pro mne bylo ještě horší než smrt, mne donutily, abych se žárlivosti zcela vystříhala a naučila se jí opovrhovat. Ostatně jsem k ní ani neměla příležitost. Kdybych se chtěla pustit do vypočítávání případů, kdy se Charles kvůli mně vzdal potěšení ze styků s mnohem pozoruhodnějšími a významnějšími ženami než jsem kdy byla já, což ostatně vzhledem k tomu jaký on byl, nebyl žádný div, mohla bych Vám zde předvést plný důkaz jeho neochvějné věrnosti vůči mně. Ale možná byste mne pak obvinila, že zbytečně vynáším úspěchy, kterých se moje marnivost již dávno mohla dost nasytit.

V přestávkách mezi projevy našich vášní našel Charles zálibu v tom, že mne učil -.- pokud k tomu jeho vlastní vzdělání stačilo -.- mnoha věcem praktického života, o kterých jsem vzhledem k nedostatečnému vychování neměla ani ponětí. A mně neušlo ani jediné slovo, jež můj rozkošný učitel pronesl. Přímo jsem mu visela na rtech a každou jeho slabiku jsem hltala jako prorocství. Jediným přerušením tohoto vyučování, které jsem neměla sílu odmítnout, byly polibky jeho rtů, lahodnější než arabské sladkosti.

Dělala jsem tak rychlé pokroky, že jsem ve velmi krátké době důkladně pochopila vše, co mi vyprávěl. Obvykle jsem mu to

slovo za slovem zopakovala a abych dokázala, že nejsem jen prostým papouškem, nýbrž že o tom všem sama přemýšlím, že se snažím proniknout až na kořen věci, připojovala jsem svůj komentář, kladla otázky a žádala další vysvětlení. Můj venkovský přízvuk, má vesnická chůze a neohrabané chování začaly nyní rychle mizet. Tak rychle jsem chápala a tak účinná byla moje touha, abych byla každým dnem více hodna jeho srdce, že jsem dělala rychlé pokroky. Pokud jde o peníze, myslím, že mi vždy přinesl vše, co dostal. A jen s námahou mne pak donutil k tomu, abych je uložila do svého sekretáře. A co se týká šatů, bylo by mi k uspokojení zcela postačilo jak si mne se zálibou prohlížel oblečenou do mých jednoduchých, ale úpravných oděvů. Nic více jsem si-nepřála.

Byla bych i největší lopotu prožívala radostně, byla bych si prsty do krvava upracovala s radostí, že mu mohu nějak prospět. Myslím, že kdybych byla chovala nějakou myšlenku že jsem mu na obtíž a tento nesobecký pocit by ve mně byl tak upřímný, jak jen by mi to diktovalo mé srdce, musel by to Charles rychle vycítit. A i kdyby mne snad nemiloval tolik jako já jeho (to ta ké bylo jediným stálým předmětem našich roztomilých rozepří), jednal vždy alespoň tak, že mi poskytl zadostiučinění z toho, že jsem mohla věřit, že žádný muž nemohl být něžnější, důvěryhodnější než on.

Naše domácí paní Jonesová přicházela často nahoru do mého bytu, ze kterého jsem nikdy pod žádnou záminkou nevycházela bez Charlese. Netrvalo jí to dlouho a bez zvláštní námahy vyzvěděla naše tajemství, že jsme církev ošidili o obřad, i podmínky, za jakých spolu žijeme. Tyto okolnosti však vůbec nevyvolaly její nelibost vzhledem k plánům, které se mnou měla a které -- ach běda -- měla potom velmi brzy možnost uvést v chod. Prozatím však její vlastní životní zkušenosti jí daly poznat, že jakýkoliv pokus, třeba nepřímý a zahalený, rozloučit nebo odvrátit od sebe dvě srdce tak vzájemně stmelená jako naše, by mohl skončit jedině ztrátou dvou nájemníků, ze kterých dovedla velmi šikovně tě-

žit, kdyby totiž kterýkoliv z nás vycítil její pravé úmysly. A takové úmysly měla, neboť jeden z jejích nájemníků ji pověřil, aby mne buďto získala pro prostopášný život nebo -.-. aby mne za každou cenu odloučila od mého ochránce.

Krutost mého osudu jí však brzy zbavila starostí jak naplnit úkol a rozloučit nás. Žila jsem s Charlesem nyní jedenáct měsíců, které uplynuly jako bouřlivý nepřetržitý proud rozkoší. Ale mému utrpení ještě nebyl konec. Již tři měsíce jsem pod srdcem nosila dítě, což by jistě ještě dále vystupňovalo jeho něžnost, kdyby to vůbec bylo myslitelné. Vtom na nás dopadla neočekávaná smrtelná rána, rozloučení. Jen krátce vše vylíčím bez přílišných podrobností, protože při vzpomínkách na to se ještě nyní otřásám bolestí a nemohu ani pochopit, jak jsem to vše přežila.

Celé dva dlouhé dny jsem protrpěla aniž jsem o něm slyšela. A to jsem byla zvyklá dýchat a existovat jen s ním a doposud jsem nestrávila ani celých čtyřadvacet hodin, aniž bych jej viděla nebo o něm slyšela. Třetí den již byla moje netrpělivost tak silná a mé znepokojení tak mocné, že jsem onemocněla. Nebyla jsem již déle schopna snášet své hoře, klesla jsem na lůžko a zazvonila na paní Jonesovou, která nikterak mé úzkostlivé obavy nezmírnila. Přišla nahoru. Ztěží jsem měla tolik duchapřítomnosti, abych našla vhodná slova jak ji poprosit -.- chce-li mi zachránit život -.- aby vymyslela způsob, jak se co nejrychleji dovědět co se s ním stalo, s mou jedinou oporou a štěstím. Vyjádřila mi svou účast způsobem, který spíše vystupňoval mé rozrušení, než aby je uklidnil, a odešla splnit svůj úkol. Nemusela chodit daleko -.- Charlesův otec bydlel velmi blízko v jedné z ulic, ústících do Covent Gardenu. Tam šla do restaurace a odtud vzkázala pro služebnou, jejíž jméno jsem jí uvedla jako osobu, která jí může dát nejlepší informace.

Děvče brzy přispěchalo a na dotaz paní Jonesové, co se stalo s panem Charlesem, zda snad neodjel z Londýna, ji velmi ochotně seznámilo s osudem syna svého pána který samozřejmě nezůstal služebnictvu

utajen. Pán totiž použil velmi účinné opatření, aby svého syna co nejkrutěji potrestal za to, že měl na svou babičku větší vliv než on sám. Měl pro to velmi pochybnou záminku, která vyvolala u služebnictva jen smích.: Prý by babiččina něžnost mohla být na překážku jeho naléhavého odjezdu z Anglie. Rozhodl se totiž vyslat jej na cestu, kterou předem pro něj projednal. Záminkou bylo, že prý je třeba naprosto neodkladně zajistit značné dědictví, které mu připadlo po smrti jeho vlastního bratra, bohatého obchodníka v jedné faktorii v jižních mořích. Krátce předtím obdržel zprávu o bratrově smrti i s opisem jeho poslední vůle.

Když se rozhodl poslat svého syna pryč z Anglie, učinil bez jeho vědomí všechny nezbytné přípravy a nakoupil potřebnou výstroj. Uzavřel o tom dohodu s kapitánem jedné lodi, u kterého měl jistotu, že přesně splní jeho příkazy, protože měl blízké styky s majitelem lodi a kapitánovým zaměstnavatelem. Otec zorganizoval vše tak tajně .a tak účinně, že zatím co si syn myslel, že jde jen o několikahodinovou projížďku po řece, byl na palubě lodi zadržen, bylo mu zabráněno psát a byl střežen přísněji než nějaký zločinec.

Tak byl idol mé duše ode mne oderván a donucen k dlouhé cestě, aniž měl možnost se rozloučit se mnou, svým jediným přítelem, aniž mi mohl poslat jedinou řádku útěchy. Od svého otce obdržel pouze suché vysvětlení a instrukce jak má postupovat po příjezdu na místo určení a několik doporučení pro tamního faktora. Tyto všechny podrobnosti jsem se však dověděla až mnohem později.

Služebná dodala, že je přesvědčena, že takové zacházení s milým mladým pánem způsobí jeho babičce smrt. A to se také skutečně stalo. Když se stará lady tuto novinku dověděla, nepřežila to ani o měsíc. A protože její jmění sestávalo jenom z doživotní renty, kromě které si neuložila žádné úspory a rezervy, nezanechala svému tak osudem pronásledovanému miláčkovi nic, co by stálo za řeč. Absolutně až do své smrti však odmítala setkání s jeho otcem.

Když se paní Jonesová vrátila a já jsem zpozorovala její pohled, zdálo se mi, že vypadá zcela bezstarostně a dokonce rozradostněně, takže jsem se napůl ukonejšila, -- v domnění, že mému zmučenému srdci uleví dobrými zprávami. Ale o to větší bylo kruté zklamání, jež mne čekalo. Ta barbarka mne s nepředstavitelnou bezohledností zasáhla přímo do srdce tím, jak mi neomaleně oznámila, že Charles byl vyslán do zámoří nejméně na čtyřletou cestu (v tom zlomyslně přeháněla) a že nemohu rozumně předpokládat, že bych ho ještě někdy uviděla. A vše mi vylíčila s tak přesvědčivými argumenty, že jsem tomu musela uvěřit -- vždyť to ostatně také byla pravda!

Sotva dokončila své vyprávění, omdlela jsem. Po několika dalších záchvatech, kdy jsem se zmítala mezi bouřlivou bolestí a bezvědomím, jsem ztratila i drahý plod Charlesovy lásky. Nešťastník však nikdy nezemře tehdy, kdy by to pro něj bylo největším vysvobozením a o ženách pak praví přísloví, že mají zvlášť tuhý život.

Bezcitná péče, poskytnutá mi v mé nemoci, mi zachránila nenáviděný život. Místo štěstí a radovánek, kterými můj život doposud oplýval, jsem před sebou náhle viděla jen hloubku bídy, hrůzu a nejkrutější žal. Tak jsem po celých šest týdnů bezvládně ležela v souboji mého mládí a mé tělesné konstituce s přátelským usilováním smrti, kterou jsem neustále vzývala o pomoc a vysvobození, která se však nakonec ukázala příliš slabá. Ponenáhlu jsem se zotavovala, i když do jakéhosi stavu otupení a zoufalství, ve kterém mi hrozila ztráta zdravého rozumu a blázelec.

Čas však, ten největší utěšitel v neštěstí, počal postupně zmírňovat prudkost mého utrpení a otupoval mé city. Zdraví se mi vrátilo, ale ve tváři jsem měla stále výraz hoře, sklíčenosti a ochablosti. To však jen zmírňovalo můj venkovský ruměnc a dodávalo mé tváři vzhled spíše delikátní a dojímavý.

Domácí se o mne po celou tu dobu úslužně starala a pečovala o to, aby mi nic nechybělo. A jakmile uviděla, že nabývám sil tak, jak to potřebovala pro své záměry, jed-

noho dne po společném obědě mi blahopřála k mému uzdravení, přičemž si zásluhy o to zcela neomaleně přisvojila. Vše to však bylo pouhým úvodem k nejhroznějšímu, nejbídnějšímu epilogu.-.- Jistě vám již nyní, řekla, -.- slečno Fanny je poměrně dobře. Ujišťuji vás, že můžete zůstat v bytě tak dlouho, jak se vám bude líbit. Jste zde velmi vítána. Vpravdě však mám proti vám pohledávku představující docela slušnou částku a tu musím dostat zpět. A s těmito slovy mi předložila dlouhý seznam nedoplatků za, nájemné, za živobytí, léky, ošetření atd. v celkové částce třiadvaceti liber, sedmnácti šilinků a šesti pencí. A na úhradu toho všeho jsem neměla na celém světě nic víc než sedm guinejí, které mi náhodou zanechal můj drahý Charles v naší společné pokladně a to ona velmi dobře věděla. Domácí však mi také hodlala hned poradit, co mohu udělat pro zaplacení dluhu. Vypukla jsem v bouřlivý pláč a řekla jsem jí své rozhodnutí, že bych chtěla prodat těch pár kousků šatstva, které mám a zbytek že ji zaplatím co nejdříve mi bude možno. Mé neštěstí a nouze, do které jsem upadla, byly však příznivé jejím záměrům a ještě více jí v nich utvrdily.

Velmi chladně mi řekla, že jí je samozřejmě velmi líto, do jakého neštěstí jsem upadla, ale že ona se musí starat o své právo a že by pro ni bylo nepříjemné, kdyby měla být donucena poslat takové mladé, něžné stvoření do vězení.-.- Slova vězení jsem se zhrozila tak, že by se ve mně krev nedořezal. Hrůzou jsem celá zbledla a zhroutil se jako zločinec, který poprvé spatří popraviště. Byla jsem na okraji mdlob. Moje paní domácí, která mne chtěla, svou poznámkou zastrašit jen po určité míru a nechtěla, abych upadla do bezvědomí, mne počala opět chlácholit a řekla mi hlasem, který byl pojednou mnohem laskavější a snažil se dát najevo slitování, že by bylo jenom mou vlastní chybou, kdyby ona byla nucena sáhnout k takovému krajnímu opatření. Že je přesvědčena, že existuje takový přítel, který by to mohl zařídit k spokojenosti nás obou. A že by jej případně mohla ještě téhož dne odpoledne přivést na

čaj a při té příležitosti by také mohlo dojít k dohodě o naší záležitosti. Ani slovem jsem jí na to neodpověděla, seděla jsem jako němá, naplněná zmatkem a hrůzou.

Paní Jonesová však správně usoudila, že je na čase stáhnout vlajku, protože dojmy byly na mne příliš silné. Nechala mne samotnou s mími hrůznými myšlenkami, vyvolanými nesnesitelnou představou, že bych mohla jít do vězení. V pudu sebezáchovy jsem zoufale hledala sebemenší záblesk naděje, jak bych se mohla zachránit před vězením.

V takovém stavu jsem seděla asi půl hodiny zmítaná hořem a beznadějí, když ke mně znovu vstoupila domácí. Když viděla jak tam sedím k smrti sklíčená, nasadila -.- stále sledujíc neochvějně svůj plán -.- falešnou masku účasti a radila mi, abych neztrácela naději. Věci nemusí být tak zlé, jak si to představuji, jen když nebudu sama sobě nepřítelem. Nakonec mi pak řekla, že přivedla jednoho velmi váženého gentleje a ten že nejlépe poradí jak se mohu svých starostí zbavit. Nato, aniž vyčkala mé odpovědi, opět odešla a hned se vrátila s oním váženým gentlemanem, jehož velmi, váženou zprostředkovatelkou byla ona sama jak v tomto, tak i v jiných podobných případech.

Gentleman mi při vstupu do pokoje vykonal velmi obřadnou poklonu. Neměla jsem dosti sil ani duchapřítomnosti, abych mu ji oplatila. Domácí paní převzala při tomto prvním setkání úlohu hostitelky -.- nikdy předtím jsem totiž, pokud si pamatuji, tohoto gentlemana nespatriila. Nabídla mu židli, sama si také sedla. Po celou tu dobu nepadlo ani slovo. A za celou tuto podivnou návštěvu jsem se zmohla k jediné reakci -.- k nepřítomnému ztrnulému pohledu. Byl podán čaj. Domácí, myslím, nechtěla zbytečně ztrácet čas a když viděla, jak před tímto naprostým cizincem mlčím jako zařezaná, řekla hrubě, familierním tónem.: Pojd'te přece, slečno Fanny, pozvedněte hlavinku, dítě, a nenechte již smutek hyzdit vaši pěknou tvářičku. Ale copak? Vždyť smutek, ten je dobrý jen na chvíli. Pojd'te, buďte trochu veselá! Zde sedí velmi vážený

gentleman, který slyšel o vašem neštěstí.
a který by vám velmi rád pomohl. Musíte se
k němu ale také podle toho chovat. Nebud'-
te příliš obřadná, jaképak semhle a támhle,
kujte železo, dokud je žhavé.-.-

Na toto delikátní a výmluvné žvanění,
gentleman, který viděl jak jsem přestrasená,
a užaslá, že ani odpovědět nemohu, náhle
paní Jonesovou rázně zastavil, čímž mne
spíše ještě více postrašil, než aby mne pře-
svědčil o svých dobrých úmyslech. Potom
se obrátil ke mně, řekl mi, že je podrobně
informován o mém celém příběhu a všech
okolnostech mého neštěstí, o kterém si
myslí, že bylo příliš kruté na dívku mého
mládí a krásy, -.- již dávno jsem se mu zalí-
bila a že se proto obrátil na

zde přítomnou
paní Jonesovou s žádostí o zprostředková-
ní. Protože však jsem byla plně oddána jiné-
mu, ztratil všechnu naději na úspěch. Když
však uslyšel o zvláštním zvratu Štěstěny
kterým jsem byla postižena, dal naléhavý
příkaz paní domácí, aby se postarala o to,
aby mi nic nechybělo. Kdyby nebyl musel
naléhavě odjet do Haagu v neodkladné ob-
chodní záležitosti, byl by mne sám během
mé nemoci ošetřoval. Po svém návratu
-.- a bylo to právě den předtím -.- se dově-
děl o mém uzdravení a vyžádal si zpro-
středkování paní Jonesové, požádal ji, aby
jej ke mně uvedla. A byl přinejmenším roz-
hořčen, když se dověděl jakým způsobem
si vedla, aby pro něj toho štěstí dosáhla.
Aby mi dokázal jak dalece nesouhlasí s je-
jím postupem a jak je dalek toho, aby si vy-
vozoval jakékoliv nešlechtné výhody z mé
situace a také aby mi zajistil pro mou pří-
padnou vděčnost naprosto svobodné pod-
mínky, zde přímo přede mnou teď zaplatí
plně můj dluh domácí paní a kvitanci o tom
předá do mých rukou. Potom budu mít na-
prostou svobodu buď odmítnout nebo při-
jmout jeho společnost, protože ani v nej-
menším nemá v úmyslu použít jakéhokoliv
násilí, aby si vymohl mou náklonnost.
Když takto líčil své city vůči mně, odvážila
jsem se konečně pozvednout zraky
a prohlédla si jej. Byl to velmi vzhledný
gentleman, pěkného růstu, asi čtyřicátník,

oblečený v civilu. Na jednom prstu měl prsten s velkým briliantem a jak při hovoru pohyboval rukou, vrhal briliant do očí záblesky. To mi potvrdilo, že jde o významnou, váženou osobu. Zkrátka řečeno, bylo jej možno označit za roztomilého, příjemného muže, který měl přirozeně vznešený vzhled, odpovídajícího původu a životním podmínkám.

Na to vše jsem se zmohla na jedinou odpověď -.- záplavu slz, které mi kanuly po tváři a škrtily můj hlas. To mi skýtalo vítanou omluvu, protože bych stejně nebyla věděla co na to mám říci.

Pohled na mne jej, jak mi později přiznal -.- neskonale dojmul. Aby mi poskytl nějaký důvod pro zmírnění mého zármutku, vytáhl peněženku, požádal o pero a inkoust, což okamžitě obstarala paní domácí a zaplatil ji do halěře vše, co ode mne požadovala. Pochopitelně kromě dalšího štědrého zpropitného, které obdržela bez mého vědomí.

Převzal pak potvrzení o příjmu a velmi něžně mne donutil, abych si je uschovala. Vedl mou ruku, do které potvrzení vložil, až jsem ji pasivně zastrčila do kapsy svých šatů.

Já jsem i nadále setrvala ve stavu jakéhosi otupení, melancholického zoufalství, jako kdyby se mé smysly nemohly vzpamatovat ze zdrcujících ran, které mne zasáhly. Úslužná domácí odešla a nechala mne o samotě s tímto cizím gentlemanem dříve než jsem si to mohla uvědomit. A stejně bych nebyla nijak odporovala. Byla jsem nyní jako bez života, ke všemu naprosto lhostejná.

Gentleman, který v takové situaci nebyl zřejmě žádným nováčkem, přistoupil ke mně a pod záminkou, že mne chce utěšit, mi nejdříve setřel kapesníkem slzy, které mi kanuly po tvářích. Potom se odvážil mne políbit. Z mé strany nepocítil ani odpor ani souhlas. Seděla jsem zde jako němá. Viděla jsem v sobě zboží, za které bylo před mýma očima zapláceno a nestarala jsem se o to, co se stane s mým ubohým tělem. Chyběla mi živost, nálada i odvaha k tomu, abych kladla třeba i sebemenší od-

por, jaký se sluší našemu skromnému pohlaví. Strpěla jsem pokorně vše, co se mému společníkovi zlíbilo. Ten se odvažoval stále víc a více, vsunul odvážně ruku pod šátek na má ňadra, se kterými se něžně mazlil. Když nenarazil na žádný odpor a vše probíhalo nad očekávání příznivě pro uspokojení jeho tužeb, vzal mne do náručí a donesl mne zcela bez života na lůžko, kam mne opatrně uložil. Měl mě tak zcela k dispozici, jak jen si to mohl přát. Sotva jsem věděla, co se se mnou dělo, až jsem náhle procitla z tranzu necitlivosti a shledala jsem, že je do mne hluboce pohroužen, zatímco já jsem ležela zcela pasivně a bez jakéhokoliv pocitu rozkoše. Chladné mrtvé tělo by sotva mohlo mít v sobě méně života a citů. Když ukojil na mně svou vášeň, ve které bral velmi málo ohledu na stav v němž jsem se nacházela, sestoupil a když uvedl do pořádku mé šaty, využil veškeré něžnosti, aby uklidnil záplavu výčitek svědomí a zoufalých výtek které jsem si -.- přiznávám že příliš pozdě -.- činila proto, že jsem na této posteli strpěla obětí muže, mně naprosto cizího. Rvala jsem si vlasy, lomila rukama a bila se do prsou jako šílená. Když se mne však můj nový pán -.-.- a v takovém světle jsem jej již počínala vidět -.-.- pokoušel všemožně uklidnit v mém zuřivém hněvu zaměřeném ostatně

výhradně vůči mně samotné a ani v nejskrytější myšlence nepostihujícím jeho, požádala jsem jej spíše pokorně než hněvivě, aby mne nechal o samotě, že chci svůj žal prožít sama a v klidu. To však odmítl, -.- zřejmě ze strachu, že bych si mohla něco udělat.

prudké vášně zřídka vydrží příliš dlouho a tím méně u žen. Po bouři následoval v mém nitru klid, mrtvý klid, který vyústil v novou záplavu slz.

Kdyby mi byl někdo jen o několik okamžiků dříve řekl, že někdy poznám jiného muže než Charlese, byla bych mu plivla do tváře. Stejně tak kdyby mi byl kdokoliv nabídl nekonečně vyšší sumu, než jaká zde byla za mne zaplácena, byla bych nabídku chladnokrevně zavrhla, bohužel však naše

ctnost a naše hříchy jsou příliš závislé na okolnostech. Vezmete-li v úvahu neočekávané a kruté nesnáze, do kterých jsem upadla v okamžiku, kdy mne zradil rozum rozvrácený dlouhým a těžkým utrpením a kdy jsem byla zachvácená

hrůzou z vězení, bu-

de se Vám zdát můj pád omluvitelnější, protože jsem určitě nebyla při všem tom zcela při smyslech. Rozhodující je však první prožitek -.- a ten jsem měla za sebou. Proto jsem myslela, že již nemám více právo odmítat objetí někoho, kdo u mne této výhody dosáhl, ať již k tomu dospěl jakkoliv.

Když jsem tedy jednou na tuto zásadu přistoupila, domnívala jsem se, že jsem v jeho moci natolik že jsem jeho objetí a polibky trpěla bez odporu a bez hněvu. Neznamená to, že by mi to skýtalo nějakou rozkoš nebo že by to dokázalo překonat odpor mé duše k tomu, abych si připustila vzrušení toho druhu. To, co jsem snášela, snášela jsem z jakési vděčnosti, jako něCo samozřejmého po tom všem, co se přihodilo.

Můj nový vládce byl však natolik ke mně ohleduplný, že se nepokoušel znovu o ty krajnosti, které mne krátce předtím uvrhly do takového zoufalství. Jsa si mnou nyní jist, spokojil se tím, že se snažil povzbudit mou náladu postupně a čekal, až mu časem dozrají plody, které byly ještě příliš zelené, když se touhou a mou neschopností k odporu dal svést a ukojil svou vášeň na ubohém bezduchem těle, necitlivém k jakýmkoli svodům rozkoše. Vždyť když žádnou rozkoš nepřijímalo, bylo možno soudit, že také není schopné žádnou rozkoš poskytnout. Je ostatně jisté, že mu mé srdce nikdy nedokázalo zcela odpustit způsob, jakým jsem mu podlehla, ačkoliv -.- konec konců -.- jsem měla všechny důvody těšit se z toho, že v mé osobě našel něco, co mu zabránilo opustit mě právě tak lehce, jako mne získal.

Mezitím pokročil večer natolik, že služebná přišla prostřít k večeři. S radostí jsem vyrozuměla, že s námi nebude večeřet paní domácí, jejíž pouhý zjev na mne nyní působil jako jed.

Když děvče opustilo pokoj, naléhal můj

společník s něžnou vřelostí na to, že si mám sednout do lenošky u krbu a dívat se jak jí, když již se nemohu donutit k jídlu sama. Uposlechla jsem se srdcem přeplněným bolestí, protože jsem mimoděk srovnávala rozkošné tete-á-tete trávená zde s mým předrahým miláčkem s touto vynucenou situací, nepříjemnou scénou, vnučenou mi krutou nezbytností.

Při večeři, když použil celé záplavy argumentů k tomu, aby mne uklidnil a smířil s mým osudem, řekl mi, že se jmenuje H. . ., že je bratrem lorda L. . . Když si mne na popud mé domácí jednou prohlédl zjistil, že plně odpovídám jeho představám a pověřil ji, aby mne pro něj získala za jakoukoliv cenu. Nakonec se to podařilo -.- k jeho naprosté spokojenosti -.- a vřele by si přál, abych byla stejně spokojená i já. A dodal několik plamenných ujištění, že nikdy nebudu mít příležitost litovat toho, že jsem se s ním seznámila.

Nyní jsem dokázala do sebe dostat půl koroptve a tři nebo čtyři sklenky vína, které mne proti mé vůli donutil vypít. Ať již bylo v tom víně něco podivného nebo že se vínu konečně podařilo oživit přirozenou vřelost mé povahy a znovu rozehřát mé umrtvené smysly, nedívala jsem se již na pana H. . . s tou vynucenou pokorou a dokonce i s odporem jako dříve. V tomto tání mých citů nebyla však přimísena ani nejmenší stopa lásky. Kterýkoliv jiný muž by pro mne znamenal totéž co pan H. . ., kdyby zde byl za stejných okolností a udělal pro mne -.- a také se mnou -.- to, co udělal on.

Neexistuje -.- alespoň zde na zemi -.- věčné hoře. To mé, i když zcela neskončilo, bylo alespoň odročeno. Mé srdce, tak dlouho překypující úzkostí a soužením, se počalo doširoka otevírat při sebemenším záblesku rozptýlení nebo zábavy. Trochu jsem si poplakala a v slzách se mi ulevilo. Vzdechala jsem a zdálo se, že každým vzdechem se zbavuji části té tíže, která na mne doléhala. Má nálada se zlepšovala a i když jsem ještě nebyla zdaleka veselá, tedy přece jen klidnější a uvolněnější.

Pan H. . ., který mne pozorně sledoval a který asi tuto změnu způsobil, jí dovedl

dobře využít. Nenápadně odstrčil stůl, který nás odděloval, přitáhl svou židli před mou a potom, když mne na před připravil záplavou lichotek a ujišťování, počal mi tisknout ruce, líbat mne, znovu se mazlit s mými řadry, která se zcela uvolnila z rozhaleného negligé a dmula se, jak mi v nich bušilo srdce -.- ani ne tak rozčilením, jako spíše úzkostí a ostychem nad tím, že s nimi tak důvěrně zachází člověk, stále mi ještě cizí. Ale brzy mi dal ještě větší příležitost k zneklidnění, když se sklonil a vsunul mi ruku -.-.- nad podvazky. Tam se pokoušel znovu ovládnout můj průchod, který předtím našel nehlídaný a volný. Nyní však nemohl rozevřít má zkřížená stehna. Zkrotle jsem se zdráhala a prosila, aby mne nechal samotnou. Řekla jsem mu, že mi není dobře. Poznal však, že v mém zdráhání je více formálnosti a obřadnosti než vážného odhodlání a jako podmínku pro to, že upustí od svého záměru stanovil, že se mám ihned odebrat na lože. Dal nějaké pokyny paní domácí a oznámil mi, že se vrátí za hodinu, kdy, jak zřejmě doufal, již budu smířlivější k jeho touze, než jsem byla nyní. Ani jsem nevyjádřila svůj souhlas ani jsem to neodmítla, ale můj vzhled a způsob, jakým jsem na tuto nabídku reagovala, mu ukázaly, že se již nepovažuji za svou vlastní paní natolik, abych jej mohla odmítnout. A pak mne skutečně nechal o samotě a odešel. Ale již za minutu nebo dvě, dříve než jsem byla opět schopna si něco rozvážit, vešla -.- služebná s podnosem své paní, na kterém přinesla malý stříbrný šálek něčeho, čemu říkala svatebni šodó. Poprosila mne, abych to snědla až si lehnu na lože. Poslechla jsem a okamžitě jsem pocítila horkost, oheň, který se mi jako bouře rozlil do celého těla. Hořela jsem, žhnula a dokonce jsem začínala mít trochu pocit, že mi chybí muž. Jakmile jsem ulehla, vzala služebná svíčku, popřála mi dobrou noc, odešla z pokoje a zavřela za sebou dveře. Sotva však stačila sejít se schodů, když pan H. . . opatrně otevřel dveře mého pokoje a znovu vstoupil. Na sobě měl nyní noční oblek a čapku, v ruce dvě zapálené voskové svíčky. Zavřel

dveře na zástrčku. Přestože jsem jej očekávala, přece mne svým příchodem vylekal.-.- Po špičkách přišel k mé posteli a tiše zašepтал.: Prosím, má drahá, nelekejte se -.-.- budu k vám velmi něžný a hodný.-.- Potom se spěšně vysvlékl, přičemž mi poskytl příležitost, abych si mohla prohlédnout jeho statnou postavu, svalnaté údy a mohutnou, chlupatou hrud'.

Postel záúpěla pod tímto břemenem. Ležel na vnější straně, kam také postavil hořící svíčky -.- zřejmě aby plně uspokojil všechny své smysly. Také ihned, jakmile mne políbil, shrnul příkrývku dolů a odhalil mne. Zdálo se, že jej pohled na mou obnaženou postavu přivádí do extáze. Celou mne pokryl záplavou polibků a nevynechal jediné místečko. Potom kleče mezi mýma nohama, vyhrnul si nahoru košili a obnažil chlupatá stehna a toporně trčící roubík s červenou hlavou, vyrůstající z houštiny černých kučer, kterými měl porostlé břicho až k pupku jako nějakým kartáčem. A již jsem pocítila, jak do mne proráží, jak zaráží hřebík až po hlavičku, takže mezi námi nezůstalo nic než porost našich kučer, z obou stran zmáčknutý.

Měla jsem jej konečně -.-.- konečně jsem jej nyní v sobě cítila. Pomalu počal přirážet. a brzy tak mocně zapůsobil až hluboko do těch mých nejtajnějších oblastí, kam zaměřil svůj útok. Ty již nedokázaly dále odolávat a počaly na pohyby odpovídat. Všechny mé živočišné pudy pádily nyní do tohoto těžiště. Vnitřně rozpálená a k nesnesení rozvášněná ztratila jsem brzy jakékoliv ohledy. Zcela jsem podlehla síle jeho vzrušení a jako tvor, který není ničím jiným než podléhající ženou, jsem se ponořila do takové záplavy rozkoše, jaké bych se byla raději měla vyhnout, kdybych byla jednala tak, jak to vyžadovala moje stále nepřekonaná opravdová láska.

Avšak běda! Jaký obrovský rozdíl byl mezi tímto projevem čistě živočišné rozkoše, vykřesané ze srážky pohlaví při pasivní duševní účasti a tou rozkošnou záplavou, tou bouří aktivní rozkoše, která je vyvrcho- lením požitků vyplývajících ze vzájemné vášnivé lásky, kdy dvě srdce v něžné a věr-

né jednotě se spojí k vyvrcholení blaha a vloží do boje všechny své city, celou svou duši! Jak ubohý je naproti tomu konec, v němž obvykle vrcholí dočasné, okamžité vášně, které odumírají jakmile dosáhly nasycení!

Pan H. . . , kterého zřejmě žádné rozdíly tohoto druhu neznepokojovaly, sotva dopřál sobě i mně chvilku oddechu po prvním utkání a jako by chtěl dokázat, že známky jeho mužné síly nejsou jen naplano vyvěšenou vlajkou, po několika málo minutách byl opět schopen zahájit útok Po krátkém úvodu v podobě záplavy polibků, vyrazil stejnou cestou jako předtím, s neochabující horlivostí. A tak v opakovaných srážkách mě udržoval neustále v akci až do časného jitra. Po celou tu dobu mi velmi účinně dával pociťovat mohutnost pevných tkání svých údů, svých širokých ramen, mohutné hrudi, svých tuhých svalů. Celý ten souhrn mužnosti mohl sloužit za nešpatný obraz našich starodávných statných baronů, kteří dovedli třímát válečnou sekyru a jejichž rasa dnes již zcela zjemněla a zdegenerovala v mnohem delikátnější, modernější postavy našich nervózních změkčičů, kteří jsou tak bledí, tak hezcí a hlavně tak mužní jako jejich vlastní sestry.

Pan H. . . , spokojený tím, že den skončil jeho triumfem, mne nakonec přenechal osvěžujícímu odpočinku, který jsme oba potřebovali. Vkrátku jsme také upadli do hlubokého spánku.

Probudil se krátce přede mnou, avšak neodvážil se rušit odpočinek, ke kterému mi dal tolik příčin. Jakmile jsem však otevřela oči -.- bylo to asi v deset hodin dopoledne - musela jsem protrpět ještě jeden útok jeho mužnosti.

Asi v jedenáct hodin vstoupila paní Jonesová se dvěma mísami vydatné polévky -.- jako zkušená hospodyně vytušila, že by se hodilo nám ji nabídnout. Pominu pochlebovačné komplimenty a chvalozpěvy této protřelé zprostředkovatelky, kterými nás oba pozdravila. Přestože ve mně při pohledu na ní začala vřít krev, potlačila jsem své popuzení a plně jsem se soustředila na úvahy, jaké asi budou následky tohoto mého

nového svazku.

Avšak pan H. . . pochopil můj neklid a nedal mi v něm dlouho chřadnout. Oznamil mi, že ke mně pojal solidní, vážné city a pro začátek že mi to chce dokázat tím, že mne přestěhuje z domu, který pro mne musí být z mnoha důvodů nepříjemný a neblahý. Odstěhuji se do odpovídajícího bytu, kde se o mne postará s veškerou možnou péčí. Poprosil mne, abych se nepouštěla do dalších rozmluv s domácí, abych trpělivě vyčkala jeho návratu a potom se oblékl a odešel. Nechal mi však peněženku s dvaceti guinejemi -.- vše co měl u sebe - abych zatím něco měla v kapse, než dostanu další peníze.

Jakmile odešel, pocítila jsem obvyklé důsledky prvního zabřednutí do bahna neřesti. -.- Můj láskyplný vztah k Charlesovi jsem totiž nikdy za nic takového nepovažovala. Byla jsem okamžitě stržena proudem aniž bych se snažila dostat zpět na spásonosný břeh. Hrozná nezbytnost, určitá vděčnost a především, musím také přiznat, zábava a rozptýlení, které jsem počínala nacházet v této nové známosti ve srovnání s černými sžíravými myšlenkami, kterých bylo mé srdce obětí od té doby, kdy zmizel můj drahý Charles, vše to přispívalo k umlčení všech opačných úvah. Když jsem nyní vzpomínala na svého prvního, na svého miláčka, bylo to stále s něžností a s lítostí, že jsem tuto opravdovou lásku ztratila. A vědomí, že ho již nejsem hodna, mi to jen dále ztrpčovalo. Byla bych po jeho boku snášela i žebrotu a v bídě bych s ním byla ochotna projít celým světem, ale tak jak jsem již nyní byla zkažená jsem neměla ani sílu, ani odvalu potřebnou k tomu, abych skoncovala se svým životem proto, že jsme byli od sebe odloučení.

Kdyby nebylo mé srdce již jednou zadáno, stal by se asi pan H. . . jeho jediným páнем. Místo však již bylo obsazeno a jenom síla okolností jej učinila vlastníkem mé osoby. Moje půvaby ostatně byly jediným předmětem jeho zájmu a cílem jeho vášně a nemohly být pochopitelně základem ani pro velmi jemnou ani velmi trvalou lásku. Vrátil se až v šest hodin večer, aby mne

odvezl do nového bytu. Mé movitosti byly sbaleny a uloženy do drožky a jen velmi málo lítosti mne stálo rozloučení s paní domu, neboť jsem byla přesvědčena, že nemám žádný důvod mít ji nějak ráda. A ji samotnou zajímal můj odchod jen natolik, kolik jí to vyneslo.

Brzy jsme dojely do domu určeného pro mne. Patřil prostému obchodníkovi, který pro svou finanční závislost na panu H. . . byl mu naprosto oddán a který ochotně přenechal první poschodí, zařízené velmi elegantně, za dvě guineje týdně. Stala jsem se tak paní tohoto bytu a k dispozici mi byla dána služebná. Zůstal ten večer se mnou. Večeři jsme si objednali z restaurace v sousedství. Po večeři a po jedné nebo dvou rozmařilých sklenkách mne služebná odstrojila a uložila do postele. Pan H. . . mne brzy následoval a jako by ani nebylo únavy z předešlé noci, nenalezla jsem u něj ani slitování, ani pardon. Překonal sám sebe a pak mi řekl: "Bylo to na počest mého nového bytu."

Teprve pozdě odpoledne jsme vstali ke snídani. Ledy byly prolomeny, mé srdce nespoutané již více láskou se počalo uklidňovat a začalo nacházet potěšení v maličkostech, kterými blahovolně smýšlející pan H. . . skládal hold obvyklé marnivosti našeho pohlaví. Marnotratně na mně hromadil hedvábí, stuhy, náušnice, perlové náhrdelníky, zlaté hodinky, zkrátka všechny ty trefky a cetky přepychového odívání. Vědomí toho, i když nebylo schopno přivolat lásku, mne nutilo k jakési srdečné něžnosti, podobné lásce. Takovéto rozlišování by mohlo, kdyby si to uvědomili, u devíti desetin mužů vydržujících si milenky zcela otrávit rozkoš -. - a to je také, myslím, pravý důvod, proč se toto rozlišování mezi skutečnou láskou a vděčnou něžností v takové situaci raději nepraktikuje.

Stala jsem se nyní formálně vydržovanou ženou, dobře ubytovanou, s plně dostačujícím kapesným, skvěle vybavenou garderobou. Pan H. . . byl na mne stále něžný a laskavý, přesto však jsem zdaleka nebyla šťastná. Kromě lítosti nad ztrátou mého miláčka, přicházely na mne totiž často melancholické nálady, chyběla mi společnost,

chtělo se mi hýřit.

Pokud jde o pana H. . . , ten nade mnou ve všech směrech vynikal tak, že jsem to velmi silně pocítovala -- často na úkor vděčnosti, kterou jsem mu byla zavázána. I když získal mou úctu, nedokázal nijak zvýšit mou příchyllost. Nebyla jsem s ním schopna žádného jiného rozhovoru kromě takového, který se týkal nejběžnějších záležitostí našeho soužití. A to skýtá chabé uspokojení přerušované dlouhými intervaly plnými nudy, pokud nejsou vyplněny láskou nebo jinou zábavou.

Pan H. . . , velmi zkušený a znalý života žen, z nichž mnohé mu prošly rukama, nepochybně brzy vycítil tento nedostatek. a aniž si k tomu vyžádal můj souhlas, nebo mi dal příležitost projevit mé přání, zařídil to laskavě tak, abych byla spokojenější. Začal v mém domě pořádat večeře, na které zval několik společníků svých zábav i s jejich milenkami. Tak jsem se dostala do okruhu žen, mezi kterými jsem se rychle zbavila všech zbytků ostýchavosti a skromnosti, které mi zůstaly z mého venkovského vychování -- a které možná byly do jisté míry mým největším půvabem.

Vzájemně jsme se navštěvovaly a napodobovaly jsme jak nejlépe bylo možno všechnu tu ubohost, všechna ta bláznovství a nestydatosti vydržovaných žen, které tak promarnují svůj čas, aniž jim do jejich pošetilých hlav vůbec kdy vstoupí myšlenka, že ve světě nemůže existovat hloupější, plošší, nechutnější a bezcennější věc, než je celý jejich způsob života. Měly by s muži jednat jako tyranky, ale zatím je samy nutí, aby byli týrány ony.

Mezi všemi vydržovanými ženami (a znala jsem jich nyní pěknou řádku a k tomu ještě několik užitečných matron, které žijí ze styku s nimi), nevím však ani o jediné, která by neopovrhovala svým vydržovatelem a proto si také nedělala žádné -- nebo téměř žádné -- výčitky, jestliže se mohla bez nebezpečí na něm dopustit nevěry. Zatím ovšem to neplatilo o mně, protože přes to, že nedostatek jakéhokoliv projevu žárlivosti z jeho strany ve mně přímo vzbuzoval chuť na to, abych mu sehrála nějaký takový

kousek, jeho neustálá štědrost, laskavost a pozornosti, jimiž se mi snažil zalíbit, mne, nutily k tomu, abych na něj brala ohled. To mu zajišťovalo mou věrnost i když to nemělo žádný účinek na mé srdce. Také se doposud neobjevil nikdo, kdo by mohl přemoci tu navyklou zálibu, kterou jsem k němu chovala. Byla jsem na nejlepší cestě k tomu, abych si zajistila díky jeho dobrovolné štědrosti skromné zajištění na celý život, když jej neočekávaná příhoda donutila k tomu, aby zrušil všechna opatření, která začal v můj prospěch provádět.

Žila jsem již tehdy s panem H. . . téměř sedm měsíců, když jednoho dne při návratu do mého bytu z návštěvy v sousedství, kde jsem se obvykle zdržela déle, jsem našla dveře z ulice otevřené, -.- domovnice stála ve vchodu a hovořila s nějakou svou známou. Dostala jsem se tak dovnitř bez klepání. Když jsem mýjela domovnici, řekla mi, že pan H. . . je nahoře. Vystoupila jsem po schodech a vešla přímo do ložnice, chtěla jsem tam odložit svůj klobouk a svléknout se a pak jsem chtěla pana H. . . uvítat v jídelně, do které vedly z ložnice přímo dveře tak, jak to bývá obvyklé. Zatím co jsem si rozvazovala tkanice klobouku, zdálo se mi, že slyším hlas své služebné Hannah a zvuky jakési tahanice. To vzbudilo mou zvědavost. Přikročila jsem potichu ke dveřím, ve kterých -.- jak jsem věděla - byl vyštípnut kousek dřeva, vznikl tak otvor, který mi poskytl pohodlné kukátko na živou scénu, jejíž herci byli tak vážně zaměstnaní, že ani neslyšeli, jak jsem otevřela dveře ze schodiště do ložnice.

První pohled, který mne překvapil, byl na pana H. . . jak strká a vleče tu hrubou vesnickou Káču ke gauči stojícímu v rohu jídelny. Děvče kladlo jen nesmělý nemotorný odpor a volalo tak potichu, že já, která jsem dychtivě naslouchala u dveří, jsem ji stěží slyšela.: Prosím, pane, nedělejte -.-.- nechte mne -.- já opravdu nesmím, -.-.- pane, vaše lordstvo, paní se může vrátit, -.-.- budu křičet.-.-.- To vše jí však nikterak nebránilo, aby se nedala přitáhnout k nohám lehátka, na které se pod nepříliš mocným přistrčením snadno převrátila. Můj gentleman jí od-

táhl ruce, kterými chránila svou ctnost. Zřejmě si myslela, že už se dost bránila a že se již může vzdát, protože by stejně veškerá další obrana byla marná. On jí přehrnl spodničku přes obličej, nyní temně rudý a odkryl jí tak pár bílých, silných, macatých, důkladně stavěných stehů. Opřel si stehna kolem svých hýždí, vytasil obnaženou zbraň, nasadil ji k rozeklané šterbině, kam -- jak se zdálo -- našel přístup s menší obtíží než jakou snad očekával (mimo chodem, ta holka musela odejít ze svého místa na venkově, protože zrodila pancharta). A skutečně, všechny jeho pohyby naznačovaly, že našel dveře otevřené příliš dokořán. Když skončil, vstal, ona si shrnula spodničku, urovnala zástěru a šátek. Pan H. . . vypadal trochu přihlouple. Vytáhl z kapsy nějaké peníze a s tváří zcela netečnou jí je dal s výzvou, aby byla tak hodná a nikomu o tom neříkala.

Kdybych toho muže milovala, nebyla bych dokázala mít takovou trpělivost a dívat se na celou tu scénu. Byla bych tam vtrhla a sehrála bych úlohu žárlivé, pomstychtivé, zhrzené princezny. Protože však tomu tak nebylo, byla poraněna pouze moje pýcha, nikoliv mé srdce. Proto jsem se dokázala snadněji ovládnout, abych viděla jak daleko půjde, abych neměla žádnou nejistotu.

Když tedy skončila poslední delikátní podrobnost té příhody, stáhla jsem se opatrně do svého kabinetu, kde jsem počala přemýšlet, co mám dělat. Mou první myšlenkou bylo přirozeně vtrhnout dovnitř a vytknout mu to. Bylo by to odpovídalo mým okamžitým pocitům, mému roztrpčení, kdybych tomu dala okamžitě průchod. Ale potom jsem si to rozmyslela, nebyla jsem si jista, jaké důsledky by mohl takový můj krok mít a začala jsem uvažovat, zda by nebylo lépe abych svůj objev zatajila až do doby, kdy pan H. . . dokončí opatření mne se týkající, k nimž již zahájil přípravy. Takový pohnutý výstup, jehož průběh bych nemusela dokázat zvládnout, by asi uskutečnění nijak neuspíšil a naopak by je jen mohl zmařit. Na druhé straně však tato pobuřující opovážlivost ve mně vzbudila myšlenku

na odvetu. A již jen myšlenka na to mi zcela vrátila klidnou mysl. Rozradostněna zmatečným plánem na pomstu jsem se snadněji ovládla a lehčeji jsem mohla předstírat, že o ničem nevím, tak jak jsem se k tomu rozhodla. Když jsem tedy měla za sebou všechny tyto úvahy, příkradla jsem se po špičkách ke dveřím schodiště, s hlukem jsem je otevřela a předstírala, že jsem právě přišla domů. Po krátké přestávce -.- kolik by asi zabralo mé odstrojení -.- jsem otevřela dveře do jídelny, kde jsem spatřila tu couru, jak rozdělává oheň v krbu, a mého počestného pastýře, jak se prochází pokojem a hvízdá, zcela chladnokrevně a bezstarostně, jako kdyby se nebylo nic přihodilo. Ostatně si myslím, že se nemohl příliš chlubit tím, že mne oklamal. Zachovala jsem totiž vznešeně schopnost svého pohlaví ke lsti a přistoupila jsem k němu s toužebnou otevřeností, s jakou se choval on ke mně. Zůstal u mne jen chvíli, nějak se vymluvil, že nemůže ten večer strávit se mnou a odešel.

Pokud jde o tu děvku, byla pro mne nyní vyřízena -.- alespoň jako moje služebná. Necelých 48 hodin před tou drzostí, jíž se dopustila s panem H. . . , provedla něco, co mi poskytlo záminku ji na hodinu vyhodit. A bylo by opravdu nepřirozené, kdybych to nebyla učinila. A on také proti tomu nemohl nic namítat a neměl ani nejmenší možnost vytušit, jaký jsem pro to měla skutečný důvod. Co se s ní stalo potom, to nevím. Ale pan H. . . byl tak štědrý, že ji určitě dal nějaké odškodnění. Pochybuji však, že by s ní byl i nadále udržoval obchody onoho druhu. To, že se snížil k takovému sprostému soustu, bylo pouhým náhlým výbuchem chťiče, vyvolaným pohledem na buclatou, zdravím kypící veselou holku. Nebylo to nic jiného, než jako když někdo dostane náhlou chuť na kousek chutné, lákavě upravené krkovičky, aby si zpestřil dietu. Kdybych byla posuzovala nevěru pana H. . . jen v tomto světle a spokojila se s tím že jsem vyhodila tu holku, byla bych uvažovala a jednala správně. Ale rozrušená domnělou křivdou, měla jsem dojem, že by tak z toho pan H. . . vyšel příliš lacino, kdy-

bych upustila od svého plánu na pomstu a neodplatila mu přesně tak, jak jsem toho jen byla schopna a stejným dílem.

A ani jsem ten důstojný akt spravedlnosti dlouho neodkládala, tak mi to leželo na srdci. Pan H. . . přijal před čtrnácti dny do svých služeb syna svého nájemce který právě přijel z venkova. Byl to velmi hezký

mladík, sotva devatenáctiletý, tváře jako růže, pěkné souměrné postavy. Zkrátka byly zde všechny důvody, aby se mohl každé ženě zalíbit i kdyby k tomu neměla důvod v pomstě. Zdůrazňuji -.- každé ženě, která nemá předsudky a má dost důvtipu a chytrosti, aby dala hlediskům rozkoše přednost před hledisky hrdosti a pýchy.

Pan H. . . ho navlékl do livreje. A jeho hlavním zaměstnáním bylo -.- když mu ukázali můj byt -.- aby nosil a doručoval dopisy a poselství mezi jeho pánem a mnou. A protože postavení vydržovaných žen nevbuzuje právě velký respekt, zejména u prostších mužů a nejméně pak u těch nejhloupějších, musela jsem si všimnout toho, že tento jinoch, kterého asi spolusloužící seznámil s tím, jaký je můj vztah k jeho pánovi, si zvykl dívat se na mne svým zvláštním, ostýchavým, ale vzrušeným pohledem, což je dší a výrazněji to na naše pohlaví působí, než jakékoliv jiné vyjádření citů. Můj zjev jej, jak se zdá, oslnil. Byl tak skromný a nevinný, že sám ani nevěděl, že ta rozkoš, kterou pociťuje při pohledu na mne, je láskou nebo touhou. Ale jeho zraky, přirozeně jiskrné a nyní planoucí vášní, prozrazovaly mnohem více, než sám tušil. Až doposud jsem však tyto jeho mladé půvaby pouze zaznamenala, aniž bych mu něco dala najevo. Má hrdost by mne bývala stačila před ním ubránit, kdyby nebylo došlo k poklesku pana H. . . s mou služebnou. A vzhledem k tomu, že její osoba nebyla zdaleka tak svůdná jako tento hoch, dal mi tím pan H. . . nebezpečný příklad. Nyní jsem se proto na toho mladíka začala dívat jako na příjemný nástroj mé zamýšlené od-

vety na pana H. . . za jeho dluh a byla bych si snad do smrti vyčítala, kdyby ten dluh zůstal nevyrovnaný.

Abych si uvolnila cestu ke splnění svého plánu, podvkrát či potřikrát, když mi mladík přinesl poselství, jsem to zařídila tak, že byl bez jakýchkoliv okolků přiveden k mému loži nebo uveden do mého toaletního salónku, kde jsem se oblékala. A laskavě jsem jej někdy nechala dívat -.- jakoby neúmyslně a nevědomky -.- jednou na máňadra poněkud odhalenější než by se slušelo, jednou na záplavu mých vlasů rozpuštěných při česání, jindy zase na hezkou nohu, z níž mi jakoby náhodou sklouzl podvazek, který jsem si pak předezostyšně zapnula. Vše to na něj působilo tak, jak se mi to právě hodilo pro mé cíle. Poznala jsem to z toho, jak mu jiskřily oči a planuly tváře.

Ak tomu několik letmých stisků rukou, když jsem od něj přebírala dopisy, jen dále vhodně doplnilo tento účinek.

Když jsem viděla jak je vzrušen a zapálen, tak jak se mi to hodilo pro mé záměry, rozpalovala jsem jej dále otázkami, zda má milenku, zda ta je hezčí než já, zda by mohl mít rád takovou dívku jako mne atd. Na vše od ovídal ten upejpavý prost'áček podle mého přání se zápalem naprosto přirozené nezkažené nevinnosti, s prostotou venkovského hlupáčka.

Když jsem se domnívala, že jsem jej dostatečně nechala uzrát pro chvályhodný záměr, který jsem měla na mysli, jednoho dne jsem jej očekávala v hodinu, kterou jsem mu udala a pro kterou jsem se zabezpečila před jakýmkoli překvapením. Jak jsem předpokládala, přišel ke dveřím jídelny, zaklepal na ně a když jsem jej vyzvala aby vstoupil, učinil tak a zavřel za sebou dveře. Požádala jsem jej, aby dveře zevnitř zajistil zástrčkou pod záminkou, že by jinak nedržely.

Ležela jsem napříč na lehátku, kde se odehrálo galantní dobrodružství pana H. . . Byla jsem v nedbalkách rozhalených s veškerou nedbalou dovedností, v nejlákavějším nepořádku. Samozřejmě bez šněrovačky, bez krinolíny, bez překážejících součástí oděvu. On stál kousek ode mne a to mi

umožnilo pozorovat jeho jemné rysy, jeho statnou, zdravou venkovskou postavu, kvetoucí svěžím mládím. Havraní vlasy mu splývaly kolem obličeje v přirozených kučerách a byly vzadu sepnuty elegantní sponou. Měl nové jelenicové nohavice, tak těsně přiléhavé, že jen zdůrazňovaly svalnatost silných, jakoby vysoustružených stehen. Bílé punčochy, prýmky vyzdobená livrej s nárameníky, vše to jen zdůrazňovalo postavu, jejíž krása jako krev a mléko neposkvrněně vystupovala z úhledného obleku. Celý dojem podtrhoval určitý náznak šviháctví.

Poprosila jsem ho, aby přistoupil blíž a dal mi dopis, který doposud nemotorně držel v napřažené ruce. Oči mu ulpívaly na mých ňadrech, která byla úmyslným pootevřením šátku téměř zcela odhalená, spíše stíněná než zakrytá.

Usmívala jsem se mu do tváře, převzala jsem dopis a náhle jsem jej uchopila za rukávy košile a přitáhla blíž. Zrudl a celý se chvěl, jeho krajní nesmělost a nezkušenost dokázaly zcela zbrzdit jeho odvalu. Jeho tělo bylo nyní výhodně nakloněno nade mnou. Jemně jsem jej pohladila po bezvousé tváři a zeptala jsem se, zda má strach z dámy. Přitom jsem mu uchopila ruku a přitiskla ji jemně na svá ňadra. Byla již nyní dobře vyvinutá, pevná a jak jsem těžce oddychovala touhou, dmula se ňadra pod jeho dotykem a vlnila se nahoru a dolů.

Chlapcovy oči zableskly přirozeným vzrušením, nadšením a ostychem nebyl schoopen slova. Jeho pohled však, jeho vzrušení, mi dostatečně nasvědčovaly, že se má léčka zdařila. Nabídla jsem mu své rty, takže je musel políbit a to jej jen ještě více rozohnilo a dodalo mu to odvahy. Nyní sklouzl můj zrak k té části jeho oděvu, která skrývala hlavní předmět, na který se upínala má touha. Jasně se tam rýsovalo vydutí vyvolané vzrušením. A protože jsem se již pustila příliš daleko než abych mohla zůstat jen na půl cestě, a protože jsem se již také nebyla schopna déle ovládat a čekat na to, až pomalu roztaje jeho panická ostýchavost, (zdálo se, že je skutečně ještě nevinný), vsunula jsem mu svou ruku na stehna podle jedno-

ho z nich jsem viděla i cítila tuhé, tvrdé tělo, sevřené v kalhotách. Mé prsty nestačily nahmatat jeho konec. Zvědavá a nedočkavá, abych odhalila tak vzrušující tajemství hrála jsem si jakoby s knoflíky jeho kalhot, které se pod tlakem té aktivní vnitřní síly málem vytrhávaly. Náhle se knoflíky rozletěly, košile se zvedla a já jsem s údivem a překvapením zírала nikoliv snad na chlapecký nástroj ke hraní nebo normální zbraň dospělého muže, nýbrž na tyč takového kalibru, že by podle svých proporcí musela patřit nějakému obru. Ten ohromný rozměr mě vyděsil. Nemohla jsem však na něj popatřit bez pocitu strhující rozkoše a dokonce jsem se odvážila vložit ruku na tu úděsnou délku a tloušťku té oživlé slonoviny, perfektně vysoustruhované a vytvářené. Pyšná jeho tuhost jakoby k prasknutí napínala pokožku, jejíž hladký lesk a sameťová jemnost mohly soutěžit s nejdělikátnější pokožkou našeho pohlaví a jejíž skvělá bělost byla jen dále zdůrazněna porostem černých kučer kolem jeho kořene. Skrze jako uhel černé prameny tohoto porostu prosvítala světlá pokožka stejně, jako když za krásného večera pozorujete jasnou oblohu skrze větvoví stromů na vrcholku vzdáleného pahorku. A na konci pak velká hlava jako mohutný náletek namodralého masa, po stěnách něžné pletivo žilek -.- vše to dohromady vytvářelo nejpůvabnější soubor přírodních tvarů a barev. Zkrátka byl to úchvatný objekt hrůzy a rozkoše. Co však bylo ještě překvapivější, že vlastník této přírodní kuriozity pro nedostatek příležitosti ve svém puritánském rodném hnízdě a pro krátkost svého pobytu ve městě, ve kterém se ocitl jako naprostý cizinec, neměl doposud prakticky možnost použít té mužné pýchy, kterou byl tak štědře vybaven. A tak osud určil mne, že jsem se měla nyní stát první obětí tohoto nástroje, jestliže se ovšem odhodlám riskovat jeho nepřiměřenost ve srovnání s nejněžnější částí mého těla, kterou bych mohla takovým nadměrným strojem zcela zruinovat. Nyní však již bylo příliš pozdě na rozmyšlení. Mládenec byl rozžhavený tím, co viděl před sebou a příliš rozdrážděný, než

aby se dal udržet na uzdě onou skromností a bázní, které ho předtím krotily. Nyní se odvážil -.- pobízen již jen pudem a poučnou náповědou přírody -.- zasunout své ruce, chvějící se chtivou, nedočkavou touhou, pod mou spodničku. A když v mém zraku nespátřil nic zvlášť přísného, co by mu velelo, aby toho hned nechal, jemně ohmatal a uchopil cíl své horoucí vášně. Ach! Žhoucí dotek jeho prstů mne zcela zmohl a mé obavy roztály v nesnesitelném žáru, má stehna se samovolně rozevřela a uvolnila cestu jeho ruce. Příznivým pohybem jsem se vysvlékla ze spodničky a cesta byla nyní tak volná a otevřená, že ji nemohl minout. Byl nyní nade mnou -.-.- sama jsem se prudkým obratem vsunula pod něj tak pohodlně rozevřená jak jen to bylo možné pro jeho dost nepříjemné pokusy. Jeho úd totiž nemohl najít žádný průchod a vrtal a toporně narážel slepými údery proti mně, hned výš, hned níž a hned vedle svého cíle. A já, rozpalená těmi vzrušujícími dotyky, jsem vlastní rukou jemně zavedla ten hrozivý nástroj tam, kde měl můj mladý novic absolvovat svou první lekci rozkoše. Konečně našel teplé, ale příliš úzké ústí. Pro objekt jeho rozměrů tam nebyl průchod schůdný -.- já do které se tak často vstupovalo, jsem totiž zdaleka nebyla tak široká, abych ho mohla pojmout.

Hlava toho hromotluckého stroje namířená proti mně a tlačící se do mého něžného otvoru, byla však tak zašpičatělá, že se mi přece jen vhodným pohybem ve vhodný okamžik podařilo podchytit jeden z jeho výpadů. Rty mého ústí se roztáhly tak, jak nejvíce to šlo a uvolnily cestu prudkému náporu, takže jsme oba pocítili, že si tam hlava našla útočiště. V dalším usilování pak hrubým, pro mne krajně bolestivým a vše prorážejícím strkem se prodíral tak daleko dovnitř, že si byl nyní dostatečně jist, že průchod existuje. Zde však uvázl a já jsem nyní pocítila takovou směs rozkoše a utrpení, že to ani neumím vylíčit. Děsila jsem se toho, že mne roztrhne, tak i toho, že jej ze mne vytáhne. Pocit bolesti však nakonec převládl, vyvolán a stupňován mohutnými rozměry, tuhostí a rychlými neustávajícími

přirázy, kterými si zuřivě vymáhal další proniknutí. Donutilo mne to k bolestivému zasténání.: Ach, miláčku, vždyť jsi mne poranil! To stačilo, aby to toho jemného, ohleduplného chlapce zarazilo uprostřed rozběhu. Ihned vytáhl tu obdivuhodnou příčinu mého nářku, přičemž jeho oči výmluvně naznačovaly zármutek nad tím, že mne poranil i současně velkou neochotu opustit útočiště, jehož vnitřní teplo a těsnost mu skýtaly takovou rozkoš, kterou si přál plně ukojit. Byl však příliš nováčkem, než aby se nezhrozil toho, že mu odmítnu svou spoluúčasť na utrpení, které mi tím působí.

Ale ani já jsem zdaleka neměla radost z toho, že bral tolik ohledů na mé zasténání. Jen ještě více jsem byla rozohňována tím předmětem, trčícím přede mnou ve své divoké strnulosti, vystavujícím na odiv svou mohutnou odhalenou tmavorudou hlavu. Nejdříve jsem mládenci dodala odvahu polibkem, který mi náruživě vrátil a vyjádřil tím zřejmě jak svůj dík, tak i prosbu o další mou povolnost. Zaujala jsem rychle pozici příhodnou pro novou invazi, odhodlána přijmout ji za každého rizika. Neotálela jsem a přitáhla jsem siho k sobě -.-.- sotva si mne znovu osedlal, již jsem cítila jeho hladký, tuhý roubík, jak si vynucuje znovu průchod, což se mu nyní podařilo mnohem snáze než poprvé. Přestože jsem opět cítila bolest když se snažil zcela proniknout dovnitř, což ohleduplně prováděl po malých kouskách, dbala jsem na to, abych nenař-jkala. Mezitím však se jemná úžina uvolnila, povolila a roztáhla do maximální šíře pod tlakem tuhého, tlustého nástroje zaráženého dovnitř. Pocit tohoto násilného pronikání ve mně současně vzbuzoval ztrhující rozkoš a bolest z napínání. Pronikl na půl cesty a všechna nervózní aktivita, kterou nyní vyvíjel, nebyla sto pomoci mu k dalšímu proniknutí. Nedostal se ani o centimetr dále ke svému cíli. A zatím co zde takto prodléval, překvapila jej krize rozkoše a teplé přiléhavé sevření mého tělesného záhybu jej donutilo k exatickému výstřiku ještě dříve, než jsem je byla připravena přijmout, jsouc zbrzděna utrpením, jež mi při zavádění pů-

sobila nesnesitelná velikost jeho zbraně, přestože tato do mně nepronikla ještě ani z poloviny.

Očekávala jsem -- aniž bych si to ovšem přála -- že jej ze mne vytáhne. Byla jsem však příjemně překvapena -- zřejmě něco takového neměl vůbec v úmyslu. Ten temperamentní mladík byl vybaven dobrým dechem a oplýval životními šťávami tak, že mi dal hned zase znovu poznat, kdo si mne osedlal. Chvilku počkal, snad než procitl z transu rozkoše (ve které, jak se zdálo ztratil na okamžik všechny smysly, když se zavřenýma očima a v krátkém rychlém oddechování ztratil své panictví), ale přitom stále setrval na svém místě a nejsa dostatečně nasycen rozkoše vyhledával nový požitek. Až se tuhost jeho trčícího údu obnovila, nanovo si do mne počal prorážet cestu a snažil se proniknout dovnitř celý. To mu nemálo usnadňovala balzámová injekce, kterou před chvílí vrchovatě naplnil celý vnitřní průchod. Zdvojnásobil teď aktivní energii svých strků, podporovanou chtivou žhavostí mých vlastních pohybů. Měkký, promaštěný zámek již nemohl vzdorovat déle paklíči, poddal se a uvolnil mu vstup. A tak nyní, pobízen přírodou a podporován mou snahou co nejvíce mu pomoci, prorážel, pronikal a nakonec centimetr za centimetrem se celý prodral dovnitř, až mohutným strkem se zarazil až na dno.

Naše těla konečně k sobě těsně přilnula, tak těsně, že se kučeravý porost z obou stran propletl a navzájem smíchal. Jakmile ucítil, že je v cíli, vzplanuly mu oči v extázi novým ohněm. Všechny jeho pohyby a projevy svědčily o vrcholné rozkoši, kterou pociťoval a která i mne počala nyní zaplavovat, protože jsem ji pociťovala až v samém nitru mých útrob. Ze záplavy rozkoše jsem až ztrácela smysly. K nesnesení mne dráždilo jak zuřivě prohraboval mé nitro, jak je naplňoval, přecpával až k prasknutí. Ležela jsem pod ním přimáčknutá tíhou jeho těla, lapala jsem po dechu, supěla, až jsem z jeho ztrhaného sípání, nesrozumitelných vzlyků, vlhkého žáru jeho očí a vystupňované tuhosti jeho údu vycítila, že se blíží druhé

vyvrcholení. Konečně přišlo -.-.- a ten milý hoch, přemožen extází, jakoby odumřel v mé náruči. Jako by se roztavil do horkého proudu, který vystřelil do nejvnitřnějších záhybů mého těla tak, že všechny jeho prostory a kanály, určené pro rozkoš, byly vrchovatě přeplněny. Ještě jsme pak po několik okamžiků pokračovali jako bez ducha, bez dechu a zcela necitliví k čemukoliv, neschopni nic vnímat. Neexistovalo pro nás nic, než ony přírodou preferované části našich těl a do těch se zcela soustředilo vše, čím nás obdařil život a naše smysly.

Když naše vzájemné poblouznění trochu pominulo a když můj mladý společník stáhl zpět svůj rozkošný rozpínač, se kterým tak dokonale utišil všechny moje myšlenky na pomstu prostřednictvím rozkoše, vyvrhl můj uprázdňovaný, zmučený průchod celou záplavu perleťové tekutiny, která se mi roztekla po stehnách, promíšena s krví. Byl to důkaz o spoušti, kterou ten monstrózní nástroj natropil, když zvítězil nad jakýmsi mým druhým panenstvím. Pokradmo jsem to vše svým šátkem utřela do sucha, jak jen to bylo možné, zatímco on se zapínal a dával do pořádku.

Přiměla jsem ho nyní aby si ke mně sedl. Krajní intimnost této situace mu dodala odvahu a tak mi dal vychutnat další chod rozkoše v přirozeném záchvatu něžné vděčnosti a radosti z toho požehnání, ke kterému jsem mu otevřela cestu. Bylo to pro něj vše zcela nové, neznámé, protože nikdy předtím se nedostal do styku s onou záhadou, rozštěpeným znakem našeho pohlaví, i když nikdo neměl lepší předpoklady než on pro to, aby pronikl do jeho nejtěsnějších záhybů. Podle neklidných pohybů jeho rukou, které putovaly bez určitého záměru jsem pochopila, že prahne po tom, aby ukojil svou přirozenou zvědavost. Prohlížel si mne a ohmatával ty mé části, na které se zaměřovala a soustřeďovala žhavá touha jeho představivosti. Protože jsem si přála využít každé příležitosti k tomu, abych upoutala a roznítla jeho mladistvou touhu, nechala jsem jej dělat co se mu líbilo bez jakéhokoliv odporu, jen abych jej uspokojila. Když tedy přečetl v mých očích plný sou-

hlas ke všem svým přáním, zasunul ruku pod mou spodničku a košili. Pocítila jsem nemenší rozkoš než on, když vyhrnul nahoru všechny ty překážky, které bránily jeho zrakům. Zahrnul mne při tom tisíci polibky, které zřejmě považoval za vhodné k tomu, aby odpoutal mou pozornost od toho, co právě prováděl. Všechny své závoje jsem nyní měla odhaleny až nad pas. Rozložila jsem se na lehátku tak, abych plně vystavila jeho pohledu celou tu krajinu rozkoše a všechno její půvabné okolí. Rozvášněný milenec přímo hltal vše to očima a pokoušel se svými prsty více rozevřít tu úzkou, delikátní úžlabinku, aby svému zraku uvolnil cestu do jejích tajných hlubin. Roztáhl sevřené rty, jejichž pružná hebkost byla sice připravena vpustit dovnitř každé tuhé těleso, které pak pevně obepnula, ale které přitom bránily nitro před zvědavým pohledem. Když pak prsty pronikl dále, setkal se s obdivuhodným jemným výrůstkem, pružným a uvolněným po nedávném prožitku. Nyní se pod zvědavými doteky jeho žádostivých prstů zvětšoval, byl stále tužší a stále zřetelněji vystupoval, až mne mučivé dráždění v této tak citlivé krajině mého těla donutilo k hlubokému vzdechu, jako by mne poranil. Hned stáhl zvědavé prsty zpět a žádal mne za prominutí polibkem, který však jen ještě více posílil plamen, který tam plál.

Novost působí vždy největším dojmem a ve věcech rozkoše to platí obzvláště. Není tedy divu, že nadšeně přímo hltal ty zajímavé věci, které viděl a ohmatával poprvé v životě. Já sama pak jsem byla svrchovaně odměněna za rozkoš, kterou jsem mu poskytovala tím, že jsem mohla vyzkoušet moc a sílu těch všech věcí, které jsem obnažené a volné přenechala tomuto prostému, zcela bezelstnému chlapci na pospas. Z jeho očí sálaly plameny, jeho tvář zaplavil ruměncem, rychle prudce oddychoval a jeho ruce křečovitě svíraly, rozevíraly a opět k sobě tiskly obě strany té hluboké masisté rány, nebo zase se jemně probíraly porostem, vše to zakrývající. A vše nas vědčovalo tomu, že jej zachvátila pravá bouře rozkoše z toho, že může takto uspokojit

svou touhu. Nezneužíval mé trpělivosti však dlouho. Vše to, co měl před sebou, jej bičovalo a tak znovu vytáhl svůj obdivuhodný nástroj a pustil se do nového boje. Zaměřil si jej přímo proti těm místům s našpulenými pysky, nabízejícím se k sladkému němému souboji, protlačil mezi ně hlavu a s obnovenou zuřivostí vrazil dovnitř a znovu rozoral celý průchod do té mé tajné studnice rozkoše. Znovu tam vyvolal úplné zemětřesení a uvedl ve mně vše do takové vřavy, že ji nemohlo uklidnit nic jiného, než čerstvá záplava z onoho stroje, který byl příčinou mého žáru a z oněch pramenů, ze kterých příroda doplňuje tento rezervoár rozkoše, když se rozkoš stupňuje až ke značce oznamující povodeň. Nyní jsem však již byla tak umořená, tak zmožená, tak vyčerpaná tímto vysilujícím utkáním, že jsem se sotva mohla hýbat, natož se zvednout. Ležela jsem s bušícím srdcem, až se kvas mých smyslů postupně uklidnil. Protože se blížila hodina, kdy jsem se musela se svým novým mladým milencem rozloučit, něžně jsem jej upozornila, že je na čase, aby odešel. Viděla jsem, jak nerad se k tomu rozhoduje, protože byl pevně odhodlán nevyklízet pole a pustit se do dalšího utkání. Nebezpečí však bylo příliš velké a tak po několika vřelých láskyplných polibcích, když jsem mu uložila, aby vše to zachoval v nejpřísnější tajnosti a diskrétnosti, jsem se nakonec donutila k tomu, abych ho poslala pryč. Dříve jsem jej však ještě ujistila, že se zase brzy shledáme za stejným účelem jako dnes a vtiskla jsem mu do ruky jednu guineji. Víc ne, ze strachu, že kdyby měl najednou příliš mnoho peněz mohlo by to vzbudit podezření a vézt k odhalení. Musíme se chránit nebezpečí indiscrece, které se mohou dopustit mladíci tohoto stáří, příliš okouzlující a příliš neodolatelní, než abychom se jim dokázaly ubránit. Hlava se mi točila, byla jsem jako omámená, přesycená plnými doušky rozkoše. Zůstala jsem na lehátku, pohodlně rozložená na zádech a sladká ochablost se mi rozlévala všemi údy. Pociťovala jsem zadostiučinění z toho, že jsem se pomstila a upokojila své srdce zcela stejným způsobem a na

tomtéž místě, kde jsem utrpěla domnělou pohanu. Nedělala jsem si žádné starosti z následků, ani jsem netrpěla výčitkami svědomí, že jsem se tímto krokem plně zařadila do profese tak často pomlouvané. Byla bych to pocítovala jako nedostatek vděčnosti vůči rozkoši, kterou mi to přineslo, kdybych toho chtěla litovat. A protože jsem nyní překročila hranici, myslela jsem, že každý pocit studu a všechny tíživé úvahy potlačím nejlépe tím, že se až po uši, nad hlavu ponořím do toho proudu, který mne nyní unášel.

A zatím co mi takovéto chvályhodné úvahy letěly hlavou a já jsem si slibovala, že se vystříhám veškeré zdrženlivosti, vstoupil ke mně pan H. . . Vědomí toho, co jsem právě provedla, jen zdůraznilo ruměncem mých tváří, rozpálených ještě z nedávného utkání. To a pikantní vzhled mého deshabillé přiměly pana H. . . k pokloně, kterou složil mému vzhledu. A hned chtěl upřímnost svých slov dotvrdit prudkou akcí. Celá jsem se až roztřásla strachem, že odhalí v jakém stavu zůstaly mé nejdiskrétnější části po nedávném nemírném použití.: Ústí bylo roztažené, uvolněné a celé zanícené, rty je lemující byly oteklé a neobvykle naběhlé, prstence kučer pocuchané, zmáčkuté a spleené záplavou šťávy, kterou prosáklo vše kolem dokola. Zkrátka a dobře, tak změněný stav věcí by sotva ušel pozornosti panu H. . . Při jeho přesnosti a zkušenosti by si toho musel všimnout a nemohl by najít jiné vysvětlení než to, které by odpovídalo pravdě. Zachránila mne však ženská lest. Předstírala jsem, že mne strašně bolí hlava, že mám horečku, zimnici a že jsem tím tak indisponována, že nemohu přijmout jeho objetí. Uvěřil tomu a dobromyslně se vzdal svého úmyslu. Brzy pak přišla jedna starší dáma, která -.- velmi vítaná ve zmatku, kterým jsem byla zachvácená -.- nám dělala třetího společníka a tak pan H. . .opět odešel, když mne byl dříve poprosil, abych na sebe dávala pozor a doporučil mi odpočinek. Jeho odchodem se mně značně ulevilo. Téhož večera jsem si připravila horkou lázeň s aromatickým občerstvujícím kořením. Důkladně jsem se v ní vykoukala,

-.- příjemně mne to osvěžilo a uklidnilo na těle i na duchu.

Příští ráno jsem se probudila velmi časně po noci, která mi poskytla dokonalý odpočinek a uklidnění. Přesto však jsem se nemohla ubránit určitým obavám, když jsem pomyslela na to, jaké změny asi utrpěl můj jemný, něžný systém útokem tak obrovského, ničivého dobývacího stroje. A v těchto obavách jsem neměla ani odvalu dát si tam ruku abych se přesvědčila o tom, jak to tam vypadá. Byla jsem však příjemně vyvedena ze svých obav. Hedvábné kučery lemující okraje byly opět načechrané a jakoby učešané a opět se kadeřily tak, jak bylo třeba. Masité našpulené rty, které nesly hlavní náraz útoku, již nebyly ani oteklé ani zmoklé a zplihlé. A ani ony ani průchod, který uzavíraly a který byl takovým násilím roztažen, nevykazovaly tu nejmenší změnu ani zvenčí ani uvnitř. I při sebepečlivějším prozkoumání jsem nenašla ani takovou ochablost, jaká bývá přirozeným následkem horké koupele.

Za to, že jsem si i nadále zachovala tu těsnost, která je pro muže pravým zdrojem rozkoše, jsem myslím vděčila své šťastné tělesné konstrukci, šťavnatosti a kyprosti a tomu, že právě ony části mého těla byly vybaveny mimořádně jemným a pružným tkanivem, které je schopno dostatečně povolít až k maximálnímu roztažení, ale pak se opět samo stáhne zpět tak, že opět pevně sevře a stlačí záhyby a tkáň stěn průchodu, takže ten opět citlivě obepne a sevře každé cizí těleso, zavedené dovnitř, právě tak jako i nyní svíral můj pátrající prst. Tak jsem tedy shledala vše v naprostém pořádku a na své obavy jsem již vzpomínala jen se smíchem. A nyní, když jsem si byla jista, že zvládnou muže jakéhokoliv rozměru a kdy jsem sklídila dvojí úspěch -.- v pomstě i v rozkoši -.- oddávala jsem se plně příjemným vzpomínkám na všechny ty požitky, kterých se mi tak hojně dostalo. Ležela jsem s rozhozenými údy, celá rozpálená a zmítala jsem se palčivou nedočkavostí v touze po nových rozkoších, po nových sladce hříšných výstřelcích. Nemusela jsem však dlouho své touhy tlumit, protože v de-

set hodin dopoledne -.- tak jak jsem očekávala -.- přišel Will, můj nový oddaný miláček, s poselstvím od svého chlebodárcem který se nechal ptát, jak se mi vede. Postarala jsem se o to, aby má služebná odešla na dlouhé pochůzky po městě a byla jsem si jista, že jí to zabere dost času. A od lidí v domě jsem se nemusela obávat ničeho, protože to byli docela hodní lidičkové a dost moudří na to, aby se nestarali o záležitosti druhých.

Vše jsem tedy připravila -.- nezapomněla jsem na to, abych jej očekávala v posteli. Když vstoupil do mé ložnice, zástrčka, kterou jsem ovládala drátem, za ním zajistila dveře.

Musela jsem si všimnout toho, že můj mladý oblíbenec se tak vyparádil, jak jen to bylo možné u osoby jeho postavení. Byl to důkaz, že se mi snaží zalíbit, což mi pochopitelně nebylo lhostejné -.- svědčilo to o tom, že se mu líbím a to byla věc, na které mi nyní nejvíce záleželo.

Měl pěkně učesané vlasy, čisté prádlo, což spolu s jeho boдрým, zdravým venkovským vzhledem z něj činilo opravdovou pochoutku k nakousnutí pro kteroukoli ženu. A musela bych považovat za nevkusnou každou, která by odmítla takové sousto, které jako by sama příroda předurčila pro nejvyšší hostinu rozkoše. Nemohu popřít že jsem pociťovala nesmírné blaho, když jsem pozorovala každý jeho bezelstný pohled, každé hnutí, čisté, přetvářky prosté úmysli, které mi prozradily rozpálené zraky tohoto obdivuhodného chlapce. Jeho svěží bílou pokožkou přímo vyzařoval žár mladé, pulsující krve, poháněné obdivuhodným elánem jeho venkovské konstituce. Snad řeknete, že ten mládenec měl příliš nízký původ nato, aby mohl poskytnout opravdové zážitky. Možná, že máte pravdu. Ale byly podmínky, ze kterých jsem pocházela já sama o něco lepší? Byla jsem snad skutečně tak vysoko nad ním a nepovznesla jej snad jeho schopnost skýtat tak výjimečnou rozkoš nejméně na mou úroveň? Ať si pro mne za mne kdokoliv chová v lásce a úctě umění malířů, sochařů, hudebníků, jestliže mu jejich umění skýtat požitek.

Ale v mých letech -.- při zálibě v rozkoši, kterou jsem chovala podle své přirozenosti a konstituce. Znamenala pro mne největší přednost i zásluhu schopnost zalíbit se, již vybavila příroda hezkou statnou osobnost. Ve srovnání s tím byla pro mne záliba v titulech, hodnostech a podobných kvalitách ničím. Snad bych nebyla ocenila krásy těla tak vysoko, kdyby se daly koupit a prodat. Pro mne však, jejíž přírodní filozofie byla zcela soustředěna do ohniska mých citů a která jsem byla ovládána svými mocnými instinkty nabádajícími k plnému využívání rozkoše, pro mne však bylo sotva lepšího výběru.

Vznešené kvality pana H. . . jeho původ, bohatství a vzdělanost, to vše mne uvádělo vůči němu do jakéhosi otroctví a oddanosti, které ovšem nemohly přispět ke zrodu harmonického koncertu lásky. A ani snad mne nepovažoval za hodnu toho, aby nějak tuto mou podřízenost zmírnil. S tím bychom jsem mnohem spíše byla na stejné úrovni, ve které si libuje láska.

Ať si říká kdo chce co chce, ale nejvolněji a nejpřirozeněji se cítíme s těmi, kdo se nám líbí -.- nechci-li již říci přímo s těmi, které milujeme.

S tímto mladíkem, jehož veškeré umění lásky spočívalo v tom, že jednoduše lásku prováděl, jsem mohla bez jakéhokoliv ostychu azdrženlivosti povolit stavidla svých vášní a pustit se do jakéhokoliv způsobu milování, jaký jsem si jen mohla ve své bujné představivosti vymyslet. Byl mi přítom v každém smyslu nejskvělejším partnerem. Největší mojí radostí bylo nyní vyhovět všem jeho vrtochům, všem zbujným rozpustilostem tohoto čerstvého novice, který právě poprvé ochutnal maso a byl chtivý žhavého pachu této hry a byl neúnavný v utkání. A kdo by také při jeho postavě dokázal lépe než on prokletit si cestu. nebo být králem lovce?

Přistoupil tedy k mému lůžku a zatím co mi vyřizoval své poselství, mohla jsem pozorovat, jak rudne, jak mu hoří zraky radostí, že mne spatřuje v situaci tak příznivé pro jeho nejodvážnější přání, jako kdyby si to byl předem zamluvil.

Usmála jsem se a natáhla k němu paži. Poklekl -.- a byla to láska, která jej naučila této zdvořilosti -.- a lačně mi políbil ruku. Po krátké zmatené výměně otázek a odpovědí jsem se ho zeptala, zda nechce ke mně do postele, že bych mu to na malou chvíli mohla dovolit. Bylo to jako kdybych někoho, kdo zmírá hladem, pozvala na hostinu k míse naplněné jídlem, které má nejraději. A hned bez jediného zaváhání strhl ze sebe šaty. Ještě se styděl a tak rychle vklouzl pod příkrývku, kterou jsem pohostinsky zvedla. A nyní, poprvé ve svém životě, se octl v posteli se ženou.

Nyní nastoupily obvyklé úvodní lichotky, snad stejně rozkošné jako vrcholný akt lásky. Často totiž netrpělivost vede k tomu, že láska ničí sama sebe tím, jak pádí k vyvrcholení, končíc příliš brzy tu blaženou němohru, při které jsou herci obvykle velmi spokojeni se svou úlohou a přáli by si aby trvala věčně.

Když jsme tak dostatečně vystupňovali závdavek na hlavní chod laskáním, polibky, objetími, ohmatáváním mých ňader nyní již pěkně kulatých a kyprých, i oné části mého těla, kterou by bylo možno nazvat ústí pece, vzhledem k obrovskému intenzivnímu žáru, který tam jeho žhoucí doteky rozdmychávaly, můj mladý sportovec, je muž jsem dodala odvahu úplnou svobodou, kterou jsem mu poskytovala, rozmařile uchopil mou ruku a přitáhl si ji na svůj obrovský stroj, který trčel v dokonalé tuhosti, tvrdosti a toporné erekci a který i se svým spodním souputníkem, nedocenitelnou dámy klenotnicí, skýtal úchvatný, božský pohled. Jeho rozměry, které se nedaly přeměřit dlaní ani prsty, znovu ve mně málem vyvolaly hrůzu.

Nedovedla jsem si představit jak jsem takovou kládu mohla celou dostat do sebe -.- nespouštěla jsem z ní oči. Jemně jsem ji hladila, přičemž se zdálo, že ten dareba ještě více nabíhá a stává se divočejší a drzejší. Již jsem to dále nevydržela jen tak planě si s ním zahrávat a připravila se k rozhodující partii. Podsunula jsem pod sebe polštář, protože jsem mu chtěla poskytnout co nejlepší možnost a zavedla jsem úslužně vlast-

ní rukou toho zuřivého dobývajícího bera-
na k cíli. Jeho rudou hlavu, která se snad
nejvíce podobala srdci, jsem přitiskla na
terč tak příhodně pozvednutý, jak jen si
mohl přát. Kyčle jsem měla nadzvednuté
a stehna co nejvíce roztažená. Sálavé teplo,
které odtud vycházelo, mu dalo cítit, že do-
sáhl ústí

propadliště. Prudce vyrazil kupře-
du a násilím roztažené rty žíznícího prů-
chodu rozkoše jej pohltily. Trochu zaváhal,
ale potom se pevně v průchodu usadil
a pak pronikl až do nejzazších končin. Úsilí
které na to vynaložil, působilo -.- jak tak
pronikal a rozpínal stěny, ryl a současně
rozhrnoval brázdou -.- oboustranný požitek.
Rozkoš stále narůstala úměrně zvyšujícímu
se počtu bodů, kterými jsme se dotýkali
v té nejcitlivější krajině mého těla, do které
jsem ho pojala. Jeho meč seděl až po jílec
v pochvě a ta, přeplněná, napjatá k prask-
nutí, se tak vděčně přizpůsobovala, tak
k němu lnula, tak se přisávala. Prožívali
jsme oba nepopsatelné pocity, dosáhli jsme
nyní nejtěsnějšího spojení. Když však chtěl
trochu vycouvat, aby získal rozběh, ve
vrcholné vášni a strachu, že ho ztratím,
jsem vášnivě obejmula stehnama jeho nahá
bedra. Jejich svalstvo, tak pevné a pružné
na dotek, se pod jejich tlakem zachvělo.
Tak jsem mu uzavřela a zatarasila cestu
k ústupu, zatlačila jej do sebe a pevně jsem
jej tam držela, jako kdybych chtěla naše tě-
la v tomto bodě pevně spojit. Nastoupila
přestávka, akt rozkoše byl přerušen na
chvíli, během které ta má nenasytná spodní
ústa až po hrdlo přečpaná, plně vychutná-
vala s nekonečným požitekem sousto, kte-
ré tak rozkošnický pohltila. Příroda však již
nemohla vydržet tak vystupňovanou roz-
koš bez ukojení a donutila nás k zakončení.
Bitva vypukla znovu s dvojnásobnou
prudkostí. Neležela jsem nečinně, nýbrž
jsem se utkala se svým protivníkem s veš-
kerou vervou, které jsem byla schopna.
Jemný porost pokrývající pahorky útočící
proti sobě, museltlumit zuřivost našeho klá-
ní. A brzy -.- bohužel příliš brzy -.- vzruše-
né zmítání, sladké tření sem a tam, vystup-
ňovalo ve mně rozdráždění na nejvyšší mí-

ru. Ocitla jsem se tak na konci cesty a protože jsem nechtěla aby sladký partner mých zážitků zůstal pozadu, použila jsem všech rafinovaných pohybů a všeho umění, které mi mé zkušenosti napověděly, abych jej přiměla k tomu být mým společníkem i v konečné fázi naší jízdy. Ještě pevněji jsem sevřela pás rozkoše kolem beder svého neúnavného jezdce a použila jsem také tajných způsobů pružného svírání a tření uvnitř mých nejdělikátnějších útrob a posunula jsem svou ruku na onen vak se zásobou přírodních sladkostí, který je tak rozkošně přivěšen pod rouru, kterou do nás tyto sladkosti řinou. Velmi opatrně jsem vak uchopila a jemně jsem sevřela vejčité rezervuáry. Magický dotek měl okamžitý výsledek.: Urychlil jeho pohyby a vyvolal příznaky sladké agonie, rozplývající se v uvolnění, kdy rozkoš přebíjí rozkoš a kdy hluboko zarytý meč překoná svírání nejvnitřnějších záhybů, které vyvolal tím, že je zaplavil proudem teplé šťávy, sám jsa přitom zachvácen nejběsílejším zmítáním.

Mé útroby výstřik žízňivě vsály jako vyprahlá louka, která se chladí tím, že záměrně přitahuje a vsakuje všechnu vlhkost ve svém dosahu. Rozplynuli jsme se ve společném báječně sladěném chorálu. Jeho horká olejovitá injekce se ve mně promísila s balzámem rozkoše, který se řinul ze mne. Byli jsme vrženi do propasti drásavé extáze, ve které jen postupně ochabovaly žhavé ostny rozkoše a ze které jsme vypluli zemdlení těžce lapající po dechu, zchvácení. Leželi jsme nyní vedle sebe v jakési rozkošné mdlobě, bez hnutí, pevně se svírajíce v náručí. Ach, škoda že požítky lásky nemají delší trvání! Naše smysly byly otupeny právě prožitou rozkoší, všechny silné pocity byly utlumeny, vraceli jsme se zpět do studené náruče nechutného všedního života. Vyvinula jsem se tedy z jeho náručí a dala jsem mu najevo, že je na čase aby odešel. Trochu váhavě se začal oblékat a příliš při tom nepospíchal -.- několikrát mne vášnivě zahrnul polibky, doteky, objetími, která jsem nedokázala odmítnout Přesto se však naštěstí vrátil ke svému pánovi dříve než byl postrádán. Při odchodu jsem mu vnutila -.-

přestože se to pokoušel odmítnout -.- tolik peněz, aby si mohl koupit stříbrné hodinky, důležitou to součást parády podřízených lidí. Nakonec to přijal s tím, že bude hodinky chovat jako památku na mou náklonnost.

Zde bych se Vám, madam, snad měla omluvit za tak podrobný popis té události, která tak silně zapůsobila na mou paměť svými hlubokými dojmy. Tato příhoda vnesla do mého života velký zvrat a historická pravda vyžaduje, abych to před Vámi neskrývala. Nedomnívám se také, že bych měla na tak mimořádnou, vystupňovanou rozkoš nevděčně zapomenout, nebo že bych v sobě vzpomínky na ni měla nějak násilím potlačovat. Vždyť jsem ji našla ve skutečném oddání, při kterém ostatně s něčím takovým v čisté, nesofistické formě můžeme se setkat mnohem častěji, než mezi falešnými, směšnými vytríbenostmi, kterými lidé velkého světa tak hloupě klamou svou pýchu. I boháči! Vždyť mezi těmi které oni označují za vulgární, je jen málo takových, kteří by toho o umění žít věděli méně než oni sami. Právě oni nikdy nerozuměli nejtajnějším hloubkám rozkoše, jejíž hlavní, nejsladší náplní je požitek z krásy, kdekoliv lze tento vzácný, neocenitelný poklad nalézt a to bez ohledu na původ a postavení.

Tak, jako neměla na mé zápletky s tím statným mládencem žádný podíl láska, tak nyní přestala hrát roli i msta. A jedině čistý požitek z rozkoše mne vedl k tomu, že jsem se s ním i nadále stýkala. Vždyť příroda k němu byla tak štedrá co do celkového jeho vzhledu a zejména pak jej vybavila tak bohatě oním přepychovým kusem výbavy. Ačkoliv tak měl všechny předpoklady pro to, aby poskytl mým smyslům nejbohatší hostinu, přece jenom zde něco chybělo pro to, aby ve mně mohl vyvolat skutečnou upřímnou lásku. Will měl i jiné dobré vlastnosti.: Byl poctivý, učenlivý a především vděčný. Byl diskrétní a uzavřený, že mi to až někdy vadilo. Mluvil vždy velice málo, zato to bohatě vynahrazoval jednáním. Musím však popravdě říci, že mi nikdy nezavdal příčinu k sebemenší stížnosti -.- ani tím,

že by se snažil zneužít volnosti, kterou jsem mu poskytovala, nebo tím, že by byl nediskrétní a někde o tom vyprávěl. V lásce je určitá osudovost, jinak bych se do něj musela zamilovat. Byl totiž skutečným pokladem, opravdovým soustem k nakousnutí i pro vévodkyni. Popravdě řečeno, moje náklonnost k němu byla tak vřelá, že je třeba velmi jemného rozlišování když říkám, že jsem jej nemilovala.

Moje štěstí s ním však netrvalo dlouho a skončilo náhle mou vlastní hloupou nedbalostí. Ze začátku jsem činila až zbytečně pečlivá opatření proti odhalení, ale naše úspěšná opětovaná setkání mne ukolébala tak, že jsem zapomínala i na tu nejnnutnější opatrnost. Asi za měsíc po našem prvním setkání, jednoho osudného rána -.- v době, ve které mne pan H. . . téměř nikdy nenavštěvoval -.- jsem byla ve svém toaletním kabinetu jen ve spodničce košili a županu. Will byl u mne a oba dva jsme se právě dostali do nálady. Byla jsem rozvášněna a dostala jsem rozpustilý nápad -.- vybídla jsem svého partnera, aby se do toho dal hned na místě. Ani chvilku neváhal, posadil se do křesla, zdvihl mi spodničku a košili, široce mi roztáhl stehna a zavěsil je na opěradla křesla. V této pozici jsem skýtala skvělý cíl pro Willovu bodnou zbraň, kterou měl připravenou k vynoření a zasazení. Vtom však -.-.- proto že jsem z nedbalosti nezajistila dveře ze schodiště do ložnice a dveře kabinetu byly dokořán otevřené -.-.- stál před námi pan H. . . , dříve než jsme si mohli něco uvědomit a viděl nás přesně v té usvědčující pozici.

Ječivě jsem vykřikla a stáhla jsem si spodničku. Ohromený hoch se celý třásl a jako stěna bledý očekával svůj rozsudek smrti. Pan H. . . si nás jednoho po druhém prohlédl a s povzneseným opovržením, bez jediného slova se otočil a odešel.

Přestože jsem byla tak rozčilená slyšela jsem velmi zřetelně jak otočil klíčem ve dveřích do ložnice, takže nebylo jiného úniku než přes jídelnu, kde přecházel sem a tam s nedůtklivým obličejem plným vzteku. Bezpochyby uvažoval co s námi má udělat.

Ubohý William byl vyděšen k smrti. Přestože jsem měla sama dost co dělat se sebou, musela jsem jej všemožně utěšovat. Nešťěstí, které jsem přivolala na jeho hlavu, mi ho ještě více přiblížilo a ráda bych byla vytrpěla jakýkoliv trest, kdyby ho nemusel se mnou nést i on. Svými slzami jsem zkropila jeho tváře -.- seděl zde celý vyděšený, neschopný pohybu, jako neživá socha.

Potom k nám opět vstoupil pan H. . . a vyhnal nás před sebou do jídelny, celé zkroušené obavou jak to dopadne. Pan H. . . si sedl do křesla a my jsme stáli před ním jako zločinci na popravišti. Začal se mnou. Zeptal se mně velmi pevným hlasem -.- ani přívětivým ani přísným, ale krutě lhostejným, co mohu říci k tomu, že jsem ho tak nectným způsobem oklamala a ještě k tomu s jeho vlastním sluhou, což si ode mne nezasloužil.

Nedovršila jsem své provinění, že jsem mu byla nevěrná, ještě snad tím, že bych se drze vymlouvala tak, jak to obvykle mají ve zvyku vydržované slečny. Má odpověď byla skromná, často přerušovaná slzami. Zněla asi takto.: Že jsem nikdy neměla v úmyslu mu ublížit a oklamat jej, (což byla pravda), dokud jsem sama neviděla, jak se spustil s mou služkou, při těchto slovech značně zrudl.) Že jsem neměla odvahu ulevit svému -.- rozhořčení výčitkami, nebo hádkou s ním a že jsem své rozhořčení zaměřila směrem, pro který nemám v úmyslu předstírat nějakou omluvu. Proto jsem z Williho učinila nástroj své pomsty a přímo jej svedla k tomu, co udělal. A proto věřím -.- ať již se mnou udělá cokoliv, že bude rozlišovat mezi vinou a nevinností. A jinak že se mu odevzdávám zcela na milost.

Když pan H. . . vyslechl co jsem mu řekla, trochu svěsil hlavu, ale hned se opět vzchopil a řekl mi -.- pokud si ještě pamatujete -.- asi toto.:

"Madam, musím se sám stydět a věřte mi, že jste mi to dokonale oplatila. Nehodlám se s vámi pouštět do diskuse zda je, či není rozdíl v mém a vašem činu. Musí vám postačit, že vám přiznávám pravdu natolik, že jsem vzhledem k tomu, co můžete vyčítat vy mně, změnil své původní rozhodnutí.

Připouštím také, že váš pokus ospravedlnit toho darebu je v podstatě slušný a čestný. Znovu však s vámi začít -.- to nemohu. Byla by to pro mne příliš velká potupa. Dávám vám týdenní lhůtu abyste opustila tento byt. Cokoliv jsem vám dal, zůstává vašim majetkem. A protože nemám v úmyslu vás ještě někdy spatřit, domácí vám vyplatí padesát guinejí na můj účet a zaplatí též všechny vaše dluhy. Myslím, že uznáte, že vás neopouštím v podmínkách horších, než za jakých jsem se vás ujal nebo jaké si ode mne zasluhujete."

Aniž mi poskytl čas na odpověď, obrátil se neprodleně také k mladíkovi.:

A o vás se také, vy šviháku. již k vůli vašemu otci postarám. Město není vhodné místo pro takového pošetilce jako jsi ty. Zítra odjedeš pod dohledem jednoho z mých mužů ke svému otci s doporučením, abys se již do města nevracel a aby si tě sám zkrotil.-.-

Po těchto slovech odešel a nic nedal na mé pokusy a na to, že jsem se mu vrhla k nohám. Setřásl mne, i když se zdálo, že byl dosti pohnut, a Willa odvedl s sebou. Ten byl asi přesvědčen, že vyvázl lacino. Znovu jsem tedy byla na holičkách, tentokrát opuštěna gentlemanem, vůči kterému jsem se zachovala nepoctivě. A všechny dopisy, pokusy a prosby mých přátel během toho týdne, po který jsem ještě směla používat svého bytu, jej nedokázaly po-

hnout k tomu, aby se se mnou alespoň ještě jednou setkal. Neodvolatelně nade mnou vynesl rozsudek a mým osudem bylo se tomu podřídit. Brzy nato se oženil s bohatou dámou z dobrého rodu, ke které se pak vždy choval, jak jsem se dověděla, jako vzorný manžel.

A pokud jde o ubohého Willa, ten byl okamžitě odeslán zpět na venkov ke svému otci, blahobytnému farmáři. A za necelé čtyři měsíce se pak oženil s mladou buclatou vdovou po hospodském, oplývající penězi a vlastníci výnosný hostinec. Oblíbila si ho, protože se asi dověděla o jeho tajné přednosti, která se, myslím, stala dobrým základem jejich společného životního ště-

stí.

Byla bych se ráda s ním ještě před jeho odjezdem setkala. Z příkazu pana H. . . byla však učiněna taková opatření, že to nebylo možné. Jinak bych se byla určitě pokusila udržet ho ve městě, nebyla bych skrbli-la nabídkami a penězi, abych dosáhla zado-stiučinění, že by zůstal u mne. Poněvadž jsem jej však nikdy opravdu nemilovala a jeho odchod mi poskytl určitou volnost, po které jsem často toužila brzy

jsem se

uklidnila. Byla jsem si jista, že mládí a krá-sa, které jsem měla jako kapitál do svých budoucích obchodů, mne nemohou zkla-mat a musí mi zajistit živobytí. Rozhodla jsem se, že si s nimi své štěstí vydobudu ra-ději v radovánkách a veselí než v trudno-myslnosti.

Mezitím některé mé známé z mého ce-chu, které se doslechly o mé smůle, mne zahrnuly urážlivými zlomyslnými útěcha-mi. Většinou mi již dávno záviděly přepych a nádheru, ve které jsem žila. A přestože mezi nimi nebyla snad ani jediná, která by nezažila obdobnou situaci nebo které by nehrozilo nebezpečí, že se do ní dříve nebo později dostane, snadno jsem rozeznala právě v jejich afektované soustrasti, že se v skrytu radují z mého neštěstí a zneuctění a že je mrzí, že to se mnou nedopadlo ještě hůře. Jak nevypočitatelně zlomyslné dove-de být lidské srdce! A není to omezeno jen na třídu, ze které ony pocházely.

Když se ale blížil čas, kdy jsem se musela rozhodnout co budu dělat dále a kdy jsem musela uvažovat kam se přestěhuji, navští-vila mne paní Coleová, diskrétní žena střed-ního věku, která se se mnou seznámila pro-střednictvím jedné ze slečen, jež mne na-vštěvovaly. Když se dověděla o mém ne-štěstí, přišla mi nabídnout své rady a svou pomoc. A protože jsem ji měla stejně raději než všechny ostatní známé, vyslechla jsem ochotně její návrh.

Nemohla jsem se dostat do horších -. - nebo snad do lepších -. - rukou v celém Lon-dýně. Do horších, protože byla majitelkou veřejného domu a nebylo žádné prostopáš-nosti, kterou by mi radila nepřekračovat,

když šlo o to vyhovět jejímu zákazníkovi. Neexistovala forma rozkoše a dokonce nevázaného smilstva, kterou by s požitkem neprovozovala a nepodporovala. A do lepších rukou, protože nikdo neměl lepší zkušenosti s bahnem velkoměsta než ona a mohla mi tedy poradit jak se uchránit nejhoršího nebezpečí mého povolání. A co bylo v těchto kruzích zvláště vzácné, spokojila se s přiměřeně skromným výtěžkem ze svého podniku a z dobrých služeb, které poskytovala. Netrpěla tou hltavou chamtivostí, která je u takových osob obvyklá. Narodila se a byla vychována jako dáma, ale celou řadou událostí jí byla vnucena tato role, kterou hrála -. částech z nutnosti, částečně proto, že si ji sama zvolila. Zvolila ji tak dobře, že žádná jiná žena by nedokázala mít takové potěšení jako ona z obchodu pro obchod -. nebo přesněji řečeno z toho, jak se rozvíjejí tajné a rafinované akce její činnosti. Byla ve svém povolání dokonale na výši a měla co do činění pouze se vznesenými zákazníky. Aby mohla vyhovět jejich poptávce držela slušný počet svých dcer v pohotovosti a jejich stav neustále doplňovala. Svými dcerami nazývala dívky, kterým jejich mládí a jejich kouzlo byly dostatečným doporučením pro to, aby je přijala do své domácnosti. Mnohé z nich to její zásluhou dotáhly ve velkém světě hezky daleko.

Tato užitečná dáma, do jejíž ochrany jsem se nyní sama svěřila, měla své důvody pro to, aby nerozhněvala pana H. . . tím, že by se v mé věci sama příliš exponovala. Proto v den, kdy jsem se musela vystěhovat, poslala ke mně jednoho svého přítele, který mne dovedl do mého nového bytu u jednoho kartáčníka v D-ské ulici v Covent Gardenu, velmi blízko jejího vlastního domu, kde mne zatím nemohla ubytovat. Můj nový byt byl již několikrát předtím pronajat kurtizánám a domácí byl na to zvyklý. Za předpokladu, že bylo přesně placeno nájemné, byl tento byt tak pohodlný a vhodný, jak jen bylo třeba.

Padesát guinejí, které mi slíbil pan H. . . když mne opouštěl, mi bylo přesně vypla-

ceno. Zabalila jsem všechny své šaty a movitosti -.- vše v ceně alespoň dvou set liber - a naložila do kočáru, kam jsem také sama nasedla. Jen krátce jsem se rozloučila s rodinou domácího, se kterým jsem se nikdy nesblížila natolik, aby ve mně rozchod vyvolal lítost. Avšak již jen skutečnost, že se musím vystěhovat, mne donutila k slzám. Zanechala jsem tam děkovaný dopis pro pana H. . . se kterým jsem se takto neodvolatelně navždy rozloučila.

Svou služku jsem propustila již den předtím -.- nejen proto, že jsem ji měla od pana H. . . ale hlavně proto, že jsem ji podezřívala, že se nějakým způsobem přičinila o mé odhalení -.- snad pomstou za to, že jsem se jí se svým tajemstvím nesvěřila.

Brzy jsme pak dojeli k mému novému bytu -.- zdaleka nebyl tak pohodlně zařízen a tak velkolepý jako ten, který jsem opustila, ale plně mi vyhovoval a přitom byl o polovinu levnější, protože byl v prvním poschodí. Má zavazadla byla pečlivě přenesena do bytu, kde mne již očekávala má nová sousedka a nyní též guvernanta, paní Coleová s mým novým domácím. Vynasnažila se, aby mne vylíčila v nejpříznivějším světle jako osobu, od které lze právem očekávat pravidelné placení nájemného. Všechny ostatní ctnosti, kterými jsem oplývala, neměly pro domácího zřejmě ani polovinu váhy tohoto jediného doporučení.

Tak jsem se tedy usadila ve svém vlastním bytě, ponechána sama sobě, vržena do víru města, kde mohu utonout, jestliže se v něm nenaučím včas plavat. Jaké to mělo následky a kolik dobrodružství jsem prožila ve svém novém povolání, to bude náplní mého dalšího dopisu. Myslím totiž, že je již na čase, abych učinila tečku za touto částí mého vyprávění.

Madam, skládám Vám svou nejuctivější poklonu.-.-.-

Fanny Hillová.-.-

Memoáry kurtizány.-.-

Díl druhý.-.-

Madam! -.-

Jestliže jsem se opozdila s dalším líčením mých příhod, bylo to jen proto, abych si poskytla krátký oddech v naději, že místo abyste mne nutila k pokračování zprostíte mne té povinnosti, abych se dále podrobovala zpovědi, ve které tak často má sebeúcta musí utrpět citelné rány.

Domnívala jsem se, že jste nasycena a unavena jednotvárností příhod a výrazů, bez kterých se nemůže obejít líčení tohoto druhu, jehož základní podstata zůstává přirozeně stále stejná, protože je věčná. Ať již jsou formy a situace seberůznější, nelze se vyhnout opakování téměř stejných obrazů dějů, výrazů. A nad to další zklamání působí to, že slova a požitky, horoucí city, zážitky, extáze a ostatní ty patetické výrazy, tak časté a nevyhnutelné v praxi rozkoše, blednou a ztrácejí mnoho na svém pravém obsahu a síle příliš častým, protože nevyhnutelným, opakováním ve vyprávění, ve kterém právě tato praxe představuje hlavní náplň. Musím se tedy spolehnout na Váš nestranný posudek a omluvit se Vám za to, že v tomto směru se já sama nemohu zprostiti určité zaujatosti. A spoléhám se také na Vaši představivost a na Váš cit, kterým přenechávám k laskavému doplnění a opravení ty části mého líčení, které jsou příliš chabé a nevýstižné. Vaše představivost Vám umožní správně zařadit obrazy, které Vám předvedu a Váš cit dodá život a barevnost tam, kde pro stálé opakování jsou má slova těžkopádná a zevšednělá.

To vše, co ve snaze dodat mi odvahu říkáte o mém mimořádně těžkém úkolu, -.- že se mi totiž daří udržovat tak dlouho napětí při výrazových možnostech omezených vkusem, který mne nutí si ošklivit sprosté, hnusné a vulgární výrazy a vyhýbat se směšným, lživým metaforám a afektovaným úslovím, to vše je tak cituplné a výstižné, že mne to přede mnou samotnou ospravedlňuje za můj souhlas s tím, abych uspokojila Vaši zvědavost.

Toho dne, kdy jsem se přestěhovala, mi paní Coleová pomohla uspořádat a uložit mé věci a pak se mnou strávila celý večer.

Po večeři mi dala mnoho dobrých rad, pokynů a ponaučení vztahujících se k nové fázi mého povolání, do které jsem vstupovala. Vysvětlila mi, že z privátní kněžky rozkoše se měním ve veřejnou, že se stávám v pravém slova smyslu veřejným zbožím a že jsem dobře vybavena vším, abych mohla své osoby použít buď pro zisk nebo pro rozkoš -- nebo pro obojí. Důrazně mne však upozornila, že jsem pro město zcela novou tvář a že je zavedeným zvykem a součástí obchodní praxe, abych se vydávala za počestnou pannu a tak se také chovala a snažila se to uplatnit při první vhodné příležitosti. Zatím však mám raději vypustit z hlavy takové zábavy, které mám na mysli. Nikdo že není větším nepřítelem ztráty času než ona, a proto že se mezitím vynasnaží najít pro mne vhodnou osobu. Tuto delikátní službu že pro mne vyřídí, jestliže přijmu její pomoc a radu a že tak budu moci ze ztráty předstíraného panenství vytěžit stejný zisk jako kdyby bylo skutečné.

Takovéto delikátní úvahy nebyly však silnou stránkou mé povahy. Ve svůj neprospěch musím přiznat, že jsem snad až příliš pohotově uzavřela rozmluvu návrhem, který při mé otevřenosti a přirozenosti vyzněl jako odmítnutí. Nedokázal však zkřížit úmysly té ženy, které jsem nyní zcela přenechala řízení svých kroků. Paní Coleová totiž dokázala -- nevím čím, snad nějakou nepřekonatelnou přitažlivostí a ženským přátelstvím -- získat nade mnou neomezenou moc. Sama prohlašovala, že ji zcela omráčila moje úžasná podoba s její jedinou dcerou, kterou ztratila v mém věku. To byl asi hlavní důvod, proč ke mně pojala takovou náklonnost. Často náklonnost založená na bezvýznamné příčině dále roste návykem a oblibou a mnohdy se stává pevnější a trvanlivější než city založené na mnohem silnějších důvodech. Tolik však vím, že přestože jsem se s ní nestýkala častěji než při jejích občasných návštěvách v mém bytě, kde jsem žila s panem H. . . , když mi zprostředkovala koupi nějakých klobouků, vloudila se postupně tak hluboko do mé přízně, že jsem se slepě vrhla do jejích ru-

kou a naučila jsem se ji ctít, milovat a slepě poslouchat. K jejímu ospravedlnění však musím dodat, že jsem se od ní nikdy nedočkala ničeho jiného než upřímné něžnosti a péče o mé zájmy, s čímž se zřídka setkáme u osob jejího povolání. Tehdy večer jsme se rozešly s bezvýhradnou dohodou. A příští ráno přišla paní Coleová znovu a odvedla si mne poprvé do svého domu.-.- Tam vyhlíželo na první pohled vše velmi slušně, skromně a spořádaně. V předním salónu -.- nebo spíše v prodejní místnosti seděly tři mladé ženy, které velmi pilně něco vyšívaly a háčkovaly. Modistství bylo totiž zástěnou pro obchod s mnohem cennějším zbožím. Těžko byste našli krásnější stvoření. Dvě byly mimořádně krásné, starší z nich nebylo ještě devatenáct. Třetí o něco starší, byla pikantní bruneta s pronikavými černými očima a s dokonale harmonickými rysy a tvary. Co do půvabu si nijak nezdala se svými mladšími společníci. Jejich oděv měl v sobě mnohem více záměru, než se zdál prozrazovat. Měly na sobě šaty, které byly svou korektností a upraveností sice trochu uniformní, ale při své jednoduchosti byly velmi elegantní. Byly to dívky, které vytvářely ono malé domácí stádo, jež má nová velitelka ovládala s překvapujícím řádem a dovedností a dobře přitom dokázala zvládnout jejich lehkomyslnou divokost. Nikdy také ve svém domě neponechala žádnou dívku, která se jí po povinném zasvěcení zdála nepřitažlivou nebo neochotnou podřídit se domácímu řádu. Vytvořila tak nenásilně malou rodinku lásky, jejíž příslušnice nacházely uspokojení všech svých zájmů a potřeb ve vzácném spojení rozkoše s hmotnými zájmy a nezbytně vnější decentnosti s nevázanou soukromou svobodou. Paní Coleová, která si je vybrala jak podle krásy, tak podle temperamentu, je vedla k prospěchu svému i jejich vlastnímu.

Svým vyškoleným žačkám mne paní Coleová představila jako novou společnici, která má být co nejdříve zasvěcena do všech důvěrností domu. Všechny ty okouzlující dívky mne vřele přivítaly a dávaly nepokrytě najevo nadšení nad mým vzhle-

dem, což jsem ani nepovažovala za možné u příslušnic svého vlastního pohlaví. Ony však se v společném zájmu skutečně vzdaly veškeré žárlivosti nebo soutěžení v půvabech a považovaly mne za partnerku, která do obchodního podnikání jejich domu přináší nikoliv bezcenný a bezvýznamný příspěvek. Obklopily mne, prohlížely si mne ze všech stran. A protože můj vstup do této veselé skupiny byl pro ně malým svátkem, odložily práci. Paní Coleová mne s mnoha doporučeními přenechala jejich objetím a lichterákům a sama šla za svými domácími záležitostmi.

Ze shodnosti pohlaví, věku i povolání se brzy zrodila nepředstíraná intimita a svoboda, jako kdybychom již po léta byly důvěrnými přítelkyněmi. Provedly mne celým domem a vše mi ukázaly. Svě pokoje, vyba-vené vším pohodlím a přepychem a především pak prostorný salón, kde se obvykle scházela vybraná společnost ke společným radovánkám převážně zasvěceným rozkoši. Zde dívky večerely se svými elegantními návštěvníky, kde se s bezuzdnou prostopášností oddávaly bujně nezbednosti. Jejich pevným zákonem bylo vystříhat se všeho studu, ostychu, skromnosti, žárlivosti, které podle zásad jejich společnosti jsou zhoubou každé rozkoše, zatímco citům a smyslům prospívá rozmarnost, kouzlo pohodlí a přepychu. Zakladatelé a podporovatelé této tajné instituce se cítili být obnoviteli zlatého věku a jeho prostých, jednoduchých rozkoší, jejichž nevinnost byla tak nespravedlivě postavena na pranýř ve jménu hříchu a hanby.

Jakmile nastoupil večer a výkladní skříň byla uzavřena, začínala zde akademie lásky. Masky nepravé skromnosti byla zcela odložena stranou a dívky se svými společníky se plně oddávaly svým vlastním zájmům a volání rozkoše. Z mužů sem pak měli přístup jen ti, u nichž se paní Coleová předem spolehlivě přesvědčila o jejich charakteru a diskrétnosti. Jedním slovem byl to nejbezpečnější, nejelegantnější a současně nejnevázanější dům lásky v celém Londýně. Vše zde bylo uspořádáno tak, že slušnost nebyla nikterak na překážku nespou-

tané rozkoši, v jejímž provozování dospěly vybrané příslušnice domu až ke vzácným a řídkým tajům, že dokázaly uspokojit všechny choutky a požadavky od jemných zálib až po chlípné smyslné tužby.

Dopoledne jsme s mými novými přítelkyněmi strávily v lichotkách a poučování. Pak jsme šly k obědu, kterému předsedala paní Coleová. Zde jsem se přesvědčila, že dovede řídit svou instituci a vystupovat tak, že dokázala vzbudit v těch dívkách opravdovou lásku a respekt. Nesetkala jsem se tam se žádnou rezervovaností, ztrnulostí pýchou nebo žárlivostí, naopak -- nálada byla neafektovaně veselá, vřelá a příjemná.

Po obědě mi paní Coleová s pomocí svých mladých dam vysvětlila, že večer bude uspořádáno setkání, a to v obřadné formě mého přijetí do řádu. Při tomto obřadu -- s veškerými ohledy na mou nevinnost, která měla být příležitostně předložena prvnímu vhodnému kupci -- budu podrobena ceremoniálnímu zasvěcení, které se mi bude určitě líbit.

Byla jsem v takovém duševním rozpoložení a tak jsem byla uchváčena půvaby mých nových přítelkyň, že jsem byla ochotna přijmout jakýkoliv jejich návrh. A tak jsem hned souhlasila -- ještě dříve než mi řekly o co jde. Zahrnovaly mne znovu polibky a komplimenty za mou učenlivou ochotu. Byla jsem jejich miláček, skvělé děvče., nebyla jsem nijak afektovaná a upejpavá, měla jsem všechny předpoklady pro to, abych se stala chloubou domu. To vše mi říkaly.

Když jsme tedy dospěly tak daleko, ponechaly mne mladé ženy s paní Coleovou o samotě, aby mi vše vyložila. Vysvětlila mi, že mám být ještě téhož večera představena čtyřem jejím nejlepším přátelům. Jeden z nich bude podle zvyklostí domu poctěn tím, že mne zasvětí do první partie rozkoší. Ujistila mne, že to vše jsou velmi příjemní, mladí gentlemani výjimeční ve všech směrech. Sdružuje je pouto společných rozkoší. Jsou hlavní oporou domu a poskytují velmi štědré dary dívkám, které je mají rády a rády se s nimi také baví. Tito čtyři gentlemani se tak stali v pravém smyslu slova

zakladateli a patrony tohoto malého harému. Ne snad, že by neměla i jiné zákaznice, ale s těmi již nenadělala takové ceremonie jako s těmito čtyřmi. Mezi nimi není ani jeden, kterému by mne mohla vydávat za pannu -.- nejen že byli příliš znalí věci a příliš protfělí všemi tajnostmi města, než aby takové vnařidlo spolkli, ale byli vůči ní tak štědrými dobrodinci, že by si sama nemohla odpustit, kdyby je podvedla.

Při veškerém rozechvění a vzrušení, které ve mně vyvolal tento příslib rozkoše, po jaké jsem toužila, zůstala jsem natolik paní sama sebe, že jsem předstírala určité váhání, abych si mohla přičíst zásluhu za to, že se tak bezvýhradně dávám k dispozici své patronce. A stále v tomto duchu jsem poznamenala, že by snad bylo správné, abych nyní šla domů a oblékla se tak, abych na první pohled vyvolala co nejlepší dojem.

Paní Coleová mne však ujistila, že gentlemani, kterým budu představena, jsou svým původem a společenským postavením vysoce postaveni nad to, aby na ně zapůsobil lesk šatů nebo ozdob, kterými pošetily ženy často svou krásu spíše zastírají a přehlušují, než aby ji zdůraznily. Že tito veteráni rozkoše znají něco lepšího a pro všechny cetky mají jen nejhlubší opovržení. Pro ně že mají cenu jen přirozené, vrozené půvaby a vždy dají krevnatému, zdravému venkovskému děvčeti s pevným pružným masem přednost před zvadlou, fádňí a namalovanou vévodkyní. Mne že příroda obdařila dostatečně, mé půvaby daleko předstihují veškerou umělou krásu. A proto se pro tuto příležitost pro mne nic nehodí lépe než můj všední prostý oblek.

Byla jsem si dobře vědoma toho, že má patronka dovede nejlépe posoudit vhodnost nebo nevhodnost toho, co mi navrhuje a tak jsem se bez odporu podrobila. Potom přešla k patetickému vychvalování zásady, že je třeba se podřídít a nikterak neodporovat všem těm svévolným choutkám v rozkoši, které jedni považují za jemné vytříbenosti, druzí zase za zvrhlost. A úkolem prostého děvčete, které chce získat něco tím, že se zavděčí, že není rozsoudit tento

rozpor, nýbrž přizpůsobit se mu. Zatím co jsem byla takto školená, byl připraven čaj a mladé dámy se vrátily do salónu, kde se k nám připojily.

Po mnoha žertech, lichotkách a veselém tlachání poukázala jedna z nich na to, že do hodiny, kdy má začít večerní shromáždění, zbývá ještě mnoho času. A navrhla, aby každá z nich k pobavení ostatních vyprávěla o kritickém období svého života, kdy proměnila panenství za ženství. Návrh byl schválen s výhradou paní Coleové, že je třeba z toho vyjmout ji s ohledem na její stáří a mne vzhledem k mému titulárnímu panenství -.- alespoň po tu dobu, pokud nebudu podle místních zvyklostí zasvěcena. Tak se mi dostalo dispenze a navrhovatelka byla vyzvána, aby začala vyprávět.

Jmenovala se Emily a byla výjimečně krásná. Její údy byly stavěny až příliš dobře, avšak jejich kyprá plnost nebyla nikterak na úkor oné delikátní štíhlosti, kterou se ženy mohou odvážit obstát i před nejpřísnějším soudci krásy. Oči měla modré a vyzářovaly nevystižitelnou sladkou svěžest. Nemohlo být nic pěknějšího nad její ústa a rty, které se uzavíraly dvěma řadami nejrovnějších a nejbělejších zubů. Začala takto:

"Můj otec a matka byli -.- a pokud vím, tak doposud jsou -.- farmáři v kraji vzdáleném asi 40 mil od Londýna. Chovali se ke mně hrubě a dávali přednost synovi, kterého považovali za jedině hodného všech něžností. Již tisíckrát jsem byla rozhodnuta utéci z domova do širého světa. Nakonec mne k takovému zoufalému kroku donutila -.- když mi bylo patnáct let -.- nešťastná nehoda. Rozbila jsem porcelánovou vázu, která byla zbožňovaným idolem obou mých rodičů. A jelikož jsem mohla očekávat jedině nelidský výprask, kdybych se jím dostala do rukou, v pošetilosti svých patnácti let jsem uprchla z domu a dobrodružně jsem se vydala na cestu do Londýna. Jak reagovali na můj útěk, to nevím, protože jsem od té doby o nich neslyšela ani slovo. Mým jediným majetkem byly dvě náušnice po babičce, stříbrné přezky na boty, stříbrný náprstek a několik šilinků. Takto vybavena,

jen s tolika šaty, kolik jsem měla na sobě, se strachem z každého hnutí nebo hlasu, které jsem za sebou zaslechla, jsem utíkala pryč. A tak jsem -.- aniž jsem si toho byla vědoma -.- uběhla dvanáct mil než jsem se poprvé únavou zastavila. Teprve nyní jsem pocítila strach z toho, že jsem tak pošetile utekla. Posadila jsem se na patník a hořce jsem plakala. Ještě více však jsem se děsila myšlenky, že bych se měla vrátit ke svým rodičům. Osvěžena krátkým odpočinkem a když jsem se dost vyplakala, jsem se tedy vydala znovu na cestu.

Brzy mne dohnal statný venkovský mládenec, který si šel hledat do Londýna nějakou práci a podobně jako já utekl z domova. Nebylo mu ještě ani sedmnáct, měl dost pěkné rysy a rozčuchanou kštici kudrnatých plavých vlasů. Na hlavě měl malý pomáčkaný klobouk, na sobě kabátec a kalhoty, na nohou nitěné punčochy -.- zkrátka typický venkovan. Slyšela jsem jak si za mnou píská. Přes rameno nesl hůl a na jejím konci ranec -.- své jediné zavazadlo. Šli jsme tak nějakou dobu beze slova vedle sebe. Nakonec jsme se dali do řeči a dohodli se, že půjdeme spolu. Jaké on měl při tom úmysly, to nevím, ale na svou naprostou nevinnost mohu přísahat. Když nastal večer museli jsme se ohlédnout po nějaké hospodě nebo úkrytu, kde bychom mohli přenocovat. Vyvstal problém co máme o sobě říci, když se někdo zeptá, zda patříme k sobě. Po chvílce rozpaků navrhl něco, co se mi zdálo velmi chytré -.- že prý se máme vydávat za muže a ženu, za manžele.

Ani mne nenapadlo, že by to mohlo mít nějaké následky. Dohodli jsme se tedy a vešli jsme do noclehárny pro pěší cestující.

U dveří stála stará babizna, která nás pozvala dovnitř. S radostí jsme vstoupili. Můj společník požádal o jídlo, povečeřeli jsme spolu jako muž a žena. Tomu ovšem nemohl vzhledem k našemu stáří uvěřit nikdo, jediné snad ta babizna, které na tom zřejmě vůbec nezáleželo. Když však byl čas jít spát, neměl nikdo z nás odvahu vyvrátit to, co jsme již o sobě jednou řekli. A bylo velmi směšné jak se můj průvodce právě jako já snažil vyhnout se tomu, abychom leželi

spolu, což by vzhledem k našemu předstíranému stavu bylo zcela přirozené. Hospodská si však našich rozpaků nevšímala, vzala svíčku a posvítila nám na cestu do našeho pokoje. Byl na opačném konci dlouhého dvora v samostatném dvorku. Beze slova jsme strpěli, aby nás tam dovedla. Byla to ubohá místnost s ještě ubožejší postelí, ve které jsme měli strávit noc, jak bylo u manželů přirozené. Já jsem přitom byla tak nevinná, že jsem nespatovala v tom, že bych měla do postele ulehnout s mladým mužem nic horšího, než kdybych spala s naší dojičkou. A snad ani on nepomýšlel na nic jiného, dokud mu sama příležitost nevtiskla do hlavy jinou myšlenku. dříve než jsme se začali svlékat, zhasl svíčku. Venku bylo tak sychravo, že jsem se již do postele těšila. Rychle jsem svlékla šaty a vlezla pod přikrývku, kde jsem již našla svého společníka, který se tam pohodlně uhnízdil. Dotek s jeho teplým tělem byl pro mne spíše příjemný a nijak mne nevystrašil. Přece jen však tato nezvyklá situace rušila můj spánek -.- nemohla jsem usnout. Přitom mne však ani v nejtajnějších myšlenkách nenapadlo nic zlého. Jak silné jsou však přirozené instinkty! Mládenec jemně podsunul svou ruku pod mé tělo a obrátil mne k sobě, jako by chtěl aby nám bylo tepleji. Teplo, které jsem pocítila když se k sobě přitiskly naše hrudě, bylo však zcela jiné než jaké jsem kdy poznala. Bylo tak divné. Moje ochotná shovívavost mu, myslím, dodala odvalu a tak se odhodlal mě políbit. Já jsem mu bez rozmyšlení políbek vrátila, neuvědomujíc si jaké to může mít následky. Rozkurážilo ho to tak, že přesunul svou ruku z mých ňader k oné části těla, která je tak citlivá -.- poznala jsem to poprvé, když se mne tam zvědavě dotýkal. Celá jsem žhnula v jakémsi svědivém žáru. Oběma se nám to líbilo, ale pak se odvážil trochu dále, až mne to zabolalo tak, že jsem zasténala. Nechal toho, uchopil nyní mou ruku a vedl ji -.- aniž jsem se sebeměně zdráhala -.- mezi svá sevřená stehna, která mi připadala jako žhavá. Tam ji sevřel a zvedaje ji postupně dal mi pocítit jaký je rozdíl mezi mým a jeho pohlavím. Zděsila

jsem se tím, co jsem tam pocítila a stáhla jsem rychle ruku zpět. Hnána však pocitem divné rozkoše zeptala jsem se ho, co to tam má. Řekl, že mi to ukáže, když se nebudu bránit. A aniž čekal mou odpověď, kterou mi ostatně znemožnil tím, že mi ústa zavřel záplavou polibků, vsunul jedno stehno mezi má a rozevřel je tak, že si uvolnil cestu a připravil si mne pro to, co se mnou zamýšlel. Já jsem byla jako beze smyslů. Podávala jsem se mu zcela bez odporu a zmítajíc se mezi strachem a touhou ležela jsem zcela pasivně, že jsem ucítila pronikavou bolest, která mne donutila k výkřiku. Bylo však příliš pozdě, seděl již v sedle tak pevně, že bych ho nedokázala shodit ani kdybych k tomu použila všech svých sil. A veškeré úsilí vymanit se mu jen pomáhalo, aby se ještě lépe usadil. Nakonec pak mohutným výpadem zabil mé panenství a bezmála i mne samotnou. Ležela jsem zde nyní jako krvácející svědectví nevyhnutelného údělu svého pohlaví. že sklízíme med s trny. Avšak tak jak polevovala první bolest rostly zároveň ve mně, pocity rozkoše. Smířila jsem se ochotně i s dalšími obětími a ráno nebylo pro mne nic dražšího než tento uchvatitel mé panenské ctnosti. Byl pro mne nyní vším. A tak jsme se rozhodli, že své osudy spojíme. Jak jsme se dostali do města, kde jsme spolu ještě nějaký čas žili, než nás nezbytnost rozdělila, jak jsem začala žít tímto životem, ve kterém jsem se dlouho zmítala a byla jsem rvána na kusy než jsem se konečně šťastně dostala sem - k tomuto životu mne spíše přivedla má vůle -.- to vše již přesahuje rámeček, který jsem pro naše vyprávění navrhla. A proto zde končím.

Nyní byla na řadě Harriet, která seděla vedle Emilly. Mezi všemi kráskami, které jsem kdy poznala, jen málo se mohlo s úspěchem odvážit s ní soutěžit. Nebyla jen útlá -.- byla útlost sama. Její malé, ale přesně utvářené údy byly naprosto dokonalé ve své symetrii. Její krásnou tvář ještě zdůrazňovaly černé oči, jejichž oheň dodával jejímu zjevu jiskrnosti. Bledé tváře byly zbarveny svěžím ruměncem na lících, který postupně přecházel do převažující bělosti

jejího obličej. Drobné rysy tváře jen podtrhávaly její mimořádnou svěžest, která nikterak neprozrazovala její náklonnost k lenosti, unylosti a k rozkošem lásky. Když byla donucena aby svým podílem přispěla k vyprávění, usmála se, trochu se začervenala a pak splnila naše přání takto.:

"Můj otec byl mlynářem blízko města Yorku. Oba rodiče mi zemřeli, když jsem ještě byla dítětem. Ujala se mne teta, vdova a hospodyně u našeho lorda N. . . , která mne s sebou odvezla do jeho sídla v hrabství B. . . , kde mne s veškerou představitelnou něžností vychovávala.

Ještě mi nebylo sedmnáct -.- tak jako mi nyní ještě není osmnáct -.- a již jsem dostala několik vhodných nabídek a to jen pro svůj vzhled, vždyť majetek jsem neměla žádný. Ale budto mě ještě příroda nestačila dostatečně připravit pro manželství, nebo ve mně nikdo z mužů nevzbudil zájem a zvědavost abych se s druhým pohlavím blíže seznámila. Tak jsem si až do sedmnácti let zachovala čistou nedotknutou nevinnost. A strach -.- sama nevím před čím -.- pro mne učinil manželství asi stejně žádoucí jako smrt. Má dobrá teta brala ohled na mou bázlivost. Považovala ji za dětskou vlastnost, která časem pomine a odpovídala mým nápadníkům záporně za mne. Lordova rodina nebyla na tomto sídle již několik let, takže bylo zanedbané a plně ponechané na starost mé tetě a dvěma starým sluhům. Měla jsem tak k plné dispozici rozsáhlý osamělý dům se zahradou. Až na několik opuštěných chýší nebylo na půl míle doko- la žádné jiné lidské obydlí. Zde jsem v klidu a nevinnosti vyrůstala bez jediné pozoruhodnější příhody. Až jednoho dne jsem tak jako obvykle opustila po obědě svou dřímající tetu, jista si tím, že mám několik volných hodin. Uchýlila jsem se do jakéhosi starého altánku dosti vzdáleného od domu a tam jsem vyšívala. Seděla jsem nad malou říčkou, k níž vedly dveře a okna altánku. Upadla jsem do jakéhosi sladkého snění, které oblouznilo mé smysly unavené letním poledním žářem. Rákosové lehátko a košík se šitím pod hlavou -.- to bylo během tohoto krátkého odpočinku všechno

moje pohodlí. Brzy jsem však procitla probuzena plácáním a šploucháním vody.

Vstala jsem a šla se podívat co se děje. A jak jsem se později dověděla -.- nikdy jsem jej totiž dříve nespatriila -.- byl to syn gentlemana ze sousedství, který tudy procházel se svou puškou a rozpálen chůzí a žárem bezmračného dne dal se zlákat svěžestí čistého proudu. Vysvlékl se a z druhého břehu skočil do vody. Na okraji lesa tam sklánelo několik stromů své větve až k hladině a vytvářely tak příjemné stinné zákoutí, kde se mohl pohodlně vysvléknout.

Mým prvním pocitem, když jsem spatřila toho nahého mladíka ve vodě, bylo - mám-li přiznat pravdu -.- překvapení a strach. A byla bych také okamžitě utekla, kdyby mi v tom nebyl zabránil stud. Okna a dveře altánku byla však umístěna tak, že jsem nemohla vyběhnout a dát se po břehu k domu aniž bych byla spatřena. A myšlenka, že by mne uviděl ten, koho jsem právě spatřila nahého a kdo tak vzbouřil můj stud a zmatek, byla pro mne nesnesitelná. Byla jsem tedy odsouzena k tomu, abych zde zůstala stát a čekala až odejde. Byla jsem na velkých rozpacích jak se mám zachovat. Chvilí jsem se zmítala mezi hrůzou a studem z toho, že bych se třeba jen podívala oknem. Okno bylo zašlé, za mnou byla tma a tak se nedalo předpokládat, že by mne mohl někdo zvenku vidět. A dveře byly tak pevné, že bez násilí -.- nebo mého souhlasu - by se nikdo dovnitř nedostal.

Nyní jsem na vlastní zkušenosti poznala že předměty, které nás děsí a před kterými nemůžeme utéci, přitahují naše oči právě tak jako to, co se nám líbí. Nedokázala jsem také dlouho odolávat tomu nepojmenovatelnému puzení, které mě nutilo podívat se, přestože jsem o ten pohled nestála. Odvahu mi dodala má jistota, že jsem v bezpečí a že nemohu být spatřena. Pomalu jsem se odvážila pozvednout zraky na předmět tak hrozný a úděsný pro můj panenský stud, jako bylo tělo nahého muže. Když jsem na něj koutkem oka pohlédla, první, co mi padlo do oka, byl mokrá lesk nejbělejší pokožky, jakou si jen můžete představit, od které se dokonale odrážely hravé sluneční

paprsky. Ve svém zmatku jsem nemohla dobře rozeznat rysy jeho tváře -.- viděla jsem jen, že je mladá a svěží. Rozkošnická hra jeho pevných údů, které se při plavání a skotačení tu a tam vynořily nad hladinu, se mi hrozně líbila. Chvílemi zůstal ležet bez pohybu na zádech, nechal se unášet vodou a jeho kučeravé vlasy splývaly za ním. Někdy se nad hladinu vynořila prsa a hladké bílé břicho, na jehož konci nemohl mé pozornosti ujít tak pozoruhodný znak - černý mechovitý porost, ze kterého se zdálo vyrůstat něco kulatého, pružného, bílého, co se každým pohybem a každou vlnou zmítalo sem a tam. Nevím proč, ale zřejmě z přirozeného instinktu byla moje pozornost přitahována a poutána právě touto částí jeho těla. Ani veškerý můj stud a má ostýchavost mne nedokázaly donutit k tomu, abych z toho spustila oči. A protože v jeho zjevu nebylo nic, co by mě ohrožovalo, postupně jsem ztrácela i svůj strach. A jak mizely mé obavy, na jejich místo nastoupily nové touhy a divoká přání. Přímo jsem při tom pohledu tála. Žár přírody, který ve mně tak dlouho dřímával, se počínal probouzet -.- poprvé jsem cítila své pohlaví. On nyní změnil polohu a plaval na břichu, rozpřáhal ruce i nohy, neuvěřitelně jemně vymodelované. Splývající kadeře mu spadaly na šíji a na ramena a zdůrazňovaly jejich bělost. Pod nimi se pak vzdouvala široká záda a trup, vyrůstající z úzkého pasu a zakončený dvěma polokoulemi z nichž vyrůstala stehna, hladká a lesklá ve svém mokřém lesku.

Mezitím jsem již tak pocítila vnitřní bouři svých smyslů, tak jsem byla rozohněna tím pohledem, že v náhlém přechodu od krajní bázně ke krajní touze jsem zcela podlehla svým citům -.- možná že k tomu dopomohlo i horké ovzduší -, že ve mně všechny nervy jen pulsovaly. Nemohu přesně říci po čem jsem vlastně toužila, jedinou mou myšlenkou bylo, že tak roztomilý tvor, jako tento mladík, by mne mohl učinit jedinečně šťastnou. Potom však jsem si uvědomila jak nepatrná je pravděpodobnost, že bych se s ním mohla seznámit nebo alespoň se s ním ještě někdy setkat. Má touha se tak

proměnila v muka beznaděje. Stále jsem ještě zírала s dokořán otevřenýma očima na ten kouzelný obraz, když se najednou ponořil pod hladinu. Slyšela jsem o takových případech, že někdy zachvátí křeč i nejlepšího plavce a způsobí, že utonou. Představa, že to by mohla být příčina náhlého zmi- zení tohoto neznámého mladíka pod hladi- nu, mne naplnila smrtelnou hrůzou. Můj strach jakoby mi dodal křídla. Letěla jsem ke dveřím, otevřela je a seběhla k řece, abych se mohla stát nástrojem jeho záchra- ny -- i když jsem nevěděla, jak bych to mohla dokázat. Ale cožpak jsem mohla

v takové hrůze a takové náhlé vášni, jež mě zachvátily, rozumně uvažovat? Vše to se odehrálo v krátkém okamžiku. Měla jsem v sobě jen tolik sil, abych se dostala na břeh toku. Tam jsem se zoufale rozhlížela, a když jsem po mladíkovi nespátřila ani stopu, upadla jsem strachem a hrůzou do hluboké mdloby, ve které jsem po dlouhou dobu setrvala. Probudila jsem se až pocitem bolesti pronikající až do hloubi mých útro- b procitla jsem za velmi překvapivých okolností. Nejen, že jsem byla v náručí té- hož mladého gentlemana, kterého jsem tak toužila zachránit, ale poskytla jsem mu svý- mi mdlobami neodolatelnou příležitost, které právě využil a pronikl do mne tak hluboko, že rozčilena ještě pohnutím, které jsem před chvílí prožila a oněměvši v prud- kém překvapení, neměla jsem dost sil k to- mu, abych vykřikla, natož abych se vyma- nila z jeho vášnivého objetí dřívě, než pro- razil cestu do konce a dřívě, než zcela tri- umfoval nad mým panenstvím. To mohl ny- ní dobře poznat z proudu krve, který se vy- hrnul když se stáhl zpět, i z potíží, které musel překonat při pronikání dovnitř. Po- hled na krev a na stav, v jakém mne zane- chal, na něj -- jak mi později řekl -- zapů- sobil tak (když poněkud vychladla neovla- datelná zuřivost jeho vášně), že mne nemo- hl opustit, i když by to byl mohl snadno učí- nit, ani za cenu jakéhokoliv rizika a těch nejhorších důsledků. Nedokázal mě opustit a utéci, což by bylo bývalo velmi smutné. Stále jsem totiž ležela zakrvácená, celá zni-

čená a rozčilená, neschopná slova, neschopná vstát, vyděšená jako poraněná koroptev a málem znovu upadající do mdlob, když jsem si uvědomila co se mi stalo. Mladý gentleman klečel u mne, líbal mi ruce a se slzami v očích mě zapřísahal, abych mu odpustila a nabízel, že učiní vše co bude v jeho silách, aby to napravil. Je jisté, že kdybych bývala schopna v okamžiku, kdy jsem opět přišla k sobě volat o pomoc nebo nějak se mu pomstít, neváhala bych ani okamžik tak učinit. K mému znásilnění došlo totiž za velmi přitěžujících okolností, které si snad ani neuvědomoval -.- vždyť tak mi odpověděl na mou starost o něj a mou snahu zachránit mu život.

Jak rychle se však vašeň přelévá z jednoho extrému do druhého! A jak málo toho známe o lidském srdci! Nemohla jsem se dívat na to, jak zde přede mnou tento roztočilý zločinec, který se stal tak neočekávaně prvním objektem mé lásky a hned nato mé spravedlivé nenávisti, klečí na kolenou, bezútešně smáčí slzami mé ruce. Stále byl nahý, ale můj stud byl vším, co se zde odehrálo, tak zasažen, že jsem se již déle stydět ani nemohla. Můj hněv rychle vyprchal a příliv lásky mne znovu zaplavil tak, že jsem pociťovala jako vrcholné štěstí, že mu mohu odpustit. Výčitky, které jsem mu ještě činila, jsem pronášela tak sladce a tiše a mé oči na něm s počívaly s takovou oddaností, vyzářující mnohem spíše ochablost než odpor, že musel poznat, že má odpuštění na dosah ruky. Stále však nechtěl povstat z ponižujícího pokleku, dokud mu výslovně neodpustím. Po tolika snažných prosbách, slavnostních prohlášeních a příslibech jsem neměla tolik sil, abych mu to odepřela. Se strachem, aby mne opět neurazil, se potom odvážil políbit mě na rty, což jsem mu ani neodmítla ani nepovolila. Když jsem mu pak něžně vyčítala jeho hrubost, barbarství, vysvětlil mi tajemství, jak došlo k mé zkáze. A i když jej to zcela nezprostito viny, přispělo to nesporně alespoň k jejímu podstatnému zmírnění v očích soudce tak v jeho prospěch zaujatého, jako jsem byla já.

Ukázalo se, že jeho zmizení pod vodou,

které jsem ve své krajní hlouposti považovala za tragickou nehodu, nebylo ničím jiným než úmyslným ponořením. Nikdy jsem o něčem takovém dříve neslyšela a vůbec jsem ani nevěděla, že je něco takového možné. Tak dlouho plaval pod vodou, že se během těch několika okamžiků, které mi stačily k tomu, abych vyběhla na jeho záchranu a pak na břehu hrůzou omdlela ani nevynořil. A když pak vystrčil hlavu nad vodu, když mě spatřil ležet na břehu, první jeho myšlenkou bylo, že si s ním ta mladá žena chce zahrávat nebo si z něj ztropit frivolní žert, protože věděl, že jsem nemohla na břehu usnout, aniž by mne spatřil. Tato myšlenka mu dodala odvalu, aby se ke mně přiblížil. Když viděl, že neprojevuji žádnou známku života, stále pod dojmem, že jde o dobrodružnou příhodu a ochotnou spoluvinici, mne vzal do náručí a odnesl mě do altánku, jehož otevřených dveří si nyní všiml. Tam mne položil na lehátko a snažil se mne -.- jak prohlašoval - s poctivým úmyslem různými prostředky přivést k sobě. Potom však jej -.- jak tvrdil -.- tak bezmezně vydráždil pohled na mne a doteky při oživovacích pokusech, když mu celé mé tělo bylo vydáno napospas zcela bezbranné, že již svou vášeň neovládl. Tím spíše, že si nebyl zcela jist, zda přece jen jeho první myšlenka nebyla správná a zda mdloby jen nepředstírám. Sveden touto domněnkou a přemožen nelidským pokušením, kombinovaným ještě osamoceností místa a zdánlivou bezpečností, neovládl se a udělal to. Opustil mne na chvíli jen proto, aby zavřel okna a se zdvojnásobenou ohnivostí se pak vrátil ke své kořisti. Stále jsem byla v bezvědomí. Odvážil se mne obrátit na lehátko tak jak to potřeboval -.- a pak již mne probudila pronikavá bolest, právě včas, abych mohla být svědkyní jeho triumfu, kterému jsem již nemohla zabránit -.- a kterého jsem nyní již ani příliš nelitovala.

Vždyť jak tak mluvil, jeho hlas zněl v mých uších tak příjemně. Blízkost nového a tak zajímavého předmětu mé pozornosti na mne tak mocně zapůsobila, že jsem celou událost začínala chápat v novém, pří-

jemnějším světle a zcela jsem přitom zapomněla na utrpenou křivdu. Mladý gentleman si brzy všiml známek usmíření v mém mírném pohledu. Snažil se nalézt potvrzení i na mých rtech, stiskl je jemně svými a dostalo se mu odpovědi a odpuštění v tak žhavém polibku, že se mi zdálo, že mi proniká až do mého srdce a do nově objevené Venušiny sféry. Roztála jsem v jeho náručí tak, že jsem mu nebyla schopna nic odmítnout. Své lichotky a laskání zaměřil tak, aby mi poskytl sladkou útěchu za přetrpenou bolest a aby mi naznačil budoucí rozkoše jež mne očekávají. Můj stud však mi stále bránil abych na něj pohlédla a stále jsem odvracela zraky od jeho očí. A tím se stalo, že klopíc zrak jsem zahlédla ten nástroj své zkázy. Dokonce i já, která jsem neměla možnost s něčím to srovnávat, jsem viděla, jak znovu roste, nabývá děsivých rozměrů, až jej -.- určitě nikoliv jen náhodou -.- zabodil v celé tvrdosti a tuhosti do jedné z mých dlaní, lehkomyšlně nastavené. Potom použil všech něžných přípravných lichotek a neodolatelně účinkujícího laskání, až moje vracející se vášnivá touha byla jen dále rozpalována pohledem na jeho nahou planoucí krásu a palčivým dotekem jeho těla. Nakonec jsem podlehla síle všech těch dojmů a on obdržel ode mne mlčenlivý stydlivý souhlas k tomu, aby ukojil na mně všechny své vášně tak, jak to jen bylo v silách mého ubohého těla, kterému vyrval nejcennější květ v okamžiku, kdy jsem se nemohla bránit.

Zde bych měla ve svém vyprávění podle přijatého pravidla končit. Jsem však tak rozběhnutá, že nemohu, i kdybych chtěla. Musím vám ještě říci, že jsem se vrátila domů a nikdo nic nepoznal, ani já sama jsem nezbudila nejmenší podezření. Několikrát jsem se se svým mladým uchvatitelem ještě setkala. Nyní jsem ho vášnivě milovala a on byl rozhodnut se se mnou oženit, ještě však nedosáhl věku, ve kterém by si mohl činit nárok na nevelké, ale dostačující jmění, které měl dostat. Co tomu zabránilo a jaké důsledky to mělo, jak jsem se stala veřejnou ženou, to by bylo příliš pohnuté vyprávění a tak raději skončím.

Nyní byla řada na brunetě Louise, aby přispěla svým vyprávěním. Již jsem Vám naznačila půvaby, kterými oplývala. Byly opravdu velmi působivé, protože nápadné půvaby obvykle nezanechávají tak trvalý dojem, jako Louisina krása. Rozhodnutí o této jemné nyanci však raději nechám druhým a Vám zreprodukuji, co nám Louisa vyprávěla.

Podle obvyklých zásad bych se měla nejdříve pochlubit svým původem -.- vděčím však za své zrození čisté lásce bez manželství. Tolik však vím, že jen ztěží jsem mohla zdědit větší náklonnost k tomu, co bylo příčinou mého narození, než jakou nesu sama životem. Byla jsem plodem prvního pokusu truhlářského tovaryše na služce jeho mistra. Následkem bylo velké břicho a ztráta místa. Původce pro ni nemohl mnoho udělat, mé matce se však podařilo poskvěru odčinit. Když se zbavila svého břemene, umístila mne do skromných poměrů na venkově a napravila chybu tím, že se provdala za londýnského cukráře s dobře zavedeným obchodem. Toho si brzy docela osedlala a namluvila mu, že jsem dítě z jejího prvního manželství. Na základě toho si mne vzala domů. Ještě mi nebylo ani šest let, když můj nevlastní otec zemřel a zanechal mou matku ve slušných podmínkách. S ním už žádné děti neměla. Můj pravý otec se odebral na moře a tam -.- jak jsem se později dověděla -.- zemřel, pochopitelně nikoliv jako boháč, vždyť byl obyčejným námořníkem. A tak jsem vyrůstala pod dohledem své matky, která dále vedla obchod. V přísnosti, s jakou mne hlídala, jsem nutně spatřovala důsledky jejího vlastního uklouznutí, o které by se již dávno nebyla starala, kdyby neměla obavy, že to bude dědičné. Svě vášně si však nevybíráme o nic více než svůj obličej, své vzezření. A já jsem pociťovala tak silnou náklonnost k zakázaným rozkoším, že zvítězila nakonec nad veškerou matčinou péčí a bdělostí. Bylo mi sotva dvanáct let, když ta moje část těla, kterou si matka tolik přála uchránit před cestou zla, se mi netrpělivě ohlašovala a vyváděla si mou pozornost. Bylo to v době, kdy jsem si právě uvědomila zřetelné

známky vývoje tam dole. Rašilo mi tam jemné chmýří, které se rozvíjelo a vyrůstalo pod mými neustálými dotyky a zvědavými pohledy. Těšilo mne to, protože jsem v tom spatřovala jakousi známku ženství, toho stadia, do kterého jsem se chystala vstoupit a se kterým jsem v mých představách spojovala rozkoše, po kterých jsem tak toužila. Rostoucí význam těchto mých končin a narůstající nové neznámé pocity v nich zcela rozbouraly mé dívčí zábavy a hry, kterými jsem se dosud bavila. Příroda mě nyní důrazně nutila, abych hledala solidnější uspokojení. Všechny známky mé touhy byly zřetelně soustředěny na tom malém území a já jsem toužila po tom, abych našla spoluhráče, který by mi pomohl je uklidnit. Vyhýbala jsem se nyní každé společnosti, ve které jsem neměla naději nalézt předmět své touhy. Raději jsem se uzavírala o samotě, kde jsem se odevzdávala něžným snům o rozkoších, jejichž ouverturu jsem tak pronikavě pociťovala, když jsem osahávala a prohmatávala to, čím mne příroda obdařila a co muselo být hledanou cestou, vstupní branou k doposud nepoznanému požehnání, po kterém jsem vzdychala. Takové úvahy však jen zvětšovaly mé rozrušení a rozdmýchávaly oheň, který mne stravoval. A ještě horší to bylo, když jsem nakonec podlehla nesnesitelnému pokušení tolik rozkošného koutku, který mě tak mučil a uchopila jej prsty a do nekonečna si s ním pohrávala. Někdy v zuřivém vzrušení touhy jsem se vrhla na postel, roztáhla do široka stehna a ležela jsem jakoby v očekávání vytoužené úlevy, až jsem ji ve svých představách našla. Tu jsem stehna opět sevřela a pevně k sobě přitiskla, rozbouřená a na nejvyšší míru vzrušená. Ta ďábelská věc a zuřivý, svědivý oheň v ní planoucí mne nutily k takovému životu, že jsem bez toho nemohla být ani ve dne ani v noci. Po čase jsem se domnívala, že jsem dosáhla určitého pokroku, když jsem si představovala, že mé prsty jsou ztělesněním něčeho, po čem jsem prahla. S velkým rozčilením a s velkou rozkoší jsem pro jeden z nich uvolnila cestu. A tak daleko, kam až jsem mohla dosáhnout, jsem se tam

sama -.- nikoliv bez bolesti -.- deflorovala. Se zuřivou vášnivostí jsem tak vystupňovala svou osamělou rozkoš až k poslednímu přelomu, který nakonec mne uvrhl na lůžko v jakémsi exatickém rozplynutí, ve kterém jsem sotva popadla dech.

Ale časté provozování otupilo mé smysly a brzy jsem začala pociťovat, že to vše je jen chabou mělkou pomocí z nouze která mě sice může poněkud ukojit, ale že to suché, nevýrazné tření můj vnitřní oheň spíše rozdmýchává než by jej skutečně uhasilo.

Instinktivně jsem tušila -.- a našla jsem potvrzení v tom, co jsem nahodile zaslechla při svatbách a křtinách -.- že pouze muž vlastní jediný prostředek, který může uklidnit můj vzrušený zmatek. Ale problémem bylo jak se mohu já, tak hlídaná a pod tak přísným dozorem, k něčemu takovému dostat. Zdálo se mi, že překážky jsou nepřekonatelné. Ne snad, že bych si svůj mozek nelámala přemýšlením jak bych alespoň jedenkrát oklamala bdělost mé matky a dosáhla uspokojení své žhavé zvědavosti a touhy po mohutné, nekonečné rozkoši. Nakonec mi však pomohla pouhá náhoda překonat všechna ta opatření diktovaná bdělostí mé matky. jednoho dne jsme byly na obědě u známých přes ulici. Byla s námi i dáma, která jako nájemnice obývala první poschodí našeho domu. Při obědě vyšlo najevo, že ji má matka musí neodkladně doprovodit do Greenwiche. Když jsme skončily oběd, nevím, který dobrý duch mi našepтал, abych předstírala silnou bolest hlavy.

- Samozřejmě, že mi nic nebylo -.- a vyhnula jsem se tak procházce, na kterou jsem vůbec neměla chuť. Záminka zabrala a matka se po určitém zaváhání rozhodla, že půjde sama beze mne. Ale s velkou péčí mne nejdříve dovedla domů a tam mne svěřila staré spolehlivé služce, která pracovala v našem krámě. V domě jsme totiž neměli žádné mužské služebnictvo.

Sotva odešla, řekla jsem služce, že půjdu nahoru a lehnu si do lůžka naší nájemnice, protože moje postel není rozestlaná. Dala jsem jí příkaz, aby mne nevyrušovala -.- jako kdyby jediným mým cílem byl odpočinek. Tento příkaz mi pravděpodobně pro-

kázal výtečnou službu. Ihned, jakmile jsem přišla nahoru do ložnice, rozvázala jsem si šněrovačku a v nedbalkách jsem se vrhla na lůžko zastřené záclonou. Zde jsem se oddala svým obvyklým nechutným praktikám -.- prohlížela jsem se, ohmatávala, dráždila -.- zkrátka všemi prostředky se-bepoznávání jsem hledala rozkoš, která jakoby se vznášela přede mnou a mučila jsem se touhou po tom neznámém, nedostižném. To vše mne jen rozehvřivalo a bičovalo mé smysly a pudy, protože to, co je jedině mohlo ukojit, nebylo po ruce i kdybych si v netrpělivých představách prsty ukousala.

Když jsem se unavila a vyčerpala stínovými představami, přičemž mé nejcitlivější místo s opovržením odmítalo ukojit se něčím jiným než předmětem mé palčivé tužby, znudilo mě úsilovné přirozené pídění po nasycujícím uvolnění a mimořádné sebedráždění tak, že jsem upadla do jakéhosi neklidného spánku. Svě údy jsem rozhodila tak jak to odpovídalo mým žhavým snům, takže každý, kdo by mě náhodou spatřil, se musel domnívat, že čekám na objetí lásky. A jak se ukázalo, někdo tam byl přítomen. Když jsem procitla z velmi krátkého spánku, spatřila jsem, že mou ruku drží mladý muž, který klečel po straně lůžka a prosil mne, abych mu odpustila jeho smělost. Byl to syn dámy, která bydlela v této ložnici. Proplížil se nepozorovaně kolem služky, která štrachala v krámě a když viděl, že zde spím, chtěl nejdříve odejít. Zadržela jej však zde síla, které se snáze dokázal podrobit než aby jí odporoval.

Co vám mám říci? Moje rozrušení, strach a překvapení ihned ustoupily radosti z toho, jaký obrat -.- jak jsem si již v mysli představovala -.- mohla celá věc vzít. Připadal mi jako anděl milosrdenství, kterého mi se-slala sama nebesa. Byl mladý, krásný a byl právě tím, na co se zaměřily mé nejvšelejší tužby. Muž, jakýkoliv muž -.- bylo to více než po čem jsem kdy toužila. Myslela jsem si, že do svého pohledu a hlasu musím vložit co nejvíce vyzývavosti, abych mu dokázala odvahu a jen jsem litovala, že nemám žádné vynikající přednosti, kterými bych

ho přilákala. A bez ohledu na to, co si potom pomyslí o mé vyzývavosti a opovázlivosti, jsem byla odhodlána přimět ho, aby vyhověl mému naléhavému lákání. Mé okamžité zájmy se nyní nezaobíraly tím, co si myslí, nýbrž tím, co udělá. Zvedla jsem tedy hlavu a řekla jsem mu sladce -.- abych mu dodala odvalu -.- že jeho matka odešla a že se vrátí až pozdě večer. Považovala jsem to za dostatečnou pobídku a jak se ukázalo, neměla jsem co dělat se žádným začátečníkem.

Dojem, jakým jsem na něj zapůsobila když mě zde viděl spát tak odhalenou, v takovém nepořádku, jej -.- jak mi později přiznal -.- tak vzrušil a tak rozohnil, že jsem se spíše od něj mohla obávat násilí než přílišného respektu. A mnohem méně než ta přemíra něhy v mém hlasu a zraku by bylo postačilo k tomu, aby využil příležitosti. Když zjistil, že polibky, které tiskl na mou ruku, nacházejí příznivý ohlas, pozvedl se k mým rtům, přitiskl na ně své rty a tak mne omámil radostným vzrušením a rozkoší, že jsem se zvrátila zpět na lůžko a on se mnou.

Nenápadně jsem se odsunula od okraje lůžka a udělala jsem mu tak místo vedle sebe. Ležel nyní vedle mne a protože čas byl příliš vzácný na zbytečné ceremonie a neplodné laškování, můj společník okamžitě přistoupil ke krajnostem. Mé planoucí zraky, rozpálené tváře a hluboké vzrušení mu jasně daly najevo, že se jich může odvážit bez obav, že bych odmítla. Muži, ti mizerové, jako kdyby v nás při takové příležitosti dovedli číst. Natáhla jsem se nakonec a těžce jsem oddychovala v očekávání nastávajícího útoku. Má touha a má přání zcela přehlušovaly jakýkoliv strach. U dívky, které bylo stěží třináct, která však byla zcela vyspělá, to bylo více než mohl očekávat. Strhl mi spodničku a košili. Stehna jsem instinktivně roztáhla. Má touha ve mně umrtvila veškerý stud. Když jsem tak před ním ležela zcela obnažená jako ochotná oběť, můj ruměnc se ještě prohloubil, spíše však očekáváním rozkoše než studem. Když pak jeho ruce, jeho doteky, přirozeně směřující ke svému cíli, mi daly pocítit všechny ty

bezostyšné, rozpustilé lichotky a laskání, jaký obrovský rozdíl byl v tom, co jsem nyní pociťovala, ve srovnání s mými vlastními pátravými pokusy.

Nyní si rozeplnul kabát a když se prolomilo vězení jeho kalhot, vynořil se odtud úžasný, rozkošný předmět, idol všech mých snů a přání, veškeré mé lásky, opravdový to král údů. Upřela jsem na něj pohled a přímo jsem jej hltala očima po celé délce a šířce, až se mladík nakonec na mne převálil a skryl předmět mého hlavního zájmu mezi mými stehny. Připravil mne tak sice o rozkoš z pohledu na něj, ale zato mi poskytl mnohem hlubší pocity z doteku v těch mých místech, která jsou na to tak mimořádně citlivá. Přitiskl jej potom na jemné ústí -.- při mém mládí nemohlo být jiné než něžné a útlé. Vyšla jsem mu všemožně vstříc a již při prvním proniknutí dovnitř jsem pociťovala takový příval rozkoše, že přehlušil všechnu bolest, která s tím byla spojena. Byla bych za tu vzácnou rozkoš zaplatila čímkoliv, nic by pro mne nebylo příliš drahé. A tak rozštěpena, drásána, krvácející, hnětena, přece jenom jsem prožívala vrcholnou rozkoš a vášnivě jsem k sobě tiskla autora veškeré této rozkošné zkázy. Když pak krátce nato podnikl druhý útok, bolestivým průnikem odstranil všechny překážky a mé utrpení bylo pak zcela vystřídáno vrcholným požitkem. Můj něžný nářek utichl a bolest se téměř beze zbytku proměnila v rozkoš. Plně jsem se oddala všem jeho vášnivým útokům, odevzdala jsem mu zcela své tělo i duši. Na nic jsem nemyslela, žila jsem jen tím, co jsem pociťovala. A kdo by dokázal popsat ty pocity, to vzrušení, vystupňované ještě kouzlem novosti a překvapení? Ta část mého těla, která tak dlouho lačnila po tomto soustu, kterým se nyní tak rozkošnický přecpávala, soustřeďovala do sebe všechny mé city a smysly na dobu, po kterou jsem milovaného hosta měla v sobě. Ten však se příliš brzy odměnil za tak srdečné přijetí žhavým výlevem tekuté perletě cennější nade vše, co kdy mohla mít kterákoli královna. Úchvatný proud mne zaplnil a já, příliš rozpálená než abych jej mohla suše přijmout, po-

zdravila jsem jej vřelým výlevem z mé strany v onom exatickém uchvácení, myslím, že zcela přirozeném za takových okolností. Tak jsem vystoupila až na vrchol všech svých snů a to zcela nečekanou shodou okolností, na které však nebylo v podstatě nic zázračného. Ten mladý gentleman totiž právě přijel do města ze své koleje a přišel na rodinnou návštěvu ke své matce do bytu, kde ji již jednou navštívil. Já jsem jej však tehdy nespatriila, navzájem jsme se znali jen z doslechu. Když mne viděl ležet na lůžku své matky, hned pochopil podle toho co mu ona vyprávěla, kdo jsem. A další již znáte.

Tato aféra neměla žádné tragické následky. Ten mládenec tehdy utekl a dlouho jsem o něm neslyšela. Ale moje horoucí povaha, která pro mne učinila z rozkoší lásky životní nezbytnost, mne brzy strhla k nerozvážnostem, které byly pro můj další život osudovými. Nakonec se ze mne stala žena pro všechny. A dávno bych již asi v lehkém životě našla svůj konec, kdybych nebyla měla to štěstí a nedostala se do tohoto pohodlného a bezpečného útulku. Zde Louisa své vyprávění zakončila. Mezitím čas postoupil a dívky se musely rozejít, aby se na večerní radovánky připravily. Zůstala jsem s paní Coleovou až přišla Emily s tím, že se společnost již sešla a že na nás čeká.

PaniColeová mne uchopila za ruku a s povzbudivým úsměvem mne dovedla nahoru. Louisa šla před námi a svítila nám na cestu dvěma svíčkami. Na odpočívadle schodů v prvním poschodí na nás čekal mladý gentleman, vybraně oblečený, krásné postavy, kterému jsem měla být svěřena k první zkoušce lásky v tomto domě. S vybranou zdvořilostí mne pozdravil a uvedl mne do salonu, jehož podlaha byla pokryta perským kobercem a který byl vybaven nábytkem odpovídajícím nejnáročnějším požadavkům. Místnost byla osvětlena tlumeným rozptýleným světlem příznivým pro radovánky a příjemnějším než je denní světlo.

Při mém vstupu do salonku jsem s uspokojením vyslechla pochvalný šum, který

proběhl celou společností skládající se ze čtyř gentlemanů (včetně mého, přiděleného mi podle obyčeje domu), tří mladých žen v pěkném volném deshabilé, z ředitelky této akademie a ze mne. Pozdravili a uvítali mne po řadě polibkem. Snadno jsem přitom rozeznala žhavější mužské polibky od polibků příslušnic mého vlastního pohlaví. Zastrášena a zmatena tím, jak mne zahrnuli polibky a objetími, jak se mi najednou dvořilo tolik cizích lidí, nedokázala jsem se hned plně přizpůsobit jejich veselí a rozjařenosti, kterými oplývaly i jejich poklony a objetí.

Ujišťovali mne, že jsem jim zcela po chuti a že mám jediný nedostatek, jehož se snad nemohu zbavit -.- totiž že jsem příliš ostýchavá. Ale to že jen zvyšuje účinek mého vzhledu. Jejich závěr byl, že se u mne jedná o dráždivou směsici krásy a skromnosti a že je třeba rozlousknout skořápku, aby se dostali k jádru slibujícímu všechny rozkoše světa. Považovali skromnost a ostýchavost za svého smrtelného nepřítele a pouštěli se s ní do boje kdekoliv se s ní setkali. Tento prolog byl plně v souladu s tím, co pak následovalo.

Během všech těch frivolností a rozpustilostí, kterým se zcela přirozeně a bez jakékoliv zdrženlivosti tato veselá banda oddávala, byla podána opulentní večeře. Zasedli jsme k tabuli -.- můj galantní společník po mém boku a ostatní páry v pořádku odpovídajícím domácímu ceremoniálu. Vybraná jídla a dobré víno brzy zbouraly všechny přehradu, konverzace probíhala velmi živě aniž upadla do zhýralých výstředností. Tyto odbornice lásky věděly totiž velmi dobře, že není dobré zbavit rozkoš dráždivé příchuti nebo vyčerpat představivost ve slovech dříve, než nadejde čas akcí. Polibky však byly tu a tam vyměňovány, příliš se také nehledělo na to, když šátek zakrývající ňadra se trochu více uvolnil. Ruce mužů se chopily díla s obvyklou netrpělivostí, až konečně narostlo vydráždění na obou stranách tak, že návrh mého společníka, abychom započali s venkovskými tanci, byl přijat s nadšeným souhlasem. Se smíchem dodal, že si myslí, že nástroje jsou již nala-

děny. To bylo signálem k přípravám, které shovívavá paní Coleová, znalá dostatečně života, považovala za pokyn aby nás opustila. Svou osobní přítomnost již nepovažovala za nutnou, spokojila se s tím, že rozpoutala boj a přenechala nám pak bojiště, abychom bitvu dobojovali v diskrétnosti. Jakmile odešla, přenesli jsme stůl z prostředka pokoje ke stěně. Na jeho místo jsme postavili gauč. Když jsem se šeptem zeptala svého partnera jaký to má účel, řekl mi, že partie je pořádána hlavně na mou počest a že proto bylo rozhodnuto, že účastníci uspokojí svou touhu po rozmanitosti v rozkoši a uspořádáním společných veřejných radovánek mne současně zbaví zbytku rezervovanosti a ostychu, na které pohlíželi jako na jed rozkoše. Přestože vzývali zákon rozkoše a podle něj také žili, nepovažovali se za nadšené misionáře a dopřávali si pouze ten požitek, že prakticky zasvěcovali do tajů rozkoše ty hezké ženy, které se jim náhodou dostaly do cesty a které se jim zalíbily. Protože je však takový návrh pro mladou začátečnici asi příliš náhlý a otřesný, půjdou starší účastníci příkladem vpřed. Řekl mi dále, že doufá, že nebudu potom proti tomu, abych s ním prodělala první zkoušku. Že však samozřejmě stále bude záležet zcela jen na mé vůli, zda odmítnu účast na společné zábavě. Má-li totiž skýtat účastníkům skutečnou rozkoš, je třeba vyloučit jakékoliv násilí nebo donucení. . Má tvář nepochybně vyjadřovala překvapení, mé mlčení souhlas. Když jsem se již nalodila, byla jsem odhodlána ke každé plavbě, na kterou mne má společnost s sebou vezme.

První měli zahájit ples kornet královské jízdy s olivovou kráskou, svěží a pomilovánímhodnou Louisou. Povstali, on ji galantně zavedl ke gauči a tam ji v celé délce uložil s jakýmsi tvrdým a násilnickým výrazem ve tváři, odrazem to milostného vzrušení a nedočkavosti. Děvče se pohodlně rozložilo s hlavou na polštáři a tak bylo zaujato tím co se s ním dělo, že se vůbec nezajímalo o naši přítomnost, která jí zřejmě vůbec nevadila. Vyhrnul jí šaty a spodničku a odhalil tak celé společnosti nejkrásnější nohy

a stehna, jaká si jen můžete představit. Rozložila se tak, že nám vystavila plně na obdiv rozkošnou masitou úžlabinku. Nad ní se rozkládal krásný, kučerami porostlý pahrbek, který se svažoval do oné úžlabinky a vytvářel k ní lákavý přístup mezi dvěma těsně sevřenými živými ploty, rozkošně nashpulenými. Louisin partner byl nyní připraven. Zbavil se šatů zdobených spoustou šňůr a prýmků a svlékl si i košili. Předváděl nám nyní svou sílu v celé kráse, rozohněn a připraven k akci. Nedal nám však dost času k tomu, abychom mohli posoudit rozměry a vrhl se na svou rozkošnou soupeřku, která přijala jeho pronikající šíp jako opravdová hrdinka, bez úleku. Nikdy snad nebyla žádná dívka lépe tělesně přizpůsobena pro zkoušku rozkoše, nikdy nebyla upřímnější ve vyjadřování svých pocitů než Louisa. Mohli jsme pozorovat záblesky rozkoše v jejích očích když do ní pronikal jeho všemocný nástroj. A nakonec, když do ní zajel v celé své délce její vzrušení se vystupňovalo natolik a zasadilo jí tak silné ostruhy že se vzepjala a nevnímala nic než prožitek svých nejnítějnějších pocitů. Odpovídala na jeho útoky takovou souhrou vzpínání, provázených tak patetickými povzdechy, že bylo možno přesně spočítat jednotlivé údery podle těchto zřetelných ozvuků. Jejich čilé údy se splétaly a proplétaly v křečovitých záchvěvech. Potom žhavé polibky, vášnivé bezbolestné milostné kousání v záchvatech vražedné rozkoše, vše to naznačovalo, že se blíží vyvrcholení. Nedalo na sebe také dlouho čekat - Louisa, uchváčena jakýmsi milostným šílenstvím, se již nedokázala ovládnout a hlasitě vykřikla: Ach, pane!.-.- Proboha, pane!.-.- Prosím vás, nechte mne! ach! ach!.-.- Všechnu svou duši jako by vložila do zalykavých, těžce vyrážených srdcervoucích vzdechů, oči pevně zavřela v sladkém umírání v okamžiku, kdy vstřebala balzámovou injekci, jejímž důkazem pro nás bylo náhlé ztišení a malátnost jejího ještě před chvílí tak litého jezdce, který náhle ustal v prudkém oddychování a ležel nyní zemdleně, s výrazem vrcholné rozkoše ve zpocené tváři.

Jakmile sestoupil se svého oře, Louisa vyskočila, shrnula si spodničku a běžela ke mně aby mne políbila a i se svým společníkem mne odvedla stranou ke stolu, kde si se mnou oba ve strhujícím veselí připili. Zatím se ke vstupu na bitevní pole připravil druhý pár - mladý baronet s delikátní, šarantní, milou a něžnou Harriet. Můj ušlechtilý průvodce mne opět odvedl k jevišti.

Žádná příslušnice ženského pohlaví jistě nikdy nepřistupovala s takovou grácií, sladkostí a poddajnou ústupností k takové bezostyšné hře jako nyní Harriet. Celý její zjev, všechny její pohyby dýchaly nezadržovanou, bezmeznou ochotou bez nejmenší příměši nestydatosti nebo řemeslnosti. Co však bylo ještě překvapivější, že její vyvolený uprostřed tohoto ovzduší veřejné podívané k ní přistupoval nejen pro zábavu, ale s láskyplnými pocity, snažil se rozehrát její srdce a choval se tak, jako kdyby jej jen jeho čestný závazek k tomuto domu nutil k účasti na zábavě, na jejímž uspořádání sám neměl zásluhu.

Harriet byla odvedena k práznému gauči - když mne mýjela, zbarvil její tvář ruměncem a její oči mne žádaly o omluvu a něžně si zamlouvaly mou naprostou shovívavost s tím, do čeho byla tak neodolatelně zatahována.

Její milenec - a byl to skutečně její stálý milovník - ji posadil do nohou gauče, položil jí ruku kolem krku a zahájil útok záplavou polibků na rty, což ji zřejmě rozohnilo a dodalo jí odvahu k vystoupení. Jak ji tak líbal, jemně jí zakláněl hlavu až klesla na polštář, který jako by ji již očekával. Položil se vedle ní a chlácholivě ji objímal. Potom, jako by uhádl naše přání nebo jako by chtěl uspokojit svou touhu a pýchu, že je pánem takového pokladu, takové nepředstavitelné krásy, odhalil jí ňadra - pro své doteky i pro naše pohledy. Jak byla rozkošná, přímo stvořená pro lásku, jak byla přímo nenapodobitelně vymodelovaná! Malá, kulatá, pružná a skvoucí se bělostí. Tkáň jejich pokožky byla tak jemná, tak pružná na dotek. A bradavky které toto dílo korunovaly, byly pravým skvostem krásy. Když se

dostatečně pokochal zrakem i doteky, když přiložil své rty na růžové hroty a zlíbal ta rozkošná dvojčata, sunul se níže.

Měla nohy stále na podlaze. Nyní opatrně, aby ji svou unáhleností nepřekvapil a nevylekal, jí pomalu, postupně vyhrnul spodničku. Jako by to bylo smluvené znamení, Louisa a Emilly uchopily každá jednu její nohu a bujně je široce od sebe roztáhly. Ležela zde nyní před námi jako na přehlídce nejkrásnějších ženských vnaď. Celá společnost, která ji jistě vídala mnohem častěji než já, byla tak oslněna, překvapena a uchváćena tímto pohledem, jako kdyby ji viděli poprvé. Tak vyjímečná krása se musí těšit privilegiu, že působí dojmem věčné novosti. Její stehna byla tak jemně vysoustruhována, že každý kousek masa navíc nebo o každý kousek méně by je byl zbavil jejich dokonalosti. Ale co ještě více obohaćovalo a zdobilo, to bylo rozcestí, které se mezi nimi objevilo v místech, kde se stehna stýkala na konci nejhladšího, nejkulatějšího a nejbělejšího bříška tam, kde příroda zanechala hlubokou brázdu se dvěma hebkými našpulenými hřebínky. Vše to bylo svými malými něžnými rozměry v dokonalém souladu s celým jejím tělem. Nikoliv, v přírodě nemůže existovat nic krásnějšího než to co jsme zde viděli. A nad tím vším tmavý stín chmýřovitého pružného mechu jako nebesa nad krajinou, nevylicitelně doplňující celý obraz.

Její vskutku zamilovaný galantní společník zde stál, zaujat a upoután rozkošným tím pohledem. Poskytl nám dost času, abychom se mohli dostatečně pokochat - ovšem bez přesycení - touto podívankou. Potom se konečně odhodlal k akci a zdvihl oponu, která visela mezi námi a jeho skvělým nástrojem rozkoše. Pro své neobvyklé rozměry mohl být právem vyhlášen za hrdinu všech žen. Ostatně byl i ve všech ostatních směrech dokonalým gentlemanem, plným mladistvé svěžesti a síly. Postavil se Harriete mezi nohy podpírané oběma společnicemi v největším rozkroćení. Jednou rukou jemně rozevřel rty jejich spodních sladkých úst, zatím co druhou nastavil svůj mocný úd přímo proti vnaďidlu

tím, že jej z jeho vzhůru trčící ztopořenosti stlačil trochu dolů. Rty, roztažené jeho prsty, přijaly sklánějící se královskou hlavu. Když se tam uvelebil, trochu s ní zamlel. Dívka pak svěřila jeho kyčlím příjemnou úlohu podpírat její stehna. Nyní, snad aby prodloužil svou rozkoš a aby jí poskytl větší požitek, zasunoval svůj nástroj dovnitř tak pomalu, že jsme jej ztráceli z pohledu palec po palci, až byl celý pohlcen do něžné laboratoře lásky a až se porostlé pahrbky obou slavnostně spojily.

Mezitím jsme mohli pozorovat jaký velkolepý účinek vyvolala tato postupující energie v naší dívce. Její krása se postupně zvětšila tak, jak rostla její rozkoš. Její tvář a celé tělo jakoby ještě více oživly. Jemný ruměncem jejích tváří převládl nad jejich bledostí a postupně tmavěl v třešňový žár, její přirozeně jiskrné oči nyní v pravém smyslu zářily desateronásobným leskem. Její ochablost zmizela, byla nyní velmi živá a bystrá.

Pevně sevřel a donutil ji svou hluboko zasilanou zbraní aby chvíli klidně, pasivně ležela, neschopna pohybu. Pak znovu rozehrála své údy snažíc se pevněji pohltnout lahodnou žílu, jež ji obnoveným třením sem a tam opět probudila, vyburcovala a zasahovala až do samého nitra. Nemohla se udržet, musela jeho pohyby opětovat tak vehe-mentně, jak jen to její jemná konstituce dovolovala, až stupňující se příval rozkoše dostoupil vrcholu. Nakonec těmi nesnesitelně dráždivými pocity zcela zdivočela a vášnivě jej sevřela rukama i nohama, zachvívajíc se vrcholnou extází. Ta se projevila také u jejího partnera v rychlých, netrpělivých pohybech a v křečovitém lapání po vzduchu provázeném zalykavými vzdechy, lopotným oddychováním a plameny sršícími mu z očí.

Vše to s olehlivě dosvědčovalo, že se bezprostředně přiblížilo poslední vzplanutí. To na sebe nedalo dlouho čekat: baronet překročil vrchol a také ona se zřejmě připojila, jakmile pocítila ve svém nitru jeho žhavý, prudce vyřinuvší výlev. V tom okamžiku přitiskl své rty ještě vášnivěji na její a otrásl se ve šťastné agonii, která jej ce-

lého zaplavila a ve které také jí poskytl konečné vydráždění. Proniklo ji to až dohloubi útrobu a jasně jsme viděli, jak na ně odpověděla vším duší a vším tělem. Údy proběhl sladký otřes, kterému se plně poddala. Pak již zůstala ležet bez pohybu, těžce popadající dech a zmírající záplavou rozkoše. Na jejím vrcholu ukazovala v úzké štěrbině mezi téměř zavřenými víčky jen okraj černých duhovek svých očí, které se jí v extázi zvrátily vzhůru. Sladká ústa se jí vyčerpáním pootevřela, špička jazyka spočinula nedbale na spodní řadě rozkošných bílých zoubků a přirozeně rudé rty planuly ohnivým žářem. Vše to přímo vzývalo lásku a rozkoš a její milovník také stále setrval v sedle zachvíraje se rozkoší, až ji konečně zhnětený, vysátý a vydestilovaný do poslední kapky opustil s vášnivým polibkem -vyjadřujícím ukojenou touhu, avšak neuhasnající lásku.

Když sesedl přiběhla jsem k ní, posadila se na gauč, uchopila její sklopenou hlavu a přitiskla ji na svá ňadra, abych zakryla její ruměnek a rozpaky nad tím, co se právě odehrálo. Postupně nabyla klidu a přijala od svého partnera pohár vína na posilněnou. Její galán se zatím zapínal a upravoval. Potom jí nabídl rámě a odvedl ji zemdlenu na naši pozorovatelnu u gauče.

Nyní vyzval Emillin partner svou družku do kola. Ihned mu vyhověla a on jí počal uvolňovat ňadra ze zajetí živůtku a šátku. Jakmile vyplula napovrch jakoby se v pokoji rozsvítil další lustr, tak skvostná byla jejich bělost. Dmula se líbezně ve dvou mohutných vlnách v pružné plnosti. Měli jsme dojem, že se její maso mění v mramor, s jehož leskem mohla tato překrásná dvojice klidně soutěžit a daleko by jej předstihla svými živoucími něžnými tóny, svou bělostí jemně okrášlenou modrým žilkováním. Kdo by mohl odolat takovým lákavým púvabům a odřící se jejich doteku? A již po nich také sahal, nejprve velmi něžně, takže rukou jen tak lehounce klouzal po sametové, lesklé pokožce a vychutnával rozkošné obrysy. Pak jí ňadra stiskl - pružná jejich tkáň se okamžitě vyrovnala a setřela stopu stisku. Stejně pružné byly však všechny části jejího

těla, plného a přitom pevného tak, že přímo lákaly k dotyku a sevření. p dyž si tak dost pohrál a nasýtil se tohoto ožitku, vyhrnul jí sukni a spodničku až k pasu, takže to vyvolalo zřetelný ruměnc, oči sklopila v rozpacích k zemi jako by prosila o milost, ačkoliv plným právem mohla být pyšná na veškerou tu mladou krásu, kterou nás tak blahosklonně obdarovala. Měla dokonale vysoustruhované nohy a její pevně k sobě přitisknutá stehna byla tak bělostná, tak kulatá a pevná, že nic nemohlo více než ona vybízet k doteku. Její partner také dlouho neotálel. Něžně odsunul ruku, kterou se v přirozeném studu zakryla a tak jsme mohli zhlédnout jemnou těsnou úžlabinku, která spadala dolů a ztrácela se mezi jejími stehny. Plně bylo našim zrakům vystaveno houští hnědých kučer pokrývajících pahrbek nad úžlabinou. Sametovým leskem mile kontrastovalo s okolní pokožkou a jenom zdůrazňovalo její oslnivou bělost. Muž se okusil rozevřít jí stehna a vystavit tak našim zrakům plně na pospas hlavní těžiště našeho zájmu. V této poloze to však nešlo, - odvedl ji proto k rohu gauče kam položil jeden z polštářů. Něžně jí schýlil hlavu kupředu až spočinula na jejích zkřížených rukou opírajících se o polštář. Stála zde se široko roztaženými stehny, s tělem hluboce předkloněným a vystavovala našim zrakům pohled na zadní část těla obnaženou až do pasu. Její kyprý sněhobílý zadeček nádherně lahodící pohledu byl rozdělen směrem dolů hlubokým zářezem na dva křídové útesy, oddělené těsným údolím, sklánějícím se k jakési propasti. Ta zakončovala rozkošný výhled a zela hluboce v důsledku příznivého postoje jejího těla, hluboce předkloněného a vypjatého. Mohli jsme tak vidět příjemnou vnitřní červeň okrajů ústí, připomínající rudou jizvu v nejbělejších a nejhladším saténu.-.-

Jejímu partnerovi bylo asi třicet let a měl trochu sklon k tloušťce. Nepůsobilo to však u něj nepříznivě. Bylo na něm vidět, že se mu taková zábava líbí. Když ji uvelebil v této poloze a když jí svými polibky a laskáním dodal odvahy, vytáhl svůj ztopořený úd. Jeho mimořádná délka překvapivě kon-

trastovala s jeho tloušťkou, což nebývá u silnějších lidí příliš častým jevem. Zaměřil potom zbraň odzadu přímo k cíli a zarazil ji prudkým přírazem až po jílec, takže se oblákyprost její turecké krásy zabořila do prohlubně mezi jeho břichem a stehny. Obě těla se setkala v horkém, těsném a jistě příjemném přilnutí. Rukama ji obejmul a pohrával si s jejími nadry. Jakmile jej ucítila hluboko ve svém lůně, nadzvedla trochu hlavu z polštáře a natočila ji k němu. Souboj od ní nevyžadoval velkou námahu, ale viděli jsme jak jí tváře zbarvuje ruměncem a jak jí na rtech hraje úsměv plný hlubokého uspokojení. Jak tak byli k sobě pevně přimknuti, vtiskl ji na šíji vášnivý polibek. Nechala ho aby sám pokračoval v jízdě a znovu skryla tvář v rukou zkřížených na polštáři. Stála zde zcela pasivně, nastavujíc své tělo do nejpříznivější polohy. On zatím útočil prudkými výpady. Jejich těla přitom na sebe hlasitě narážela. Pokaždé když z ní ustupoval, mohli jsme mezi nimi zahlédnout část dlouhého bílého žezla v plném pohybu, které při návratu, když se k ní těsně přitiskl, nám zcela zmizelo z dohledu.-.-

Chvílemi pustil z rukou polokoule jejích nadder, aby mohl uchopit a stisknout větší polokoule jejího zadku, které byly vystaveny jeho útokům. Mačkal je, tisknul, až nakonec prudké, horečnaté a do hloubky zajíždějící pohyby vynesly setkání na samý vrchol s takovou záplavou rozkoše, že jeho krásná partnerka, snášející nyní celou tíži útoku, sotva popadala dech a zemdlením zmíravě vzdychala. Nemohla již vydržet tu nesnesitelnou sladkou záplavu, neudržela se na nohou, podlehla mocnému opojení a poklesla kupředu na gauč. Jestliže si chtěl uchovat rozkošné teplé sevření, musel ji následovat. Klesl na ni a v nepřetržitém semknutí těl dokončili před námi v exatickém vzepětí přiděl radovánek pro dnešní večer.

Jakmile se odloučili povstala rozkošná Emily a mi jsme ji obklopili s blahopřáními a drobnými lichotkami a úsluhami, kterými jsme jí pomohli uvést do pořádku její šaty. Musím zdůraznit, že sice z těchto radovánek byly vyloučeny stud a nesmělost, nikoliv však způsoby a zdvořilost, které jsme

důsledně dodržovali. Neměla zde místo neomalená hrubost, agresivní nebo neslušné chování, nedostatek velkomyslnosti a vděčného uznání vůči dívkám za jejich ochotu podrobit se náladám a tužbám mužských partnerů. Nechybělo zde nic, co bylo třeba k tomu, aby se smysly povzbudily, aby se zjemnil postoj mužů k dívkám. Muži si obvykle nejsou vědomi toho jak ochuzují svou vlastní rozkoš, když nedodržují úctu a něžnost, kterou jsou povinováni vůči našemu pohlaví. Často to neví ani ti, kteří žijí pouze pro rozkoš. Naši zdvořilí a galantní vyznavači Venuše si však toho byli naprosto dokonale vědomi. Byli to praví znalci velkého umění a velké vědy rozkoše, kteří nikdy neprojevovali vůči svým ctitelkám úcty více, než právě při takových galantních zábovách, kdy odhalovali jejich skryté krásy a přirozené kouzlo, jistě působivější než vyumělkovaná krása sebedokonalejšího oděvu.

Nyní tedy přišla řada na mne, nyní jsem se já měla vydat na vůli svému vyvolenému a ukojit jeho touhu i touhu celé společnosti. Přistoupili ke mě. Můj pán mne velmi něžně políbil a s lichotivou netrpělivostí mi připomenul, že má přítomnost v něm vyvolává vřelé naděje. Současně však znovu -zdůraznil, že pokud nestačily všechny předcházející přesvědčivé příklady překonat odpor, který snad mohu proti účasti na zábavách a zálibách této společnosti pociťovat, on za žádnou cenu nechce být příčinou toho, že bych byla nucena k něčemu pro mne nepříjemnému. Přestože byl celý večer zasvěcen mně a přestože by pro něj bylo velkým zklamáním kdyby program nedospěl ke svému logickému závěru.

Odpověděla jsem bez nejmenšího zaváhání a bez předstírání, že i kdybych neměla určitý druh závazku, že mu budu bez výhrad k dispozici. Příklad mých tak milých společníků na mne zapůsobil tak, že bych i bez závazku souhlasila. Řekla jsem dále, že jediné, z čeho pociťuji obavy je to, že mám vystoupit až nyní, když jsme již viděli tolik vrcholné krásy. Zdůraznila jsem, že svá slova myslím opravdu upřímně. Otevřenost mé odpovědi se všem zalíbila. Také

mému partnerovi zalichotila jak má slova, tak i závist, kterou svými lichotkami dávali najevo ostatní.

Paní Coleová mi ostatně nemohla dát lépe najevo svou přízeň než tím, že pro mne vybrala právě tohoto mladého gentlemana pro obřad zasvěcení. Kromě toho, že byl vznešeného původu a že byl dědicem velkého jmění, měl také velmi příjemný vzhled a krásnou vysokou postavu. Jeho tvář byla sice trochu poznamenaná neštovicemi, ale jen natolik, že to dodávalo jeho rysům mužný ráz - jinak by byly příliš jemné a delikátní. Tvář mu oživovaly jasné jiskrné černé oči. Zkrátka byl to muž, o kterém by každá žena v důvěrném rozhovoru prohlásila, že je to pěkný chlap.

Zavedl mne nyní na zápasíště, kde se mělo odehrát naše utkání. Tam se blahovolně ujal role mé komorné - ušetřil mi tak rozpaky, které bych byla pocítila, kdybych se měla vysvléci sama. Měla jsem na sobě župan, který snadno rozepnul a svlékl. Trochu potíží mu způsobila má šněrovačka, ale ta brzy povolila když mu Louisa podala nůžky na přestřížení zauzlených tkanic.

Vyklouzla jsem tedy i z této skořápky, spadl mi můj živůtek a stála jsem zde nyní jen ve spodničce a košili, s odhalenými nadry vystavenými v plen jeho očím i rukám. Domnívala jsem se, že tím svlékání končí, ale mylila jsem se. Můj dobyvatel toužil po zbytku a něžně na mne naléhal, abych se vzdala i toho posledního, co je okrádá o pohled na mou celou postavu. Byla jsem tak odhodlána podrobit se všem jeho přáním a to málo co na mě zůstalo bylo pro mne tak bezvýznamným, že jsem bez váhání souhlasila se vším, co si přál. V okamžiku spadla i spodnička k mým nohám, košili jsem si táhla přes hlavu, takže mi spadl i čepeček, který mi držel vlasy. Záplava mých kadeřů se uvolnila - (bez vychloubání mohu říci, že jsem měla velmi pěkné vlasy) a ve splývavých vlnách pokryla mou šíji i ramena a ještě víc zdůraznila něžný odstín mé pleti.

Stála jsem nyní před svými soudci v nahé pravdě své přirozené krásy. Nebyl to zajisté nepříjemný pohled, vzpomenete-li si na to,

co jsem již dříve o sobě napsala. Určité období našeho života nás obléká do všech našich půvabů - a já jsem tehdy byla ve svém nejkrásnějším rozkvětu, vždyť mi ještě chybělo několik měsíců do osmnácti let. Má ňadra, která na mé nahotě snad nejvíce upoutala pozornost, se vyznačovala rozkošnou plností a uchovávala si svou pevnost a pružnost nezávisle na šněrovačce. Svými vztyčenými hroty přímo vybízela k polaskání. Byla jsem vysoká a štíhlá a přitom kyprých tvarů, takže jsem nabízela požitky všem smyslům. Za to vše jsem vděčila svému mládí a svému zdravému založení. Nezabavila jsem se však zcela svého dřívějšího studu a tak jsem v této situaci pocítovala velký zmatek. Celá skupina, muži i ženy, mne však obklopila a usnadnila mi to záplavou pochval a lichotek. Jejich upřímná pozornost a obdiv mi dodávaly odvahu i náladu - pocítila jsem dokonce hrdost nad úlohou a postavením, které mi mí přátelé přiznávali. Můj přítel galantně prohlásil, že můj zjev září skvostněji než vše, co kdy viděl. Kdybych byla brala vážně všechny poklony, kterými mne při této příležitosti tito znalci zahrnuli, byla bych se mohla domýšlet, že skládám před opravdovými odborníky zkoušku na výtečnou. Můj přítel, který mne měl mít pro tentokrát ke své výhradní dispozici, se nyní rozhodl ukojit jejich - a jistě i svou - zvědavost. Stavěl mne do různých postojů, osvětloval mne tak, aby vynikly všechny mé krásy. Neobešlo se to pochopitelně bez polibků a bez rozpalujících odvážných doteků, přitom roztával, horká vlna prolínala celým mým tělem a vyvolávala ve mně žhavou nedočkavost. Vše to způsobilo, že jsem začala této scéně přicházet na chuť.

Ujišťuji Vás, že při této zevrubné prohlídce nebyla ani nejtajnější krajina mého těla osvobozena od přísného prozkoumání. Nebránila jsem se, protože jsem neměla nejmenší důvod obávat se, že by mne mohli považovat za špatnou dívku. Tak neznatelnou puklinu tam totiž zanechala má předchozí dobrodružství a tak brzy tam mé mládí napravilo a vyhladilo všechny stopy nadměrného užívání, že se v těch místech zcela

obnovila má přirozená těsnost.

Nyní - buď že můj partner vyčerpal všechny formy uspokojení zraku a hmatu, nebo že jej ovládla nepřekonatelná touha - po proniknutí - náhle ze sebe serval šaty. Planoucí krb při zavřených oknech, četné svíce a hlavně žhavost samotné této scény jej přiměly k tomu, že si svlékl i košili, když předtím při stahování kalhot odhalil jejich obsah. Spatřila jsem soupeře, se kterým jsem se měla utkat, jak ztrnule trčí a zdvihá odkrytou ohnivě rudou hlavu. Zřetelně jsem viděla, čemu jsem se měla podrobit. Byl to jeden z těch opravdových pořádných nástrojů, které jejich majitelé dovedou ovládat lépe než ti, kdož jsou vybaveni ještě hřmotnějšími, přehnaně dimenzovanými přednostmi. Jak tak stál přede mnou, přitiskl mne pevně na svou namířil svůj idol proti mému zákoutí, do kterého se chystal proniknout. Nadzvedl mne, opřel si má stehna o kyčle a když jsem mu touto polohou usnadnila útok, pronikl do mne jediným výpadem. Pocítila jsem každý coul jeho nástroje hluboko ve svém nitru. Nasažena na tento čep vášně, pevně se držíc kol jeho šíje, skrývající tvář v jeho kadeřích, rozpálená jak pronikavými pocity tak zbytky studu, přilnula jsem k němu svými řadry. Obešel tak se mnou gauč a aniž opustil mou ústřední tvrz, aniž vyjel z brázdy, opatrně mne naň uložil a zahájil kavalkádu rozkoše. Byli jsme však vším tím, co předcházelo, tím, co jsme viděli a prožili toho večera tak vydráždění, a tak vybičováni, naše představitivost byla tak rozpálena, že stačilo jen několik okamžiků a již jsme se utápěli ve vše roztavujícím přívalu. Pocítila jsem horký výstřik, kterým zaplavil mé útroby, ale současně jsem i já sama dostoupila vrcholu extáze. Přineslo mi to sebeuspokojení, že se mohu pochlubit takovou harmonií v našem střetnutí.

Když vycítil, že ve mně dosud neutlumil všechny plameny mé touhy a že naopak po této krátké přehánce žhnu ještě více jako rozpálené uhlí zkrápěné vodou, můj temperamentní gentleman - jehož pocity byly ostatně stejné - založil ihned na druhý oheň a pokračoval s neúnavnou vášnivostí

v galantním souboji. Byla jsem tím mile potěšena a vděčně jsem se vynasnažila přizpůsobit všechny své pohyby tak, abych mu poskytla co největší uspokojení. Polibky, stisky, něžné šeptání, vše to prozrazovalo naše pocity a doprovázelo naši hru, až nás naše neustále se stupňující a narůstající pocity uvrhly do takového zmatku a až dospěly k takovému vyvrcholení, že jsme se utápěli v oceánu bezmezné rozkoše, do které jsme vpluli společně ve strhující extázi. Všechny dojmy a pocity palčivé touhy, vyvolané živými scénami jichž jsem byla svědkem, přehlušil nyní žár mého vlastního prožitku, při jehož vyvrcholení jsem se bláznivě kroutila, zmítala, nemohouc již déle vydržet nesnesitelné rozdráždění.-Přemírou rozkoše jsem až ztrácela smysly. Avšak ani nyní jsem nedospěla do klidu, který by měl po takovém strhujícím souboji následovat. Jasně jsem pociťovala, jakou sílu měly ony vzácné a vybrané povzbuzující prostředky, které nám k vystupňování naší rozkoše poskytly předchozí příklady tohoto večera. A s velkou radostí jsem viděla na vzrušeném pohledu svého partnera, že se mnou mé pocity sdílí.

Z jeho očí sálal výmluvný žár, jeho pohyby byly vybičovány snahou, aby mi poskytl co největší prožitek a aby mi dal pocítit svůj. Vystoupila jsem znovu na nejvyšší vrchol rozkoše jakou je vůbec schopna lidská bytost snést aniž by se jí zahltila. Dosáhla jsem kritického bodu, kdy - jen o málo předstižena žhavou injekcí svého partnera - jsem se rozplynula. Z mých úst vyrazil hluboký, táhlý vzlyk, celá má citlivá duše sestoupila tam dolů do onoho průchodu, kde pro ni nebylo nijakého úniku, protože byl tak příjemně naplněn a ucpán.

A tak jsme leželi po několik blažených okamžiků, zmoženi, nehybní, malátní. Až konečně když se pocit rozkoše uklidnil, probudili jsme se z milostných mrákot. Vyvlékl se ze mne, ne však dříve, než mi projevil své vrcholné uspokojení přeněžným polibkem a objetím, na které jsem mu právě tak srdečně odpověděla.

Společnost, která stála během našeho zápasu v naprostém tichu kolem nás, mi nyní,

kdy bylo po všem, spěšně pomohla obléci šaty a zahrnovala nás komplimenty. Prý se mým půvabům dostalo zvláštní pocty - dostala jsem třikrát zapláceno během jediné jízdy. Můj partner, nyní již oblečený a upravený, se ke mně choval s vybranou něžností, nikterak netlumenou okolnostmi nedávných radovánek. Dívky mne líbaly a objímaly, ujišťovaly mne, že od této chvíle již nebudu nikdy nucena podrobit se veřejnému soudu, ledaže bych si to sama přála. Že jsem nyní zcela zasvěcena, jsem opravdu jedna z nich.

Neporušitelným zákonem této společnosti bylo, že každý gentleman se držel své partnerky alespoň po celý večer. A když ji přenechal druhému, tedy jen v rámci této uzavřené společnosti, aby si tato uchovala své neztenčené bohatství a vyhnula se nepříjemnostem a potížím, které by mohly vyvstat z navazování dalších nových vztahů. A tak po krátkém rozjímání nad zákusky a vínem, čajem a čokoládou, podanými asi v jednu hodinu v noci, se společnost po párech rozešla.

Paní Coleová připravila pro mne a mého partnera provizorní skládací lůžko, na které jsme se uchýlili a kde jsme zakončili noc v neúnavném vodopádu bujné a nespoutané rozkoše, které jsme se nedokázali nasytit. A ráno, po osvěžující snídani v posteli, můj společník vstal a s velmi něžným ujištěním svých opravdových citů a hluboké něhy a úcty mne opustil, abych se mohla osvěžit krátkým spánkem. Když jsem pak procitla a chtěla se obléknout, našla jsem v jedné kapse peněženku plnou quinejí, kterou mi tam potají vsunul. I když jsem byla přesvědčena, že je štědrý, tolik jsem přece jen neočekávala.

Když přišla paní Coleová ihned jsem se jí s tím svěřila a přirozeně jsem jí nabídla, aby si vzala kolik chce. Ujistila mne však, že také jí se můj partner velmi štědře odměnil a že za žádných podmínek, v žádné formě a pod žádným naléháním nepřijme část peněz určených mně. Zdůraznila, že toto odmítnutí není žádnou přetvářkou. Potom mi udělala malou podivuhodnou přednášku o mém budoucím hospodaření. Zdůraznila,

že obsahem peněženky sem byla odměněna za svou ochotu a souhlas s tím, aby mne můj štědrý partner provázal až se budu seznamovat s městem. Potom změnila paní Coleová námět našeho rozhovoru a začala mluvit o rozkoších, které jsem zažila minulé noci. S velkým překvapením jsem přitom zjistila - a počala jsem také lépe rozumět její povaze - že viděla vše, co se večer odehrávalo, z výhodné tajné pozorovatelný, přizpůsobené právě pro ten účel. Také mne s ní hned seznámila.

Sotva jsme byly hotovy, když se ta malá armáda lásky - mé družky - vrhnula k nám a znovu začala s lichotkami a objektivami. S potěšením jsem poznala, že únava a výkony z minulé noci na nich nezanechaly nejmenší stopu, nijak se nedotkly svěžesti jejich pelu. Dozvěděla jsem se od nich, že za to vděčí naší vzácné ředitelce. Potom jako obvykle odešly dolů do krámu, kde byly přes den. Odešla jsem do svého bytu, kde jsem se zdržela až do doby než jsem se vrátila k paní Coleové na oběd. Zde jsem pak setrvala v družné zábavě s jednou nebo druhou dívkou až asi do pěti hodin odpoledne. Pak na mne náhle padla ospalost. Poradili mi, abych šla nahoru a odpočinula si na Harrietině posteli, kterou mi tato ochotně přepustila. Ulehla jsem v šatech a hned usnula. Spala jsem asi hodinu, když mne příjemně vyrušil můj roztomilý nový přítel. Ptal se po mně dole a poslali ho přímo za mnou. Po vstupu do pokoje mne spatřil, jak tam samotná ležím s tváří odvrácenou od světla ke stěně. Aniž se dlouho rozmýšlel svlékl si kalhoty aby měl větší pohodlí a větší požitok z našeho doteku. Opatrně vyhrnul mou spodničku i košili, odhalil mi zadní tvář a otevřel si tak vyhlídku na mou zadní třídu, vedoucí přímo do sídla rozkoše. Ležela jsem totiž na boku, s tváří zaborenou do podušky. Byla jsem tedy v příznivé poloze, připravena pro vstup. Opatrně si lehl vedle mne a přitiskl se ke mně odzadu. Když ke mně přilnul stehny a břichem, dal mi pocítit teplo svého těla a úsilí svého nástroje, jehož dotek působí na ženy tak podmanivě. Snažil se najít do mně cestu. Procitla jsem nejdříve celá vyděšená, ale když

jsem uviděla kdo to je, chtěla jsem se k němu obrátit. Políbil mne a poprosil, abych zůstala tak jak ležím. Jen trochu nadzdvihl mé horní stehno a když nahmatl správný otvor, zajel bez zaváhání hned až na dno. Tím se zatím spokojil. Utěšen tím, jak jsme k sobě oněmi částmi těsně přilnuli, ustal v pohybech a nechal pomalu narůstat rozkoš. Ležela jsem na boku, takže se můj útlý důlek mezi zadní částí obou stehen zabořoval hluboko do ohbí mezi jeho stehny a břichem. Po chvíli však byl tento neúnavný a bouřlivácký podnájemník znepokojen tak dlouhým klidem a nastoupil do boje. Postupoval obvyklým způsobem - pohrával si se mnou, líbal mne, své pohyby stupňoval, až jsme dospěli k závěru. Bohatý tekutý důkaz z obou stran byl svědectvím, že jsme nebyli nijak vyčerpáni, nebo že jsme se alespoň velmi rychle zotavili z nočních doušků rozkoše.

S tímto vznešeným a příjemným mláďencem jsem žila v stálých radovánkách. Byl pevně rozhodnut ponechat si mne výhradně pro sebe, alespoň pro dobu našich líbánek. Jeho pobyt v Londýně nebyl však bohužel příliš dlouhý. Jeho otec, který vlastnil poštu v Irsku, jej náhle vzal s sebou do svého vzdáleného sídla. Teprve tehdy jsem si vlastně uvědomila jeho opravdovou příchylnost, když mi navrhl - a já jsem s tím souhlasila - abych za ním přijela do Irska až se tam zabydlí. Našel tam však velmi příjemnou a výhodnou partii, zmoudřel a upustil od svého původního úmyslu poslat pro mne. Sice se postaral o to, abych dostala skvělý dar, ten však nevyvážil můj upřímný zármutek z jeho ztráty.

Tato událost způsobila také hlubokou trhlinu v naší malé společnosti, kterou paní Coleová - jak bylo její zvyklostí - nikterak nespěchala doplnit. Zato však zdvojnásobila své úsilí obstarat mi ve výhodném

zpeněžení mého předstíraného panenství útěchu za jistý druh vdovství, ve kterém jsem byla zanechána. Byl to plán, který nikdy nepustila ze zřetele - pouze čekala na vhodnou osobu pro tuto spekulaci.

Zdálo se však, že je mi souzeno, abych se

vlastním přičiněním stala dodavatelem vyhledávaného zboží, stejného jako v prvním svém obchodním případě tohoto druhu. Strávila jsem již skoro měsíc v příjemné a přátelské společnosti svých nových přátel. Všichni její protagonisté (až na barnetta, který si krátce nato odvedl Harriet domů) chtěli využít zásady zespolečnění platné v tomto domě a hledali ukojení své touhy po změně v mém náručí. S krajní slušností a zdvořilostí jsem se pod nejrůznějšími záminkami vyhýbala jejich pronásledování, přičemž jsem se však snažila, abych jim nezavdala příčinu ke stížnostem. tuto rezervovanost jsem si ukládala nikoliv proto, že by se mi snad nelíbili, nebo že by se mi to ošklivilo. Skutečným důvodem mé rezervovanosti byla má sebeúcta a útlocitná snaha vyhnout se tomu, abych musela dát přednost některému z nich. Navenek se sice zdáli být zcela prostí žárlivosti, ale asi by se neubránili tomu, že by mne ještě více tajně zbožňoval ten, kterému bych bez jeho zvláštní zásluhy věnovala svou přízeň. A tak se mi dařilo že i nadále jsem byla stejně milována celou tou rodinou. Jednoho dne asi v pět hodin odpoledne, když jsem se zastavila v obchodě s ovocem v Covent Garden abych nakoupila nějaké ovoce pro náš stůl, se mi přihodilo toto: zatím co jsem vybírala ovoce, všimnula jsem si, že mne sleduje mladý gentleman, který mne na sebe upozornil svým drahým oděvem. Jinak nebylo na jeho osobě nic zajímavého až na to, že byl nápadně bledý, hubený a zdálo se, že se sotva drží na nohou. Snadno jsem poznala - aniž jsem mu to samozřejmě dala najevo - že se snaží být stále v mé blízkosti. Jeho oči mne přímo hltaly, až si konečně dodal odvahu a přistoupil k témuž koši, u kterého jsem stála já. Ani nesmlouval a zaplatil za ovoce, jež jsem kupovala, první cenu, kterou prodavač vyřkl. Tak začal se mnou navazovat známost. Byla jsem samozřejmě ochotna vydávat se za prosté děvče. Nebyla jsem ani naporádková ani navoněná, nevypadala jsem tedy jako městska slečna. Na hlavě jsem měla slaměný klobouk, oblečena jsem byla do bílých šatů a čistého prádla a v mém vzhledu

bylo něco přirozeně skromného. Tento rys jsem nikdy neztratila, i když jsem se o to sebevíc snažila. Z toho mohl těžkousuzovat z jakých jsem skutečně poměrů. Oslovil mne. To, že se na mne obrátil cizí člověk, mi vehnalo do tváří ruměnc. Odpověděla jsem mu tak nemotorně a s takovým zmatkem, že mu to zcela potvrdilo původní dojem, že jsem prosté děvče. Místo však, aby v dalším rozhovoru prolomil ledy, zahrnul mne jako při vyšetřování dalšími otázkami. Vložila jsem do svých odpovědí tolik nevinnosti, prostoty a dokonce dětské naivnosti, že i kdyby zde nebyly jiné důvody - zřejmě jsem se mu velmi zalíbila - byl by přisahal na mou skromnost a nevinnost. Je vlastností mužů, že byli-li jednou upoutáni, zejména zrakem, snadno uvěří, že našli právě to, po čem toužili. Proto také i ti nejmoudřejší a nejprozíravější upadají často do našich osidel. Mezi jinými se mne také tázal, zda jsem vdaná. Odpověděla jsem, že jsem ještě příliš mladá na to, abych na něco takového mohla pomýšlet. Na dotaz, kolik je mi let, jsem si upřela jeden rok. Tvrdila jsem, že mi ještě není sedmnáct. Zeptal se mne také jak žiji. Řekla jsem, že jsem se učila u jednoho obchodníka módním zbožím v Prestonu. Když zemřel příbuzný, u kterého jsem tam žila, odešla jsem do města a zde nyní pracuji jako tovaryška u jedné modistky. Ten poslední údaj sice neodpovídal zcela tomu, za co jsem chtěla být pokládána, ale on to přešel bez poznámky vzhledem ke klíčící vášni, kterou jsem v něm probudila. Potom ze mne ještě vytáhl - velmi obratně, jak se alespoň sám domníval, přičemž já jsem naopak neměla nejmenší úmysl to tajit - další údaje: jak se jmenuji, jak se jmenuje moje paní a kde bydlím. Pak mi naložil plný košík ovoce - nejvzácnějšího a nejvzácnějšího jaké tam našel a poslal mne domů v hlubokém zadumání, jaké asi bude mít toto dobrodružství následky. Hned jak jsem se vrátila pověděla jsem vše paní Coleové. Soudila, že nic není ztraceno i když nepřišel hned se mnou. Má-li o mne skutečně zájem - a paní Coleová byla přesvědčena že ano - je třeba nejdří-

ve dobře přešetřit jeho osobní poměry a jeho skutečné úmysly, abychom mohli posoudit, zda se nám hra vyplatí. A že nemůže být nic snadnější než úloha, kterou bych v tom měla sehrát - mám jen pečlivě sledovat její náповědu a narážky od prvního do posledního jednání.

Příští jítro, když večer před tím strávil - jak jsme se samozřejmě dověděly - vyptáváním v sousedství na postavení a pověst paní Coleové, což jen potvrdilo její představy o tom, co je to za člověka, přijel můj nový obdivovatel ve svém parádním kočáru k jejimu obchodu. Paní Coleová jeho příjezd předpokládala, a proto nebyla překvapena. Zahájil seznamování tím, že se přeptával po nějakých výrobcích naší modistické dílny. Seděla jsem tam se sklopenými zraky a s největší pilností jsem lemovala nějaký kanýr. Paní Coleová se brzy přesvědčila, že první dojem, kterým jsem na něj zapůsobila, mne zabezpečil proti nebezpečí, že by mohl dát přednost Louise, nebo Emily, které seděly vedle mne. Když se několikrát marně pokusil zachytit mé zraky a podívat se mi do očí - měla jsem skloпенou hlavu a předstírala pocit jakési viny, že svou rozmluvou s ním jsem mu dodala odvalu k tomu, aby mne vyhledal - dal paní Coleové pokyny, kdy mu má ona sama vybrané zboží přinést do bytu a pak odešel. Sám si hned několik kousků odnesl, zaplatil za ně velmi štedře - aby se lépe uvedl. Dívky za celou tu dobu neměly ani tušení o tajemství tohoto zákazníka, paní Coleová, jakmile jsme spolu zůstaly samy, mne však na základě svých bohatých zkušeností ujistila, že jsem své půvaby nepoužila nadarmo. Vzhledem k netrpělivosti, kterou prozrazoval, vzhledem k pohledům a celkovému chování si byla jista tím, že náležitě vzplanul. Jediným nejasným bodem bylo nyní jeho postavení a majetkové poměry. Její znalost města jí však umožnila, abychom se rychle dověděly to, co pro své úmysly potřebujeme. Skutečně také během pouhých několika hodin velmi obratně vyzvěděla, že se tento můj úlovek jmenuje pan Norbert, že je to gentleman z velmi bohaté rodiny, ne právě nejlepší povahy. Svě zdraví si zničil nemír-

ným požíváním všech městských neřestí. Vyčerpal své síly na všechny možné prostopášnosti a nakonec mu zachutnala honba za panenstvím. Zničil tak mnoho nevinných dívek, nelituje žádné vydání na to, aby dosáhl svého cíle. Svě oběti využíval obvykle tak dlouho, dokud se neunavil nebo dokud nevystřízlivěl z požitků nebo dokud neobjevil novou tvář, která mu umožnila odpoutat se od dosavadní vášně a přenechat děvče jeho osudu. Jeho dobytvačnost se zaměřovala pouze do takových kruhů, kde mohl postupovat cestou koupě za hotové.

Z toho jsem usoudila shodně s paní Coleovou, že takové vlastnosti se výborně hodí pro náš cíl - totiž vyzískat z něj co nejvíce. Řekla mi, že podle jejího názoru je takové děvče jako já pro něj až příliš dobré a že proto musí zaplatit jakoukoliv cenu za jakýchkoliv podmínek.

Ve stanovenou dobu se tedy odebrala k němu do bytu do jednoho z těch penzionátů, které jsou velkolepě zařízeny pro ty kdoš si potrpí na přepych a pohodlí. Již na ni čekal. Když ukončili obchodní jednání, které bylo samozřejmě jen pouhou záminkou, a po dlouhém rozhovoru o tom, jak jí jdou obchody - prohlásila, že dost špatně - a jak je spokojena se svými děvčaty, služebnými, učnicemi i dělnicemi, svezl se rozhovor přirozeně ponenáhlu na mne. Paní Coleová, která obdivuhodně dovedla přednést ten způsob upovídáního žvanění obvyklý u žen onoho druhu jaký představovala, mu s naprosto upřímnou tváří vyprávěla o mně dojemnou historku, v níž velmi prostým, ale působivým způsobem vychválila mou osobu i povahu, takže ho dostala tam, kam chtěla. Nic nelze totiž snadněji zfalšovat než nevinnost.

Nyní tedy jen planul a byl krajně vydrážděn. Počal jí naznačovat jaké má se mnou úmysly. Když konečně po mnoha nedorozuměních - snažila se nechápavost předstírat tak dlouho, jak jen to považovala za účelné - a s jeho velkou námahou dosáhl toho, že mu porozuměla. Nesehrála mu sice afektovaný výstup přehnané poctivosti, který by byl jenom vzbudil jeho podezření,

ale vsadila kartu na svůj vzhled a vystupování prosté poctivé ženy, která nezná zlo, vydělává si na svůj chléb počestnou cestou a je tak poddajného těsta, že ji může libovolně zpracovat pro své cíle vystupňováním obratnosti a výmluvnosti. Hrála to tak dobře, že bylo třeba tří nebo čtyř dalších setkání, než se mu dostalo trochu naděje, že mu bude nápomocná. Během té doby se četnými bezvýslednými vzkazy, dopisy a jinými prostředky, kterými se obracel na mne osobně, přesvědčil, že jiná cesta ke mně než prostřednictvím paní Áoleové pro něj neexistuje. V jeho očích to jen ještě více pozvedlo můj charakter - a mou cenu.

Paní Coleová dbala na to, aby potíže neprotahovala zbytečně dlouho, aby náhodou nedošlo k nějakému odhalení nebo události, která by jí mohla zkřížit plány. Dala nakonec najevo, že ji svými prosbami a sliby oblomil a především že ji oslnil částkou, kterou na její naléhání jmenoval. Bylo v tom kus umění předstírat, že podléhá velkému svodu a přitom jednat tak aby nabyl přesvědčení, že si doposud nenamočila prsty do aféry takového druhu.

Nechala jej tedy projít všemi možnými potížemi a překonat překážky nezbytné ke zvýšení ceny kořisti, o kterou usiloval. Nakonec byl do mé krásy a nevinnosti tak poblázněn a tak netrpělivě toužil po urvání mého květu, že jí již ani nenechal potěšení ze lstivého zprostředkování a lačně se vrhal na vše, co mu předkládala jako vnadidlo.

Pan Norbert ostatně nevynikal žádnou přílišnou prozíravostí nebo snad nebyl dostatečně znalý města a ani neměl zkušenosti z tohoto druhu podvodu, kterého se stával obětí. Svě vášni propadl natolik, tak byl oslněn a tak pospíchal, že by nebyl uvěřil ani sebelépe míněné výstraze. Řítil se právě tam, kde jej paní Coleová chtěla mít - nechala jej přitom aby si blahopřál k levné ceně, za kterou, jak se domníval, si opatří můj domnělý klenot: pouhých tří sta guinejí pro mne a sto pro zprostředkovatelku. Myslel si, že je to hubená náhrada za všechna utrpení, všechny výčitky, za vše to, co jsem mu poprvé v životě měla obětovat. Tyto částky měly být vyplaceny na dřevo při

vydání mé osoby, během vyjednávání mi nadto měl poskytnout několik nikoliv bezvýznamných darů.

A tak při vhodné příležitosti jsem byla uvedena do jeho společnosti. Je až neuvěřitelné, jak málo stačilo dodat k mé přirozené skromnosti, abych na něj zapůsobila dojmem skutečné panny. Moje zraky i mé chování přímo dýchaly nevinností, kterou od nás muži tak naléhavě vyžadují jen proto, aby našli potěšení v tom, jak ji poplení. A ve které se tak často přes veškerou svou chytrost a zkušenost bolestně zklamou.

Když byly všechny články smlouvy definitivně dohodnuty, smluvené částky vyplaceny, zbývalo pouze splnění hlavního bodu - to je předání mé osoby k jeho plné dispozici a použití. Paní Coleová měla několik podmínek: měla připomínky k zařazení jeho bytu a přednesla je tak diplomaticky, že uznal, že by bylo lépe uskutečnit tu náhražku svatby v jejím domě a sám jí to také navrhl. Nejdříve ovšem předstírala, že nestojí o to a namítala, že nic takového ve svém domě mít nechce.--- ani za tisíc liber by nepřipustila, aby se o tom dověděla některá její učednice nebo služebná.--- bylo by navždy veta s jejím dobrým počestným jménem. Po dalších námitkách - a sama navedla řeč na ty nejpádňější - však došla i ona k názoru, že bude nejlépe mu vyhovět i v tom a udělat ještě trochu navíc tam, kde již toho pro něj tolik udělala.

Byla stanovena noc, kdy k tomu mělo dojít. S ohledem na jeho palčivou nedočkavost určila nejkratší lhůtu. Paní Coleová nezapomněla na žádnou podrobnost přípravy, na žádný pokyn, který mi mohl být nápomocen k tomu, abych ve zkoušce mého předstíraného panenství obstála se ctí. Měla jsem tu výhodu, že jsem byla od přírody útlá v oné úžlabině, která měla být vystavena zkoušce. Neměla jsem tedy důvod použít oněch malých pomůcek, které sice pomáhají k okamžitému zúžení, které však je snadné odhalit při zkoušce teplou lázní.

A pokud jde o obvyklý krvavý doprovod deflorace, paní Coleová mne seznámila se svým vlastním vynálezem, který těžko mohl selhat a o kterém se blíže zmíním na

příslušném místě.

Když tak bylo vše připraveno pro přijetí pana Norberta, vpustila jej ve stanovený den v jedenáct hodin večer do domu sama paní Coleová a to v největší tichosti a tajnosti. Dovedla jej do své vlastní ložnice, kde jsem v nedbalkách ležela na jejím staromódním loži. Celá jsem se třásla, ne-li strachem skutečné panny, tedy strachem ještě větším - strachem panny předstírané. To mi dodávalo takový zmatený a upejpavý vzhled, jakým se vyznačuje panenský stud. Dokonce i oči méně zaslepené než oči mého nastávajícího milovníka by těžko rozpoznaly nějaký rozdíl.

Potom nás paní Coleová ponechala o samotě - když mi napřed dala všechna ta starobylá ponaučení obvyklá v takových případech, kdy je mladá žena poprvé přenechána v moci muže. Mimochodem - ložnice byla plně osvětlena. Byla jsem tak plně vystavena jeho touze, která se zdála slibovat přísnější a náročnější zkoušku, než na jakou se potom zmohl. Pan Norbert, stále ještě oblečený, přiskočil k lůžku. Schovala jsem hlavu pod přikrývku a dlouho jsem se bránila, než se dostal k mým rtům a políbil je. Je pravdou, že falešná ctnost za takových okolností více odolává. a dělá větší drahoty než ctnost pravá. Z mých rtů sestoupil k řádrům. O jejich dotek jsem bojovala zuby, nehty tak dlouho, až se mým odporem unavil. Snad si myslel, že se se mnou lépe vypořádá, když ulehne ke mně do lože. Rychle se tedy svlékl a lehl si vedle mne.

Kradným pohledem jsem zatím zjistila že zdaleka nebude schopna takového chrabrého výkonu, kterého je obvykle třeba k dobytí panenství. Jeho ochablé vyžilé tělo přispívalo k tomu, že měl vzhled spíše donucovaného invalidy než horlivého dobrovolníka ženoucího se do boje.

Bylo mu sice sotva třicet, ale síla jeho vášně byla již omezena na ubohou závislost na násilném vzruchu, kterému velmi málo napomáhala přirozená síla těla, vysátého a zuboženého častým nadužíváním rozkoší.

Vše to na něho působilo tak, jako by měl za sebou nejméně šedesát zim, a ne jako by

byl v nejlepším rozpuku mužných sil. Přitom si však zachoval všechn oheň mládí ve své představitosti a ten jej soužil a srážel do propasti.

Jakmile byl v posteli odhodil pokrývku, kterou mi vytrhl ze sevřených rukou. Ležela jsem tak nyní plně vystavena jeho útokům přikryta pouze prostěradlem. Jeho ruce zahájily průzkum a brzy se přesvědčily e již před sebou nemají žádnou další překážku. Po pravdě je však třeba říci, že zkoumal méně přísně než bych byla očekávala od takového zkušeného praktika. Vyhrnul mi vysoko košili, když zjistil, že ji příliš používám k zabarikádování svých ňader i své nejdůležitější třídy. Ve všem tom však postupoval velice něžně a s ohledy, zatímco má vlastní hra byla vůči němu všech ohledů zcela prostá. Použila jsem všech možností, záludnosti a tvrdostí, které lze předpokládat u zcela nevinné dívky, která se poprvé ocitne v posteli s něčím zcela novým - s nahým mužem.

Nedostal ode mne ani jediný polibek kromě těch, které si sám uloupil. Snad dvacetkrát jsem mu odstrčila ruku ze svých ňader kde se ukájel jejich tuhostí a pružností a odsunula jsem mu ji na neškodné místo. Předstírala jsem přitom, že nejsem na takové doteky vůbec zvyklá. Hořel však netrpělivostí po tom hlavním - vrhl se na mne a nejdříve se mne snažil prozkoumat prsty, kterými chtěl trochu uvolnit cestu. Hořce jsem počala naříkat: že jsem si nemyslela, že se mnou bude tak zle zacházet. . . , že mne zničí. . . , že jsem nevěděla, co dělám. . . , že chci opravdu hned vstát. . . Přitom jsem tiskla k sobě stehna tak, že bylo nad jeho síly mi je rozevřít nebo se mezi ně dostat. Využila jsem této své výhody k tomu, abych plně ovládala své i jeho pohyby. Snadno jsem tak nad ním vyžrála a zajistila si bezpečí. Mezitím se jeho nástroj, který byl tak ubohých rozměrů, že mohl vjet a opět vyjet aniž si toho kdo všimnul, konečně postavil a opřel se o tu část, do které mu má pevně zkřížená stehna znemožňovala přístup. Když nakonec zjistil, že jen útokem svého těla nemůže nic dosáhnout, uchýlil se naléhavým prosbám a argumen-

tům. Odpovídala jsem mu však stydlivě ustrašeným hlasem, že se bojím, že mne to zabije.-.-., probůh, nechci, aby se se mnou tak hrozně zacházelo.-.-., nikdo se mnou nikdy v životě tak nejednal.-.-., že se mu divím, že se sám před sebou nestydí.-.-., já že studem umírám. Používala jsem tak dětských důvodů a způsobů odporu, naříkala jsem tak, jak jsem to považovala za vhodné k vyjádření své nevinnosti a své hrůzy. Potom jsem však předstírala, že ustupuji před jeho naléháním skutky a slovy a trochu jsem stehna povolila - jen natolik, že se mohl koncem svého nástroje právě jen dotknout mého rozeklaného průchodu.

Zatím co se tam lopotil a unavoval pokusy proniknout dále dovnitř, zkroutila jsem se náhle a zaječela, jako kdyby mne probodnul až k srdci. Nejen, že jsem mu tak znemožnila proniknutí, ale shodila jsem ho ze sebe tak prudce, že se ani všemi silami nedokázal udržet v sedle. Byl tím zřejmě rozmrzen, nikoliv však na mne a na parodii, kterou jsem mu sehrála. Naopak, mohla bych přísahat, že jsem mu byla o to milejší, že měl dokonce i potěšení z potíží, které mu překazily jeho okamžitou rozkoš. Byl však nyní vrcholně rozpálen, znovu usedl a prosil mne, abych byla trpělivá, hladil mne a konejšil s velikou něžností a všemi projevy lásky, kterých byl schopen.

Předstírala jsem, že mne tím poněkud obměkčil a zbavil strachu, který jsem předtím pociťovala, když mne tak velice poranil. Strpěla jsem nyní, aby mi roztáhl stehna a uvolnil si cestu k novému pokusu. Dávala jsem však velmi dobrý pozor na jeho pohyby a úsilí dosáhnout cíle. A tak jsem mohla v okamžiku, kdy se ústí opět počalo rozevírat, vykřiknout tak úpěnlivě, jako by nešlo jen o to vyhnout se jeho vstupu, nýbrž jako by mi jeho úsilí působilo nesnesitelnou bolest. A doprovodila jsem tento výjev odpovídajícími posunky, vzdechy a nářkem, že mne poranil.-.-., že mne zabil.-.-., že zemřu. . . a tak dál. Nyní však po opětovných pokusech, ve kterých se mu nepodařilo proniknout ani o palec dále, se jeho vášeň vystupňovala natolik, že se již nedokázal zastavit nebo udržet v zuřivosti, do které jej

uvedlo přibližující se vyvrcholení. Podnikl mohutný výpad, který málem překvapil mou ostražitost a málem mu umožnil proniknout až dovnitř. Ucítla jsem hned na kraji průchodu horký výstřik - a byla jsem tak krutá, že jsem ho nenechala, aby to tam dokončil a znovu jsem jej vyhodila ze sedla. Opět s hlasitým zanaříkáním, jako kdyby ve mně prudká bolest přehlušila všechny obavy, aby nás někdo neuslyšel.

Snadno jsem však poznala, že byl tím více uspokojen a že pociťoval větší rozkoš z domnělého důvodu, který zabránil úplnému dokonání díla, než kdyby byl svého cíle dosáhl. Veškerou tu lživou hru jsem takto použila jen proto, abych mu poskytla tu blaženou rozkoš, kterou by jistě neprožil, kdybych postupovala v souladu s pravdivou skutečností. Když se mu po této první salvě ulevilo a ulehčilo, počal mne konejšit, snažil se rozptýlit mé chmurné myšlenky a dodat mi náladu a trpělivost pro další pokus, který již také počal připravovat a pro který sbíral síly ve všech těch vzrušujících dotecích a pohledech, které si jen dokázal vymyslet. Pečlivě prozkoumal každičkou část mého těla a projevoval své uspokojení nadšenými výkřiky a polibky, kterými mne celou pokryl, (nevynechal přitom jediné místo!), chlípnými pohledy, doteky a laskáním. Jeho mužná síla se však tak brzy obnovila. Více než jednou jsem cítila, jak klepe na dveře, ale byl tak malý a ochablý, že jsem si kladla otázku, zda by měl dost síly vstoupit, i kdybych mu dveře zcela otevřela. Zřejmě si však myslel, že jsem příliš málo seznámena s podstatou věci a že tedy ve mně jeho neschopnost nemůže vyvolat ani soustrast ani opovržení a tak stále unavoval sebe i mne dalšími marnými pokusy, až se konečně dostal do stavu, kdy byl schopen odvážit se útoku s alespoň trochou naděje na úspěch. Ani potom však jsem mu nedopřála ani chvíli k nadechnutí a držela jsem jej v šachu tak, že dříve než dosáhl nějakého citelného pokroku v pronikání do hloubky, ulopotil se a zapotil tak, že zase vypadl. A tak teprve pozdě k ránu se domohl druhého vstupu asi do poloviční cesty, přičemž já jsem křičela a naříkala pro

jeho násilí a nad velikostí toho, čím mně - jak jsem předstírala - hrozil roztrhnout. Unaven nakonec takovýmto atletickým výkonem můj společník ochabl a hledal osvěžení v krátkém odpočinku. Vášnivě mne ještě políbil a doporučil mi, abych si také odpočinula. Za chvíli pak usnul. Jakmile jsem se přesvědčila že spí, velmi opatrně, abych jej nějakým neopatrným pohybem neprobudila, jsem bez velkých potíží a bez námahy použila přípravky paní Coleové k zdokonalení známek mého ztraceného panenství.

V každém čele postele tam, kde do něj byly zasazeny postranice, byla malá zásuvka, tak dovedně zasazená do ozdobného vyřezávání, že ji musel každý přehlédnout i při nejpečlivější prohlídce. Zásuvka se snadno otevírala a zavírala stiskem péra. V každé zásuvce byla malá nádobka s připraveným krevním roztokem, ve kterém byla namočena hubka připravená k použití. Stačilo natáhnout opatrně ruku, vyjmout hubku a pořádně ji stisknout mezi stehny. Hubka ze sebe vydala mnohem více červené tekutiny, než bylo třeba k záchraně dívčí cti. Potom stačilo dát hubku zpět, stisknout péro a každá možnost odhalení - dokonce i v případě podezření - tak byla zcela vyloučena. Vše bylo dílem několika vteřin, přičemž nezáleželo na tom, na které straně kdo leží, protože obě strany postele byly vybaveny stejně. Pravda, kdyby se byl probudil a přistihl mne právě při činu, byla bych se hanbou propadla. Ale při opatrnosti, s jakou jsem postupovala, to byla pravděpodobnost jedna ku tisíci v můj prospěch.

Nyní jsem se klidně a bez obav oddala zaslouženému odpočinku. Usnout jsem však nedokázala. Asi za půl hodiny se můj gentleman opět probudil. Když se ke mně natočil, předstírala jsem hluboký spánek, který však on příliš nerespektoval. Chystal se k novému útoku, počal mne líbat a objímat. Předstírala jsem, že mne právě probudil a začala jsem naříkat nad tím, že mne vytrhl ze spánku, který mi na chvíli dal zapomenout na kruté utrpení, které jsem prožila. Lačný nových požitků a úplného vítěz-

ství nad mojím panenstvím snažil se mne upokojit a přemoci můj odpor a přimět mne k trpělivosti. Nyní jsem byla ochotna vyslechnout jeho prosby, protože jsem si byla jista tím, že krvavé důkazy, které jsem mu připravila, mu dostatečně prokáží sílu jeho vítězného mužství.

Přesto však jsem i nadále považovala za vhodné ještě ho nevpouštět dovnitř. Na jeho naléhání jsem tedy odpovídala pouze vzdechy a naříkáním, že mne tak poranil, že to nemohu ani snést. .-.-. , že mi tam určitě něco poškodil. .-.-. , že byl takový zlý a hrubý! Shrnul příkrývky a v mihotavém světle zkomírající svíčky uviděl bojiště: má stehna, košile, prostěradlo, vše bylo zbroceno tím, co považoval za můj panenský výron, zaviněný tím, jak pronikl do poloviční cesty. Zcela jej to přesvědčilo a byl tím tak nadšen, že nedokázal zatajit svou radost a jásot. Iluze byla dokonalá, žádná jiná myšlenka se mu v hlavě nenarodila, než že je to výsledek jeho úsilí vynaloženého na mé podrobení. Tato myšlenka a tak nezvratný důkaz zdvojnásobily jeho něžnost a touhu po dokonání díla. Vášnivě mě líbal, uklidňoval a prosil za prominutí mého utrpení které mi způsobil. Řekl mi, že to vše je běžná věc a že to nejhorší mám již určitě za sebou. Příště již budu pociťovat jen největší rozkoš.

Postupně jsem se nechala přesvědčit a vzdala jsem se odporu. Poněkud jsem roztráhla stehna a uvolnila mu cestu. Využil toho a pronikl trochu do mne, ale tam jsem jej přijala sevřením, kterým jsem tak dovedně zúžila průchod, že nemohl postupovat snadnou přímou cestou. Vhodným nakrucováním jsem mu stavěla při pronikání do hloubky do cesty umělé překážky, takže jen s velkou námahou a úsilím získával coul za coulem, přičemž jsem opět bolestně naříkala. Až nakonec s vynaložením veškeré své síly si vynutil vstup a obsadil celý dům. Jak se domníval, zasadil tím mému panenství ránu z milosti, což jsem doprovodila zoufalým výkřikem. Triumfoval a podobně jako kohout, který mává křídly nad svou porobenou družkou, i on se staral jen o svou vlastní rozkož. Ta pod dojmem, že

dosáhl úplného vítězství, dosáhla brzy svého vrcholu, který jsem poznala podle chabého výstřiku. Ležela jsem zde nyní jako hluboce raněná, po dechu lapající, vyděšená, zničená dívka zbavená panenství. Můžete se ptát, zda jsem za celou tu dobu měla nějaký pocit rozkoše. Ujišťuji Vás že téměř vůbec žádný. Až teprve nakonec jsem měla slabý, nezřetelný pocit, vyvolaný dlouhým bojem a stálým drážděním v těch mých tak citlivých místech. Ale především jsem necítila žádné sympatie k obě, jejíž objetí jsem musela vytrpět jen z pouhé řemeslné povinnosti. A potom, neměla jsem žádné potěšení ze lživé úlohy, kterou jsem byla nucena sehrát, i když mou omluvou mohlo být, že mi ji sám vnutil. Právě tato necitlivost mi však umožnila, abych ovládla své smysly a své pohyby natolik, že jsem po celou dobu scény dokázala bez jediného zakolísání udržet svého partnera v klamu. Nakonec jsem se dala něžným konejšením, polibky a objetími přece jen trochu uklidnit. Zahrnula jsem jej výčitkami, že mě zničil. Mé chování bylo tak věrohodné, že měl pocit plného zadostiučinění nad tím, co dokázal. Z některých mých poznámek můžete vytušit, že by bylo pro něj vhodnější, kdyby šetřil své síly. Když po chvíli znovu počal útočit - ostatně velmi chabě - rezolutně jsem se postavila na odpor jeho dalším snahám pod záminkou, která lichotila jeho mužství: že mne tak hrozně poranil a způsobil takovou bolest, že nejsem schopna další obětí. Laskavě mi tedy dovolil odklad. Až do jitra, které již bylo nedaleko, jsem byla ušetřena jeho dalších dotěrností. Ráno pak zavolal paní C -.- ovou a nadšenými slovy jí radostně oznámil, že se naprosto bezpečně přesvědčil o mé počestnosti, které této noci zasadil smrtelnou ránu. Dodal, že dostatečným důkazem toho jsou krvavé stopy na prostěradle. Můžete si představit, jak se tak zkušená a obratná žena jako paní Coleová bavila tou komedií a jak mu dále nahrávala smíšenými výrazy hanby, hněvu, soustrastí nad mým utrpením i radosti z toho, že to máme konečně již všichni za sebou. To poslední, myslím, bylo jediné, co myslela vážně. Do

své vlastní ložnice mne pro tuto první noc uložila proto, abychom měly volnost pro své intriky. Odůvodnila to mým panenským strachem a mou hrůzou již jen z pouhého pomyslení na to, že bych měla jít do bytu gentlemana a být s ním sama v posteli. Nyní, kdy byl tento důvod překonán, předstírala, že se mne snaží přesvědčit, abych k němu šla, kdykoliv si to on bude přát. Že však se mám i nadále snažit zachovat dojem, že u ní pracuji, abych neztratila vyhlídky na získání dobrého manžela. Současně také uchráním jeho dům před skandálem. Vše to znělo tak pravděpodobně, tak ohleduplně vůči panu Norbertovi, že nikdy nepřišel na to, že si paní Coleová nepřeje, aby její dům navštěvoval proto, že by časem mohl přijít na určité nesrovnalosti s tím, jak mu svůj dům původně představila. Tento plán mimo to výtečně vyhovoval také proto, že mu to skýtalo větší pohodlí a vyhovovalo to jeho pojetí svobody.

Ponechal mne tedy mému tolik vytouženému odpočinku a odešel. Paní Coleová s ním ještě projednala všechny podrobnosti týkající se mne a vyprovodila jej nenápadně z domu. Když jsem se pak probudila, přišla ke mně a gratulovala mi k mému úspěchu. A v souladu s její obvyklou skromností a nenáročností odmítla přijmout cokoliv z částky, kterou jsem takto vytěžila. Podala mi tak jasné a přehledné vyúčtování o částce, kterou jsem u ní nyní měla k dispozici a která dostoupila již výše slušného jmění, že i desetileté dítě by pochopilo, že tyto peníze jsou v jejích rukou nejbezpečnější.

Znovu jsem se tedy vrátila do svého dřívějšího postavení vydržované ženy a pravidelně jsem vždy očekávala pana Norberta v jeho pokoji kdykoliv pro mne poslal. Jednala jsem tak opatrně, že nikdy neprohlédl skutečnou podstatu mých vztahů k paní Coleové. Byl tak zaneprázdněn městským shonem, že neměl čas zabývat se ani vlastními záležitostmi, natož pak mími.

Z vlastní zkušenosti vím, že nikdo není lépe placen a s nikým se lépe nezachází než s metresami, které vládnou nad těmi, kdož jsou vyčerpaní hýřením, věkem

a kdož naposled zaplanou pro ženské pohlaví. Jsou si vědomi toho, že žena musí být nějak uspokojena a zahrnují ji tedy tisíci malými něžnými pozornostmi, dary, lichotkami, důvěrnostmi a vyčerpávají svou vynalézavost na prostředcích a nástrojích, které by jí nahradily ten hlavní nedostatek. A které by převážily váhu toho, jaká umění, jaké způsoby a jaké rafinované formy rozkoše musejí vyhledávat, aby vzpružili své ochablé síly a donutili přírodu, aby sloužila jejich smyslnosti. V tom je však jejich neštěstí, že zatímco škádlením, úporným snažením, doteky, chlípnými postoji, bujnými pohyby nakonec dosáhnou vlastního povrchního, vynervovaného ukojení, současně zapálí v předmětu své vášně plamen, pro jehož uhašení sami nemají prostředky. A tak se přemovrhají do náruče druhého, který musí jejich rozpracované dílo dokončit. Stávají se tak vlastně kuplíři někoho vhodnějšího, kdo je schopen mocnějšího výkonu, zaručujícího plné uspokojení. Proto mají ženy -.- a zejména ženy našeho druhu -.- ve svém srdci, ať už je naplněno jakýmkoli pocitem, jakési kontrolní ústrojí, které řídí jejich činy.

Pan Norbert, který oním nemilým stavem výrazně trpěl, prohlašoval sice, že se mu velice líbím, ale byl jen velmi zřídka schopen se se mnou plně ukojit bez předlouhých přípravných akcí, které byly únavné a které mne přitom vzrušovaly.

Někdy si přál, abych si zcela nahá lehla na koberec před planoucí krb a tam mne po celou hodinu pozoroval, jak podle jeho pokynů zaujímám všechny možné postoje, které si jen byl schopen vymyslet. Líbal mne všude, na nejtajnější a nejcitlivější místa, která na takovou počtu nejsou zvyklá. Jeho doteky byly tak chlípné, tak rozkošně po mně bloudily a pronikaly do mého nitra že mne to zcela rozpálilo horce pulsujícím žárem. Po mnoha a mnoha takových přípravách dosáhl krátké erekce, která mu obvykle dopomohla k chabému, krátkému spojení nebo skončila v předčasném výstřiku, což vše bylo jen jako výsměch mé horoucí touze. A podařilo-li se mu vjet do domu, jaký to ochablý, nervózní výkon!

Sprška několika horkých kapek zdaleka nemohla uhasit všechny plameny, které zažehl.

Jednou večer -.- stále mám ve vzpomínkách ten návrat od něj -.- jsem se vzrušenými smysly zahýbala kolem rohu jedné ulice, když jsem se srazila s mladým námořníkem. Měla jsem na sobě vkusné a elegantní šaty, ve kterých jsem vždy vypadala dobře, a snad jsem měla také ve svém vzhledu jakýsi neklid, neznámý u klidných, chladnějších povah. V každém případě mne však považoval za vhodnou kořist a bez dalších okolků mi položil ruku kolem krku a vtiskl mi vášnivý polibek. Pohlédla jsem na něj s pocitem hněvu a odsouzení za jeho neomalenost a hrubost, ale když jsem si jej lépe prohlédla, roztála jsem. Byl totiž vysoký, mužného vzhledu, statného těla a pěkné tváře, takže jsem se jej nakonec zcela mile zeptala, co to mělo znamenat. S toutéž otevřeností a živostí, jako mne na začátku políbil, my nyní nabídl, že mne pohostí lahví vína.

Kdybych měla chladnější krev a kdybych nebyla pod dojmem neukojených vzruchů a tužeb, měla jsem jej nyní nesporně bez váhání odmítnout. Nevím proč, ale má naléhavá touha, jeho vzhled, vhodná příležitost a chcete-li velmi působivá kombinace toho všeho, násobená ještě zvědavostí, jak může takové dobrodružství dopadnout a zcela novým pocitem, že se mnou zachází jako s obyčejnou pouliční děvkou, vše to dohromady mne přimělo k mlčenlivému souhlasu. Zkrátka nebyla to nyní má hlava, kterou jsem poslouchala. Nechala jsem se vléci tím válečníkem, který se do mne zavěsil tak familierně jako by mne znal celý život. Zavedl mne do nejbližšího výčepu, kde nás uvedli do malé místnosti vedle průchodu. Sotva vyčkal než číšník donesl objednané víno a hned zahájil palubní přepad. Rozvázel mi šátek, dal mi mlaskavou pusou a jedním rázem odhalil celá má ňadra. Hrál si s nimi s takovou lačností a chtivostí, jaká je s to zkrátit i nudnější ceremoniál než je rozkoš z takovýchto vzrušujících okamžiků. Chtěli jsme rychle zakotvit v hlavní rejdě, ale nenalezli jsme nic, co by nám to usnad-

nilo. Celé zařízení pokoje se skládalo jen ze dvou tří nepohodlných a pro náš účel nevhodných židlí a vratkého stolku. Bez dalšího otálení mne tedy opřel zády o stěnu a vyhrnul mi sukni. Vytáhl bez okolků svůj statný stěžeň, který se zaleskl jak jím mával před očima. A ihned se pustil do díla s netrpělivostí a horlivostí, vybičovanou pravděpodobně dlouhým pobytem na moři. Dal mi tak pocítit jak jeho ráhno chutná. Rozkročila jsem se, přizpůsobila svůj postoj a dělala jsem vše, co bylo možné, abych mu to usnadnila. Pohltila jsem sice část, ale pořád to nešlo tak, jak si to přál. Bleskově tudíž změnil znovu systém palby, zavedl mne ke stolu, svou námořnickou tlapou mi přitlačil hlavu čelem na hranu stolu, druhou mi vzadu vyhrnul sukni i spodničku a obnažil mou záď pro slepě zuřivé útoky svého děla. To si razilo bezohledně cestu mezi oběma půlkami a já jsem zřetelně cítila, že nevstupuje do správných dveří a zoufale tluče na nesprávná vrata. Řekla jsem mu to, ale dostala jsem odpověď.: "No a? Má drahá, v bouři je každý přístav dobrý. Přece však jenom změnil kurs, snížil náměr a zasadil stěžeň do správného otvoru. Vzprímený skvělou tuhostí a se zpěněnou přídí zajel do mne celý s takovým ohněm a takovou vervou, že v tom vydrážděném stavu, v jakém jsem se nacházela, jsem dospěla k cíli před ním a celá jsem sladce zemdlela. Stiskla jsem vetřelce tak, že jsem z něj v křečovitém sevření vymáčkla tak překypující výstřík, že spolu s mým bohatým výronem zmácel k sobě přilínající části našich těl. Tato potopa zcela pohltila a uhasila zuřivý požár mé touhy.

Když to přešlo, starala jsem se především o to, jak zmizet. Ačkoliv mi způsobil velké potěšení rozdíl mezi touto žhavou kanonádou, kterou do mne vychrlil, a tím nudným ohmatáváním a mdlým nimráním, kterému jsem vděčila za své neuhašené plameny, jež mne donutily k tomuto neuváženému kroku, nyní již jsem vychladla a začala jsem si uvědomovat nebezpečí z toho, že jsem navázala známost s naprosto cizím chlapíkem ikdyž mi byl příjemný. On však začal mluvit o tom, že se mnou stráví celý

večer, že budeme pokračovat v započaté plavbě až do rána. A prohlašoval to tak rezolutně a nesmlouvavě, že jsem se začala obávat, že nebude snadné se ho zbavit. Zatajila jsem však své znepokojení a předstírala jsem mu, že se musím pouze zastavit ve svém bytě s naléhavým vzkazem a že se hned vrátím. Bez váhání tuto návnadu spolkl. Myslel si zřejmě, že jsem jednou z těch nešťastných pouličních bludiček, které se oddávají rozkošem s prvním darebákem, který je zastaví. Myslel si také, že se asi nebudu chtít připravit o zaslouženou odměnu tím, že bych se nevrátila a práci nedokončila. A pak mne klidně nechal odejít, napřed však objednal večeři a já jsem byla tak bezohledná, že jsem ho nechala přítom, že se do večeře vrátím.

Když jsem o mém dobrodružství po návratu vyprávěla paní Coleové, vylíčila mi velmi názorně, jaké nebezpečné následky může mít takové bláznovství pro mé zdraví, budu-li ještě někdy tak svévolná a lehkomyslná. Rozhodla jsem se, že se již nikdy do tak ukvapeného dobrodružství nepustím. I tak jsem prožila několik dnů neustálých obav z toho, že mi toto setkání přinese kromě rozkoše i další následky, na které bych pak nikdy nezapomněla. Svému hezkému námořníkovi jsem však křivdila, jak jsem si později s radostí přiznala.

Žila jsem s panem Norbertem asi čtvrt roku, Svůj čas jsem rozdělovala velmi příjemně mezi zábavy u paní Coleové a návštěvy u tohoto gentlemana, který mi štědře platil za nekonečnou trpělivost, se kterou jsem pasívně snášela všechny jeho kaprice. Ovládala jsem jej natolik že prohlašoval, že jedinečně ve mně našel všechnu tu různorodost a ty proměny, které dříve hledal v mnoha ženách. Ztratil svůj sklon k nestálosti a touhu po nových tvářích. Postupně a s využitím patetických výstupů jsem jej přivedla k tomu, že se svým zdravím začal lépe hospodařit. Zajistila jsem mu prodloužení rozkoše tím, že jsem jej přiměla ke střídmosti v jejím užívání a že jsem jej odnaučila těm výstřelkům, kterým se dříve oddával a které jej oslabovaly a ničily jeho životní síly právě v tom, po čem nejvíce toužil. Stal

se delikátnější a zdrženlivější a tím nako-
nec i zdravější. Byl mi za to vděčný a jeho
vděčnost se velmi příznivě odrážela v růstu
mého jmění.

Avšak opět jednou náhoda odtrhla pohár
od mých rtů. Sestra pana Norberta lady
.L . . ., kterou velmi ctil, si přála, aby ji do-
provedil do Bath, kam se jela léčit. Nedoká-
zal jí to odmítnout. Protože nepočítal s tím,
že by jeho nepřítomnost trvala déle než tý-
den, celkem snadno se ode mne odloučil.
Zanechal mi částku nepřiměřeně velkou ve
srovnání s jeho jměním a krátkostí jeho
předpokládané cesty. Bohužel se z toho
však stala cesta na věčnost. Když totiž přije-
li do Bath, pustil se již druhý den do prosto-
pášné pitky s jakýmsi gentlemanem. Došlo
to tak daleko, že upadl do těžkých horeček,
kterým během pouhých čtyř dnů podlehl.
Kdyby býval při smyslech a mohl sepsat
poslední vůli, snad by se v ní o mně zmí-
nil.

Takto jsem jej ztratila. A protože snad
v žádných podmínkách nedochází k tolika
zvrátům, jako v životě kněžky lásky, ne-
ztratila jsem svou veselost na dlouho. Opět
jednou jsem byla vyškrtnuta z listiny vydr-
žovaných milenek a vrátila jsem se do lůna
společnosti, ze které mne pan Norbert
svým způsobem vytrhl.

Paní Coleová mi i nadále zůstala věrnou
přítečkyní a nabídla mi radu a pomoc při
dalším výběru. Byla jsem nyní tak zajištěna
a v takové finanční situaci, že jsem si mohla
dovolit rozhlížet se dosyta. A pokud jde
o přirozenou touhu po rozkoši, která na
mne brzy začala doléhat, ulehčilo mi situaci
značně vědomí, že v domě paní Coleové
mohu snadno získat ukojení. Louisa a Emil-
ly stále žily stejným způsobem. I má velká
oblíbenkyně Harriet ke mně často přichá-
zela na návštěvu a bavila mne vyprávěním
o štěstí, které prožívala se svým drahým ba-
ronetem. Měla ho plnou hlavu i srdce, milo-
vala jej něžnou, věrnou láskou, přestože
měla postavení vydržované ženy. A její lás-
ka ještě vzrostla, když jí věnoval menší jmě-
ní, takže se stala nezávislou.

Prožívala jsem tedy jakési prázdniny
uvolnivše se ze svých obchodů a z obvyklé-

ho používání svého těla. Jednoho dne mi paní Coleová, se kterou jsem stále udržovala důvěrné přátelství, vyprávěla, že jakýsi pan Barville, který občas navštěvoval její dům, přijel právě do města a že má starosti s tím, jak mu opatřit vhodnou společnici. Ty potíže vyplývaly z toho, že pan Barville byl otrokem krutých choutek: trpěl nepřekonatelnou touhou po tom, aby byl nemilosrdně bičován a nadto aby sám stejně bičoval i druhé. Že je ochoten zaplatit výjimečné částky té ženě, která si dodá odvahu a podrobí se jeho choutkám. Avšak jen málo je takových, které by svým vzhledem odpovídaly jeho náročnosti a přitom byly ochotny prokázat mu na úkor své pokožky tak hroznou službu. Podivnost tohoto neobvyklého vrtochu ještě zvyšovala skutečnost, že se jednalo o mladého gentlemana. Taková vášeň obvykle přepadá ty, kdo jsou svým věkem nuceni utíkat se k mimořádným experimentům aby urychlili oběh svých líných šřáv a vynutili si příliv života do oněch ochablých a vyschlých orgánů, které mohou pozvednout k životu pouze působením vrcholného vydráždění, vyvolaného podrobením si protivníka, se kterým pak mohou dosáhnout překvapivého souladu.

Když mi paní Coleová o tomto přieno 90 desátá skupina strany 90 až 99

vyprávěla, nečinila tak v naději, že budu já ochotna nabídnout své služby k takové kruté zkoušce. Avšak vzhledem k tomu, jaké volnosti jsem se v té době těšila, muselo to ve mně vyvolat mocný zájem a touhu, abych se i já odvážila takového pokusu. Nikdy předtím jsem nepocítila ani sebemenší impuls a neprojevila jsem zvědavost poznat něco takového, co slibuje mnohem více utrpení než rozkoše, každému, kdo nemá zapotřebí tak mocné povzbuzení. Co mne tedy mohlo pohnout abych se dobrovolně nabídla k účasti na utrpení, jež mi z toho kynulo? Mám-li říci plnou pravdu, byl to náhlý vrtoch, bláznivý rozmar a choutka zkusit něco takového, něco nového a současně i snaha pochlubit se paní Coleové svou odvahou. To byly důvody, proč jsem se při veškerém riziku rozhodla nabídnout se sa-

ma a zbavit ji tak nepříjemné nutnosti dalšího hledání vhodné partnerky. A tak jsem ji současně překvapila i potěšila tím, že jsem otevřeně a bez jakýchkoliv výhrad nabídla sama sebe k plné dispozici jí i jejímu podřízenému příteli.

Má dobrá dočasná matka byla však ke mně tak upřímná a laskavá, že se mne s použitím všech možných argumentů snažila od toho odradit. Poněvadž jsem však cítila, že vše to vyplývalo pouze z něžné náklonnosti, kterou ke mně chovala, trvala jsem na svém rozhodnutí a snažila jsem se aby pochopila, že jsem svou nabídku myslela zcela vážně a že to nebyla pouhá zdvořilost. Nakonec se mi to podařilo. Paní Coleová mne pak ujistila že přes utrpení, kterému jsem se měla vystavit, nemá námitky proti tomu, abych vstoupila do této hry, za kterou dostanu určitě bohatě zapláceno.

Tajnost celé té transakce že mi pak poskytne záruku proti výsměchu, který obvykle příznivce takového sportu stíhá. Řekla mi také, že ona sama považuje jakoukoliv rozkoš, ať toho či onoho druhu, za přirozený cílový přístav a každý vítr vanoucí tím směrem že je dobrý vítr, který nikomu nemusí způsobit škodu. Že ona sama cítí spíš sympatie než opovržení vůči lidem, kteří jsou pod vlivem nějaké vášně a nemohou jí odolat a že naopak nemá ráda ty nešťastníky, kteří ovládají své choutky a drží je neustále pod neodůvodnitelnou kontrolou.

Já jsem však skutečně nepotřebovala aby mi dodávala odvalu, aby se ospravedlňovala. Svě slovo jsem dala a nyní jsem byla odhodlána svůj závazek splnit. Byla tedy stanovena noc a mně se dostalo všech potřebných ponaučení a pokynů jak se mám chovat a co mám dělat. Jídlna byla vyzdobena a slavnostně osvětlena a onen mladý gentleman tam čekal až budu k němu uvedena:

Paní Coleová mne uvedla dovnitř a představila mne ve volných nedbalkách, které byly podle pokynů přizpůsobeny očekávané zkoušce. Vše, co jsem měla na sobě, bylo z jemného plátna, župan, spodnička, punčochy, domácí stěvíce. Vyhlížela jsem jako oběť vedená k obětnímu oltáři. Mé tmavé

kaštanové vlasy spadající na mou šíji vytvářely příjemný barevný kontrast s mým oděvem.

Jakmile mne pan Braville uviděl, povstal se zřejmým uspokojením a překvapením a pozdravil mne. Otázal se pak paní Coleové zda je možné, že by se takové jemné, delikátní stvoření dobrovolně podrobilo krutému utrpení, jaké pro ně připravuje. Odpověděla mu prostě a protože v jeho očích spatřila výzvu, aby nás co nejdříve zanechala o samotě, doporučila mu, aby se s takovou něžnou novickou mírnil -.-.- a odešla. Zatímco s ním mluvila, věnovala jsem svou pozornost zkoumání tváře a postavy tohoto nešťastného mladíka, který byl odsouzen k tomu, aby si rozkoš nechal do těla vbičovat, tak jako chlapci získávají výpraskem moudrost.

Byl velmi vzhledný, hladké jemné pleti a zdálo se mi, že mu nemůže být ani dvacet let, ačkoliv jak jsem se pak dověděla, bylo mu již třiaadvacet. Za ten mladistvý vzhled vděčil jistě otylosti. Byl malý, silné postavy a jeho buclaté ruměnné tváře mu dodávaly vzhled Baccha. V jeho tváři se nikterak nezračila přísnost a tím méně krutost, které by se ostatně k jeho celému zjevu ani nehodily. Vyzařovala z něj jakási radost, což dobře doplňovalo jeho vzhled. Měl na sobě velmi pěkný i když jednoduchý oblek, který zdaleka neodpovídal jeho obrovskému jmění. Byla to však známka dobrého vkusu, nikoliv lakomství.

Jakmile paní Coleová odešla, usadil mne u sebe a díval se na mne s výrazem nejvyšší radosti a spokojenosti, který se ostře lišil od toho, co jsem poznala později, když jsem se blíže seznámila s jeho povahou. Dovedl pak nasadit velmi nespokojený výraz, když se dostal do nějakého konfliktu. Za své nízké sklony vděčil své osudové tělesné kondici, která způsobovala, že nebyl schopen rozkoše, dokud se nepodrobil oněm mimořádným prostředkům, které mu ji zprostředkovaly cestou utrpení. Vědomí toho mu valo do tváře trpkost a přísnost, která však byla velmi cizí přirozené jemnosti jeho povahy.

Po důkladné přípravě, kdy mi domluvy a přísliby dodával odvahu, abych svou

úlohu sehrála odhodlaně a klidně, postavil se ke krbu, zatímco já jsem odešla do vedlejší komůrky pro nástroje. Bylo to několik metel, každá z nich z několika březových větví svázaných dohromady. Vzal je ode mne se zřejmým potěšením do ruky a pohrával si s nimi, což ve mně vzbuzovalo hrůznou předtuchu.

Vzali jsme potom od stěny dlouhou širokou lavici. Dalo se na ní na měkkém polštáři v kartounovém povlaku pohodlně ležet. Vše bylo nyní připraveno. Svlékl kabát i vestu. Na jeho přání jsem mu rozepnula kalhoty, vyhrnula košili nad pas a tam ji bezpečně připevnila. Když jsem své oči -.- zcela přirozeně -.- sklopila na jeho náladovou panovačnou část těla, v jejíž prospěch se to vše dělo, zdálo se, že je do sebe zcela scvrklá. Její konec sotva vyčníval z kudrnatého houští, pokrývajícího tato místa, asi tak jako když střízlíček vystrkuje hlavičku z trávy.

Potom si rozepnul podvazky a dal mi je abych ho jimi připoutala k nohám lavice. Bylo to myslím zbytečné opatření, tvořilo však asi nezbytnou součást příprav k vytvoření žádoucí atmosféry -.- vždyť si to předepisoval sám, stejně jako ostatní ceremoniál. Dovedla jsem ho potom k lavici a podle pokynů jsem předstírala, že jej nutím, aby si na ni lehl. Po malém formálním zdráhání se podrobil. Byl natažen na břichu, pod tvář měl polštář. Když již klidně ležel, přivázala jsem mu lehce ruce i nohy k nohám lavice. Košili měl vyhrnutou a podvázanou nad pasem, kalhoty jsem mu nyní shrnula až po kolena. Ležel zde nyní v celé té kypré slávě své zadní siluety. Z obtloustlých masitých stehen mu vyrůstaly dvě podsadité, pořádně vyklenuté půlky s hladkými tvářemi. Tam, kde končila rozdělující je úžlabina a kde pak zadek přechází v záda, tam byl nestoudný terč, který jako by se vydouval vstříc očekávané metle.

Vzala jsem jeden z připravených mučících nástrojů, postavila se nad něj a jedním dechem jsem mu podle jeho pokynů zasadila veškerou silou deset pořádných šlehů. Masité polokoule se pod údery metly jen prohýbaly. Zdálo se však, že to na něj nijak

nepůsobí a že mu to nevádí o nic víc než rakovi kousnutí blechy. Mezitím jsem dychtivě pozorovala výsledky svého úsilí, které se mi zdály až překvapivě kruté: každé šlehnutí zanechalo na povrchu těchto bílých útěsů stopy, které rychle zrudly. Jemné proutky na konci metly se při tom obtočily kolem protilehlé strany a přilehly tam tak prudce, že po sobě nechávaly hluboké sinavé rýhy, jako kdyby se z nich řinula krev nebo v nich stála v kapkách. A po několika šlehách jsem dokonce uviděla, že se třísky roztrepených prutů zabodly do pokožky. Pruty byly čerstvé, pružné a proto není divu, že zanechávaly tak zřetelné stopy. Jeho jemná pokožka byla napjata na sevřeném svalstvu, které ji naplňovalo k prasknutí a nepřipouštělo, aby kolem ran vznikl nějaký zřetelný otok.

Tímto politováníhodným pohledem jsem byla tak rozčilená, že jsem ze srdce litovala, že jsem se do toho vůbec pustila a ráda bych toho byla nechala -.-.- myslela jsem si, že už má dost. On však na mne naléhal a dodával mi odvalu abych pokračovala. Zasadila jsem mu tedy ještě mnoho dalších ran než mne nechal trochu odpočinout. Viděla jsem jak se mu krvavé podlitiny rozrůstají. Potom mi dodal odvalu pohled na jeho trpící tloušťku a s malými přestávkami jsem pokračovala, až jsem zpozorovala, jak se počíná zuřivě kroutit a svíjet takovým způsobem, že jsem mohla poznat, i když ne příliš snadno, že to není již utrpení, ale nějaké nové mocné vzrušení. Chtěla jsem zjistit co je toho příčinou a v jedné přestávce jsem se k němu přiblížila. On se přitom stále zmítal jako v křečích a třel se břichem o polštář pod sebou. Pohládila jsem jej nejdříve po nezraněné části jeho zadku a pak jsem opatrně vsunula ruku pod jeho stehno a zjistila jsem, že došlo k překvapující změně: ten jeho nástroj, který jsem podle původního vzhledu považovala za téměř nehmataelný nebo aspoň za velmi malý, vrostl nyní v důsledku bolesti a zrušení zadní pokožky ve ztopořený, tuhý, obrovský stroj, jehož rozměry mne přímo vyděsily. Byl neobvykle tlustý, jen jeho hlava mi zaplňovala celou dlaň. A když jsem jej při-

tom zmítání sem a tam, ve kterém hledal ukojení své touhy, na okamžik zahlédla, vyhlížel trochu jako roláda z nejbělejšího telecího masa. Podobal se svému vlastníkovi - byl stejně tlustý a krátký. Jakmile tam ucítil mou ruku, prosil mne, abych rychle pokračovala v bičování, protože jinak nedospěje ke konečnému vyvrcholení.

Znovu jsem tedy uchopila metly a jala se jej šlehat. Zcela jsem tak zničila tři metly, když konečně po vystupňovaných křečovitých pohybech a po dvou třech hlubokých vzdeších zůstal ležet klidně a nehybně. Nyní si přál, abych ho odvázala, což jsem bez prodlení udělala. Užasla jsem přitom nad jeho pasivitou, nad tím, jak byla zřízena pokožka jeho zadních tváří. Na počátku byla bílá, hladká a lesklá, nyní však to byla jediná změř ran, podlitin, modřin a krvavých šrámů takže když povstal, byl sotva schoopen chůze.

Na polštáři jsem pak jasně viděla známky mohutného výlevu. Jeho líný úd se již opět smrští do svého hnízda, jako kdyby se styděl za to, že ukázal svou hladkou hlavu. Zdálo se, že nic jej nemůže pozvednout než šlehy udělené jeho protilehlým sousedům, kteří tak byli nuceni trpět pro jeho svéhlavost.

Gentleman se nyní opět oblékl a dal se do pořádku. Políbil mne a posadil mě něžně, sám si sedl vedle mně -.- sedal si velmi opatrně, pouze najednu půlku. Druhá byla příliš bolavá než aby jí mohl svěřit třeba i jen část váhy svého těla. Děkoval mi za mimořádnou rozkoš, kterou jsem mu poskytla. Snad viděl v mé tváři známky znepokojení a strachu z toho, že by mohl žádat odvetu za utrpení, kterého se mu dostalo. Prohlásil proto, že je ochoten zcela mne propustit ze závazku, kterým se snad cítím vůči němu být povinována a že nikterak netrvá na tom, abych se mu poddala tak, jako on před chvílí mně. Jestliže se však k tomu odhm bude brát v úvahu rozdílnost mého pohlaví, jeho větší choulostivost a neschopnost snášet utrpení. To mi dodalo odvahu, ostatně nebyla bych se vyhnula zkoušce již jen proto, abych nezadala své cti a zejména pak proto, že jsem dobře vě-

děla, že je paní Coleová ve své tajné pozorovatelně očitým svědkem celého našeho obchodu. Více než o svou pokožku jsem se nyní obávala toho, že mi neposkytne příležitost, abych prokázala své odhodlání. Podle toho zněla také má odpověď i když má odvaha stále spíše sídlila v mé hlavě než v mém srdci. A tak stejně jako zbabělci, kteří se často ženou do nebezpečí, jehož se obávají, jenom proto, aby se co nejdříve zbavili nesnesitelného strachu, i já jsem se nyní docela zaradovala z toho, jak spěšně začal připravovat exekuci.

Nebyla to těžká práce -.- pouze rozvázal tkanice mé spodničky, vyhrnul mi ji společně s košilí až k pupku a tam ji volně zastrčil za pás tak, že ji kdykoliv mohl vyhrnout ještě výše. Potom si mne se zřejmou velkou rozkoší důkladně prohlédl a položil mne tváří dolů na lavici. Čekala jsem, že mne tam uváže jako já jsem uvázala jeho a natáhla jsem ruce ne bez strachu, který mnou až trochu otřásl. Řekl mi však, že mne na žádný pád nechce takovým omezením zstrašit. Přestože chce mou vytrvalost vystavit zkoušce, má účast na ní má být zcela dobrovolná, a proto mám mít plnou svobodu a možnost povstat, kdykoliv se mi utrpení bude zdát přílišným. Nedovedete si ani představit, jak jsem se cítila spoutána právě tím, že mi bylo dovoleno abych zůstala bez pout a kolik odvahy mi dodala tato důvěra ve mne vkládaná. Mému srdci bylo nyní zcela jedno jak mnoho bude mé maso na jeho počest trpět.

Celá má do poloviny obnažená zadní strana byla mu nyní vydána napospas. Postavil se nejdříve do vhodné vzdálenosti a těšil se dráždivým pohledem na mou polohu i na všechna má tajemství, která mu takto byla vydána zcela všanc. Potom ke mně náhle přiskočil a pokryl celou moji nahotu záplavou vášnivých polibků. Pak se uchopil metly, jakoby si pohrával, šlehal lehce něžné chvějící se polokoule mého zadního masa. Spíše je při tom hladil než bičoval. Postupně však začal s ostřejšími šlehy až mi pokožka začala rudnout. Cítila jsem, jak mi zadní líce počínají žhnout - řekl mi, že jejich ruměncem již překonává

přirozenou růžovou barvu mých horních tváří. Když se tak dost pobavil a dosyta si pohrál, začal mne bičovat silněji a silněji, takže bylo zapotřebí veškeré mé trpělivosti, abych nezačala křičet nebo alespoň úpět. Nakonec mne bil tak ostře, že mi zanechával na mučených místech krvavé stopy. Když spatřil, co natropil, zahodil metlu, poklekl ke mně a svými rty slíbal vyražející kapky krve, vysál rány - a tak značně zmírnil mé utrpení. Přinutil mne nyní, abych si na lavici poklekla s široce roztaženými stehny. Mé nejněžnější zákoutí, od přírody to sídlo rozkoše a nikoliv utrpení, přišlo nyní na řadu, aby sklidilo svůj podíl muk. Žádostivě mi tam nahlížel a zaměřil metlu tak, že jsem se neudržela a počala se svíjet a kroutit palčivou bolestí. Mé svíjející se tělo zaujímalo nekonečně různorodé polohy a postoje, což bylo pastvou pro jeho oči. Vše to jsem snášela bez jediného výkřiku.

Nakonec mi poskytl znovu chvilku odpočinku. Přiklonil se k té části, jejíž pysky a jejich jemné okolí byly vydány v oběť jeho ukrutnosti a aby to napravil přitiskl k nim své vlastní rty. Jemně mi je rozevřel a opět tiskl k sobě, hnětl, jemně tahal za okolní kučeravý porost a to vše dělal s takovou vášní a s takovým nadšením, že to svědčilo o neobvyklé rozkoši, kterou prožíval. Pak se znovu chopil metly. Moje pasivita, která mu dodávala odvahu a neobvyklá příchut' tohoto požitku jej rozvášnila tak, že se neovládal a má zadní tvář musela snést nový příval jeho zuřivosti. Nyní již ke mně ten zrádce nechoval žádné ohledy a bil mne tak, že jsem si nepřála nic jiného než abych až do konce zkoušky neomdlela. Ani nyní jsem však ani jedinkrát nevzlykla a nezapěla, ani jsem nedala najevo rozhořčení nebo hněv. V hloubi srdce jsem se však skálopevně rozhodla, že se již nikdy nevystavím takovým ukrutnostem.

Můžete si představit, jak asi tím vším byly zřízeny mé zadní kypré podušky - byly jediná krvavá rána, hrozivě rozdrásány. Během mučení, kterému byly vystaveny, jsem nepocítovala ani stopy rozkoše. I nyní, kdy mne původce mého utrpení zahrnul kompli-

menty a laskáním, jsem byla daleka jakéhokoliv pocitu uspokojení.

Jakmile byl můj oděv uveden trochu do pořádku donesla nám diskrétní paní Coleová osobně večeři schopnou uspokojit i nejnáročnějšího labužníka a doplněnou výběrem nejlepších vín. Vše to postavila před nás a opět beze slova odešla. Ani jediným slovem nebo úsměvem nás nevyrušila nebo neuvedla do zmatku, vědoma si toho, že onen diskrétní okamžik není ještě zralý k tomu, abychom do společnosti připustili třetího.

Usedla jsem - stále ještě s pocitem příliš malé shovívavosti vůči tomu, koho jsem po všem tom musela považovat za svého řezníka. Více méně jsem byla dotčena jeho spokojeným, blaženým vzhledem, který jsem vůči sobě považovala za urážlivý. Když však tolik žádoucí osvěžení - sklenka vína a několik soust jídla - pozvedlo mou náladu (po celou tu dobu jsme neprošli ani slovo) a když palčivá bolest začala ustupovat, vrátila se mi zase dobrá pohoda. Ta změna mu neušla a pochopitelně jej povzbudila.

Večeře sotva skončila když jsem pocítila, že ve mně došlo k jakési neuvěřitelné změně: naplnily mne rozkošně lenivé pocity, o kterých jsem netušila, že jich jsem schopna. Bolest z bičování se nyní proměnila v takové palčivé horko, v takové horoucí vzrušení, že mne to nutilo k hlubokým vzdechům. Nemohla jsem se udržet a musela jsem třít stehna o sebe, poposedávala jsem a vrtěla se v zuřivém neklidu na své židli. Pronikavé pálení v těch místech, na která dopadla hlavní část nedávné výchovné dávky, vysílalo žhavá, jemně vzrušující poselství do protilehlého akčního střediska. Ta tam tak nesnesitelně lechtala a dráždila, že mne to vybičovalo přímo k šílenství. Nebylo proto divu, že v takovém rozpoložení, podněcována plameny přehlušujícími mou skromností a rezervovaností vysílaly mé oči přetéající vášnivou touhou na mého společníka velmi srozumitelné volání o pomoc. Byl mi každým okamžikem příjemnější, protože jsem ho stále nezbytněji potřebovala k okamžitému ukojení mých potřeb a tu-

žeb.

Pan Bradville, pro kterého vzhledem k jeho zkušenostem nebyla tato situace žádným překvapením, brzy rozeznal do jaké soutěsky jsem se dostala, brzy vycítil mé krajní vzrušení. Odsunul stůl, který nám stál v cestě a zahájil preludium, které se mi zdálo slibovat brzké vysvobození. Nebylo však tak blízké jak jsem doufala. Když jsem jej totiž rozeznala a snažila se vyprovokovat a pozvednout k akci, zůstal jeho apatický nástroj nečinný. Přiznal se upejpavě, že od něj nemohu nic očekávat, když jej jen beru do ruky a tak se snažím povzbudit jeho ochablé lenivé síly a když přitom neobnovím bolest nedávno zasazených, ještě krvavých šrámů. Bez bičování že zůstane ochablý ne větší než je úd malého chlapce. S pocitem, že budu pracovat jak pro jeho užitek, tak také pro svůj, jsem okamžitě souhlasila s jeho přáním. Zkrátili jsme ceremoniál - on opřel hlavu o opěradlo židle a já jsem mu ušetřila důkladný výprask. Pak konečně jsem viděla na předmětu mé touhy první známky života: najednou jako pod kouzelným dotekem se napřímil a vyrostl do skvělých rozměrů a tvarů. Pospíšil si aby mi dal co jsem si zasloužila a svalil mne na lavici. Když jsem však na lavici tvrdě dolehla pod jeho úsilím vymoci si vstup pro obrovskou hlavu svého stroje zabořily mne znovu mé zadní partie tak, že jsem nebyla sto vydržet. Vstala jsem tedy, otočila jsem se k němu zády a ohnula se kupředu, abych mu uvolnila zadní vjezd. Bylo však nemožné aby se na mne v této poloze pevněji přitiskl, protože při zmiravých snahách o proniknutí touto cestou naráželo jeho břicho přímo proti mým pohmožděninám. Co dělat? Oba jsme byli nesnesitelně rozdrážděni, rozběsněni. Vášeň je však vždy vynalézavá chce-li dosáhnout svého cíle. V okamžiku mne vysvlékl do naha, položil velký polštář z pohovky na koberec před krb, opatrně mne na něj převrátil na břicho. Pak mne uchopil kolem pasu a s mou ochotnou pomocí mne vyzvedl a položil si má stehna kolem beder. Spočívala jsem tak na polštáři jen hlavou a podpírala jsem se rukama s vlasy rozhozenými po polštáři. Nadnášel

mne tak, že jsem jej mohla pevně obejmout stehny kolem pasu. Celá má zadní tvář byla vystavena jeho pohledům - včetně krvavého dějiště jeho nedávné kruté hry. Střed mého hlavního cílového terče byl v této poloze odvážně nastaven přímo proti jeho vzpínající se hlavni, která nyní byla vztyčena a připravena poskytnout mi zadostiučnění za utržené urážky. I když to nebyla jistě ta nejpohodlnější poloha, naše vybičovaná představivost nestrpěla další odklad. První zahájil útok on a s velkým úsilím a netrpělivostí vpravil mohutnou žaludovitou hlavu svého nástroje mezi rty mého ústí. Potom v dalším šíleném úsilí, které mu již dopomohlo k prvnímu proniknutí, nacpal brzy dovnitř i zbytek. V neustálých ohnivých strcích a v nekonečné vše překonávající rozkoši se brzy vstřebal a rozplynul jakýkoliv pocit bolesti a nevolnosti jak z pohmožděnin na mém zadku, tak z velmi neobvyklé pozice i z nadměrných rozměrů jeho roubíku.

Má duše, veškeré mé city, pádily do místa střetnutí, kde se soustředily v bodě horce pulsujícím rozkoší. Vysilující dráždění a napětí mne brzy vyneslo k přirozenému vyvrcholení, ke kterému se v mohutné záplavě balzámového výstřiku připojil harmonicky také můj galantní soupeřník. Konečný zlom rozkoše ve mně utlumil a uspokojil všechno to palčivé svědění a lechtání, které mne předtím tak nesnesitelně trápilo a uvádělo v zuřivost. Mým rozbouřeným smyslem se tak konečně dostalo určitého uklidnění.

Z tohoto podivného dobrodružství jsem tedy nakonec vytěžila pro sebe mnohem více, než jsem podle jeho nepřirozené podstaty mohla očekávat. A nadto se mi od mého partnera dostalo nekonečné chvály za vytrvalost a shovívavost, kterou jsem vůči němu projevovala. Dal to najevo darem, který daleko předčil všechna má očekávání. Kromě toho se samozřejmě odměnil i paní Coleové.

Nikdy jsem se však už nedala zlákat k tomu, abych si to s ním zopakovala, abych se znovu vydala kruté zkoušce bičování. Myslím, že to pro něj bylo něco jako dávka špa-

nělských mušek -.-.- snad to bylo bolestivější, ne však tak nebezpečné. Pro něj to asi bylo nezbytné, nikoliv však pro mne. Já jsem spíše měla zapotřebí uzdy než ostruhy.

Paní Coleová si mne pro tento dobrodružný, odvážný čin ještě více zamilovala. pohlížela na mne nyní jako na děvče plně vyhovující jejímu gustu, které se ničeho nebojí a je dost odvážné k tomu, aby se probojovalo všemi nástrahami rozkoše. Pečovala o to, aby se mi dostalo jak zisku, tak i rozkoše. A s ohledem zejména na zisk mi obstarala nového obdivovatele, velmi jednoduše založeného a uvedla jej ke mně.

Byl to vážný, usedlý, rozšafný starší gentleman, jeho zvláštní vášní bylo česat krásné vrkoče vlasů. A protože já jsem v tomto smyslu oplývala pravým bohatstvím, přicházel vždy, když jsem si upravovala toaletu. Rozpustila jsem své vlasy v jejich přirozené kráse a nechala jsem ho, aby si s nimi dělal co chtěl. Hrál si tak hodinu i více, pročesával mi vlasy hřebenem, navíjel si kučery kolem prstů, líbal je a hladil. A tím vše končilo - nevedlo to k žádnému jinému zneužití mé osoby, jako kdyby vůbec neexistovaly znaky odlišující naše pohlaví. Měl kromě toho ještě další zvláštní choutku.: Věnoval mi najednou deset párů nej-
skvělejších rukavic z jemné kozinky a bavil se tím, že mi je navlékal a pak jim ukusoval špičky prstů. Za tyto své chorobné kousky platil starý pán mnohem ochotněji než mnoho jiných za mnohem podstatnější projevy přízně. Trvalo to tak dlouho, dokud jej jednoho dne neschvátil úporný kašel. Ten jej donutil ulehnout a tím mne zbavil tohoto naprosto nevinného a přitom nechutného podivína. Již nikdy jsem pak o něm nic neslyšela.

Myslíte si asi, že takový druh vedlejšího zaměstnání, nebyl nikterak na překážku jiné, příjemnější formě života. Vedla jsem však vpravdě skromný a mírný život. Příčinou toho však nebyla ani tak má ctnost, jako spíše to, že mi již zevšedněla novost rozkoše, že jsem jí byla přesycena. Přispívalo k tomu dále to, že jsem žila v blahobytu a byla jsem proto lhostejná ke každému zá-

vazku, ve kterém nebyl prospěch nerozlučně spjat s rozkoší. Bez netrpělivosti jsem mohla na takové spojení čekat, až mi je čas a štěstí přihrají. Vždyť jsem měla dost, nečekala jsem žádostivě na každé penny, přesytila jsem se všech pamlsků. Nadto jsem se naučila ovládat své okamžité impulsy a našla jsem uspokojení v tom, že jsem se naučila respektovat sama sebe a uchovat si živou a svěží náladu.

Louisa a Emilly se jedné noci vydaly na maškarní bál - Louisa byla převlečena za pastýřku a Emilly za pastýře. Louisa a Emilly nedokázaly být tak rezervované jako já. Stejně však neupadly do lehkovážných nahodilých vztahů a nezhodily se přestože dvě dobrodružství, která prožily, se zdála tomu odporovat. A toto bylo jedno z nich. Viděla jsem je před odchodem v jejich převlečení - nic nemohlo přirozeněji představovat hezkého chlapce než Emilly se svými skvěle vymodelovanými údy a štíhlou postavou. Chvilí se družky držely pohromadě, pak se však Louisa setkala se starým známým a velmi srdečně hodila svou společnici přes palubu a opustila ji v ochraně jejího chlapeckého úboru - což nebyla právě nejspolehlivější záštita - a její opatrnosti, a to bylo ještě horší.

Opuštěná Emilly se chvíli bezmyšlenkovitě toulala sálem a pak - spíše pro přílišné vedro a dusno než pro cokoli jiného - sňala masku a odešla k bufetu. Tam si jí povšimnul gentleman ve slušivém dominu, zastavil ji a dal se s ní do hovoru. Po chvíli, během které Emilly projevila určitě více ochoty a lehkomyšlnosti než důvtipu. Jf domino počalo vášnivě vyznávat lásku. Nenápadně ji zatáhl do odlehlého kouta, donutil ji, aby si vedle něj sedla, tiskl jí ruce, hladil tváře, velebil její jemné vlasy, obdivoval její krásu, vše to s jakousi podivínskou formou dvoření jejíž tajemství ubohá Emilly nevytušila. Poddala se tomuto dobrodružství s otevřeností vlastní její upřímné povaze. A protože nebyla krutá nebo nelidská k těm, co se o ni ucházeli, přistoupila ochotně na tento druh rozhovoru. A ona, zapomněvši na svůj převlek, si neuvědomila, že ji gentleman skutečně považuje za to, čím

se podle masky zdála být, za hezoučkého chlapce. V tom byl právě kámen úrazu. Nemajíc pochopitelně ani tuchy o jeho myšlenkách domnívala se, že všechny ty lichotky jsou určeny jí jako ženě. Tento dvoustranný omyl se u obou tak vystupňoval, že Emily, která v něm viděla pouze váženého gentlemana, jehož úctyhodnost nedokáže zakrýt ani maska, rozpálená vínem jímž ji napájel a mazlením, jehož si vůči ní dovoľoval, se snadno dala přemluvit aby s ním šla do veřejného domu. Zapomněla zcela na výstrahy paní Coleové a ve slepé důvěře se mu zcela podřídila, aby ji zavedl kam chce. On pak, zcela zaslepen svou touhou i její neslýchanou prostotou, kterou jej dokázala uvést v omyl snáze než kdyby využila nejdokonalejšího svůdnického umění, bezpochyby předpokládal, že narazil na nějakého prošťáčka, vhodného pro cíle, které sledoval, nebo na vydržovaného oblíbence, který se mu náhodou dostal do rukou a který dobře ví, o co se jedná a je si jeho záměrů plně vědom. Ať již to bylo jakkoliv, zavedl ji do svého kočáru a odvezl ji do velmi přepychového pokoje s pohodlným lůžkem. "e to byl bordel, to Emily nevěděla, protože s nikým jiným než s ním nemluvila. Když však osaměli a její zamilovaný společník přistoupil k oněm důvěrnostem, které nezbytně musely vést k odhalení jejího pohlaví, žádný popis nedokáže vystihnout onu směs zraněné pýchy, zmatku a zklamání, které dal najevo truchlivým výkřikem: Probuď, žena! Toto jí teprve otevřelo oči, doposud zastřené bezmeznou naivitou. Jako by však hledal nějaké východisko i nadále si s ní hrál a mazlil se, ale s tak zřejmým náhlým přechodem od horoucí vášně k mrazivé nucené laskavosti, že ani Emily si toho nemohla nepovšimnout. Nyní teprve začala toužit po tom, aby byla bývala pozornější k výstrahám paní Coleové a nepouštěla se do lehkomyšlných styků s neznámými muži. Přehnanou důvěřivost v ní vystřídala nyní přehnaná bázeň. Myslela si, že je mu vydána zcela na milost a nemilost a pasivně protrpěla celou předehru. Její partner se nyní počal znovu rozehřívat - ať již že jí pro její mimořádnou krásu

prominul její pohlaví, nebo že mu její chla-
pecký vzhled v jejím převleku stále připomínal jeho původní dojem. Stáhl jí rozepnuté kalhoty až ke kolenům. Jemně ji donutil ulehnout na lože s tváří odvrácenou tak, že dvojí cesta otevírající se mezi oběma zadními pahrbky mu skýtala svobodu volby. Ne-očekávaně se pak pustil neobvyklou cestou aniž dal předem děvčeti sebemenší výstra-hu, že jí hrozí ztráta panenství tam, kde o tom ani nesnila. Její nárek a jemný, avšak rozhodný odpor jej zadržel a přivedl ke smyslům. Pootočil tedy hlavu svého oře a v celé délce s ním zajel do správné cesty. A protože mu asi velká její podobnost s ces-tou jeho snů vydráždila představivost, s vel-kým elánem dojel až na konec. Potom Emil-ly sám vyvedl z domu, šel s ní dvě nebo tři ulice, najal jí drožku a když jí dal dar - ni-
koliv menší než mohla očekávat - přene-
chal ji drožkáři, který ji již podle jejích po-
kynů dovezl v pořádku až domů.

Ráno to vše vypravovala paní Coleová a mně, -.- nikoliv beze stop zmatku a strachu, které se stále ještě odrážely v její náladě. Paní Coleová prohlásila, že za své potíže vděčí jedině vlastní lehkomyšlnosti, ze kte-ré ji nemůže vyléčit nic lépe, než trpká zku-šenost. Já jsem pak prohlásila, že nemohu pochopit, jak se mohou muži oddávat takové neřesti, nejen od základu hnusné, ale ta-ké absurdní a zcela neschopné poskytnout jakékoliv uspokojení. Vždyť podle zkuše-ností, které jsem sama měla, nebylo možné překonat tak velké disproporce. Paní Cole-ová se mé nevědomosti jen usmála a nepro-nesla k mé prostoduchosti žádnou připo-mínku. Svaté naivity jsem se zbavila teprve po několika měsících, když jsem se náho-dou stala očitým svědkem podobné přího-dy. Uvedu to zde, abych se pak nemusela k tak nepříjemnému námětu znovu vracet. Měla jsem tehdy v úmyslu navštívit Harri-et, která se ubytovala v Hampton-Court. Pa-ní Coleová slíbila, že mne bude doprovázet a objednala jsem tedy pro nás obě kočár. Pro nějaké neodkladné obchodní záležitosti však nakonec nemohla jet se mnou a tak jsem byla nucena vydat se na cestu sama. Neujeli jsme ještě ani třetinu cesty, když se

u kočáru zlomila náprava a já jsem byla ráda, že jsem z té nehody vyšla bez újmy na zdraví. Kočár však v cestě pokračovat nemohl. Uchýlila jsem se do blízkého zcela uspokojivě vyhlížejícího hostince. Lidé mi tam řekli na můj dotaz, že dostavník, kterým jsem chtěla v cestě pokračovat, přijede až za několik hodin. Než bych se vzdala výletu, rozhodla jsem se raději počkat. Velkou část cesty jsem již totiž měla za sebou. Zavedli mne do pěkného čistého pokoje v poschodí hostince - pronajala jsem si jej na dobu, po kterou jsem zde měla čekat. Zatímco jsem se bavila vyhlížením z okna, zastavila přede dveřmi dvoukolka, ze které vystoupili dva gentlemani - alespoň tak vypadali - a vstoupili do hostince, jako kdyby si chtěli trochu odpočinout a občerstvit se. Do svého návratu dali komusi zatím podržet koně. Brzy nato jsem slyšela, jak se otevřely dveře sousedního pokoje, kam byli uvedeni. Bouchnutím se dveře opět uzavřely. Když pak byli obslouženi, slyšela jsem jak zavřeli a zatáhli i závěsy na okně. Pocit zvědavosti - vyznačovala jsem se tím odedávna - mne přiměl k tomu abych se podívala, kdo to je a co tam dělají. Neměla jsem přitom ještě žádné podezření a žádný jiný úmysl, než tam nahlédnout. Mezi našimi pokoji byla posuvná stěna, kterou bylo možno odsunout a tím obě místnosti spojenou velkou, vhodnou pro větší společnost. Podrobným prozkoumáním mezistěny jsem brzy zahlédla něco, co

vyhlíželo jako kukátko, kterým bylo možno pozorovat, co se děje na druhé straně. Bylo ucpáno kouskem papíru stejné barvy jako bylo dřevo stěny. Otvor byl však tak vysoko, že jsem musela vystoupit na židli, abych k němu dosáhla. Učinila jsem to tak tiše, jak jen to bylo možné a vlásenkou jsem snadno otvor uvolnila. Přitiskla jsem k němu oko a krásně tak přehlédla celý sousední pokoj a viděla oba mládence jak skotačí a válejí se po sobě, zcela oddáni - jak jsem se nejprve domnívala - veselé nevinné hře. Staršímu mohlo být podle mého odhadu asi devatenáct let, byl vysoký, příjemného zevnějšku, na sobě měl bílý manžestrový

kabátec se zelenou sametovou kapucí, vlasy měl krátce přistřižené.

Mladšímu snad nebylo ani sedmnáct, byl statný, zdravě růžový, hezký - zkrátka byl to opravdu pěkný chlapec. Podle oblečení to mohl být venkovan - měl zelený plyšový kabátec, stejné kalhoty, bílou vestu a bílé punčochy, na hlavě jockejovskou čepičku. Světle plavé vlasy mu volně spadaly v přirozených vlnách na ramena.

Potom se starší rozhlédl po pokoji - ve svém spěchu a rozohnění přehlédl asi malou díрку v mezistěně, u které jsem stála a okem pevně přimknutým ke kukátku jsem zabraňovala prozařování světla. Řekl něco svému partnerovi, což vyvolalo náhlou změnu scény. Starší počal nyní objímat, tisknou a líbat mladšího, sahal mu po prsou a dával tak zřetelně najevo své úmysly, že jsem se domnívala, že ten druhý je vlastně převlečeným děvčetem. Byl to však omyl, ze kterého mne brzy vyvedla sama příroda - vždyť jinak by se bylo muselo jednat o její vlastní omyl, kdyby ženě vtiskla tak výraznou mužskou známku.

V ukvapenosti svého mládí a bažice potom, aby ukojili svou absurdní vášeň i při riziku, že to pro oba může mít nejhorší následky (možnost odhalení byla ovšem velmi nepravděpodobná), přistoupili nyní k takovému výstřednostem, že jsem okamžitě pochopila co jsou zač.

Zločinná hra tedy probíhala a já jsem měla tolik trpělivosti, že jsem přihlížela až do konce - pouze proto, abych nashromáždila více faktů a získala větší jistotu a odvalu k tomu, abych pro ně sjednala zaslouženou spravedlivou odplatu. Když se opět upravili a připravovali se k odchodu, plna rozhořčení a zlosti jsem seskočila ze židle, abych proti nim vzbouřila celý dům. Počínala jsem si však tak neobratně a skočila jsem tak prudce, že jsem nohou zavadila o nějaký hřebík nebo nerovnost v podlaze a dopadla jsem přímo na tvář tak prudce, že jsem v bezvědomí zůstala ležet na podlaze. Musela jsem tam tak ležet dost dlouho než mne někdo našel. Hlukem mého pádu byli asi oba výtečníci tak vyplašeni, že využili času, kdy jsem ležela v bezvědomí, k bez-

pečnému úniku. Počínali si přitom, jak jsem se potom dověděla, tak překotně, že nikdo nechápal důvod jejich náhlého spěchu. Teprve když mne našli a když jsem opět byla schopna mluvit, řekla jsem lidem z hostince, čeho jsem byla svědkem.

Když jsem přišla domů a vyprávěla paní Coleové celou příhodu, vysvětlila mi velmi jasně, že je sice nesporné, že by jednou měla ty hnusné zlosyny stihnout zasloužená odplata, že však již zatím asi unikli. A že kdybych se byla stala dočasným nástrojem pomsty, dostala bych se sama do velkých nesnází, větších, než si dovedu představit. Pokud pak jde o věc samu, čím méně o tom budu mluvit, tím lépe. Zdůraznila, že by sice mohla být podezírána z nedostatku ne-strannosti, protože je představitelkou ženské poloviny lidstva a ženám mohou takové praktiky vzít od úst více než pouhý chléb, přece jen je proti jakémukoliv potírání vášní. A to že prohlašuje jen z úcty k čisté pravdě. Ať již měla taková nestoudná vášeň v jiných dobách a v jiných zemích jakékoliv neblahé následky, je naším zvláštním štěstím, že těm, kdo jsou jí nakaženi, je vtiskována viditelná pečeť utrpení - alespoň v naší zemi. Mezi mnohými takto poznamenanými muži, které poznala, by ztěžilo mohla jmenovat jedinou výjimku jejíž charakter by i v ostatních směrech nebyl postižen opovržením vadami. Postrádají všechny ctnosti svého vlastního pohlaví a zato oplývají nejhorsími hříchy a nectnostmi pohlaví našeho. Jsou ohavní, směšní ve své odporné nedůslednosti, v tom, že si na jedné straně oškliví ženy a odsuzují je, na druhé straně si však současně osvojují jejich způsoby, chování, způsob řeči, pohledy a vůbec všechny ty jejich drobné afekované vlastnosti, které se k ženám hodí určitě lépe než k oněm bezpohlavním mužským slečnám.

Nyní si však už umyji ruce od té špíny a opět se ponořím do proudu svého vyprávění, do kterého nyní zařadím hroznou zkušenost něžné Louisy, na které mám určitý podíl i já sama. K tomuto vyprávění - společně s vyprávěním o příhodě ubohé Emilly - jsem se Vám zavázala. Bude to

další z tisíce příkladů, že když žena jednou ztratí ve svém jednání kompas, neexistují žádné prostopášnosti, kterých by se nebyla schopna dopustit.

Jednou odjela paní Coleová s Emilly na celý den a já s Louisou jsme měly na starosti dům, kde kromě nás zůstala jediná služebná. Trávili jsme svůj čas tím, že jsme výkladní skříní pohlížely ven na ulici a pozorovaly, co se tam děje. Viděly jsme přicházet chlapce ze sousedství, který nám nabízel květiny naskládané v košíku. Byl to syn chudé ženy, která se živila zašíváním punčoch a měla krámk nedaleko našeho domu. Prodejem květin pomáhal chlapec matce získávat obživu. Na nic jiného se také nehodil, protože to byl nejen úplný idiot, ale ještě k tomu koktal tak, že mu vůbec nebylo rozumět ani těch půl tuctu zvuků, kterými vyjadřoval své živočišné nálady a myšlenky.

Chlapci v okolí a služebnictvo mu přezdívali "Dick - boží hovádko", protože ve své prostoduchosti udělal bez váhání vše, oč jste ho třeba jediným slovem požádali a protože nikdy neprojevil ani nejmenší sklon k tomu, že by chtěl někomu ublížit. Při všem tom však byl dokonale vyvinutý, statný, pěkně rostlý a na své stáří veliký a silný jako kůň. I ve tváři byl docela pohledný. Nebyl to tedy zdaleka onen známý typ znetvořeného blbce a jestliže vám nevadily takové maličkosti jako neumyté tváře, rozčuchané a nikdy nečesané vlasy a celkový zanedbaný vzhled, vypadal tak, že by klidně mohl diskutovat o životních názorech i s těmi nejvznešenějšími filozofy. Tohoto chlapce jsme často viděly a kupovaly jsme od něj květiny - již jen z pouhé útrpnosti. Ale tentokrát, když nám tak nabízel svůj košík s květinami, dostala náhle Louisa bláznivý nápad. Aniž si k tomu předem ode mne vyžádala souhlas, zavolala jejdovnitř, prohlédla si květiny, vybrala dva svazečky -.- jeden pro sebe a jeden pro mne - a vytáhla pětišilinkovou minci a dala mu ji zcela samozřejmě k rozměnění, jako kdyby předpokládala, že je vůbec schopna ji rozměnit. Chlapec se však poškrábal na hlavě, místo slovy nám svými navyk-

lými posunky dal najevo, že nemůže tak velkou minci rozměnit a doprovodil to úsilovným, naprosto však nesrozumitelným kuktáním.

Na to mu Louisa řekla.: "Dobře, chlapče, pojď se mnou nahoru, tam ti dám drobné." Současně mi pokynula, abych ji doprovodila. Zavřela jsem tedy dveře z ulice, ponechala jsem je i celý krám na starosti služebné a šla jsem za nimi nahoru.

Tam mi Louisa pošeptala, že ji nepřekonatelná zvědavost nutí, přesvědčit se, jak se příroda k tomu spratkovi zachovala a zda jej vybavila tělesnými dary tak, aby vyrovnala nedostatek duševních kvalit. Poprosila mne, abych jí pomohla ukojit zvědavost. Nedostatek ochoty nikdy nebyl mou nectností a tak mne ani nenapadlo, abych její podivné žádosti odporovala. Naopak, také moje zvědavost se její žádostí probudila ve stejné naléhavosti, podlehla jsem témuž vrtochu. Se zájmem jsem se do toho po hlavě pustila.

Když jsme přišli do Louisiny ložnice, zabavila jej vybíráním květin, zatímco já jsem zahájila útok. Protože s takovým prostým hlupákem nebylo třeba dělat žádné okolky, postupovala jsem přímo. Mé první šouravé hmaty jej tak překvapily a zmátly, že další postup přijímal s neohrabanou pasivitou. Byl tím celý vyplašený a snažil se mým prstům ostýchavě uhnout. Svými pohledy jsem se mu snažila dodat odvalu, hravě jsem jej vykrákala za pačesy, hladila po tvářích a s mnoha drobnými lichotkami jsem se pídila za svým cílem. Brzy jsem jej příznivě naladila a vzrušila. Probudil se a počal živěji reagovat, počal se pitomě šklebit a usmívat, v jeho očích se objevil jakýsi náznak žáru, tváře se mu zbarvily ohnivým ruměncem. V jeho chování se zřejmě počala projevovat živočišná touha po rozkoši. Překvapen však touto pro něj zcela neobvyklou situací nevěděl co má dělat, jak se má chovat. Zkrocený, poddaný, s rozšklebenými napůl otevřenými ústy, v jakémsi pitomém uchvácení zde stál a pasivně snášel, abych si s ním dělala co chci. Košík mu vypadl z rukou a Louisa jej odklidila stranou, Děrami v oděvu jsem se mu nyní dostala

na stehna, jejichž pokožka byla ve srovnání s hrubostí a špínou jeho oděvu překvapivě jemná a hladká, tak jako zuby černochoů se zdají bělejší vzhledem k černi, která je obklopuje. A jak byl chudě vybaven co do svého rozumu a chování, tak bohatě jej příroda obdařila osobními poklady - pevným pružným svalstvem kypícím všemi šťávami mládí a robustním, dobře stavěným tělem. Mé prsty se nyní prodíraly k pravdě, k citlivé rostlině, která místo aby se před dotekem citlivě stahovala zpět, se naopak zardovala, nalila a vyrostla. Dostalo se mi tak příznivé informace, že věc je zralá k odhalení tak jak jsme to měly v úmyslu a že ji poutající vězení je tak těsné, že hrozí prolomení. Rozepnula jsem mu kabát, vytáhla cár roztrhané košile, který nebyl sto zakrýt ani čtvrtinu toho, co se nyní před námi objevilo jako idiotova největší chloubka: obrovský ztuhlý idol v celé své pýše a kráse. Něco takového jsmeneočekávaly! Byl tak otřesných rozměrů, že i když jsme již věděly, že uvidíme něco mimořádného, překonal všechna naše očekávání a překvapil i mne, která jsem nebyla zvyklá hrát si s maličkostmi. Klidně se hodil na nějakou výstavu. Jeho obrovská hlava se barvou a rozměry podobala beranímu srdci a na širokém hřbetě jejího podstavce jste klidně mohli vrh -.- kostky. Také délka celého nástroje byla neobvyklá. A bohatý přívěsek pod tím vším, opravdová to pokladnice, obrovská co do rozměrů, zdrhnutá a svraštělá do mělkých záhybů, zaplňovala zrak a zcela souměrně doplňovala celek tak, že bylo zřejmo, že jde o jedinečný výtvar přírody. Bylo to důkazem, že zdědil v bohatém rozsahu skvělé privilegium, kterým se obvykle vyznačují ti, kteří jsou po duševní stránce vybaveni velmi uboze, což dalo vznik vulgárnímu úsloví, že "bláznova ozdoba je oblíbenou hračkou jeho paní." A to nikoliv bezdůvodně, vždyť v lásce právě tak jako v boji vyhrává nejdelší zbraň. Příroda pro něj v tomto směru učinila tolik, že se pravděpodobně rozhodla vynahradiť mu tak -.- to, co mu zůstala dlužna při vybavování jeho hlavy. já, která jsem skutečně neměla v úmyslu

hnát hru dále a chtěla jsem jen uspokojit svou zvědavost pohledem, jsem byla tím, čeho jsem dosáhla zcela uspokojena a nepodlehla jsem pokušení, jež přede mnou tak hrozivě trčelo. Stačilo mi, že jsem vztyčila máj a byla jsem ochotna ponechat druhému, aby ji ověnčil fábory. Poněvadž jsem snadno mohla vyčíst z Louisiných žádostivých očí žhavou touhu, rozhodla jsem se pro pohodlnější a bezpečnější úlohu. Dávala jsem jí, bažící po aktivnější hře, povzbuzující znamení, aby klidně v dobrodružství pokračovala. Přitom jsem si představovala že zde zůstanu a budu nezištně přihlížet. Pocítila jsem zvědavost -.- chtěla jsem vidět, jak se takový neobvyklý přírodní úkaz dokáže zhostit své přirozené úlohy v milostné operaci.

Zatím Louisina chuť na tento experiment dále rostla. Ta pilná včelka se zřejmě nehodlala vzdát nektaru tak vzácného květu jen proto, že vyrostl na hnojišti. Byla plně připravena převzít ode mne poklad, který jsem jí také ochotně postoupila. Vybičována vlastní touhou, podněcována mým souhlasem, se v okamžiku rozhodla riskovat měření sil s idiotem, který také jen hořel, rozpálen našimi předchozími snahami vzkřísit v něm pocity vášně a donutit k maximálnímu vypětí péra jeho orgánu. Ten zde stál toporný a hrozivý, napínán až k prasknutí krví a životními šťávami. Nikdy nebudu moci na ten pohled zapomenout. Louisa tedy uchopila držadlo, které se tak ochotně její ruce nabízelo a ustupujíc pozpátku vedla jej za sebou za jeho mistrovský nástroj až k lůžku jako povolného býčka. Ochotně se tomu poddával, zřejmě pobízen instinktem a popoháněn ostruhami touhy.

Zastavila se u postele a usedla na ni. Pak se pomalu ukládala až jemně dolehla na záda (ovládala to dokonale, vždyť to bylo její nejmilejší zaměstnání!) aniž však pustila z ruky to, co v ní tak pevně svírala. Postarala se o to, aby uvedla své šaty do náležitého nepořádku. Její stehna se vábivě roztáhla a pozvedla, čímž se pootevřel celkový pohled na její pokladnici lásky. otvor mezi rúžovými rty označoval tak zřetelně zápasí-

ště, že i pro slabomyslného bylo nemožné, aby to přehlédl. Také to uviděl, zejména když Louisa tam zřetelně zaměřila hlavu jeho obléhacího berana, lačna toho, aby se již s ním pustila do křížku. Neochotná k jakémukoliv dalšímu odkládání nebo planému laškování žíznila touhou po pronikajícím přírazu. Ten jí však při horečné oboustranné činnosti přinesl takové utrpení a tak nesnesitelně roztáhl jemné ústí, že zděšeně vykřikla, že jí to nesnesitelně trhá, zabíjí. Bylo však pozdě.: bouře se rozpoutala plnou silou a jí nezbylo než aby se jí poddala. Nyní již jeho mužský nástroj, poháněn citovou vášní, uplatnil tak mocné své přednosti a svou nadřazenost, žihadla rozkoše jím probíhala tak nesnesitelně, že ho to zcela rozběsnilo a jeho požitky jej proměnily v opravdového šílence, takže jsem se počala skutečně obávat o osud útlé Louisy. V tomto spojení se mi zdál ještě hrozivější než předtím. Jeho chování, dříve tak mírné a poddajné, jeho výrazy -.- vše to se změnilo, akt jej zcela ovládl. Ale nezdálo se že zde řádí idiot a já jsem k němu dokonce počala pociťovat jakousi úctu pro vypětí, do kterého jej dokázaly vybičovat jeho smysly. V jeho očích nyní planul oheň, žhavý rumělec dodal nový život jeho tvářím, zaťaté zuby mu pokrývala pěna, celé tělo se zmítalo v prudké, neovladatelné smršti. Vše to prozrazovalo skvělou divokost jeho pohlavního pudu. Boře a rozrážeje vše před sebou, vzteklý a zběsilý jako štvaný býk, rozrýval její něžnou brázdou, zcela nevšímavý k jejímu bolestnému nářku. Nic nemohlo zastavit, zabrzdit takové běsnění. Když nakonec vecpal dovnitř hlavu, jeho slepá zuřivost si brzy vynutila cestu i pro zbytek, pronikající, rozervávající a trhající všechny překážky. Mučené, drásané a zraňované děvče křičelo a křečovitě se svíjelo, volalo mne na pomoc a marně se pokoušelo setřást toho mladého divocha nebo zpod něj vyklouznout. Běda, vše bylo marné. Spíše by dokázalo pouhým dechnutím utišit a spoutat zimní bouři, než všemi svými silami zastavit jeho útok, než se ho zbavit. A všechny její snahy a její úsilí končilo tím, že se jen dále zaplétala a ještě těsněji zapadala do je-

ho objetí a hlouběji si zarážela jeho ráhno. Musela zápas dobojovat, i kdyby za to měla zaplatit životem. On pak, plně ovládnán jen svými pudy, vyjadřoval své zvířecí vášně páchnoucí poněkud ukrutností, spíše drásáním než polibky, zuřivým kousáním do tváří a na šíji, čehož známky pak po dlouhou řádku dní nezmizely.

Ubohá Louisa však z toho nakonec vyšla lépe než jsme mohly očekávat. Přestože musela mnoho vytrpět, trpěla pro starou dobrou věc a její utrpení bylo smíšeno s požitkem - svou bolest prožívala v rozkoši. A tak v rozběsněném naléhání zvířecí nástroj, ženoucí se jako vichr a razící si cestu jako železný klín, pronikl brzy do nejzazší hlubiny, takže se již nemusela bát ničeho dalšího a takže jí nezbylo nic po čem by ještě mohla toužit. A tak zahlcena nejdražším soustem na světě -.- (Shakespeare) -.- Louisa nyní přímo tonula v pronikavé rozkoši, prožívala nekonečné uspokojení, že dosáhla svého. Každé vlákno jejích útrob, přeplněných k prasknutí, bylo napínáno jako na skřipci, přičemž jeho nástroj svou nestřídmostí pronikavě vzrušoval všechny její smysly. Nakonec ji rozkoš ovládla natolik, jeho bodec se do ní zabořoval tak hluboko, že ve zběsilosti dohonila i svého zuřivého jezdce a plně se mu vyrovnala v bouřlivém milostném šílenství. Jako pominutá se celá soustředila do té části svého těla, jejíž dutinu cítila tak palčivě přeplněnou a zpracovávanou. Jen tam ještě existovala, vše ostatní jako by zanikalo v delirické extázi smyslů, o čemž svědčily její oči obrácené v sloup, rozpálená rudost rtů, zvykavé, zhluboka vyražené vzdechy. Zkrátka proměnila se v jakýsi bezmyšlenkovitý rozběhlý stroj, který není s to ovládnout své pohyby. Vyrovnala se plně svému slabomyslnému mučiteli, který ji stále rozrýval a dával jí vychutnávat své zběsilé něžnosti a sílu svého temperamentu. Jejich bedra aktivně zapojená do souboje, se zachvívala zuřivostí střetnutí, až prudce vzduť přiliv rozkoše pěnivě se dmoucí k vyvrcholení vyústil v perlovou spršku, která jedině byla s to tento orkán utišit. První prolil slzy, zadržované do posledního okamžiku, idiot ovládaný jedině svou

smyslností. Bylo to v jakési agonii rozkoše, v bouřlivém rozplynutí, které jej donutilo k výronu. To Louisa ucítila tak pronikavě, že jej jako věrná společnice následovala, o čemž svědčily obvyklé příznaky. Delirium rozkoše, chvějivé křečovitě otřesy a srdcevroucí, zmíravé Achie. Nyní, když z ní konečně ustoupil, ležela zde celá zmožená rozkoší, prožívající drásavě její poslední záchvěvy. Zcela vyčerpaná, lapající po dechu a bez jakýchkoliv jiných projevů života kromě jemných záchvěvů, kterými se otřásaly její struny rozkoše, příliš rozezvučené, než aby se mohly rychle zase uklidnit.

U spratka, jehož pozoruhodný nástroj se hrál tento úspěšný koncert, měl jeho nynější uspokojený výraz v sobě něco směšného nebo spíše tragikomického: ve svém obvyklém, nic neříkajícím vzhledu idiota, měl nyní jakýsi nádech smutného, truchlivého bláznovství, jak zde stál se svým znakem mužství, nyní změkklým, uklidněným a kymácejícím se mezi stehny, hrůzným však i v úpadku. V sklíčenosti ducha i těla, která přirozeně vždy následuje, klopal oči na svou pokleslou korouhev, nebo je zase žalostně zdvíhal k Louise. Zdálo se, že od její chvilky to, co s ním před chvílí tak horoucně sdílela a co nyní sklíčeně postrádal. Ale brzy se mu opět vrátily přirozené síly, jež z jeho tváře zahnal přízrak slabosti, jímž jej poznamenal všeobecně platný zákon rozkoše. Jeho hlavním zájmem již opět byl košík s květinami. Vyhledala a dala jsem mu jej, zatímco si Louisa upravovala svůj oděv do normálního stavu. Potom si od něj vzala všechny jeho květiny a zaplatila mu za ně. Udělala mu tím snad ještě větší radost, než kdyby jej z vděčnosti políbila - tím by jej byla asi jenom zmátla, těžko by pochopil, jaké by ji k tomu vedly důvody

Nevím, zda Louisa ještě někdy tuto zkušenost opakovala a mám-li říci pravdu, ani v to nevěřím. Byl to u ní jen okamžitý vrtoch, dokonale uspokojila svou zvědavost ve výhni rozkoše, která naštěstí neměla žádný jiný výsledek, než že mládenec, který si ve své hlavě uchoval jen zmatenou vzpomínku na to, že se něco takového ode-

hrálo, po nějakou dobu když ji spatřil projevoval známku radosti a důvěrnosti
-.- ovšem svým idiotským způsobem. Brzy však na ni zapomněl a jeho pozornost se obrátila k jiné ženě, která ho vzhledem k jeho utajeným přednostem získala pro sebe. Louisa po tomto dobrodružství již dlouho u paní Coleové nezůstala -.- pochopitelně, že jsme jí o svém pokusu nic neřekly ze strachu z následků. -.- Při nějaké příležitosti zaplála velkou láskou k jakémusi mladíkovi a potají -.- jak to odpovídalo její povaze - sbalila všechny své věci a odjela s ním do zahraničí. Od té doby mi zmizela zcela z očí a nikdy již jsem se nedověděla co se s ní stalo.

Několik dnů po tom co nás opustila obdrželi dva mladí gentlemani, zvláštní to oblíbenci paní Coleové, od ní souhlas, abych se s Emilly mohla zúčastnit veselého večera v malém, ale rozkošném domě jednoho z nich v Surry, několik mil proti proudu Temže. -.-

Když bylo vše dohodnuto, vyjely jsme jednoho překrásného, horkého letního dne po obědě na schůzku. Dojely jsme tam po čtvrté hodině a vystoupily jsme u rozkošného pavilonu. Naši galantní společníci nás do něj uvedli na odpolední čaj. Krásná vyhlídka, jasné slunečné počasí a lichotky našich společníků nás brzy rozjařily a rozveselily. Po čaji jsme se šli projít do zahrady. Můj přítel -.- byl to majitel domu -.- neměl nikterak v úmyslu udržet zábavu v příliš strohých mezích. Navrhl nám s otevřeností, ke které jej opravňoval jeho důvěrný vztah k paní Coleové, abychom využili teplého počasí a společně se vykoukali pod pohostinným stanem, který dal zvlášť pro tento účel postavit nad říčkou, k níž vedly postranní dveře pavilonu. Tam jsme se mohli bavit podle libosti, bezpečně před vyrušováním, v naprosté diskrétnosti.

Ani Emilly, která nikdy nic nenamítala, ani já, již se koupání vždy líbilo, jsme neměly námitek ani proti osobám, které takovou zábavu navrhovaly, ani proti dalším radovánkám, které -.- jak jsme snadno uhodly - s tím měly být spojeny. Proto jsme se vynasnažily, abychom věrně vyškolení, jehož

se nám dostalo u paní Colleové, daly najevo svůj souhlas a to s takovým půvabem, jakého jsme jen byly schopny. Aniž bychom dále ztráceli čas vrátili jsme se do pavilonu, jehož jedním východem se mohlo vejít přímo do prostorného stanu, postaveného těsně vedle pavilonu. Jeho střecha nás chránila příjemně před slunečním úpalem a v případě potřeby i před deštěm. Stan nám zajišťoval takové soukromí, jaké si jen bylo možno přát. Jeho plátěné stěny byly pomalovány a od shora až dolů představovaly divoký listnatý les. Celý stan nesly čtyři sloupy a mezi nimi byly postaveny vázy a kořenáče s květinami. Kamkoliv jste pohlédli, všude to na vás působilo velmi příjemným dojmem.

Stan zasahoval dosti daleko do vody, byly v něm pohodlné lavice na suchém břehu, na které jsme mohli odložit své šatstvo, které se však také hodily pro . . . nebo pro . . . , zkrátka vhodné pro více účelů a nejen k odpočívání. Stranou stál také stůl přeplněný sladkostmi, pikantními zákusky, ovocem a lahvemi s vínem a likéry v bohatém výběru k zahnání chladu po výstupu z vody nebo při jakékoliv nevolnosti. Můj galantní společník, který se v takových věcech výborně vyznal a který by klidně mohl být inspektorem rozkoší na dvoře římských císařů, nevynechal žádnou rekvizitu vhodnou pro zvýšení pohodlí nebo přepychu.

Když jsme si dosyta prohlédli tento přívětivý kout a když byla učiněna všechna opatření aby nás nikdo nerušil, přišlo na řadu svlékání. Gentlemani brzy vysvlékli každý svou partnerku donaha a donutili nás tak vyjevit všechna osobní tajemství obvykle zakrytá oděvem. Jejich odhalení nám po pravdě řečeno nepřipravilo žádnou nevýhodu, naše ruce se však zcela automaticky položily na nejzajímavější místa a snažily se především zakrýt vše od kučeravě zarostlého útesu dolů. Potom však na jejich přání jsme toho nechaly a prokázaly jsme našim partnerům tutéž službu, jaké se od nich dostalo nám -.- pomohly jsme jim ze šatů. Během vysvlékání pochopitelně docházelo ke všem drobným lichotkám a bujnostem, které si snadno můžete představit.

Můj partner byl nyní vysvlečen do košile. Když se tak na mne zamilovaně díval, přímo mne to nutilo abych pozorovala přední cíp jeho košile: vzdouval a zdvíhal se a klešal podle vzpurných popudů toho, co zakrýval. Brzy však byla moje zvědavost ukojena: stáhl si košili přes hlavu a nahý jako Kupid, -- mi svůj poklad předvedl v tak v zpřímeném postoji, že mne to okamžitě povzbudilo tak, že jsem byla schopna bez prodlení jej přijmout. Ale i když jen pouhý pohled na jeho pořádné rozměry mne dokázal rozpálit, svěží vzduch ochlazující mé nahé tělo a touha po tom, abych se co nejdříve vykoukala, mi umožnily odrazit jeho útok a uklidnit ho. Řekla jsem mu také, že malý odklad jen okoření naši rozkoš. Dali jsme příklad zdrženlivosti našim přátelům, kteří podle všech příznaků začali ztrácet hlavu. Držíce se za ruce vstoupili jsme jako první do proudu a ponořili jsme se až po krk. V parnu horkého léta poskytla mi příjemná svěžest vody tak žádoucí občerstvení. Jako bych tím oživila a stala se vnitřně spokojenější a přirozeně i veselejší a přístupnější vjemům rozkoše.

Myla jsem se, dováděla a hrála si se svým přítelem přenechali jsme Emilly, aby se se svým vypořádala sama. Mého společníka mé neustálé potápění nakonec počalo nudit. Začal na mne stříkat a dorážel na mne všemi triky, které si jen dokázal vymyslet. Bouřlivě jsme dováděli a veselili se. Nyní mi již také zcela bez ostychu bloudil rukama po celém těle, po šíji, nadrech, břichu, stehnech a po všem tom atda, které si jistě dovedete sama představit -- vše to pod záminkou, že mne umývá a tře. Stáli jsme sotva po pás ve vodě, což mu však nikterak nebránilo, aby si se mnou nehrál a neohmátával mou štěrbinu, vyznačující mé pohlaví, které je tak podivuhodně vodotěsné. Jeho prsty se ji marně snažily roztáhnout a rozevřít -- vpouštěly dovnitř více ohně než vody. Přitom mi dal také pocítit svůj vlastní nástroj byl tak výkonný, že byl schopen práce i pod vodou. Otočil mne k sobě zády a snažil se přemoci drsnost mé vnitřní konstrukce vyvolanou vodou, jež nás obklopovala. A skutečně se mu podařilo pro-

niknout tak daleko, že jsem pocítila vzrušující rozpínání svých spodních rtů, povolujících před pronikajícím nástrojem. Přestože se mi tato nemotorná metoda rozkoše nelíbila, nedokázala jsem ho přerušit, protože v této poloze jsme oba mohli pohodlně pohlížet na zápasště, kde již byli Emily se svým partnerem v plné hře. On byl z toho laškování a řádění ve vodě tak netrpělivý, že zavedl svou nymfu k jedné z lavic na travnatém břehu a tam ji bez meškání začal učit jaký je rozdíl mezi tam a sem.

Posadil si ji na kolena a jedna jeho ruka sklouzla na hladkou, lesklou a jako sníh bílou pokožku jejích ňader, která pokryta rosou zářila dvojitým leskem jako vzácná slovnovina. Již jen pouhý dotek těch dvou polokoulí zdobených rubínovými bradavkami byl jej schopen vynést až na vrchol milostné touhy. Druhou rukou prozkoumával sladké tajemství jejího klína a snažil se tam uvolnit místo pro majestátní kus, který - jak mu seděla na klíně -.- vzpřímeně stál mezi jejími stehny a tvrdošíjně si vymáhal okamžitý vstup. Něžná Emily ve snaze o prodloužení přede hry a oddálení konečného střetnutí jej jemně odstrkovala, jako by se chtěla vyhnout rozkoši, kterou měla před sebou. Tento její vrtoch však měl za cíl jenom další vystupňování oboustranného požitku, neboť její oči, naplněné zmlávkou, nující touhou, vyjadřovaly současně jak předstírané odmítání, tak i vrcholnou touhu. Její líbeznost byla tak pikantně doplněna příjemně dráždivou ostýchavostí a to jen stupňovalo její žádoucnost. Zdvojnásobovalo to zápal, se kterým ji celou zahrnoval polibky. I přitom předstírala, že se snaží polibkům vyhnout, pustla se s ním dokonce do milostné šarvátky a její dráždivé škádlení způsobilo, že násilím uloupené polibky byly ještě sladší.

Emily neznala jiný způsob dovršení rozkoše než ten, kterému ji naučila sama příroda -.- tedy umění podléhat. Činila tak s ostychem, zdráhavě, ale její zdráhavost byla dobře vypočtena, protože vším tím uhýbáním, zápasením, usilováním o vyproštění z jeho sevřených paží, projevovala mnohem více dovednosti a zkušenosti než

se zdálo. V jejím zápasení totiž bylo vidět snahu znásobit dotek těl. Stále těsněji ho v souboji obepínala a ovíjela svými údy stejně jako úponky révy ovíjejí kmen. A tak došlo nyní -.-.- ovšem s jiným záměrem -.- k témuž účinku jako když Louisa nedávno zápasila o své uvolnění z objetí idiota.

Zatím se obě jejich těla, nedávno se vynořivší z vody, tak rozpálila, že jejich bílá hladká pokožka zcela zrůžověla. Byli navzájem tak propleteni, že jedině podle výraznějšího svalstva, charakteristického pro silnější pohlaví bylo možno poznat, komu který úd náleží.

V malé chvílce pak pronikl útočník do svého cíle a zavázal uzem věrného milovníka se všemi obvyklými smyčkami. Nyní byl již také konec se všemi těmi rafinovanými náznaky jemného váhání, pryč byla všechna přátelská přetvářka. Vše to nyní odvál vichr vášně. Emily uvolnila stavidla všeho svého umění, nucena k tomu přírodou, která současně s protivníkovým hlubokým vpádem rozpoutala v jejím srdci bouřlivou smrt. Ležela zde vydána na milost a nemilost dobyvateli, který si vítězně vybojoval přístup až do samého středu její pevnosti.

Ve své porážce však nezůstala vůbec pasivní, zápolení bylo stále váhavější a stále více se soustřeďovalo do těch částí těl, které k sobě byla těsně přimknuta. Přiměla jej tak brzy k tomu, aby splatil přírodě sladký dluh. Neomezila se však na to, že by splátku jen přijala. Jako účastník souboje, který sice byl zasažen smrtelnou ranou, ale dříve než padne složí i svého soupeře, měla i Emily příliš málo času na to, aby se chlubil svým vítězstvím. Zasažena touž salvou dala pronlkavým vzlykem, zavřenýma očima, křečovitě napjatými údy a potom celkovým zhroucením a ochabnutím zřetelně najevo, že vše dopadlo tak, jak to má být. Pochopíte, že jsem během celé té akce nedokázala stát ve vodě v naprosto trpělivém klidu. Něžně jsem se opírala o svého galantního společníka a když to skončilo, mé oči se jej dotázaly, co si o tom myslí. On byl odhodlán odpovědět mi spíše lekcí než pohledem a to ještě když jsme se brouzdali mělkou vodou ke břehu. Ukázal mi, jak mo-

hutně trčí jeho žezlo lásky, že by bylo nemilosrdné nechat ho bez útěchy a nutil mne, abychom si vzájemně ulehčili. Bylo by to bývalo skutečně příliš kruté, abych toho milého mladíka, vzrušeného až k prasknutí, dále napínala, když prostředek k jeho vysvobození byl tak zřejmý a tak po ruce. Odebrali jsme se tedy na jednu z lavic, zatímco Emilly a její milovník -.- zdá se že to byl námořník -.- stáli u stolu s občerstvením a připíjeli nám na zdar naší plavby. On k tomu ještě poznamenal, že máme malý ponor, dobrý vítr v zádech a plný náklad a tedy všechny předpoklady pro úspěch. A taky to dlouho netrvalo a ukončili jsme plavbu do Cynthery, kde jsme se zbavili svého nákladu. Protože okolnosti nepři-pouštěly mnoho variací, nebudu Vás unavovat podrobným popisem.

Přítom mi dovolu, abych sem umístila omluvu, jíž jsem Vám snad povinnována za to, že jsem použila příliš obrazného slohu. Avšak snad k ničemu se tento sloh nehodí tak, jako k popisování toho, co je takovým právem básnického umění, ba je přímo samo poezií vyjadřovanou v každém květu představitostí, v každé milostné metamorfóze, i když často nelze s ohledem na mravy a stud použít přirozených slovních výrazů k nejvýstižnějšímu vylíčení.

Vracím se nyní ke své historce. Následoval slušný počet repríz, všechny za stejného vzrušujícího napětí -.- a mimochodem, měla jsem dojem, že všem nám přišly tyto reprízy k chuti. V rozmarnostech a v rozkošných utkáních, nepřetržitých radovánkách jsme trávili každý okamžik našeho pobytu v tomto příjemném prostředí. Až pozdě v noci nás doprovodili domů a předali nás v pořádku paní Coleové se štědrým vyjádřením díky za společnost, kterou jsme jim poskytly.

To bylo také poslední Emillino dobrodružství v našem domě. O necelý týden později ji za nepříliš zajímavých okolností, které ani nestojí za to, abych Vám je vylíčila, našli její rodiče, kteří žili v dobrých poměrech a byli dost vytrestáni za svou hříšnou lásku k synovi. Vinou své přílišné shovívavosti k jeho choutkám jej nakonec zce-

la ztratili. Teprve potom se v nich probudily něžné city k druhému, ztracenému a nelidsky zapomenutému dítěti, po kterém původně vůbec nepátrali, ačkoliv je již dávno mohli nalézt. Když nyní Emilly objevili, měli z toho takovou radost, že se ani příliš nezabývali přesným zkoumáním jejího osudu. Velmi ochotně přijali totiž za pravdivé šmahem vše, co jim napovídala vážná a decentní pani Coleová. A také ji brzy potom poslali z venkova slušnou odměnu v uznání jejich zásluh.

Nebylo však snadné nalézt pro naše společenství náhradu za ztrátu tak milého člena, jako byla Emilly. To proto, že se kromě obzvláštní krásy vynikala také mírnou poddajnou povahou. I když taková povaha ve vás nevzbuzuje úctu, neubráníte se, abyste si ji nezamilovala -, což ostatně není nejhorší záměna za všechny své slabosti vděčila Emilly své povaze a jakési líné pohodlnosti, která způsobovala, že se často stávala obětí svého prvního dojmu. Byla však dost chytrá na to, aby si uvědomovala, že potřebuje někoho, kdo by ji vedl a usměrňoval. Proto se tak přimkla k tomu, kdo byl ochoten převzít za ni námahu přemýšlení a vést ji. Pro všechny tyto vlastnosti z ní bylo možno s velmi malou námahou udělat velmi příjemnou, ba dokonalou manželku. A neřest pravděpodobně nikdy nebyla věcí, kterou by zvolila za svou životní dráhu, ani jí nebyla osudem předurčena. Oddávala se jí pouze příležitostně nebo tehdy, když to záleželo více na okolnostech než na ní samotné. Její další osudy tyto mé úvahy také plně otvrdily. Brzy po našem rozloučení se totiž setkala s partnerem, který se k ní hodil jak postavením tak i povahou. Byl to syn jejich souseda, stejného společenského postavení jako její rodiče a byl to odpovědný, spořádaný, mladý muž, který ji považoval za vdovu po někom, kdo se ztratil na moři. (Takový byl totiž osud jednoho z jejích galantních přátel, jehož jméno si klidně přivlastnila.) Emilly zcela přirozeně vplula do všech povinností domácího života s takovou prostotou a samozřejmostí, s takovou stálostí a pravidelností, jako by se nikdy nebyla zpronevěřila stavu

nedotknuté nevinnosti svého mládí.

Tato dezerce však ochudila hnízdo paní Coleové tak, že zůstala sama pouze se mnou jako slepice s jediným kuřetem. A ačkoliv byla snažně žádána a svými přáteli povzbuzována, aby doplnila stav své armády, její rostoucí slabost a především pak houževnatá pakostnice, která jí způsobovala opravdová muka a o které byla přesvědčena, že se jí již nikdy nezbaví, ji přiměly k tomu, aby se vzdala svých obchodů a uchýlila se se svým slušným jměním na venkov. Já sama pak jsem byla pevně rozhodnuta, že tam za ní přijedu a budu žít s ní společně jakmile ještě trochu užiji života a nashromáždím si trochu prostředků, abych si ve světě zajistila nezávislé postavení. Zásluhou paní Coleové jsem již nyní měla tolik, že jsem na něco takového mohla reálně pomýšlet.

Tak jsem tedy měla ztratit svou věrnou vychovatelku. Nikdy nevysávala své zákazníky, přičemž vždy pečlivě zkoumala jejich smysl pro slušnost a takt. Nikdy také nevydávala své chovanky nepřiměřenými nároky a požadavky a nepožadovala z jejich těžkých výdělků -.-.- jak je sama označovala - žádnou provizi. Byla rozhodně proti jakémukoliv svádění nevinnosti a svůj nábor omezovala výhradně na ty nešťastné mladé ženy, které nevinnost ztratily a staly se tak hodnými obecného politování.

Mezi nimi pak vybírala pouze takové, které odpovídaly jejím názorům a ty pak brala pod svou ochranu, vysvobozovala je z nebezpečí veřejného bahna, zkázy a bídy a pomáhala jim -.- at' již k jejich dobru nebo zlu -.- tak, jak jste to poznala na mém vlastním případě.

Když paní Coleová uspořádala své věci, vydala se na cestu. Předtím se ještě se mnou co nejsrdečněji rozloučila a poskytla mi ještě poslední cenné rady do života.

S obavami skutečně mateřskými mne pak ponechala na starosti samu sobě. Zapůsobilo to na mne tak, že jsem se nemohla smířit s myšlenkou, že má odejít beze mne a málem jsem se rozhodla jet za ní hned. Osud však rozhodl jinak.

Po rozchodu s paní Coleovou jsem se na-

stěhovala do pěkného pohodlného domu v Marybone. Dům byl levně k nájmu, nebyl velký, takže mne jeho vybavení mnoho nestálo. Zařídila jsem si jej skromně, ale pěkně. S rezervou osmi set liber -.- plodem to mé poslušnosti rad paní Coleové -.- se zásobou šatstva, s několika klenoty a také s trochou nádobí jsem myslela, že jsem zajištěna na dlouhou dobu, takže jsem mohla klidně vyčkávat bez netrpělivosti, co osud v příští kapitole mého života pro mne přichystá.

Ve svém novém postavení mladé ženy jejíž manžel odjel na moře, jsem si osvojila takový způsob života a takové chování, že - ponechavši si náležitou volnost ke sledování svých plánů jak co do rozkoše tak i jmění -.- svázala jsem se jinak přísnými pravidly decentnosti a diskretnosti: na tomto opatření zajisté vidíte, že jsem byla dobrou žačkou paní Coleové.

Sotva jsem se v novém sídle trochu ohřála, stala se mi tato příhoda: jednou jsem si za časného jitra vyšla na procházku do parku, abych se potěšila svěžestí ranní pohody. Doprovázela mne pouze má služebná, kterou jsem krátce předtím přijala. Když jsme tak bezstarostně kráčely pod stromy, vyplašil nás najednou hlasitý úporný kašel. Hledaly jsme odkud ten srdcervoucí zvuk vychází a spatřily jsme velice dobře oblečeného staršího gentlemana, který byl postižen náhlým záchvatem nezadržitelného kašle. Seděl celý zhroucený u paty velkého stromu a zdálo se, že se krutým kašlem udusí. Tváře již měl zcela černé. Vyděšena a pohnuta tímto hrozným divadlem jsem k němu přiskočila a tak, jak jsem to při podobné příležitosti kdysi viděla, uvolnila jsem mu kravatu a několikrát jsem ho pořádně bouchla do zad. Ať již z toho důvodu nebo proto, že kašel již udělal své, záchvat okamžitě ustal. Když opět ovládl svůj jazyk a své nohy, gentleman mne zahrnul takovou záplavou nadšených díků, jako kdybych mu zachránila život. To mně poskytlo přirozený důvod k navázání rozhovoru. Řekl mi kde bydlí -.- bylo to dosti daleko od místa našeho setkání -.- a že sem bezmyšlenkovitě zabloudil za stejným účelem ja-

ko já -- nadýchat se jitřního vzduchu.
Při pozdějším důvěrnějším seznámení, ke kterému dala tato příhoda popud, jsem se dověděla, že je starý mládenec, asi šedesátiletý, ale statné svěží postavy, že byste mu stěží hádala pětáctýřicet. Nikdy ve svém životě se nevysiloval tím, že by povolil svým touhám, aby předstihly jeho schopnosti. Narodil se v počestné, ale chudé rodině zámečníka. Rodiče mu nemohli odkázat nic lepšího, než že ho zanechal, jako zcela malého, ve farním sirotčinci. Navštěvoval školu pro nemajetné, svou čestností a pilností se však vypracoval do účtárny jednoho obchodníka. Odtud jej poslali do Cadizu a tam svým nadáním a pílí získal jmění -- slušně velké -- se kterým se vrátil do své rodné země. Zde se mu však nedařilo získat ani jedinou slušnější známost, která by pocházela z lepších poměrů, než v jakých se narodil on sám. Rozhodl se proto odejít do ústranní a těšil se ze života jako se milenka těší ze tmy: prožíval své dny v pohodlí a nadbytku bez jakékoliv okázalosti. Svě jmění se spíše snažil utajit, než aby se s ním chlubil. A jako z výšiny pohlížel na okolní svět, který dokonale znal. Sám si však přál zůstat nepozorován a neznámý.
Protože mám v úmyslu věnovat celý jeden dopis potěšení vylíčit Vám všechny podrobnosti mé známosti s tímto mým nikdy nezapomenutelným přítelem, omezím se zde pouze na to, co je nezbytné jako malta ke spojení souvislosti mého vyprávění a proto, abych se uchránila Vašeho překvapení, že někdo s tak vysokými nároky a životními názory může považovat šedesátiletého milence za dobrý úlovek.
Přenechávám tedy příštímu širšímu vyprávění vysvětlení. Jakými cestami se naše známost, z počátku zajisté zcela nevinná, nenápadně změnila a nakonec nabyla zcela neplatonickou tvář, což ostatně bylo možno očekávat u osoby žijící tak jako já a především pak proto, že nahromaděná elektřina málokdy nevyvolá oheň, když se střetnou dvě pohlaví. Jen Vám zde chci přiznat, že věk u něj nikterak neoslabil náklonnost k našemu pohlaví ani jej neoloupil o schopnost rozkoše, protože co mu snad chybělo

na okouzlujících půvabech mládí, to nejen nahradil, ale daleko překonal jinými přednostmi.: zkušeností, laskavostí a především pak lichotivým způsobem, jakým dovedl dojmout srdce a dosáhnout vzájemného porozumění. A od něj jako od prvního jsem se úspěšně naučila -.- a způsobil mi tím nekonečnou radost -.- že mám v sobě něco, co si zaslouží vážnost a úctu. Od něj se mi dostalo prvního povzbuzení a prvního ponaučení, jak dosáhnout toho stupně kultivovanosti, který jsem si -.- jak jste se sama mohla přesvědčit -.- osvojila. Byl to on, kdo mne první naučil, abych si uvědomila, že duševní zážitky jsou nadřazeny tělesným. Současně však, že nejsou jedny podřazeny druhým, ani že se navzájem nevylučují, nýbrž že se v rozkošné rozmanitosti a prolínání vzájemně doplňují, jedny pomáhají vystupňovat druhé na takovou úroveň, jaké jen samotné smysly bez duše nikdy nemohou dosáhnout.

On sám byl racionálním vyznavačem rozkoše a byl příliš moudrý než aby se styděl za lidské rozkoše. Samozřejmě mne miloval, ale miloval mne důstojně, způsobem prostým zakyslostí a přezrálostí, které bývají nepříjemným průvodním jevem stáří, a prostým i dětinské pošetilosti, která často stáří znevažuje. Sám se takovému zlovyku vysmíval a posměšně hovořil o starém kozlu, který se snaží napodobit skotačení kůzlete.

Zkrátka vše, co v jeho věku bývá obecně nemilé a nepříjemné, bylo u něj vyváženo tak četnými přednostmi, že to bylo důkazem -.- alespoň pro mne -.- že není pro stáří nemožné užívat rozkoší, jestliže lidé této kategorie o to opravdu stojí a s podmínkou, že nezapomínají na to, že je to bude stát více námahy a pozornosti než musí vynakládat mládí v opravdovém jaru požitků.

Vždyť i ovoce pěstované mimo sezónu vyžaduje mnohem více péče a obdělávání, aby urychleně dozrálo.

S tímto gentlemanem, který si mne krátce potom, co jsme navázali známost, vzal natrvalo k sobě, jsem žila téměř osm měsíců. Za tu dobu jsem jej svou ochotou a pod-

dajností, svou péčí a snahou, abych si zasloužila jeho důvěru a lásku, a svým chováním prostým jakékoliv přetvářky a vyplývajícími z mé skutečné úcty k němu, tak získala a tak k sobě připoutala, že mne nejdříve obdařil slušným majetkem, který mi zajistil nezávislost, a pak -.- jak rostla jeho náklonnost -.- mne ve své poslední vůli ustanovil svou jedinou dědičkou a vykonavatelkou závěti. Tuto svou dispozici nepřežil ani o dva měsíce. Z mé náruče jej vyrvalo prudké nachlazení, které si uhnal když neopatrně v noci vyběhl neoblečený k otevřenému oknu při požárním poplachu. Hořelo o několik ulic dále, ale on stál s odhalenou hrudí dlouho u okna vystaven osudovému účinku mlhavého mrazivého nočního vzduchu.

Když jsem splnila své povinnosti vůči zesnulému dobrodinci a složila mu hold nepředstíraného smutku, jenž se po čase proměnil v nejněžnější vděčnou vzpomínku, kterou si pro něho vždy uchovám, utěšily mne poněkud vyhlídky, které se nyní přede mnou otevřely -.- ne-li na štěstí, tedy alespoň na blahobyt a nezávislost.

Sama jsem tehdy byla v plném rozkvětu mládí, vřdyť mi ještě nebylo ani devatenáct let. Ve svých rukou jsem nyní měla tak velké jmění, že by bylo vrcholným nerozumem, kdybych si přála něco víc a tím spíše, kdybych v něco více doufala. Za to, že se mi z tohoto neočekávaného povznesení neroztočila hlava, vděčím úsilí, které vynaložil můj dobrodinec na to, aby mne na to připravil. Přisvojila jsem si jeho názory na správu rozsáhlého majetku, který mi zanechal a připojila je k tomu, co jsem se naučila u paní Coleové. Věděl o peněžité rezervě, kterou jsem si u ní našetřila a bylo to pro něj povzbuzením a důkazem mé solidnosti. Bohužel však radost z největšího blaha, jehož se nám v životě dostalo, bývá často otrávena lítostí nad ztrátou toho, co již nemáme! Pociťovala jsem nyní jedinou velkou lítost, a to byla lítost nad ztrátou mého jediného, věrně milovaného Charlese.

Samozřejmě, že jsem se jej již nyní úplně vzdala, protože od našeho rozloučení jsem o něm neslyšela jediného slova. Dodatečně

jsem se teprve dověděla, že jsem v tom směru měla velkou smůlu, a že nešlo o nedbalost. Napsal mi několik dopisů, ale ty se všechny ztratily. Nikdy jsem však na něj nemohla zapomenout. Ze všech mých osobních nevěr ani jediná ani trochu nezapůsobila na mé srdce, nepřístupné pro žádnou jinou skutečnou lásku, než lásku k němu. Jakmile jsem se stala paní tohoto neočekávaného majetku, pocítila jsem silněji než kdy dříve, jak mi byl Charles drahý a jak mne mé jmění nemůže učinit šťastnou, protože on je nemůže sdílet se mnou. Mou nejbližší starostí proto bylo, jak se o něm něco dovědět. Složitým a úsilovným pátráním jsem se nakonec dověděla, že jeho otec již před časem zemřel a že Charles šťastně dojel do svého přístavu určený v jižních mořích. Tam zjistil, že jmění, které tam měl zajistit, se ztrátou dvou lodí scvrklo na minimum -.- na lodích byl naložen lví podíl majetku jeho strýce. Sebral zbytek a podle jedné ze zpráv se měl v několika měsících vrátit do Anglie po nepřítomnosti, která v době mého pátrání trvala již dva roky a sedm měsíců -.- a to je v lásce celá věčnost! Nemůžete pochopit, jakou radost ve mně vzbudila naděje, že opět uvidím lásku mého srdce! Ale protože byla vyřčena lhůta několika měsíců, abych nějak oklamala netrpklivost, s jakou jsem jeho návrat očekávala, rozhodla jsem se po zevrubném a spolehlivém uspořádání svých záležitostí podniknout cestu do Lancashiru. Jela jsem v kočáře odpovídajícímu mému nynějšímu jmění a postavení, s plánem navštívit pouze místa, kde jsem prožila své naivní dětství a ke kterým mne přece jen poutala něžná příchyllost. A přirozeně nemohlo být na škodu ukázat se tam nyní, když jsem si to mohla dovolit a vyvrátit tak všechny povídačky, které o mně rozšířila Esther Davisová: že prý jsem byla odvezena na plantáže do kolonií. Jinou lež si totiž nedokázala vymyslet, když mne tak tehdy v zájezdním hostinci bezohledně opustila. Měla jsem ještě další nápad -.- vyhledat svou rodinu, ačkoliv jsem tam měla jen vzdálené příbuzné a vystupovat vůči nim jako dobrodinka. A také místo, kam se odstěhovala do ústra-

ní paní Coleová, leželo při cestě -- a to jistě nebylo nejmenší potěšení, které jsem si na této cestě hodlala poskytnout.

Nevzala jsem s sebou nikoho -- jedině diskrétní, decentní ženu, která měla vystupovat jako moje společnice a několik služebníků.

Tak jsme dojeli do hostince, vzdáleného asi dvacet mil od Londýna, kde jsem měla povečeřet a přenocovat, když se přihnala strašná bouřka s takovým lijákem, že jsem si blahopřála, že nás to nezastihlo na cestě a že jsem se včas dostala pod střechu. Seděla jsem v hostinci asi půl hodiny, pak jsem si vzpomněla, že musím dát kočímu několik pokynů a poslala jsem pro něj. Protože jsem však nechtěla, aby svými zablácenými botami ušpinil koberci pokrytou podlahu velmi čistého salónu, vstoupila jsem do kuchyně, kterou měl přijít. Zatímco jsem s ním hovořila, spatřila jsem, jak k hostinci přijeli dva jezdcí promočení na kůži. Jeden z nich se právě ptal, zda by nemohli dostat něco na převléknutí, zatímco se jim budou sušit šaty. Probůh! Kdo by dokázal vylíčit slovy, co jsem pocítila při zvuku tohoto hlasu stále přítomného v mém srdci, který se nyní ke mně znovu vracel! S jakým pohnutím jsem pohlédla na osobu, od které ten hlas vycházel! Přes tak dlouhou nepřítomnost, přes oblek, který mohl sloužit jako maska, mi mé zraky potvrdily mou první myšlenku.

Byl oblečen v dlouhém jezdeckém kabátě s kapucí staženou přes hlavu tak, že překrývala celý klobouk. Co však může ujít pronikavé pozornosti smyslů bezpečně vedených láskou. Vzrušení, které jsem prožívala překonávalo všechny mé představy. Jako vystřelená jsem vtom okamžiku vlétla do jeho náručí, objala jej kolem krku a zvo-

lala: "Můj živote! . . . Má duše! . . . Můj Charlesi!" Dále jsem již nebyla schopna jediného slova a z rozčilení, radosti a překvapení jsem omdlela.

Když jsem opět přišla k sobě, byla jsem v náručí svého drahého miláčka, nyní však již v salónu. Obklopoval nás houf lidí, které tato neobvyklá událost přilákala. Na dis-

krétní znamení hostinské, která mne považovala za Charlesovu manželku, však brzy z místnosti odešli, aby nás nechali v tak žádoucí samotě, těšit se ze svého shledání. Má radost byla tak nesmírná, že jsem to málem nepřezila -.- byla nesrovnatelně větší, než byl zármutek po osudovém rozloučení. První předmět, který jsem opět spatřila, když se mi otevřely oči, byl můj nejvyšší idol, mé nejhoroucnější přání, můj Charles. Klečel přede mnou na jednom kolenu, téměř mne vznášel na rukou a hleděl na mne v extázi zamilovanosti. Když uviděl, že jsem procitla, pokoušel se mluvit, aby ukojil svou netrpělivost a znovu uslyšel můj hlas a tak se opětovně přesvědčil, že jsem to opravdu já. Ale mohutným náhlým překvapením jakoby oněměl, tak se mu sevřelo hrdlo, že nebyl sto pronést ani jediné slovo. Dokázal vykoktat jen několik útržkovitých nesrozumitelných zvuků, jež sice můj sluch přímo hltavě vnímal, ale jen s potíží jsem je dokázala sestavit tak, aby nabyly tohoto významu.: "Tak dlouho!. . . Bylo to kruté. . . To rozloučení!. . . Nejdražší Fanny!. . . Je to možné?. . . Jsi to skutečně ty? Málem mne přitom zadusil polibky kterými pokrýval má ústa a současně tak bránil odpovědi, po které bažil a zvyšoval radostné pobouření do kterého upadly všechny mé smysly. Mne přitom trápila jediná krutá, bodavá myšlenka, která mne soužila pochybnostmi a otravovala mé vrcholné štěstí: že to vše je příliš krásné, než aby to mohla být pravda. Trásla jsem se obavami, že to vše je jenom šalebný sen a že se probudím do prázdné hrůzy skutečnosti. Pod působením této zlé předtuchy a přesvědčena, že se nebudu moci dlouho radovat ze svého bezmezného štěstí a že by mohl opět zmizet a zanechat mne samotnou jako na poušti, že mne ne může nic dost bezpečně přesvědčit o tom, že je to skutečnost, jsem se k němu horoucně přimkla a sevřela jsem jej jako bych mu chtěla zabránit aby mi znovu neunikl.: "Kde jsi byl?.-. Řekni, jsi stále můj?.-. Že mne máš stále rád?.-.-. Ještě!. ještě.-.-. Líbala jsem jej tak, jako bych chtěla aby naše rty navěky splynuly. "Odpouštím ti, odpouštím svému krutému osudu, vše mi nahrazuje to-

to shledání!" -

Všechny tyto mé výkřiky, tak divoce vyřážené, byly nejdůležitějším důkazem lásky a přiměly jej k takové odvetě, jakou si jen mé ztrápené srdce mohlo přát. Naše objetí, naše otázky, naše odpovědi následovaly bez ladu a skladu jedna přes druhou. Navzájem jsme se ve sladkém zmatku přerušovali, svými pohledy jsme vyjadřovali své city, otevírali jsme druh druhu srdce dokola a vším tím jsme dokazovali, že naše láska nikterak neochabla ani dobou ani odloučením. Nebylo jediného našeho dechu, pohybu nebo gesta, které by toho nebylo důkazem. Naše ruce se proplétaly, vášnivě jsme se k sobě tiskli, tep našich srdcí splýval v bouřlivém vzrušení.

Byla jsem tak zaujata a tak jsem se soustředila na svou nevýslovnou radost, že jsem si ani neuvědomovala, že je její původce na kůži promočen a že mu hrozí nachlazení. Avšak hostinská nás právě včas přerušila. Moje ekvipáž (o které mimochodem Charles ještě nic nevěděl) na ni zřejmě velmi zapůsobila. Přinesla nyní pro Charlese k převléknutí hromadu prádla a šatů. Příchodem třetí osoby jsem se poněkud uklidnila a umožnila jsem mu, aby se převlékl, projevujíc obavy o jeho zdraví.

Hostinská nás opět ponechala o samotě a Charles se počal vysvlékat. Ačkoliv přitom postupoval velmi stydlivě, nemohla jsem se ubránit, abych koutkem oka neobdivovala oslnivé záblesky jeho pokožky, obnažené při převlékání. Její svěžest a hladkost ve mně vyvolávaly rozruch, do kterého však nebyla přimísena nemístná zhýralá touha. Těšila jsem se jen z pouhého pohledu na něj.

Brzy byl převlečen do svého dočasného oděvu, který mu nebyl šit na míru ani nebyl takový, jaký bych chtěla na něm vidět. Když jej však nyní měl na sobě vyhlížel nad očekávání dobře, zřejmě působením kouzelného půvabu, který láska dodává všemu, čeho se dotkne nebo s čím přijde do styku. A pak, což existují takové šaty, kterým by taková postava nepropůjčila půvab? Neboť nyní, kdy jsem konečně měla příležitost si jej důkladně prohlédnout, nemohla mým

zrakům ujít příznivá změna, ke které u něj za dobu jeho nepřítomnosti došlo.

Měl stále stejné rysy, též zdravý ruměnc ve tváři, květ růží byl však nyní plnější opálení z cest a výraznější plnovous mu dodávaly mužný, zralý vzhled, aniž co ubíraly na jeho roztomilosti. Vše to bylo v půvabném souladu se vznešeným, ušlechtilým vzhledem, kterým jej příroda vybavila v málo obvyklé směsici s krásou. Nic také neztratil z jemné pružnosti svého svalstva, zářícího svěžestí, krásného na pohled a příjemného na dotek. Jeho ramena se však rozšířila, jeho postava byla statnější, důstojnější, stále však stejně pružná a mrštná. Vcelku vyhlížel pro zkušeného pozorovatele zralejší a dokonalejší než ve svém jarém mládí. Přitom mu nebylo víc než dvaadvacet let.

Během této krátké chvíle jsem z jeho kuseho, často přerušovaného vyprávění zvěděla, že je právě na cestě do Londýna za ne právě nejskvělejších podmínek -.- jeho loď ztroskotala u irského pobřeží a tak přišel i o to málo, co si s sebou vezl z jižních moří. Po velkých nesnázích a nepříjemnostech se vydal na cestu se svým společníkem kapitánem. Již se také dověděl o smrti svého otce a nezbývalo mu nyní nic jiného než aby začal znovu. A poctivě mi přiznal že nyní tuto neblahou situaci pocítuje o to bolestněji, že není v jeho silách, aby mne učinil tak šťastnou, jak by si přál.

Snad jste pochopila, že jsem se mu zatím ani slovem nezmínila o svém vlastním jmění a uchovala jsem si potěšení z toho, jak jej tím překvapím, na klidnější a vhodnější okamžik. Z mého oděvu pravdu uhádnout nemohl -.- byla jsem v tmavých a ještě k tomu v hladkých a jednoduchých smutečních šatech bez jakékoliv ozdoby, vždy jsem dávala přednost prosté a jednoduché eleganci. Nutil mne něžně, abych já uspokojila jeho zvědavost a vyprávěla mu o tom co jsem prožila od té doby, kdy byl ode mne odloučen a jak žije nyní. Podařilo se mi však jeho zvědavost svými odpověďmi natolik uklidnit, že jsme vyprávění odložili na vhodnější okamžik. Měl ve mne takovou důvěru, že se uspokojil s mým prohláše-

ním, že k odkladu mne vedou důvody, které mu později sdělím.

Návrat Charlese do mé toužící náruče, zdravého, něžně milujícího a věrného, již to samo bylo velké požehnání a štěstí pro mou duši. Ale Charles v neštěstí, přivedený na mizinu, sražený do bídy, to byla tak příznivá situace pro city, které jsem k němu chovala, že to překonávalo všechna má přání. A asi jsem při vyprávění o jeho neštěstí a ztraceném jmění vyhlížela tak rozradostněně, že pro to nemohl mít jiné vysvětlení, než že radost ze shledání přehlušila u mne všechny ostatní pocity a starosti. Mezitím se má společnice postarala o Charlesova spolucestujícího. Byl právě čas k večeři a tak byl ke mně uveden a já jsem jej přijala velmi líbezně -. - budil ve mně úctu stejně jako všichni ostatní Charlesovi známí a přátelé.

Všichni čtyři jsme spolu povečeřeli v radostné náladě, všichni mi blahopřáli. Můžete si představit, jak to u večeře vypadalo. Přesto, že vše to rozčilení ve mně nevzbudilo žádnou jinou chuť než na to, abych svými zraky přímo hltala svého zbožňovaného miláčka, snažila jsem se všemožně, abych mu při jídle byla příkladem -. - vždyť po takové jízdě potřeboval pořádné občerstvení. A skutečně také se pustil do jídla vyhladověle, ale přitom na mne nezapomínal a stále se ke mně choval jako milenec.

Když byl stůl uklizen a nadešla hodina odpočinku, uvedla nás hostinská bez dalších ceremonií jako manžele do velmi pohodlného pokoje -. - o posteli prohlásila, že je to nejlepší, co má ve svém domě.

A tam! Mravnost mi promine, jestliže ještě jednou poruším její zákony a ponechám vytaženou oponu. Skládám tak poslední oběť své zcela bezvýhradné otevřenosti, se kterou jsem se zavázala vylíčit Vám nejpozoruhodnější příhody svého pohnutého mládí.

Když jsme v pokoji osaměli, vyvolal ve mně pohled na postel vzpomínku na naše první společné radosti. Myšlenka, že ji budu co nevidět sdílet společně s drahým lupičem mého panenství, mne tak vzrušila že jsem se o něj musela celou vahou opřít,

jinak bych snad znovu omdlela z toho, co se ve mně odehrávalo. Charles si všiml mého rozrušení, zapomněl na své vlastní a snažil se mne upokojit. Žhavá vášeň se mne však nyní již úplně zmocnila se všemi svými projevy a příznaky. Sladké rozechvění, něžná nesmělost, vášnivá nedočkavá, mírněná skromností a ostýchavostí držely mou duši v zajetí, které mi bylo nerosvratelně dražší, než svoboda srdce, jíž jsem se tak dlouho, běda až příliš dlouho těšila. Žádná panna z královského rodu nikdy při pohledu na svatební lože z pocitu neposkvrněné nevinnosti studem tolik nezrudla, jako nyní já z pocitu viny. Milovala jsem Charlese příliš věrně, než abych nyní necítila, že nejsem jeho lásky hodna.

Zatímco jsem takto váhala a byla svými myšlenkami uvedena do těžkých rozpaků, Charles se mne snažil s jemnou netrpělivostí odstrojit. Vše, co mi z toho při mém rozrušení a při zmatku mých smyslů uvázlo v paměti, je několik nadšených výkřiků, jimiž projevoval svou radost a nadšení, zejména, když se dotýkal mých ňader, která hrdě vyplula z mého živůtku a bouřlivě se pod jeho laskáním dmula a vlnila. Byl jejich nádhernými tvary a neustupující tuhostí jako u vytržení.

Brzy mne uložil do postele. Dlouho jsem tam však samotná nezůstala -.- rychle se také svlékl a vklouzl pod pokrývku. Sevřel mne v náručí a s nevýslovnou chutí mi vtiskl polibek na šťastné shledání a druhý mi uloupil hned v zápětí. Srdce se mi tím rozbušilo tak, že jsem je cítila až ve svých rozpalených rtech. Rozplývala jsem se v okouzujícím, něžném vzrušení, které je jediné skutečnou, opravdovou podstatou rozkoše -.- a něco takového ve mně dovedl vyvolat jedině Charles.

Dvě svíce, stojící na stole u lůžka, nás osvětlovaly měkkým, tep lým jasem. Vrhaly svou záři na lůžko a zbavovaly tak jeden náš smysl -.- zrak -.- záminky, aby se nemusel podílet na našich radostech. A skutečně již jen pouhý pohled na mého skvělého miláčka mi stačil, abych zmírala rozkoší.

Bylo však na čase, aby naše tak vybičovaná touha našla své splnění v akci. A Char-

les již také po krátkém úvodním laškování vyhrnul mou I svou košili, přitiskl svou širokou mužnou hrud' na má ňadra. Oba jsme se utápěli v němém vzrušení a pocit nahého doteku jeho žhavého těla s mým vlastním mne zcela zbavil vlády nad mými smysly a otevřel mou duši dokořán hostině lásky. Přitom mne nesmírně více vzrušovala jeho osoba než odlišnost pohlaví. Mé srdce se plnou měrou podílelo na naší hře. Bylo vždy věrné jedině Charlesovi a nikdy se nezúčastnilo mých příležitostných objetí, kterými jsem odpovídala na volání svých smyslů, své shovívavosti nebo svých hmotných zájmů.

Jaká však potom ve mně nastala změna! Jako kdybych se potápěla do hustého přívalu vášně, když jsem ucítila tuhý roubík ověšený trofejím mého uloupeného panenství, jak se tvrdě a neohebně opírá do jednoho z mých stehen. Z pouhého pocitu ostýchavosti, kořeněného vášní, jsem stehna doposud nerozevřela -.- byla jsem daleka i jen pouhé myšlenky na to, že bych si chtěla získat falešnou zásluhu kladením překážek nebo proječováním falešné stydlivosti.

Již jsem myslím napsala, že jen v pouhém doteku tohoto znaku mužství jako by bylo samo o sobě něco patetického. Nic nemůže více vzrušit svým dotekem, nic není na dotek příjemnější. Jen si to představte, v jaké extázi musely být moje smysly a jejich ústřední sídlo, když se po tak dlouhém odloučení znovu rozpálily pod tlakem toho žezla, které nám všem vládne. Vždyť to bylo žezlo mého drahouška, jediného, kterého jsem si vyvolila na celém světě. Nyní ve vrrhlné tuhosti na mne působilo tak podmanivě, tak neodolatelně. tak pevně a příjemně, že pro vyjádření mých pocitů nenalézám slov. A vědomí, že náleží mému věle milovanému hochovi, mne uvádělo do takového stavu a tak mocně zapůsobilo na mou duši, že se všechny mé city soustředily do tohoto šťastného místečka v mých útroběch, které se připravovalo k jeho přijetí. A tam se koncentrovaly do jediného bodu, jako paprsky v ohnisku čočky a plály

a žhnuly intenzívním plamenem. Stavidla mých vášní byla nyní spuštěna naplno tak že jsem supěla ostrou žádostivostí po vy-touženém požitku a přímo jsem zmírala touhou. Již jsem nestačila na to, abych unesla tíži kombinace dvou myšlenek, byla jsem již schopna jen jediného -.- vnímat, že se současně dotýkám nástroje rozkoše i pečetě naší velké lásky. Tato myšlenka nakládala na mou malou lodičku takový náklad štěstí, že jej nemohla ani unést. Ležela jsem zde přemožena, pohlcena, utápějící se v propasti rozkoše a zmírající přemírou štěstí.

Charles mne poněkud z mého exaktického záchvatu vytrhl něžně šeptanou výtkou, provázenou záplavou polibků, že má poloha, v jaké jsem přijímala jeho usilování o vstup, není pro splnění jeho tužby dosti příznivá. A právě toto naléhání ve mně vyvolávalo takový pocit rozkoše, že jsem se neodvažovala ji uvolněním vchodu ještě dále vystupňovat. Takové nedopatření se však nyní dalo snadno napravit. Má stehna, poslušná nyní popudů lásky a přírody, se radostně rozevřela a s ochotnou poddajností otevřela bránu rozkoše. Viděla jsem a ucítila, jak se hebká, sametová špice prodlívá vší silou dovnitř, proniká mnou skrz naskrz, až. . . ach, péro mi padá z prstů při extázi, kterou nyní znovu prožívám ve svých vzpomínkách. Popis toho je nad mé síly a schopnosti a přenechávám vše Vaší představivosti. Musí to však být představivost vybičovaná takovým plamenem, jaký stravoval mne, aby byla schopna být spravedlivou ke všem sladkým vznešeným pocitům, kterými jsem vítala a doprovázela tuhé pronikání po celou tu dobu, než dorazilo až na samý konec.

Mé oči vysílaly ohnivé střely svědčící o žáru, který mne vnitřně stravoval a který zahltil každou mou žilku, každíčký pór. Pohltila jsem nyní celý ten šíp lásky od špičky až po kořen. Pronikal tam, kde již však nepůsobil žádné utrpení. Rty mé přirozené rány, které svůj první vzdech zasvětily právě tomuto milovanému pustošiteli, se k němu nyní zuřivě přisály jako v sladké vděčnosti. A vnitřek těchto mých úst lásky jej něžně,

ale pevně obepnul s takovou horoucností a s takovým silným stiskem, že se mu dostalo toho nejsrdečnějšího uvítání. Každíčké vlákno tam k němu těsně přilnulo a ctižádnostivě usilovalo o svůj podíl na blaženém doteku.

Poskytli jsme si několik okamžiků oddechu -.- ke zvýšení smyslného požitku i k prodloužení sladkého pocitu z nejintimnějšího vrcholu našeho splnutí. Naše prodlévání na tomto stupni však nemohlo trvat dlouho -.- přirozená netrpělivost nás brzy hnala do další činnosti. Nejdříve začal přirážet on a já jsem mu statečně odpovídala, vzpínajíc se k němu vzhůru. A jak se naše požitky stupňovaly, umlkli jsme a naše hlasové orgány byly ve vášnivém splnutí nahrazeny orgány hmatu. . . ach, jaké to doteky! Jak rozkošné!. . . Jak šíravě sladké!. . . A nyní! Nyní mi šíp pronikl až k srdci! Pociťila jsem jeho nádherné ostří, kterým láska, ovládající tento akt, zakončuje rozkoš.

A skutečně, bez lásky, ať je požitek sebevětší, zůstává stále vulgárním, ať již jde o krále nebo o žebráka. A nepochybně je to jediné, která je jediná schopná rozkoš zjemnit, zušlechtit a povznést. Štěstí mého srdce i mých smyslů překonávalo všechnu snesitelnou míru a je nad mé síly představit si větší rozkoš, než jakou jsem prožívala.

Celé Charlesovo tělo se otřásalo v uchvácení, v očích se mu chvěly záblesky. Toto svědectví našeho dokonalého souladu mne proniklo tak hluboko a tak citelně mne zasáhlo, že jsem nad sebou zcela pozbyla vlády. A zdálo se, že totéž prožívá i on. Ve sladkém nadšení, v extázi srdce i smyslů jsme splynuli v jedno tělo a jednu duši, já jsem cítila být jím a on zase mnou.

Všechno, co jsme prožívali, směřovalo podobně jako život od svého prvního okamžiku k svému naplnění, příliš intenzívně, než aby to nepřivedlo rychle ke sladkému okamžiku vyvrcholení. Nyní se již také přibližující se agonie ohlašovala obvyklými znameními, po kterých pak hned následoval u mého milence mohutný výron, který vystřelil tak, že jsem pociťila, jak mne proráží až na dno. Sladké konejšivé chvění a dráždění otevřelo také u mne stavidla

všech št'áv rozkoše, které se vyřinuly a pomohly uhasit smyslový žár a utlumily na chvíli naši rozkoš. Ale brzy to propuklo znovu. Charles totiž, věren přírodnímu zákonu, který nás učí jedním dechem vydechnout a opět hned nadechnout, neprodléval příliš dlouho v nečinném tranzu, brzy opět cHytil dech a dal mi pocítit, že pohonné péro jeho nástroje bylo láskou a snad i dlouhým nepoužíváním napjato tak, že se nemohlo vyčerpat jen jednou explozí. Jeho neutuchající tuhost mne o tom hmatatelně přesvědčila. Bez vybití hlavně začal tedy znovu a sehráli jsme ještě jednou tutéž operu v témže rozkošném souladu a harmonii. Naše horoucnost -.- stejně jako naše láska - neznaly žádného pardonu. V okamžiku, kdy příliv rozkoše ve mně překypěl, zalil mne -.- plýtvaje zásobami ze svých nevyčerpatelných oválných zásobníků -.- novou záplavou své emulze. Současně svíravou křečí a svým vlastním tekutým příspěvkem jsem ještě vystupňovala jeho zážitek a rozmnožila jeho výron. Pohybovala jsem se přitom tak, abych uplatnila všechny pružiny v těsně obepínajícím vysávání, kterým citlivý mechanismus mých orgánů vyprazdňoval a přímo vsakoval fontány lásky se stejnou instinktivní chtivostí a se stejným přilnutím, jako se -.- můžeme-li srovnávat velké s malým -.- malé děti přirozeně upínají k bradavce prsu pro rozkoš, kterou to skýtá něžným rtíkům a tvářím, vysávajícím proud mléka připraveného pro jejich výživu.

Ale ani potom nevyhasly jeho síly. Dvojí vypálení nevyčerpalo jeho touhu ani natolik, aby se trochu uklidnil. V jeho stáří však také má touha svou sílu! Byl tak úžasný, že se chystal nastoupit i k třetímu triumfu bez vytažení. Avšak má něžná a věrná láska mne inspirovala. Přemluvila jsem ho, aby nás oba trochu šetřil. Nakonec se mi podařilo získat jeho souhlas k dočasnému příměří, nikoliv však dříve, dokud mne národně nepřesvědčil, že ustupuje s hrdě vztyčenou hlavou.

Celý zbytek noci až do bílého dne jsme s neúnavným žárem využili k oslavě našeho opětného setkání. Vstali jsme hodně

pozdě, veselí, svěží, přestože jsme si vůbec nedopřáli odpočinku. Rozkoše lásky pro nás byly však tím, čím je u armády radost z vítězství -.- plně nám nahradily odpočinek, osvěžení, vše.

Má cesta na venkov již pochopitelně nepřicházela vůbec v úvahu. Ještě v noci jsem dala příkaz, aby hlavy koní byly obráceny k Londýnu a tak jsme ihned po snídani opustili hostinec -.- lidem z hostince jsem však napřed projevila štědrú vděčnost za štěstí, jež jsem u nich našla.

Já s Charlesem jsme jeli v mém kočáře, pro kapitána a mou společnici jsme najali druhý -.- aby nás nerušili při našem tété-átété.-.-

Nyní po cestě, když bylo pobouření mých citů jakž takž uklidněno, jsem nabyla odvahy k tomu, abych mu poctivě vylíčila svůj osud, do kterého mne uvrhlo naše odloučení. I když nad tím vším projevily stejnou lítost jako já, nebyl mým vyprávěním nijak zaražen a překvapen. Konečně uvážíme-li za jakých okolností a v jaké situaci mne opustil, je pochopitelné, že na něco takového musel být připraven.

Když jsem mu prozradila stav svého jmění, s prostotou, která mezi námi byla zcela přirozená jsem jej požádala, aby je ode mne přijal do své výhradní dispozice a to bez jakýchkoliv podmínek. Dlouho jsem se marně pokoušela, aby tento dar přijal. Nakonec jsem ustoupila -.- vedla mne k tomu myšlenka (ostatně zcela nesprávná, jak mne přesvědčil), že kdyby si mne vzal za manželku, mohl by mít pocit, že s ohledem na můj majetek vyměnil svou čest za hanbu a za prospěch z prostituce. Přitom já bych pro sebe považovala za příliš velkou čest již jenom to, kdybych mohla být jeho milenkou.

Možná, že se budete domnívat, že jsem v tom směru příliš podlehla své vášni a svým citům, když jsem mu učinila takovou nabídku. Musím Vás však ujistit, že briskně takto motivovaný bezvýhradný a bezpodmínečný dar odmítl. Nakonec, poslušna jeho něžného, ale důrazného naléhání a vážně míněných důvodů (jednala jsem zcela neafektovaně a on použil svrchované autority, kterou mu nade mnou poskytl)

láska) jsem přistoupila na jeho stanovisko. Láska tak brzy překonala všechny námitky a svými upřímnými city jsem si Charlese získala natolik, že mne donutil, abych přijala jeho ruku. To mi umožnilo, že se dnes legálně mohu podílet -.- nepříhlížejíc k nesčetným dalším blaženostem -.- i na těch milých dětech, které vzešly -.- jak jste mohla vidět -.- z tohoto nejšťastnějšího ze všech zápasů.

A tak jsem nakonec doplula do přístavu do náruče ctnosti, do ničím nerušeného blaženství. Dívám-li se zpět na tu cestu hříchu, kterou jsem procházela a srovnám-li, její nectné požitky s nekonečně vyššími radostmi, které skýtá počestnost, musím -.- třeba jen ve svých úvahách -.- litovat ty, kdož se ponoří do hrubé smyslnosti a jsou proto necitliví k jemným kouzlům CTNOSTI, která v ROZKOŠI má svého nejlepšího přítele a v HŘÍCHU nejhoršího nepřítele. Zatímco umírněnost činí člověka pánem rozkoše, nestřídmost má za následek, že se člověk stává otrokem rozkoše. jedno znamená zdraví, sílu, plodnost, veselí a ostatní dobrodiní života, zatímco to druhé přináší nemoci, slabomyslnost, neplodnost, sebezošklivění a všechna ta ostatní zla lidské přirozenosti.

Snad se zasmějete nad tímto moralizujícím závěrem mého vyprávění, ale vynutila jej na mně síla pravdy. Závěr se opírá o mé vlastní zkušenosti a o srovnání. Možná, že to budete považovat za nemístné a nedůsledné. Můžete snad na to pohlížet jako na zbytečnou přetvářku někoho, kdo se snaží zakrýt svou oddanost hříchu cárem závoje, nestydatě strženého ze svatostánku ctnosti, kdo chce změnit svůj vzhled po maškarním plese tím, že si natáhne bačkory místo střevíců. Možná, že Vám připadám jako spisovatel, který se domnívá, že zamaskuje velezrádný hanopis tím, že jej zakončí formální modlitbou "Bůh uchovej krále."

Přestože doufám, že máte o mně a o mé poctivosti správné mínění, dovoluji mi poznamenat, že taková domněnka by byla ještě nespravedlivější vůči ctnosti, než vůči mně. Neboť zcela nestranně a podle pravdy, jaký jiný důvod bych pro to mohla mít

než obavu, že neřestné rozkoše zdaleka nenesou srovnání s rozkošemi které skýtá jedině cnost. A skutečně, jak falešné, nechutné a jak nízké jsou požitky, které poskytuje NEŘEST ve srovnání s těmi, k nimž dává své posvěcení CTNOST a které vzbuzují pocity, jež jsou pravým kořením smyslů, kořením zajišťujícím největší blaho. Neřest vyvolává jen obludné výčítky, schopné otrávit každý požitek. Keř NEŘESTI bývá sice někdy pokryt růžemi, nese však také prokletí trnů a vředů. Na záhonech CTNOSTI však vzkvétají pouze nikdy nevadající růže.

Chcete-li tedy ke mně být spravedlivá, musíte uvěřit v naprostou poctivost zápalné oběti, kterou zde skládám k nohám CNOSTI. Jestliže jsem předtím vykreslila NEŘEST ve všech jejích veselých barvách, když jsem ji pokryla květy, bylo to jen proto, abych mohla ještě více a slavnostněji uctívat CTNOST.

Znáte dobře pana C. . . O. ., znáte jeho stav a vážnost, které se těší jeho slovo a jeho názory. A mohla byste soudit, že to bylo něco špatného, když v obavách o mravy svého syna a ve snaze vychovat jej k ctnosti a v pevném, promyšleném odporu vůči neřestem, se rozhodl být sám zasvětitel a sám jej zavedl do nejznámějších londýnských veřejných domů a tam pečoval o to, aby se seznámil se vším tím prostopášnictvím a smilstvem, tak schopným vyvolat pocit nepřekonatelného odporu? Snad si myslíte, že je to příliš nebezpečný experiment. Jistě, pro nějakého člověka nevalného rozumu. Stojí však blázni za to, aby se jim věnovala taková pozornost?

Těším se, že Vás brzy uvidím, a prosím, abyste do té doby na mne vzpomínala jen v dobrém a věřila, že jsem
Vaše zcela oddaná . . .

John Cleland.-.-.

Fanny Hillová,

Memoáry kurtizány.-.-.-

Anglicky vydáno poprvé
v Griffitově nakladatelství
V Londýně v roce 1749.-.-.-

Vydalo nakladatelství IRIS Praha
(jako svou 5. publikaci)
Rok vydání 1991
Z anglického vydání
Memoirs of a Woman of Pleasure
přeložil Zdeněk Abé
Obálka a grafická úprava Michal Kotouš
Vytiskla Typografie, tiskařské závody Praha.
Stran 344